

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Όταν ένα έγγαμο ζεύγος αποφασίζει να χωρίσει οριστικά, ο ένας ή και οι δύο σύζυγοι ξεκινούν συνήθως διαδικασία διαζυγίου.

Στις περισσότερες χώρες το διαζύγιο εκδίδεται από δικαστήριο και η απόφαση που εκδίδει λύει τον γάμο.

Όταν το ζεύγος έχει τέκνα, το διαζύγιο συνεπάγεται, εκτός από τον χωρισμό των συζύγων, μια νέα οργάνωση των σχέσεων εκάστου εξ αυτών με τα κοινά τους τέκνα.

Συνεπάγεται επίσης το χωρισμό των περιουσιακών στοιχείων που κατείχαν από κοινού οι σύζυγοι και ενδεχομένως την καταβολή οικονομικής συνεισφοράς ή διατροφής από τον έναν σύζυγο στον άλλο, ή ενόψει της συντήρησης των τέκνων.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν κανόνες οι οποίοι επιτρέπουν στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν σε ποιο δικαστήριο πρέπει να υποβάλουν αίτηση διαζυγίου. Οι κανόνες αυτοί είναι ιδιαίτερα χρήσιμοι για συζύγους διαφορετικών εθνικότητων, ή για την περίπτωση ζευγαριών που έζησαν σε διάφορα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια του γάμου τους.

Επίσης, οι κανόνες αυτοί παρέχουν τη δυνατότητα διαζύγια που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αναγνωρίζονται ευκολότερα σε κάποιο άλλο κράτος μέλος και να παράγουν εκεί τα αποτελέσματά τους.

Επιλέξτε τη σημαία της χώρας που σας ενδιαφέρει για περισσότερες πληροφορίες.

Τελευταία επικαιροποίηση: 30/05/2023

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Βέλγιο

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το βελγικό δίκαιο γνωρίζει δύο είδη διαζυγίου: το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων και το συναινετικό διαζύγιο.

Το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων μπορεί να εκδοθεί με δύο τρόπους:

Με απόδειξη του ισχυρού κλονισμού, η οποία μπορεί να παρασχεθεί με όλα τα νόμιμα μέσα [άρθρο 229 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα (Code civil)]. Ο κλονισμός κρίνεται ισχυρός αν η εξακολούθηση και η αποκατάσταση του κοινού βίου είναι αφόρητη για τους συζύγους.

Στη βάση του γεγονότος ότι οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση για ορισμένο χρονικό διάστημα. Ο ισχυρός κλονισμός τεκμαίρεται όταν οι σύζυγοι υποβάλλουν από κοινού αίτηση διαζυγίου ύστερα από **περισσότερους από έξι μήνες διάσταση**. Εάν η διάσταση διαρκεί λιγότερο από έξι μήνες και οι σύζυγοι επιθυμούν να υποβάλουν από κοινού αίτηση διαζυγίου, ο ισχυρός κλονισμός πιστοποιείται με την εμφάνιση των συζύγων για δεύτερη φορά ενώπιον του δικαστηρίου, μετά μια περίοδο συλλογισμού, κατά την οποία επαναλαμβάνουν την επιθυμία τους να χωρίσουν (άρθρο 229 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα). **Μονομερής αίτηση διαζυγίου ύστερα από διάσταση ενός τουλάχιστον έτους:** Ο ισχυρός κλονισμός τεκμαίρεται επίσης όταν ένας εκ των συζύγων ασκεί αίτηση διαζυγίου ύστερα από περισσότερο από ένα έτος διάστασης. Εάν η διάσταση διαρκεί λιγότερο από ένα έτος και ένας εκ των συζύγων επιθυμεί να υποβάλει μονομερή αίτηση διαζυγίου, ο ισχυρός κλονισμός πιστοποιείται με την εμφάνιση του αιτούντος για δεύτερη φορά ενώπιον του δικαστηρίου, μετά μια περίοδο συλλογισμού, κατά την οποία επαναλαμβάνει την επιθυμία του να χωρίσει (άρθρο 229 παράγραφος 3 του αστικού κώδικα).

Συναινετικό διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί μόνο αν οι σύζυγοι υποβάλουν συνολική σύμβαση προ του διαζυγίου με την οποία ρυθμίζουν όλες τις συνέπειες του διαζυγίου και εκδηλώνουν τη σταθερή βούλησή τους να θέσουν τέρμα συναινετικά στον γάμο τους εν αναμονή της έκδοσης του διαζυγίου. Η εν λόγω συνολική σύμβαση προ του διαζυγίου συνίσταται σε έναν συμβατικό διακανονισμό με τον οποίο οι σύζυγοι συμφωνούν όλες τις πτυχές των περιουσιακών σχέσεών τους [άρθρο 1287 του δικαστικού κώδικα (Code judiciaire)] και σε μία σύμβαση διαζυγίου με την οποία ρυθμίζονται η διαμονή καθενός από τους συζύγους όσο διαρκεί η διαδικασία, η άσκηση της επιμέλειας και η διαχείριση της περιουσίας των κοινών τέκνων, καθώς και το δικαίωμα επικοινωνίας με αυτά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου και μετά την έκδοση του διαζυγίου, η συνεισφορά κάθε συζύγου στη συντήρηση των κοινών τέκνων, καθώς και το ύψος της τυχόν καταβλητέας διατροφής μεταξύ των συζύγων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου και μετά την έκδοση του διαζυγίου (άρθρο 1288 του δικαστικού κώδικα).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Το βελγικό δίκαιο γνωρίζει δύο είδη διαζυγίου: το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων (άρθρο 229 του αστικού κώδικα) και το συναινετικό διαζύγιο (άρθρο 230 του αστικού κώδικα).

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Το διαζύγιο λύει τον γάμο για το μέλλον (ex nunc). Τα αμοιβαία κληρονομικά δικαιώματα μεταξύ των πρώην συζύγων παύουν να υφίστανται. Οι πρώην σύζυγοι μπορούν να συνάψουν νέο γάμο. Στο Βέλγιο, ο γάμος δεν μεταβάλλει το επώνυμο των συζύγων. Ωστόσο, οι σύζυγοι μπορούν να χρησιμοποιούν το επώνυμο του/της συζύγου τους. Μετά το διαζύγιο, το επώνυμο του/της πρώην συζύγου δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιείται στην καθημερινή και την επαγγελματική ζωή. Εξαιρέση του κανόνα αυτού υφίσταται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όσον αφορά το εμπορικό όνομα.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Η κοινή περιουσία εκκαθαρίζεται. Σε περίπτωση διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού, πλην αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά, οι σύζυγοι χάνουν όλες τις ωφέλειες που χορήγησαν ο ένας στον άλλο στο πλαίσιο γαμικού συμφώνου ή μετά τη μεταξύ τους σύναψη τέτοιου συμφώνου, καθώς και τις ωφέλειες της τυχόν συμβατικής κληρονομικής εγκατάστασής τους. Σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι ρυθμίζουν εκ των προτέρων τα εκατέρωθεν δικαιώματά τους με τη συνολική σύμβαση προ του διαζυγίου (βλ. ερώτηση 1).

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Η λύση του γάμου με διαζύγιο δεν επηρεάζει τα δικαιώματα των τέκνων που γεννήθηκαν κατά την διάρκεια του γάμου (άρθρο 304 του αστικού κώδικα). Μετά τη λύση του γάμου με διαζύγιο, η επιμέλεια του προσώπου και η διαχείριση της περιουσίας των τέκνων ασκούνται από κοινού από τον πατέρα και τη μητέρα ή από το πρόσωπο στο οποίο αυτές έχουν ανατεθεί, είτε με εγκεκριμένη συμφωνία των μερών είτε με απόφαση του προέδρου του δικαστηρίου εκδοθείσα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 302 του αστικού κώδικα). Αμφότεροι οι σύζυγοι υποχρεούνται να συνεισφέρουν, ανάλογα με τις οικονομικές τους δυνατότητες, στα έξοδα στέγασης, συντήρησης, εποπτείας, ανατροφής και εκπαίδευσης των τέκνων μέχρι την ενηλικίωση ή την

ολοκλήρωση των σπουδών τους (άρθρο 203 του αστικού κώδικα), και, κατά το μερίδιο που τους αναλογεί, στα συνήθη και έκτακτα έξοδα που απορρέουν από την εν λόγω υποχρέωση (άρθρο 203 *bis* του αστικού κώδικα). Η συνεισφορά αυτή καταβάλλεται συνήθως με τη μορφή διατροφής, η οποία ορίζεται είτε από το δικαστήριο είτε με συμφωνία των μερών.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού: Οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν την καταβολή διατροφής μετά την έκδοση του διαζυγίου, το ύψος αυτής, καθώς και τους όρους επαναπροσδιορισμού του ύψους της διατροφής. Ελλείψει συμφωνίας, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αίτησης του συζύγου που έχει ανάγκη, να καταδικάσει τον άλλο σύζυγο στην καταβολή διατροφής. Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί την επιδίκαση διατροφής εάν ο εναγόμενος αποδείξει ότι ο ενάγων διέπραξε βαρύ παράπτωμα που κατέστησε αδύνατη την εξακολούθηση του κοινού βίου. Σε καμία περίπτωση δεν χορηγείται διατροφή σε σύζυγο που έχει κριθεί ένοχος πράξεων σωματικής βίας κατά του άλλου συζύγου. Εάν ο εναγόμενος αποδείξει ότι η κατάσταση ανάγκης του ενάγοντος οφείλεται σε δική του μονομερή απόφαση ή του ύψους της (άρθρο 301 παράγραφοι 1, 2 και 5 του αστικού κώδικα). Το ύψος της διατροφής πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον την κατάσταση ανάγκης του δικαιούχου της διατροφής, αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα τρίτο του εισοδήματος του υποχρέου της διατροφής. Η διάρκεια της διατροφής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τη διάρκεια του γάμου. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το διάστημα καταβολής διατροφής μπορεί να παραταθεί (άρθρο 301 παράγραφοι 3, 4, 6, 8 και 9 του αστικού κώδικα).

Συναινετικό διαζύγιο: η συμφωνία των συζύγων σε σχέση με τα περιουσιακά τους δικαιώματα ενέχεται στο καθολικό έγγραφο συμβιβασμού (βλέπε ερώτηση 1). Οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν το ύψος διατροφής που θα καταβάλλεται, τόσο κατά τη διάρκεια έκδοσης όσο και μετά την έκδοση του διαζυγίου, καθώς και τους όρους επαναπροσδιορισμού του ύψους της διατροφής (άρθρο 1288 πρώτο εδάφιο σημείο 4 του δικαστικού κώδικα).

Σε κάθε περίπτωση, το δικαστήριο μπορεί να αυξήσει, να μειώσει ή να διακόψει την καταβολή διατροφής αν, λόγω νέων περιστάσεων που δεν εξαρτώνται από τη βούληση των μερών, το ποσό της δεν είναι πλέον κατάλληλο. Αποκλειστικά στην περίπτωση διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού, το δικαστήριο μπορεί να αναπροσαρμόσει το ύψος της διατροφής αν το διαζύγιο συνεπάγεται μεταβολή στην οικονομική κατάσταση των συζύγων.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός δεν επιφέρει λύση του γάμου, αλλά εξασθενίζει τα αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις των συζύγων: αίρει την υποχρέωση συμβίωσης και διασπά την περιουσία.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού είναι οι ίδιες με αυτές του διαζυγίου.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο δικαστικός χωρισμός δεν επιφέρει λύση του γάμου, αλλά εξασθενίζει τα αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις των συζύγων. Όσον αφορά τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων, ο δικαστικός χωρισμός αίρει μόνο την υποχρέωση συμβίωσης και την υποχρέωση αρωγής. Οι αμοιβαίες υποχρεώσεις συζυγικής πίστης και οικονομικής στήριξης παραμένουν σε ισχύ (άρθρο 308 του αστικού κώδικα). Όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, ο δικαστικός χωρισμός επιφέρει χωρισμό των περιουσιών (άρθρο 311 του αστικού κώδικα). Όσον αφορά τα τέκνα, τα αποτελέσματα του δικαστικού χωρισμού είναι τα ίδια με αυτά του διαζυγίου. Οι σύζυγοι που βρίσκονται σε δικαστικό χωρισμό δεν δικαιούνται διατροφή, αλλά μπορούν να ζητήσουν την εφαρμογή της υποχρέωσης οικονομικής στήριξης (άρθρο 213 του αστικού κώδικα).

Τα αποτελέσματα του συναινετικού δικαστικού χωρισμού είναι τα ίδια με αυτά του συναινετικού διαζυγίου και διευθετούνται μέσω σύμβασης προ του χωρισμού, υπό την προϋπόθεση ότι ο συζυγικός δεσμός δεν έχει λυθεί. Οι υποχρεώσεις συζυγικής πίστης και οικονομικής στήριξης παραμένουν σε ισχύ.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η ακυρότητα του γάμου συνιστά κατασταλτική κύρωση αστικού δικαίου που επέρχεται όταν ο γάμος έχει συναφθεί κατά παράβαση των νόμιμων διατάξεων, παρά τον προληπτικό έλεγχο που διενήργησε ο υπάλληλος του ληξιαρχείου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι απόλυτης ακυρότητας του γάμου είναι οι εξής:

η ανηλικότητα ενός εκ των συζύγων χωρίς να έχει ληφθεί άδεια γάμου (άρθρο 144 του αστικού κώδικα): η ελάχιστη ηλικία για τη σύναψη γάμου είναι τα 18 έτη η έλλειψη συναίνεσης (άρθρο 146 του αστικού κώδικα)

η εικονικότητα του γάμου (άρθρο 146 *bis* του αστικού κώδικα): Όταν από τη συνολική εκτίμηση των περιστάσεων προκύπτει ότι η πρόθεση τουλάχιστον ενός από τους συζύγους δεν ήταν να συνάψει διαρκή σχέση, αλλά αποκλειστικά να αντλήσει πλεονέκτημα που έχει σχέση με το δικαίωμα διαμονής, γάμος δεν υφίσταται

ο καταναγκασμός σε γάμο (άρθρο 146 *ter* του αστικού κώδικα): Όταν ο γάμος έχει συναφθεί χωρίς την ελεύθερη συγκατάθεση των δύο συζύγων, αλλά η συγκατάθεση τουλάχιστον του ενός από τους συζύγους παρασχέθηκε με βία ή απειλή, γάμος δεν υφίσταται

η διγαμία (άρθρο 147 του αστικού κώδικα)

η παραβίαση κωλύματος γάμου λόγω συγγένειας εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, η παραβίαση απόφασης που καταδικάζει τον φερόμενο ως πατέρα σε καταβολή διατροφής ή η παραβίαση κωλύματος γάμου λόγω υιοθεσίας (άρθρα 161 έως 164, άρθρο 341 και άρθρο 356-1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 353-13 του αστικού κώδικα)

η έλλειψη εξουσίας του δημόσιου λειτουργού που τέλεσε τον γάμο (άρθρο 191 του αστικού κώδικα) (προαιρετική απόλυτη ακυρότητα)

η μυστικότητα του γάμου (άρθρο 191 του αστικού κώδικα) (προαιρετική απόλυτη ακυρότητα).

Οι σχετικοί λόγοι ακυρότητας του γάμου είναι η ύπαρξη ελαττώματος στις δηλώσεις βούλησης των μελλονύμφων ή ενός από αυτούς και η πλάνη ως προς το πρόσωπο (άρθρα 180 και 181 του αστικού κώδικα).

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση έχει ως αποτέλεσμα τη λύση του γάμου, τόσο για το παρελθόν όσο και για το μέλλον. Η ακύρωση έχει αναδρομική ισχύ, δηλαδή αναπτύσσει τα αποτελέσματά της από την ημέρα τέλεσης του γάμου. Όλες οι έννομες συνέπειες της σύναψης του γάμου εξαφανίζονται. Ο γάμος θεωρείται ότι δεν υπήρξε ποτέ.

Όταν οι σύζυγοι είναι καλόπιστοι, δηλαδή αν δικαιολογημένα αγνοούσαν την ύπαρξη λόγου ακυρότητας του γάμου τους, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει ότι ο γάμος ακυρώνεται μόνο για το μέλλον, ενώ διατηρεί τα αποτελέσματά του για το παρελθόν. Όταν μόνο ένας από τους συζύγους είναι καλόπιστος, ο γάμος αναπτύσσει τα αποτελέσματά του μόνο υπέρ αυτού του συζύγου.

Τα υπέρ των τέκνων αποτελέσματα του γάμου διατηρούνται ακόμη και αν κανείς από τους συζύγους δεν ήταν καλόπιστος. Τέκνο που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου ή εντός 300 ημερών από την ακύρωση του γάμου συνεχίζει να τεκμαίρεται ότι έχει πατέρα τον σύζυγο της μητέρας του.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Ο νόμος προβλέπει δύο μορφές διαμεσολάβησης: την εθελοντική διαμεσολάβηση, κατά την οποία τα μέρη προσφεύγουν τα ίδια σε διαμεσολαβητή, χωρίς την παρέμβαση του δικαστηρίου, και τη δικαστική διαμεσολάβηση, η οποία διεξάγεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας και κατόπιν πρότασης των διαδίκων ή του δικαστηρίου, και κατά την οποία η δικαστική διαδικασία αναστέλλεται. Η διαμεσολάβηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίλυση διαφορών που σχετίζονται με τις γαμικές υποχρεώσεις (άρθρα 201 και 203 του αστικού κώδικα), τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των συζύγων (άρθρα 221 έως 224 του

αστικού κώδικα), τα αποτελέσματα του διαζυγίου (άρθρα 295 έως 307 *bis* του αστικού κώδικα), την άσκηση της γονικής μέριμνας (άρθρα 371 έως 387 *bis* του Αστικού Κώδικα), το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού (άρθρο 229 του αστικού κώδικα), το συναινετικό διαζύγιο (άρθρα 1254 έως 1310 του δικαστικού κώδικα) και την εν τοις πράγμασι συγκατοίκηση. Κάθε διάδικος μπορεί ελεύθερα να προτείνει την προσφυγή στη διαμεσολάβηση (εθελοντική) (άρθρα 1730 και επόμενα του δικαστικού κώδικα). Επιπλέον, ο δικαστής που έχει επιληφθεί της υπόθεσης μπορεί, ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, να διατάξει διαμεσολάβηση (δικαστική) (άρθρα 1734 και επόμενα του δικαστικού κώδικα). Και στις δύο περιπτώσεις, εάν οι διάδικοι καταλήξουν σε συμφωνία στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης, η συμφωνία αυτή μπορεί να υποβληθεί στον δικαστή για επικύρωση. Ο δικαστής μπορεί να αρνηθεί την επικύρωση της συμφωνίας μόνο αν αυτή είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη ή τα συμφέροντα των ανήλικων τέκνων.

Η έκδοση του διαζυγίου παραμένει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιος είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοψοβάλλονται με την αγωγή;

Αρμόδιο δικαστήριο για την εξέταση αίτησης διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού λόγω ισχυρού κλονισμού ή αίτησης μετατροπής δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του τόπου της τελευταίας συζυγικής κατοικίας ή του τόπου κατοικίας του εναγομένου (άρθρο 628 πρώτο εδάφιο σημείο 1 του Δικαστικού Κώδικα).

Σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι υποβάλλουν την αίτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο της επιλογής τους (άρθρο 1288 *bis* δεύτερο εδάφιο του δικαστικού κώδικα).

Η αίτηση ακύρωσης γάμου υποβάλλεται στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου (άρθρο 624 του δικαστικού κώδικα).

Σε περίπτωση διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού, η αίτηση υποβάλλεται: 1^ο βάσει του άρθρου 229 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα, με επίδοση από δικαστικό επιμελητή 2^ο από κοινού, βάσει του άρθρου 229 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα, με αίτηση, σύμφωνα με τα άρθρα 1026 επόμενα του δικαστικού κώδικα, υπογεγραμμένη και από τους δύο συζύγους ή τουλάχιστον από δικηγόρο ή συμβολαιογράφο (άρθρο 1254 παράγραφος 1 του δικαστικού κώδικα) 3^ο μονομερώς, βάσει του άρθρου 229 παράγραφος 3 του αστικού κώδικα, με αίτηση κατά την αμφισβητούμενη διαδικασία σύμφωνα με τα άρθρα 1034 *bis* έως 1034 *sexies* του δικαστικού κώδικα. Σε κάθε περίπτωση, εκτός από τα στοιχεία που απαιτούνται συνήθως, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει υποχρεωτικά να περιέχει και λεπτομερή περιγραφή των πραγματικών περιστατικών καθώς και την ταυτότητα των τέκνων (άρθρο 1254 παράγραφος 1 του δικαστικού κώδικα). Υποβάλλονται επίσης αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξης γάμου, αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξης γέννησης των τέκνων και αποδεικτικό της ταυτότητας και της ιθαγένειας των συζύγων, εκτός αν δεν είναι εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια ή στα μητρώα αλλοδαπών (άρθρο 1254 παράγραφος 2 του δικαστικού κώδικα).

Για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, υποβάλλεται αίτηση (άρθρο 1288 *bis* του δικαστικού κώδικα). Στην αίτηση αυτή επισυνάπτονται, εκτός από τα έγγραφα που απαιτούνται στην περίπτωση διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού, και οι συμφωνίες προ του διαζυγίου που έχουν συνάψει τα μέρη, καθώς και, κατά περίπτωση, κατάλογος των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Εφαρμόζονται οι συνήθεις διατάξεις. Βλ. την ενότητα «Νομική συνδρομή» (σύνδεσμος).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κάθε απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει αίτηση διαζυγίου / δικαστικού χωρισμού λόγω ισχυρού κλονισμού ή αίτηση ακύρωσης γάμου μπορεί να προσβληθεί με ένδικο μέσο εντός προθεσμίας ενός μηνός από την επίδοση της απόφασης, είτε αυτή εκδόθηκε ερήμην είτε εκδόθηκε κατ' αντιμωλία (άρθρο 1048 πρώτο εδάφιο και άρθρο 1051 πρώτο εδάφιο του δικαστικού κώδικα).

Έφεση κατά απόφασης που εξέδωσε το διαζύγιο είναι παραδεκτή μόνο στο μέτρο που βασίζεται στη μη τήρηση των νόμιμων προϋποθέσεων για την έκδοση του διαζυγίου ή στη συμφιλίωση των συζύγων. Έφεση μπορεί να ασκηθεί από τον εισαγγελέα εντός προθεσμίας ενός μηνός από την έκδοση της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, επιδίδεται και στους δύο διαδίκους. Έφεση μπορεί επίσης να ασκηθεί από έναν ή και από τους δύο συζύγους, χωριστά ή από κοινού, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την έκδοση της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, επιδίδεται στον εισαγγελέα και, αν έχει ασκηθεί μόνο από τον έναν σύζυγο, στον άλλο σύζυγο. Έφεση που βασίζεται στη συμφιλίωση των συζύγων πρέπει σε κάθε περίπτωση να ασκηθεί από κοινού από τους συζύγους, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την έκδοση της απόφασης. Η εν λόγω έφεση επιδίδεται στον εισαγγελέα (άρθρο 1299 του δικαστικού κώδικα). Έφεση κατά απόφασης που απέρριψε αίτηση συναινετικού διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού είναι παραδεκτή μόνο αν ασκηθεί από τα δύο μέρη, χωριστά ή από κοινού, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την έκδοση της απόφασης (άρθρο 1300 του δικαστικού κώδικα).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Από την 1η Μαρτίου 2005 εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας (εφεξής «κανονισμός Βρυξέλλες Ια»). Ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εξαιρουμένης της Δανίας). Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται αυτομάτως στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται καμία άλλη διαδικασία (άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια). Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, χωρίς καμία διαδικασία, να επιφέρει τροποποιήσεις στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους (άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια). Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν αναγνωρίζονται αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και γκαίρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση ή αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων (άρθρο 22 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια). Κατά την εξέταση, η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται (άρθρο 24 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια) και η επί της ουσίας αναθεώρηση της απόφασης αποκλείεται (άρθρο 26 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια). Περαιτέρω, απόφαση δεν μπορεί να μην αναγνωρισθεί με την αιτιολογία ότι η νομοθεσία του Βελγίου δεν επιτρέπει διαζύγιο στη βάση των ιδίων γεγονότων (άρθρο 25 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια). Τα έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν για την αναγνώριση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου απαριθμούνται στο άρθρο 37 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια.

Στις περιπτώσεις που δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 (Βρυξέλλες Ια), οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μετά την 1η Οκτωβρίου 2004 διέπονται από τις διατάξεις του κώδικα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου (Code de droit international privé — εφεξής «κώδικας ΙΔΔ») (άρθρο 126 παράγραφος 2 του κώδικα ΙΔΔ). Σύμφωνα με το άρθρο 22 του κώδικα ΙΔΔ, η αναγνώριση είναι αυτόματη, χωρίς να απαιτείται δικαστική διαδικασία. Αλλοδαπή δικαστική απόφαση δεν αναγνωρίζεται εάν το αποτέλεσμα της αναγνώρισης αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη εάν έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματα υπεράσπισης εάν η απόφαση εκδόθηκε ως αποτέλεσμα παράβασης του νόμου εάν η απόφαση μπορεί ακόμα να προσβληθεί με ένδικο μέσο εάν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε στο Βέλγιο ή με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα στο εξωτερικό και είναι πιθανόν να αναγνωρισθεί στο Βέλγιο εάν η αίτηση υποβλήθηκε στο εξωτερικό μετά την υποβολή στο Βέλγιο αίτησης που εκκρεμεί ακόμη μεταξύ των ίδιων διαδίκων και επί του ιδίου αντικείμενου εάν τα βελγικά δικαστήρια είχαν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία για την εξέταση της αίτησης εάν η δικαιοδοσία του αλλοδαπού δικαστηρίου στηρίζεται αποκλειστικά στην παρουσία στην χώρα του εν λόγω δικαστηρίου του εναγομένου ή περιουσιακών στοιχείων που δεν συνδεόταν άμεσα με τη

διαφορά εάν η αναγνώριση προσκρούει σε κάποιον από τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης που απαριθμούνται εξαντλητικά στον κώδικα ΙΔΔ (στον τομέα του δικαίου των προσώπων και του οικογενειακού δικαίου, πρόκειται μόνο για το όνομα, την υιοθεσία και την αποπομπή) (άρθρο 25 παράγραφος 1 του Κώδικα ΙΔΔ). Η επί της ουσίας αναθεώρηση της δικαστικής απόφασης αποκλείεται (άρθρο 25 παράγραφος 2 του κώδικα ΙΔΔ). Τα έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν για την αναγνώριση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου απαριθμούνται στο άρθρο 24 του κώδικα ΙΔΔ.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Τόσο ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας (Βρυξέλλες ΙΙα) όσο και ο κώδικας ιδιωτικού διεθνούς δικαίου έχουν ως θεμελιώδη αρχή την αυτόματη αναγνώριση, χωρίς να απαιτείται καμιά μορφή (δικαστική) διαδικασία. Ωστόσο, εάν η αναγνώριση στηρίζεται στον κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙα, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το τμήμα 2 του εν λόγω κανονισμού, να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης (άρθρο 21 παράγραφος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα). Αν δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα, κάθε πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον, καθώς και ο εισαγγελέας, μπορεί να ζητήσει να αναγνωρισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κώδικα ΙΔΔ, ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί, εν όλω ή εν μέρει, ή ότι δεν πρέπει να αναγνωρισθεί (άρθρο 22 παράγραφος 2 του κώδικα ΙΔΔ).

16 Ποιο δικαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το άρθρο 55 παράγραφος 1 του κώδικα ΙΔΔ περιλαμβάνει τον κανόνα παραπομπής για τα διαζύγια / τους δικαστικούς χωρισμούς με διεθνή χαρακτήρα. Το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός διέπονται:

από το δικαιο του κράτους στο έδαφος του οποίου και οι δύο σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ελλείψει συνήθους διαμονής στο έδαφος του ίδιου κράτους, από το δικαιο του κράτους στο έδαφος του οποίου οι σύζυγοι είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους, αν ο ένας από αυτούς έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του κράτους αυτού κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ελλείψει συνήθους διαμονής κάποιου από τους συζύγους στο έδαφος του κράτους στο οποίο οι σύζυγοι είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους, από το δικαιο του κράτους του οποίου και οι δύο σύζυγοι έχουν την ιθαγένεια κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης σε κάθε άλλη περίπτωση, από το βελγικό δικαιο.

Η έννοια της «συνήθους διαμονής» ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κώδικα ΙΔΔ. Η «κοινή συνήθης διαμονή» δεν αναφέρεται αναγκαστικά σε διαμονή στην ίδια διεύθυνση ή στον ίδιο δήμο, αλλά σε διαμονή στην ίδια χώρα. Η εφαρμογή του δικαίου στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 55 παράγραφος 1 του κώδικα ΙΔΔ αποκλείεται αν το δικαιο αυτό δεν γνωρίζει τον θεσμό του διαζυγίου. Στην περίπτωση αυτή, το εφαρμοστέο δικαιο καθορίζεται βάσει του επικουρικού κριτηρίου που προβλέπει η παράγραφος 1 (άρθρο 55 παράγραφος 3 του κώδικα ΙΔΔ).

Οι σύζυγοι έχουν επίσης μια περιορισμένη δυνατότητα να επιλέξουν μόνοι τους το δικαιο που θα εφαρμοστεί στο διαζύγιο ή τον δικαστικό χωρισμό: το δικαιο του κράτους του οποίου και οι δύο έχουν την ιθαγένεια κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ή το βελγικό δικαιο (άρθρο 55 παράγραφος 2 του κώδικα ΙΔΔ). Η επιλογή αυτή μπορεί να γίνει το αργότερο κατά την πρώτη εμφάνιση των διαδίκων ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αίτησης διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού.

Το εφαρμοστέο δικαιο που καθορίζεται βάσει του άρθρου 55 του κώδικα ΙΔΔ καθορίζει τους κανόνες σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης δικαστικού χωρισμού, τους λόγους και τις προϋποθέσεις του διαζυγίου ή του δικαστικού χωρισμού, ή, σε περίπτωση κοινής αίτησης, τους όρους της συγκατάθεσης, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου έκφρασής της την υποχρέωση συμφωνίας μεταξύ των συζύγων σχετικά με τα μέτρα που αφορούν το πρόσωπο, τη διατροφή και την περιουσία των συζύγων και των τέκνων των οποίων έχουν την επιμέλεια καθώς και τη λύση του συζυγικού δεσμού ή, σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, τον βαθμό εξασθένησης του δεσμού αυτού (άρθρο 56 του κώδικα ΙΔΔ).

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου Η Ευρώπη σου.

Θα μας βοηθούσαν πολύ τα σχόλιά σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Βουλγαρία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Στο βουλγαρικό δικαιο αναγνωρίζονται οι ακόλουθοι τρόποι λύσης του γάμου με έκδοση διαζυγίου:

αίτηση συναινετικού διαζυγίου σύμφωνα με τα άρθρα 50 και 51 του Οικογενειακού Κώδικα (*Semeen kodeks*)

αίτηση διαζυγίου λόγω σοβαρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου σύμφωνα με το άρθρο 49 του Οικογενειακού Κώδικα

αίτηση διαζυγίου άνευ υπαιτιότητας λόγω σοβαρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου που εμπεριέχει συμφωνία μεταξύ των συζύγων σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 4 του Οικογενειακού Κώδικα.

Στο συναινετικό διαζύγιο, οι δύο σύζυγοι καταθέτουν από κοινού αίτηση διαζυγίου στο πρωτοδικείο (*rayonen sad*), η οποία εμπεριέχει τη συμφωνία τους για έκδοση διαζυγίου σύμφωνα με το άρθρο 50 του Οικογενειακού Κώδικα. Με τη συμφωνία, οι σύζυγοι πρέπει να διευθετούν θέματα σχετικά με την κατοικία των τέκνων, την άσκηση των δικαιωμάτων γονικής μέριμνας, τα δικαιώματα επικοινωνίας και τη διατροφή των τέκνων, τη διανομή της περιουσίας, τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας, τις υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ των συζύγων και τη χρήση του οικογενειακού ονόματος. Η εν λόγω συμφωνία πρέπει να επικυρωθεί από το δικαστήριο αφού το τελευταίο εξακριβώσει ότι προστατεύεται το συμφέρον των τέκνων. Εάν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η συμφωνία

είναι ελλιπής ή ότι είναι ανεπαρκής η προστασία των συμφερόντων των τέκνων, τότε τάσσει προθεσμία για τη διόρθωση των ελαττωμάτων. Σε περίπτωση μη διόρθωσης των ελαττωμάτων εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση διαζυγίου.

Σε περίπτωση αίτησης διαζυγίου λόγω σοβαρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου, η αίτηση κατατίθεται από έναν εκ των συζύγων. Η αίτηση εξετάζεται από το πρωτοδικείο (*rayonen sad*) στον τόπο κατοικίας του αιτούντος. Το δικαστήριο κρίνει αυτεπάγγελα σχετικά με το ζήτημα της υπαιτιότητας για τον κλονισμό του γάμου, καθώς και σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων γονικής μέριμνας, το δικαίωμα επικοινωνίας με τα εντός γάμου τέκνα και τη διατροφή τους, τη διανομή της περιουσίας, τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας, τις υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ των συζύγων και τη χρήση του επωνύμου του συζύγου. Οι κανόνες αυτοί ισχύουν όταν οι σύζυγοι δεν έχουν συνάψει προγαμιαίο συμφωνητικό που να ρυθμίζει τις προαναφερθείσες σχέσεις σε περίπτωση διαζυγίου.

Σε περίπτωση κατάθεσης αίτησης διαζυγίου, οι σύζυγοι έχουν τη δυνατότητα να δηλώσουν ότι έχουν καταλήξει σε δεσμευτική συμφωνία σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων γονικής μέριμνας, το δικαίωμα επικοινωνίας με τα εντός γάμου τέκνα και τη διατροφή τους, τη διανομή της περιουσίας, τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας, τις υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ των συζύγων και τη χρήση του επωνύμου του συζύγου. Το δικαστήριο θα κρίνει το ζήτημα της υπαιτιότητας μόνο εάν του ζητηθεί ρητώς από έναν ή αμφότερους τους συζύγους, ωστόσο, επιβάλλεται να διαπιστώσει εάν συντρέχει λόγος λύσης του γάμου, δηλαδή σοβαρός και ανεπανόρθωτος κλονισμός της έγγαμης σχέσης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Αναφορικά με το συναινετικό διαζύγιο:

συναινετικό διαζύγιο εκδίδεται βάσει δήλωσης των συζύγων σχετικά με την επίσημη και ακλόνητη αμοιβαία συναίνεσή τους για τη λύση του γάμου. Το δικαστήριο δεν εξετάζει τα κίνητρα των συζύγων για λύση του γάμου.

Αναφορικά με το διαζύγιο κατ' αίτηση:

Διαζύγιο κατόπιν κατάθεσης της σχετικής αίτησης εκδίδεται λόγω σοβαρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου. Δεν υφίσταται νομικός ορισμός της έννοιας του «σοβαρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου». Σύμφωνα με τη νομική θεωρία και την ερμηνευτική νομολογία του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (*Varhoven kasatsionen sad*), σοβαρός και ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου συντρέχει όταν ο δεσμός του γάμου υφίσταται τυπικά, αλλά στερείται οποιασδήποτε ουσίας σύμφωνα με τα χρηστά ήθη και τον νόμο. Ο σοβαρός και ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου είναι μια αντικειμενική κατάσταση που πρέπει να διαπιστώνεται κατά περίπτωση. Επιτρέπονται όλα τα αποδεικτικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων των προφορικών μαρτυριών. Ο νόμος δεν θέτει απόλυτες προϋποθέσεις σχετικά με τον σοβαρό και ανεπανόρθωτο κλονισμό του γάμου. Η νομολογία αποδέχεται ως λόγους κλονισμού, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, τη μοιχεία, την παρατεταμένη εν τοις πράγμασι διάσταση των συζύγων, την κατάχρηση αλκοόλ ή άλλων ναρκωτικών ουσιών, τη σωματική και ψυχολογική βία και τη συνεχή παραμέληση της οικογένειας. Ο νέος Οικογενειακός Κώδικας δεν επιβάλλει πλέον στο δικαστήριο να κρίνει αυτεπάγγελα θέματα σχετικά με την υπαιτιότητα για τον κλονισμό του γάμου, εξαιρουμένων των περιπτώσεων όπου ένας ή αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν ζητήσει ρητά την έκδοση δικαστικής απόφασης επί του ζητήματος. Ωστόσο, ελλείψει συμφωνίας, το ζήτημα της υπαιτιότητας παραμένει καθοριστικό για την έκδοση απόφασης επί θεμάτων που αφορούν την άσκηση των δικαιωμάτων γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με τα τέκνα που έχουν γεννηθεί εντός γάμου και τη διατροφή τους, καθώς και τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μετά την έκδοση διαζυγίου, το δικαστήριο δύναται, κατόπιν αίτησης του οικείου συζύγου, να αποφασίσει ότι σύζυγος δύναται να διατηρήσει το επώνυμο που απέκτησε με τον γάμο ή να επανέλθει στη χρήση του αρχικού, προ του γάμου, επωνύμου του. Ο άλλος σύζυγος δεν δύναται να αντιπαχθεί στην αίτηση διατήρησης του επωνύμου που αποκτήθηκε με τον γάμο ή επαναφοράς στη χρήση του προ του γάμου επωνύμου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Με τον νέο Οικογενειακό Κώδικα θεσπίζονται διάφορα περιουσιακά καθεστώτα μεταξύ των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου: το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς της περιουσιακής αυτοτέλειας και το συμβατικό περιουσιακό καθεστώς.

1. Το καθεστώς κοινοκτημοσύνης συνεπάγεται εξ αδιαίρετου συγκρισιμότητα επί όλων των περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων σε μετρητά, τα οποία αποκτώνται κατά τη διάρκεια του γάμου. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία ανήκουν από κοινού στους δύο συζύγους, ανεξάρτητα από το όνομα του/της συζύγου υπό το οποίο αποκτήθηκαν, εάν αποκτήθηκαν με κοινή συνεισφορά αμφότερων των συζύγων. Η κοινή συνεισφορά των συζύγων μπορεί να έχει τη μορφή επένδυσης κεφαλαίων ή εργασίας, φροντίδας των τέκνων και οικιακής εργασίας. Η κοινή συνεισφορά τεκμαίρεται με την επιφύλαξη αποδείξεως του εναντίου. Σύμφωνα με τον εν ισχύ Οικογενειακό Κώδικα (ο οποίος θεσπίστηκε το 2009), οι καταθέσεις σε μετρητά δεν αποτελούν πλέον κοινή περιουσία.

Η προσωπική περιουσία κάθε συζύγου αποτελείται από περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν προ γάμου και από κληρονομίες και δωρεές που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια του γάμου. Τα κινητά περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από έναν εκ των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου για δική του συνήθη προσωπική χρήση ή για την άσκηση του επαγγέλματός του θεωρούνται προσωπική του περιουσία.

Μετά την έκδοση διαζυγίου, η συζυγική περιουσία μετατρέπεται σε κανονική περιουσία.

2. Το καθεστώς περιουσιακής αυτοτέλειας

Τα δικαιώματα που αποκτώνται από κάθε σύζυγο κατά τη διάρκεια του γάμου διατηρούνται στο όνομα του εν λόγω συζύγου αλλά, μετά τη λύση του γάμου κατόπιν αίτησης διαζυγίου, κάθε σύζυγος δικαιούται να αποκτήσει μερίδιο επί της αξίας των δικαιωμάτων που απέκτησε ο έτερος σύζυγος κατά τη διάρκεια του γάμου, στον βαθμό που ο αιτών σύζυγος συνεισέφερε με την εργασία του, τα οικονομικά του μέσα του, τη φροντίδα των τέκνων, την οικιακή εργασία ή με άλλο τρόπο. Τα έξοδα για την κάλυψη των οικογενειακών αναγκών επιβαρύνουν αμφότερους τους συζύγους οι σύζυγοι ευθύνονται από κοινού και εις ολόκληρο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται για την κάλυψη των καθημερινών οικογενειακών αναγκών.

3. Το συμβατικό περιουσιακό καθεστώς

Σύμφωνα με τον νέο Οικογενειακό Κώδικα, οι σύζυγοι μπορούν να συνάψουν γαμικό σύμφωνο. Πρόκειται για νέα δυνατότητα που παρέχει το βουλγαρικό δίκαιο. Το γαμικό σύμφωνο συνάπτεται από τους συζύγους είτε πριν είτε μετά την τέλεση του γάμου. Το γαμικό σύμφωνο περιορίζεται σε ρυθμίσεις σχετικά με τη διανομή της περιουσίας μεταξύ των συζύγων, ήτοι: τα δικαιώματα των συζύγων επί της περιουσίας που αποκτάται κατά τη διάρκεια του γάμου τα δικαιώματα των συζύγων επί της περιουσίας που τους ανήκε πριν από την τέλεση του γάμου τον τρόπο διαχείρισης και διάθεσης της περιουσίας, συμπεριλαμβανομένης της οικογενειακής κατοικίας την κατανομή των εξόδων και των υποχρεώσεων μεταξύ των συζύγων τις περιουσιακές επιπτώσεις σε περίπτωση διαζυγίου τις υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου και σε περίπτωση διαζυγίου τη διατροφή των τέκνων που γεννιούνται εντός γάμου. Ρυθμίσεις σχετικά με τη μετατροπή της προγαμιαίας περιουσίας ενός εκ των συζύγων σε κοινή περιουσία δεν είναι παραδεκτές. Το γαμικό σύμφωνο απαγορεύεται να περιέχει διατάξεις για συμφωνίες προ του θανάτου, εξαιρουμένων των ρυθμίσεων σχετικά με τα μερίδια των συζύγων, μετά τη λύση του γάμου, επί περιουσιακών στοιχείων που έχει συμφωνηθεί ότι αποτελούν κοινή περιουσία. Το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης ισχύει για τις περιουσιακές σχέσεις που δεν ρυθμίζονται βάσει του γαμικού συμφώνου.

Ανεξάρτητα από το περιουσιακό καθεστώς που επιλέγεται από τους συζύγους, για τη διάθεση της οικογενειακής κατοικίας ισχύει το γενικό καθεστώς, δηλαδή όταν η οικογενειακή κατοικία συνιστά περιουσιακή περιουσία ενός εκ των συζύγων, για να διατεθεί απαιτείται η συναίνεση του έτερου συζύγου, εκτός εάν οι

σύζυγοι έχουν και άλλη οικία που ανήκει από κοινού ή μεμονωμένα σε κάθε σύζυγο. Ελλείψει συναίνεσης, η οικογενειακή κατοικία μπορεί να διατεθεί κατόπιν έγκρισης από το τοπικό δικαστήριο εάν διαπιστωθεί ότι αυτό δεν είναι επιζήμιο για τα ανήλικα τέκνα και την οικογένεια. Κατά την έκδοση διαζυγίου, εάν η οικογενειακή κατοικία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί χωριστά από τους δύο συζύγους, το δικαστήριο παραχωρεί τη χρήση της σε έναν εκ των συζύγων που τη ζήτησε και έχει ανάγκη στέγασης. Σε περίπτωση ανήλικων τέκνων γεννημένων εντός γάμου, το δικαστήριο αποφασίζει αυτεπάγγελα για τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας και μπορεί να την παραχωρήσει στον/στη σύζυγο που θα ασκεί τα δικαιώματα γονικής μέριμνας για όσο διάστημα τα ασκεί. Μετά την έκδοση του διαζυγίου, οι πρώην σύζυγοι δεν αποτελούν πλέον νόμιμους κληρονόμους αλλήλων και στερούνται κάθε παροχής που προβλέπεται στο πλαίσιο συμφωνιών προ του θανάτου. Μετά την έκδοση του διαζυγίου, οι δωρεές σημαντικής αξίας που έγιναν σε σχέση με τον γάμο ή κατά τη διάρκεια του από έναν εκ των συζύγων ή τους στενούς συγγενείς του προς τον έτερο σύζυγο μπορούν να ανακληθούν, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που η ανάκληση δωρεάς αντίκειται στα χρηστά ήθη. Η αίτηση ανάκλησης δωρεάς κατατίθεται εντός ενός έτους μετά την έκδοση του διαζυγίου. Το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης ισχύει όταν οι σύζυγοι δεν έχουν επιλέξει το καθεστώς που θα ισχύει για τις περιουσιακές σχέσεις τους και σε περίπτωση που είναι ανήλικοι ή έχουν κηρυχθεί εν μέρει ανίκανοι για δικαιοπραξία. Το περιουσιακό καθεστώς καταχωρίζεται στο «μητρώο περιουσιακών σχέσεων των συζύγων». Το περιουσιακό καθεστώς δύναται να τροποποιηθεί κατά τη διάρκεια του γάμου. Η τροποποίηση καταχωρίζεται στο αρχείο πολιτικών γάμων και στο μητρώο. Το γαμικό σύμφωνο και το εφαρμοστέο εκ του νόμου περιουσιακό καθεστώς καταχωρίζονται σε ένα κεντρικό ηλεκτρονικό μητρώο που τηρείται στο Ληξιαρχείο. Το μητρώο είναι δημόσια προσβάσιμο. Όταν ένας ή αμφότεροι οι σύζυγοι προβαίνουν σε συναλλαγή με τρίτο και το περιουσιακό καθεστώς τους δεν είναι καταχωρισμένο στο μητρώο, ισχύει το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Ο αποδεκτός νόμιμος όρος στη βουλγαρική νομοθεσία είναι «άσκηση δικαιωμάτων γονικής μέριμνας».

Με την απόφαση διαζυγίου που εκδίδει, το δικαστήριο υποχρεούται να αποφασίζει για ζητήματα αναφορικά με την άσκηση των δικαιωμάτων γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με τα γεννημένα εντός γάμου τέκνα και τη διατροφή τους, καθώς και τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας. Κατά την απόφασή του, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των τέκνων. Το δικαστήριο αποφασίζει ποιος εκ των συζύγων θα ασκεί τα δικαιώματα γονικής μέριμνας, ορίζοντας μέτρα σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, την επαφή μεταξύ τέκνων και γονέων και τη διατροφή υπέρ των τέκνων. Προκειμένου να αποφασίσει ποιος γονιός θα ασκεί τα δικαιώματα γονικής μέριμνας, το δικαστήριο αξιολογεί όλες τις συνθήκες που αφορούν το συμφέρον των τέκνων και προβαίνει σε ακρόαση των γονέων αλλά και των τέκνων όταν εκείνα είναι άνω των δέκα ετών.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά άρθρο 83 του Οικογενειακού Κώδικα, διατροφή παρέχεται μόνο στον/στη σύζυγο που δεν είναι υπαίτιος/α για το διαζύγιο. Διατροφή καταβάλλεται για χρονικό διάστημα έως τριών ετών μετά τη λύση του γάμου, εκτός εάν οι διάδικοι συμφωνήσουν την καταβολή διατροφής για μεγαλύτερο διάστημα. Το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει τα εν λόγω χρονικά διαστήματα εάν ο/η πρώην σύζυγος που εισπράττει διατροφή αντιμετωπίζει ιδιαίτερες οικονομικές δυσχέρειες, ενώ ο έτερος σύζυγος μπορεί να καταβάλει τη διατροφή χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία. Το δικαίωμα διατροφής ενός πρώην συζύγου παύει όταν συνάπτει νέο γάμο. Στην πράξη, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες στους πρώην συζύγους επιδικάζεται δικαίωμα διατροφής ή επιβάλλεται υποχρέωση καταβολής διατροφής είναι εξαιρετικά σπάνιες.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Η έννοια του δικαστικού χωρισμού δεν υφίσταται στην τρέχουσα βουλγαρική νομοθεσία.

Σύμφωνα με τη νομολογία, ο εν τοις πράγμασι χωρισμός σημαίνει απλώς ότι οι σύζυγοι δεν συμβιώνουν ούτε μοιράζονται την οικογενειακή κατοικία. Δεν έχει την ίδια έννοια με τον «δικαστικό χωρισμό».

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η εν ισχύ βουλγαρική νομοθεσία χρησιμοποιεί τον όρο «ακύρωση του γάμου». Η ακύρωση είναι ένα από τα μέσα που προβλέπονται από τη βουλγαρική νομοθεσία για τη λύση του γάμου. Ο γάμος που ακυρώνεται έχει όλες τις νόμιμες συνέπειες ενός έγκυρου γάμου πριν από τη λύση του από το δικαστήριο. Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο με δικαστική απόφαση: η ακυρότητα του γάμου δεν επιφέρει αποτελέσματα μέχρις ότου εκδοθεί η σχετική δικαστική απόφαση.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Για την ακύρωση του γάμου, ένας εκ των συζύγων πρέπει:

να ήταν κατά τη σύναψη του γάμου κάτω των δεκαοκτώ ετών και, αν ήταν άνω των δεκαέξι ετών, να μην είχε άδεια του δικαστηρίου

να διατηρεί έγγαμη σχέση με άλλο πρόσωπο

να έχει κηρυχθεί πλήρως ανίκανος για δικαιοπραξία ή να πάσχει από ψυχική νόσο ή ψυχική αναπηρία που συνιστούν λόγο για την κήρυξη του ως ανίκανου για δικαιοπραξία

να πάσχει από νόσο που συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τη ζωή ή την υγεία των τέκνων ή του έτερου συζύγου, εκτός εάν η νόσος θέτει σε κίνδυνο μόνο τον έτερο σύζυγο, ο οποίος έχει γνώση αυτού του κινδύνου

να είναι άμεσος ανιών ή κατιών του έτερου συζύγου

να είναι αδελφός ή αδελφή, ανιψιός, ανιψιά ή άλλος συγγενής σε πλάγια γραμμή του έτερου συζύγου, με συγγένεια έως τετάρτου βαθμού (συμπεριλαμβανομένου του έτερου συζύγου)

να είναι θετός γονιός ή θετό τέκνο του έτερου συζύγου

να έχει εξαναγκαστεί στη σύναψη γάμου λόγω σοβαρού και άμεσου επαπειλούμενου κινδύνου για τη ζωή, την υγεία ή την τιμή του αιτούντος την ακύρωση συζύγου ή της οικογένειάς του.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ανάλογα με το ελάττωμα του γάμου, η αίτηση ακύρωσης μπορεί να κατατίθεται από τον/τη σύζυγο που θίγεται από το ελάττωμα επίσης, δύναται να κατατεθεί από τον εισαγγελέα, τον/τη σύζυγο από τον πρώτο γάμο σε περίπτωση διγαμίας, ή από τον εισαγγελέα και τον/τη σύζυγο. Το άρθρο 97 του Οικογενειακού Κώδικα περιλαμβάνει ρητό και εξαντλητικό κατάλογο των προσώπων που έχουν δικαίωμα προσφυγής για ακύρωση του γάμου και των προθεσμιών για την άσκηση προσφυγής.

Οι συνέπειες ακύρωσης του γάμου εξομοιώνονται με τις συνέπειες του διαζυγίου αναφορικά με τις προσωπικές και περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συζύγων, καθώς και αναφορικά με τις σχέσεις μεταξύ των συζύγων και των τέκνων τους. Για την ακύρωση του γάμου, η κακή πίστη εξομοιώνεται με την υπαιτιότητα σε περίπτωση διαζυγίου. Τα τέκνα των οποίων η σύλληψη ή η γέννηση γίνεται κατά τη διάρκεια του ακυρωθέντος γάμου θεωρείται ότι έχουν γεννηθεί εντός γάμου και ισχύει σχετικά το τεκμήριο πατρότητας.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Ο μόνος τρόπος έκδοσης διαζυγίου είναι μέσω της κατάθεσης αίτησης διαζυγίου στο δικαστήριο.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι επιλέγουν τη διαμεσολάβηση, η εκδίκαση της αίτησης αναστέλλεται.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Ως πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το τοπικό δικαστήριο (*rayonen sad*) έχει φυσική δικαιοδοσία για την εκδίκαση αιτήσεων διαζυγίου λόγω υπαιτιότητας και αιτήσεων για ακύρωση του γάμου. Τα δικαστήρια αυτά εκδικάζουν επίσης αιτήσεις για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου. Οι αιτήσεις κατατίθενται στο αρμόδιο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του αιτούντος. Το δικαστήριο δεν εξετάζει αυτεπάγγελτα εάν έχει αρμοδιότητα, ωστόσο, παραπέμπει υποχρεωτικά την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο σε περίπτωση που ο αιτών υποβάλλει ένσταση περί αναρμοδιότητας εντός της προθεσμίας που ορίζεται για να απαντήσει στην αίτηση διαζυγίου.

Ο διάδικος που ζητεί το διαζύγιο υποχρεούται να παραστεί αυτοπροσώπως στη συζήτηση της υπόθεσης στο δικαστήριο. Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, αμφότεροι οι διάδικοι υποχρεούνται να παραστούν αυτοπροσώπως. Σε περίπτωση που διάδικος δεν παραστεί χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος, η αίτηση απορρίπτεται.

Στις υποθέσεις διαζυγίου δεν είναι δυνατή η ερημοδικία.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Οι διάδικοι μπορούν να λάβουν νομική συνδρομή υπό τις συνθήκες προϋποθέσεις που διέπουν την παροχή αυτής, όπως ορίζονται στον νόμο περί νομικής συνδρομής (*Zakon za pravnata pomosh*t).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Η απόφαση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου δεν υπόκειται σε έφεση.

Μετά την επίδοση της απόφασης ακύρωσης του γάμου ή της απόφασης διαζυγίου, ο διάδικος έχει στη διάθεσή του δύο εβδομάδες για να ασκήσει έφεση στο περιφερειακό δικαστήριο. Η απόφαση διαζυγίου παράγει αποτελέσματα ακόμα και εάν έχει ασκηθεί έφεση κατά του μέρους αυτής που αφορά την υπαιτιότητα.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σε αυτήν την περίπτωση, ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, όπως εφαρμόζεται βάσει του άρθρου 621 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Grazhdanski protsesualen kodeks*). Για να αναγνωριστεί δικαστική απόφαση ή άλλης πράξη από την αρχή ενώπιον της οποίας προσκομίζεται, απαιτείται η υποβολή αντιγράφου επικυρωμένου από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση ή την πράξη και του σχετικού πιστοποιητικού, εφόσον αυτό απαιτείται από πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αποφάσεις του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 αναγνωρίζονται από τις αρμόδιες για την καταχώρισή τους αρχές.

Ο αιτών μπορεί να ζητήσει την αναγνώριση της απόφασης βάσει της διαδικασίας του άρθρου 621 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας από το περιφερειακό δικαστήριο στην κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται ο τόπος μόνιμης κατοικίας ή έδρας, ανάλογα με την περίπτωση, του καθ' ου ή, εάν ο τελευταίος δεν έχει μόνιμη κατοικία ή έδρα στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, από το περιφερειακό δικαστήριο στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται ο τόπος μόνιμης κατοικίας ή έδρας, ανάλογα με την περίπτωση, του αιτούντος. Αν ο αιτών δεν έχει μόνιμη κατοικία ή έδρα στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της Σόφιας (*Sofijski gradski sad*).

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σε αυτήν την περίπτωση, ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, όπως εφαρμόζεται βάσει των άρθρων 622 και 623 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Ο διάδικος που αντίκειται στην αναγνώριση της απόφασης μπορεί να προσφύγει κατά της αναγνωριστικής απόφασης ή, κατά περίπτωση, κατά της εντολής προς εκτέλεση της απόφασης. Η αναγνωριστική απόφαση και η εντολή προς εκτέλεση μπορούν να προσβληθούν με έφεση ενώπιον του Εφετείου της Σόφιας (*Sofijski apelativen sad*), κατά της απόφασης του οποίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου.

16 Ποιο δικαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό.

Στις περιπτώσεις που ο παραπάνω κανονισμός δεν τυγχάνει εφαρμογής, εφαρμόζεται ο Κώδικας Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου (*Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo*).

Το ισχύον δικαιο στην περίπτωση της ακύρωσης γάμου είναι το δικαιο του τόπου τέλεσης του γάμου.

Οι προσωπικές σχέσεις μεταξύ των συζύγων διέπονται από το κοινό εθνικό τους δικαιο. Εάν οι σύζυγοι έχουν διαφορετικές ιθαγένειες, οι σχέσεις τους διέπονται από το δικαιο του κράτους όπου διατηρούν την κοινή συνθήκη κατοικία τους. Ελλείψει αυτής, οι σχέσεις τους διέπονται από το δικαιο του κράτους με το οποίο οι σύζυγοι διατηρούν από κοινού στενότερους δεσμούς.

Οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συζύγων διέπονται από το δικαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις τους.

Το διαζύγιο συζύγων ίδιας αλλοδαπής ιθαγένειας διέπεται από το δικαιο του κράτους του οποίου είναι πολίτες κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου. Το διαζύγιο συζύγων με διαφορετικές ιθαγένειες διέπεται από το δικαιο του κράτους όπου διατηρούν την κοινή συνθήκη κατοικία τους κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει κοινή συνθήκη κατοικία των συζύγων, ισχύει το βουλγαρικό δικαιο.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Τσεχία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το δικαστήριο αποφασίζει να εκδώσει διαζύγιο βάσει αίτησης που υποβάλλει ο ένας εκ των συζύγων. Κατά τη διάρκεια της δίκης, το δικαστήριο καθορίζει αφενός κατά πόσον υφίστανται λόγοι διαζυγίου, δηλαδή εάν ο γάμος έχει κλονιστεί, και αφετέρου τους λόγους που οδήγησαν στον εν λόγω κλονισμό. Ο γάμος θεωρείται αυτομάτως ότι έχει κλονιστεί εάν έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα χρόνο, οι σύζυγοι δεν ζουν πλέον μαζί για διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών και ο άλλος σύζυγος συνυποβάλλει την αίτηση διαζυγίου. Το δικαστήριο δεν εξακριβώνει τους λόγους κλονισμού του γάμου, αλλά εκδίδει το διαζύγιο εφόσον αποφανθεί ότι οι σύζυγοι προχωρούν σε πανομοιότυπες και αληθείς καταθέσεις σχετικά με τον κλονισμό και την πρόθεσή τους να εκδοθεί διαζύγιο, και υποβάλλουν:

τελεσίδικη δικαστική απόφαση με την οποία εγκρίνεται η συμφωνία για την επιμέλεια και το δικαίωμα επικοινωνίας για ανήλικο τέκνο το οποίο δεν έχει αποκτήσει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα για την περίοδο μετά το διαζύγιο
γραπτή συμφωνία με επίσημα επικυρωμένες υπογραφές, με την οποία διευθετούνται ζητήματα οικονομικού χαρακτήρα, δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την κοινή τους διαμονή, καθώς και η χορήγηση διατροφής για την περίοδο μετά το διαζύγιο.
Αν οι σύζυγοι έχουν ανήλικο τέκνο, τότε το διαζύγιο δεν χορηγείται εφόσον ειδικοί λόγοι υπαγορεύουν ότι κάτι τέτοιο αντίκειται στο συμφέρον του τέκνου (π.χ. σωματική ή διανοητική αναπηρία). Δεν χορηγείται διαζύγιο έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση για την επιμέλεια και το δικαίωμα επικοινωνίας για το ανήλικο τέκνο κατά την περίοδο μετά το διαζύγιο.
Αν ο σύζυγος που δεν ήταν πρωτίστως υπεύθυνος για τον κλονισμό του γάμου λόγω παραβίασης των γαμικών υποχρεώσεων διαφωνεί με την αίτηση διαζυγίου και θα αποστεί σοβαρή ζημία λόγω αυτού, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εφόσον έκτακτες περιστάσεις καταδεικνύουν ότι ο γάμος πρέπει να διατηρηθεί. Ωστόσο, εάν οι σύζυγοι δεν ζουν μαζί για διάστημα τουλάχιστον τριών ετών, το δικαστήριο λύει τον γάμο εάν αυτός έχει κλονιστεί.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Λόγω διαζυγίου συνιστά ένας βαθύς, μόνιμος και ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου, στο πλαίσιο του οποίου οι σύζυγοι δεν αναμένεται να μπορέσουν να ζήσουν ξανά μαζί.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο/Η σύζυγος που έχει αποκτήσει το επώνυμο του άλλου συζύγου δύναται να ενημερώσει το ληξιαρχείο, εντός έξι μηνών από την τελεσίδικη έκδοση της απόφασης διαζυγίου, ότι επιθυμεί να επανέλθει στο πρότερο επώνυμό του/της ή ότι δεν θα προσθέσει πλέον το επώνυμο του άλλου συζύγου στο αρχικό του /της επώνυμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Με την έκδοση του διαζυγίου, οι σύζυγοι παύουν να κατέχουν από κοινού την κοινή περιουσία.

Αν η κοινή περιουσία ρευστοποιηθεί, καταστραφεί ή μειωθεί σε μέγεθος, ακυρώνονται οι πρότερες κοινές υποχρεώσεις και τα δικαιώματα μέσω διακανονισμού. Η συμφωνία διακανονισμού πρέπει να συνταχθεί γραπτώς εφόσον συνήφθη κατά τη διάρκεια του γάμου ή αν για το αντικείμενο του διακανονισμού απαιτείται επίσημη γραπτή συμφωνία βάσει της σύμβασης μεταβίβασης ιδιοκτησίας. Αν οι σύζυγοι δεν καταλήξουν σε διακανονισμό σχετικά με την κοινή τους περιουσία, το δικαστήριο θα προβεί σε διακανονισμό της κοινής περιουσίας κατόπιν αιτήματος ενός εκ των συζύγων. Κατά τον διακανονισμό που αφορά την κοινή περιουσία, το δικαστήριο ξεκινά από την παραδοχή ότι οι σύζυγοι έχουν ίσο μερίδιο στα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν την κοινή τους περιουσία. Κάθε σύζυγος έχει δικαίωμα να ζητήσει επιστροφή της συνεισφοράς του στην κοινή περιουσία και υποχρεούται να επιστρέψει κάθε ποσό προερχόμενο από την κοινή περιουσία το οποίο κατεβλήθη για τα προσωπικά περιουσιακά του/της στοιχεία. Κατά τη διάρκεια του διακανονισμού, η προσοχή εστιάζεται στις ανάγκες των εξαρτώμενων τέκνων, στον τρόπο με τον οποίο οι σύζυγοι παρείχαν φροντίδα στην οικογένεια (ιδίως στον τρόπο με τον οποίο παρείχαν φροντίδα στα τέκνα και στην οικογενειακή κατοικία) και στη συνεισφορά τους στην απόκτηση και διατήρηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που συνιστούν την κοινή τους περιουσία.

Αν εντός τριών ετών από το διαζύγιο δεν έχει συναφθεί συμφωνία διακανονισμού ούτε έχει κατατεθεί αίτηση διακανονισμού με δικαστική απόφαση, τα ενσώματα κινητά περιουσιακά στοιχεία θεωρείται ότι ανήκουν στο άτομο που τα χρησιμοποιεί ως ιδιοκτήτης αποκλειστικά για την κάλυψη των αναγκών του, των αναγκών της οικογένειάς του ή των αναγκών του νοικοκυριού του. Τα λοιπά ενσώματα κινητά καθώς και τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία θεωρείται ότι ανήκουν από κοινού και στους δύο, με κάθε συνιδιοκτήτη να έχει ίσο μερίδιο το ίδιο ισχύει για τα λοιπά δικαιώματα ιδιοκτησίας, τις εισπρακτέες απαιτήσεις και τις οφειλές.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Πριν από τη χορήγηση διαζυγίου στους γονείς ανήλικου τέκνου το οποίο δεν έχει αποκτήσει δικαιοπρακτική ικανότητα, το δικαστήριο καθορίζει τα δικαιώματα και τις ευθύνες των συζύγων απέναντι στο τέκνο για την περίοδο μετά το διαζύγιο. Ειδικότερα, το δικαστήριο ορίζει τον σύζυγο που αναλαμβάνει την επιμέλεια του τέκνου και τον τρόπο με τον οποίο καθένας εκ των συζύγων συμβάλλει στη διατροφή του τέκνου.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Δικαίωμα διατροφής έχει ο/η διαζευγμένος σύζυγος που δεν είναι σε θέση να συντηρηθεί, εφόσον η εν λόγω ανικανότητα οφείλεται στον γάμο ή συνδέεται με αυτόν. Κατά τον καθορισμό της διατροφής, λαμβάνονται ιδίως υπόψη η ηλικία, η κατάσταση της υγείας κατά την έκδοση του διαζυγίου και το τέλος της φροντίδας των τέκνων που έχουν προκύψει από τον γάμο. Αν το ζεύγος δεν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της διατροφής, το δικαστήριο αποφασίζει βάσει πρότασης ενός εκ των συζύγων. Η εν λόγω διατροφή μπορεί να καταβληθεί κατ' αποκοπή ή σε δόσεις.

Αν οι σύζυγοι ή το διαζευγμένο ζεύγος δεν συμφωνήσουν για τη διατροφή, το δικαστήριο δύναται να ορίσει το ύψος της διατροφής βάσει πρότασης του συζύγου που δεν είναι κατεξοχήν υπεύθυνος για τον κλονισμό του γάμου και ο οποίος υπέστη σοβαρή ζημία λόγω του διαζυγίου, όχι όμως για διάστημα άνω των τριών ετών από το διαζύγιο.

Το δικαίωμα διατροφής λήγει εάν ο/η δικαιούχος σύζυγος συνάψει νέο γάμο ή καταχωρημένη συμβίωση.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στην Τσεχική Δημοκρατία δεν υφίσταται δικαστικός χωρισμός.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση αριθ. 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση αριθ. 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Το δικαστήριο ακυρώνει γάμο ακόμα και χωρίς να έχει υποβληθεί αίτηση, σε περίπτωση που συνήφθη μεταξύ ήδη έγγαμου άνδρα ή ήδη έγγαμης γυναίκας, με πρόσωπο που βρισκόταν ήδη σε καταχωρημένη συμβίωση ή σε άλλη παρόμοια σχέση στο εξωτερικό, εάν ο εν λόγω γάμος, συμβίωση ή άλλη παρόμοια σχέση υφίσταται ακόμα ή μεταξύ προγόνου και απογόνου, μεταξύ αδερφών ή μεταξύ ατόμων που συνδέονται με υιοθεσία.

Το δικαστήριο ακυρώνει γάμο κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων του οποίου η συναίνεση για σύναψη γάμου δόθηκε κατόπιν πίεσης, και η πίεση αυτή συνίσταται στη χρήση βίας ή απειλών βίας, ή του οποίου η συναίνεση για σύναψη γάμου προέκυψε αποκλειστικά από σφάλμα που αφορά την ταυτότητα του μέλλοντος συζύγου ή τον χαρακτήρα των γαμήλιων διαπραγματεύσεων. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί εντός ενός έτους από την πρώτη ημέρα κατά την οποία ο/η σύζυγος είχε τη δυνατότητα να το κάνει δεδομένων των συνθηκών, ή από την πρώτη ημέρα κατά την οποία έλαβε γνώση της πραγματικής κατάστασης. Το δικαστήριο ακυρώνει γάμο κατόπιν αίτησης προσώπου που έχει νόμιμο συμφέρον ή εφόσον ο γάμος συνήφθη παρά την ύπαρξη νομικού κωλύματος (π.χ. γάμος ανήλικου ή απουσία δικαιοπρακτικής ικανότητας κάτι τέτοιο δεν ισχύει στην περίπτωση περιορισμένης δικαιοπρακτικής ικανότητας). Ο γάμος είναι άκυρος εάν, στην περίπτωση τουλάχιστον ενός εκ των ατόμων που πρόκειται να συνάψουν γάμο, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που θα έπρεπε ανεπιφύλακτα να πληρούνται όσον αφορά τη συναίνεσή τους σε γάμο, τη γαμήλια τελετή ή ζητήματα που συνδέονται με αυτήν.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Βλέπε ερώτηση αριθ. 7.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Γάμος που ακυρώνεται από το δικαστήριο θεωρείται ότι δεν τελέστηκε ποτέ (*ex tunc*). Ωστόσο, θεωρείται έγκυρος μέχρι τη στιγμή που το δικαστήριο τον κηρύσσει άκυρο. Οι ίδιες διατάξεις διέπουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συζύγων έναντι των τέκνων και της περιουσίας τους μετά την ακύρωση γάμου, όπως στην περίπτωση διαζυγίου. Η ακύρωση γάμου συνεπάγεται την ακύρωση κάθε δήλωσης εκ μέρους των φερόμενων ως συζύγων σχετικά με το επώνυμό τους. Στη συνέχεια, αμφότεροι οι σύζυγοι επαναφέρουν το αρχικό τους επώνυμο και δεν έχουν κανένα δικαίωμα να επιλέξουν το επώνυμό τους. Μετά την ακύρωση του γάμου, τα επώνυμα των τέκνων δεν αλλάζουν. Ο σύζυγος της μητέρας διατηρεί το τεκμήριο πατρότητας ακόμα και μετά την ακύρωση του γάμου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Υπάρχουν διάφορες συμβουλευτικές υπηρεσίες για τις οικογενειακές, συζυγικές και διαπροσωπικές σχέσεις. Μια άλλη επιλογή είναι η διαμεσολάβηση. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο της Ένωσης Διαμεσολαβητών της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Ένωσης Συμβούλων Γάμου και Οικογένειας της Τσεχικής Δημοκρατίας - βλέπε τους παρακάτω συνδέσμους. Ωστόσο, η λύση ενός γάμου με διαζύγιο μπορεί να πραγματοποιηθεί με τελεσίδικη απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας διαζυγίου και η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας ακύρωσης κατατίθενται στο πρωτοδικείο της περιφέρειας στην οποία το ζεύγος είχε την τελευταία κοινή του κατοικία στην Τσεχική Δημοκρατία, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ο ένας εκ των δύο συζύγων διαμένει στην περιφέρεια δικαιοδοσίας του δικαστηρίου. Εάν το εν λόγω δικαστήριο δεν υφίσταται, δικαιοδοσία έχει το γενικό δικαστήριο του/της συζύγου που δεν κατέθεσε την αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας και αν δεν υφίσταται τέτοιο δικαστήριο, τότε αρμόδιο είναι το γενικό δικαστήριο του/της συζύγου που κατέθεσε την αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας. Το γενικό δικαστήριο φυσικού προσώπου είναι το πρωτοδικείο της περιφέρειας στην οποία έχει την κατοικία του το εν λόγω πρόσωπο και, αν δεν έχει κατοικία, η περιφέρεια στην οποία διαμένει. Ως κατοικία νοείται το μέρος στο οποίο κατοικεί ένα πρόσωπο με την πρόθεση να μείνει εκεί μόνιμως (ενδέχεται επίσης να υπάρχουν αρκετά τέτοια μέρη, επομένως όλα τα αντίστοιχα δικαστήρια νοούνται ως γενικό δικαστήριο). Για περισσότερες λεπτομέρειες, ανατρέξτε στις πληροφορίες σχετικά με τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων.

Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί γραπτώς, να καταδεικνύει σαφώς το δικαστήριο για το οποίο προορίζεται και το πρόσωπο που την καταθέτει, καθώς επίσης να δηλώνει με σαφήνεια τους διαδίκους (πλήρες όνομα, επώνυμο, ημερομηνία γέννησης, διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή ταχυδρομική διεύθυνση) και τον γάμο στον οποίο αναφέρεται (ημερομηνία και συνθήκες σύναψης του γάμου, εξέλιξη και αιτίες κλονισμού του). Η αίτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη και να φέρει ημερομηνία. Στην περίπτωση αίτησης στην οποία αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν συναινέσει στην έκδοση διαζυγίου, αυτή πρέπει να φέρει τις υπογραφές και των δύο. Τα εικαζόμενα γεγονότα που παρατίθενται στην αίτηση πρέπει να συνοδεύονται από αποδεικτικά στοιχεία.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Εν γένει, οι διάδικοι δεν δικαιούνται αποζημίωση για τα δικαστικά έξοδα του διαζυγίου, την ακύρωση του γάμου ή την έκδοση απόφασης σχετικά με το αν ο γάμος είναι άκυρος ή όχι. Το δικαστήριο δύναται να χορηγήσει αποζημίωση για τα εν λόγω έξοδα ή για μέρος αυτών εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται βάσει των συνθηκών της υπόθεσης ή της κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι διάδικοι. Κατόπιν αίτησης, ο πρόεδρος του δικαστηρίου δύναται να χορηγήσει σε διάδικο πλήρη ή μερική απαλλαγή από τα δικαστικά έξοδα, με την προϋπόθεση ότι κάτι τέτοιο δικαιολογείται από την κατάσταση του διαδίκου και εφόσον δεν συνεπάγεται την αυθαίρετη ή προδήλως μάταιη εφαρμογή ή την παρεμπόδιση δικαιώματος. Ο διάδικος δύναται επίσης να αιτηθεί στο δικαστήριο τον ορισμό νομικού συμβούλου (δικηγόρου), αν καθίσταται αναγκαίο για την προστασία των συμφερόντων του διαδίκου στη δικαστική διαδικασία. Το δικαστήριο δύναται επίσης να ορίσει νομικό σύμβουλο πριν από την έναρξη της διαδικασίας, όμως ο διάδικος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις εξαίρεσης από τα δικαστικά έξοδα. Ο διάδικος πρέπει να παράσχει στο δικαστήριο αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κοινωνική του κατάσταση και το εισόδημα.

Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τον νόμο για τους δικηγόρους, μπορεί επίσης να κατατεθεί στον τσεχικό Δικηγορικό Σύλλογο αίτηση για την παροχή νομικού συμβούλου δωρεάν ή έναντι χαμηλής αμοιβής.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Μπορεί να ασκηθεί προσφυγή κατά απόφασης για τη χορήγηση ή την ακύρωση διαζυγίου εντός δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία παραλαβής έντυπου αντίγραφου της δικαστικής απόφασης. Η προσφυγή υποβάλλεται γραπτώς στο δικαστήριο στο οποίο ασκείται. Εάν εκδοθεί διορθωτική απόφαση σε σχέση με την αρχική, η προθεσμία αρχίζει και πάλι από την ημερομηνία κατά την οποία η διορθωτική απόφαση παράγει έννομα αποτελέσματα. Μια προσφυγή θεωρείται επίσης ότι έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ακόμα και αν καταφθάσει μετά τη λήξη της προθεσμίας των δεκαπέντε ημερών, εφόσον ο προσφεύγων ενήργησε βάσει εσφαλμένων οδηγιών που έλαβε από το δικαστήριο σχετικά με την προσφυγή. Η προσφυγή δεν είναι παραδεκτή εάν χορηγήθηκε κοινή αίτηση διαζυγίου.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Εκτός από την περίπτωση που η εκδοθείσα απόφαση σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ (με εξαίρεση τη Δανία) εμπήπει στο χρονικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (Βρυξέλλες ΙΙα), η απόφαση αναγνωρίζεται χωρίς ειδική διαδικασία. Το Ληξιαρχείο απλώς λαμβάνει υπόψη την απόφαση και προχωρά σε επιπλέον καταχώριση στο κατάλληλο μητρώο αμέσως μόλις κατατεθούν τα απαιτούμενα έγγραφα, δηλαδή η τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ ή επικυρωμένο αντίγραφο αυτής, η οποία αφορά διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου, συνοδευόμενη από επίσημη μετάφραση στα τσεχικά, καθώς και το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 39 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα (ή στο άρθρο 33 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα). Τα δικαστήρια που εξέδωσαν απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου εκδίδουν πιστοποιητικό κατόπιν αίτησης των διαδίκων. Η υποχρέωση υποβολής του εν λόγω πιστοποιητικού μπορεί να αρθεί εάν όλα τα γεγονότα που θα περιελάμβανε άλλως το πιστοποιητικό περιλαμβάνονται στην απόφαση καθαυτή, ή σε άλλα έγγραφα που έχουν υποβληθεί (π.χ. αν η απόφαση που έχει υποβληθεί είναι τελεσίδικη).

Ωστόσο, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο πρωτοδικείο την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης, για παράδειγμα εάν υπάρχει ανάγκη να διασαφηνιστεί αν ο γάμος υφίσταται ή όχι (άρθρο 21 παράγραφος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα). Ωστόσο, η εν λόγω περίπτωση αφορά μόνο το δικαίωμα του ενδιαφερομένου και δεν συνιστά υποχρέωση αυτό το είδος δικαστικής απόφασης δεν αποτελεί προϋπόθεση για μια συνθήκη καταχώριση στο Ληξιαρχείο.

Αν η απόφαση εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος πριν από την 1η Μαΐου 2004 και τουλάχιστον ο ένας εκ των διαδίκων είναι τσέχος υπήκοος, οι αποφάσεις επί γαμικών ζητημάτων αναγνωρίζονται βάσει ειδικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας. Οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί στο εξωτερικό και έχουν εγκριθεί ως τελεσίδικες ή άλλα απαιτούμενα έγγραφα (π.χ. πιστοποιητικό γάμου) κατατίθενται στο Ανώτατο Δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας συνοδευόμενες από επίσημη μετάφραση στα τσεχικά και από την κατάλληλη ανώτερη πιστοποίηση (νόμιμη επικύρωση από διπλωματικές αρχές, επισημείωση), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διεθνή συνθήκη. Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με αυτές τις διαδικασίες διατίθενται στον δικτυακό τόπο του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας - βλέπε τον παρακάτω σύνδεσμο.

Ορισμένες **διμερείς συμφωνίες για την παροχή νομικής συνδρομής**, που είναι δεσμευτικές για την Τσεχική Δημοκρατία (πρόκειται για συμφωνίες με τη Σλοβακία, την Ουγγαρία και την Πολωνία), περιέχουν διατάξεις που αναγνωρίζουν τις δικαστικές αποφάσεις σε θέματα πλην των ιδιοκτησιακών που εκδίδονται από τις αρχές του άλλου μέρους (οι οποίες περιλαμβάνουν επίσης αποφάσεις διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης), αναγνωρίζονται στην Τσεχική Δημοκρατία χωρίς ειδική διαδικασία και απλώς λαμβάνονται υπόψη από το Ληξιαρχείο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το Ληξιαρχείο προβαίνει σε μια επιπλέον καταχώριση στο μητρώο μετά την υποβολή της απόφασης που εκδόθηκε από δικαστήριο της αλλοδαπής και η οποία θεωρείται τελεσίδικη, συνοδευόμενη από επίσημη μετάφραση στα τσεχικά και από την κατάλληλη ανώτερη πιστοποίηση (νόμιμη επικύρωση από διπλωματικές αρχές, επισημείωση), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διεθνή συνθήκη. Η παραπάνω διαδικασία ισχύει, προφανώς, μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες η απόφαση εκδόθηκε πριν από την 1η Μαΐου 2004. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις ισχύει η διαδικασία που ορίζεται στον κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙα - βλέπε ανωτέρω.

Η Τσεχική Δημοκρατία είναι συμβαλλόμενο μέρος στη **σύμβαση περί αναγνώρισης διαζυγίων και δικαστικών χωρισμών** (Χάγη, 1η Ιουνίου 1970). Υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, έχει θεσπιστεί στην Τσεχική Δημοκρατία μια πρακτική σύμφωνα με την οποία δεν είναι αναγκαίο να κινηθεί ειδική διαδικασία αναγνώρισης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας, εφόσον η απόφαση τέθηκε σε ισχύ μετά την 11η Ιουλίου 1976, δηλαδή την ημέρα κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ η Σύμβαση της Χάγης για την Τσεχική Δημοκρατία. Απόφαση που εκδόθηκε από δικαστήριο της αλλοδαπής ως τελεσίδικη κατατίθεται στο Ληξιαρχείο, συνοδευόμενη από την κατάλληλη ανώτερη πιστοποίηση (νόμιμη επικύρωση από διπλωματικές αρχές, επισημείωση), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διεθνή συνθήκη.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η απόφαση μπορεί να προσβληθεί για τους λόγους που ορίζονται στο άρθρο 22 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα. Σε αυτήν την περίπτωση, υποβάλλεται αίτηση στο τοπικό αρμόδιο πρωτοδικείο, το οποίο αποτελεί το γενικό δικαστήριο για το φυσικό πρόσωπο κατά του οποίου ασκείται η προσφυγή.

Η αυτόματη αναγνώριση απόφασης από το Ληξιαρχείο βάσει διμερούς συμφωνίας ή βάσει της σύμβασης περί αναγνώρισης διαζυγίων και δικαστικών χωρισμών (Χάγη, 1η Ιουνίου 1970) μπορεί να αποφευχθεί με διοικητική διαδικασία, η οποία προβλέπει την επιλογή κατάθεσης μεταγενέστερης προσφυγής στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο στο πλαίσιο του διοικητικού δικαστικού συστήματος.

Δεν προβλέπεται προσφυγή κατά της αναγνώρισης απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Στην Τσεχική Δημοκρατία, η λύση ενός γάμου με διαζύγιο διέπεται από τη νομοθεσία της χώρας της οποίας υπήκοοι είναι οι σύζυγοι κατά την περίοδο έναρξης των διαδικασιών έκδοσης του διαζυγίου. Αν οι σύζυγοι είναι υπήκοοι διαφορετικών χωρών, η λύση ενός γάμου με διαζύγιο διέπεται από τη νομοθεσία της χώρας στην οποία αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους ή, σε αντίθετη περίπτωση, από το τσεχικό νομικό σύστημα. Το τσεχικό δικαίωμα εφαρμόζεται αν το διαζύγιο καλύπτεται από νομικό σύστημα της αλλοδαπής το οποίο δεν επιτρέπει τη λύση γάμου με διαζύγιο, ή μόνο κάτω από εξαιρετικά δύσκολες περιστάσεις, και υπό τον όρο ότι τουλάχιστον ο ένας εκ των συζύγων είναι υπήκοος της Τσεχικής Δημοκρατίας ή τουλάχιστον ο ένας εκ των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του στην Τσεχική Δημοκρατία.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[🇪🇺 Ένωση Διαμεσολαβητών της Τσεχικής Δημοκρατίας](#)

[🇪🇺 Ένωση Συμβούλων Γάμου και Οικογένειας της Τσεχικής Δημοκρατίας](#)

[🇪🇺 Ανώτατο Δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας – αναγνώριση αποφάσεων της αλλοδαπής](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [🇪🇺 Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [🇪🇺 τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Γερμανία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί μόνο με δικαστική απόφαση ύστερα από αίτηση του ενός ή και των δύο συζύγων, σύμφωνα με το άρθρο 1564 πρώτο εδάφιο του γερμανικού Αστικού Κώδικα (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Γάμος μπορεί να λυθεί όταν έχει επέλθει κλονισμός (άρθρο 1565 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του γερμανικού Αστικού Κώδικα). Συναφώς, σημασία έχει η παρούσα κατάσταση και η πρόγνωση για το μέλλον. Ως προς τον κλονισμό του γάμου, ο νόμος προβλέπει τα ακόλουθα τεκμήρια:

Κλονισμός του γάμου θεωρείται ότι έχει επέλθει όταν δεν υπάρχει πλέον έγγαμη συμβίωση μεταξύ των συζύγων και δεν αναμένεται ότι αυτή θα αποκατασταθεί (άρθρο 1565 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του γερμανικού Αστικού Κώδικα).

Ο κλονισμός του γάμου τεκμαίρεται αμάχητα από το δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 1565 του γερμανικού Αστικού Κώδικα, ύστερα από ορισμένο χρονικό διάστημα διάστασης των συζύγων, αν

και οι δύο σύζυγοι υποβάλλουν αίτηση διαζυγίου και βρίσκονται σε διάσταση ήδη επί ένα έτος, ή

ο ένας σύζυγος υποβάλλει αίτηση διαζυγίου και ο άλλος συναινεί στην έκδοση του διαζυγίου και βρίσκονται σε διάσταση ήδη επί ένα έτος, ή

ο ένας σύζυγος υποβάλλει αίτηση διαζυγίου και ο άλλος δεν συναινεί στην έκδοση του διαζυγίου, αλλά βρίσκονται σε διάσταση ήδη επί τρία έτη.

Αν οι σύζυγοι δεν έχουν συμπληρώσει ένα έτος διάστασης, ο γάμος μπορεί να λυθεί μόνο σε λίγες, εξαιρετικές περιπτώσεις, για παράδειγμα αν η συνέχιση του γάμου θα ήταν υπερβολικά επιβαρυντική για τον σύζυγο που ζητεί τη λύση του, για λόγους που έγκεινται στο πρόσωπο του άλλου συζύγου (π.χ. σε περίπτωση σωματικής κακοποίησης του από τον άλλο σύζυγο) (άρθρο 1565 παράγραφος 2 του Αστικού Κώδικα).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο μόνος λόγος διαζυγίου που αναγνωρίζει η γερμανική νομοθεσία είναι ο κλονισμός του γάμου. Δεν υπάρχει διαζύγιο από υπαιτιότητα ενός από τους συζύγους.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Οι διαζευγμένοι σύζυγοι διατηρούν το συζυγικό επώνυμο το οποίο έχουν καθορίσει. Με δήλωση στο ληξιαρχείο, οι διαζευγμένοι σύζυγοι μπορούν να ανακτήσουν το οικογενειακό επώνυμο ή το επώνυμο που είχαν έως τον καθορισμό του συζυγικού επωνύμου ή μπορούν και να χρησιμοποιούν και το οικογενειακό τους επώνυμο ή το επώνυμο που είχαν έως τον καθορισμό του συζυγικού επωνύμου πριν ή μετά το συζυγικό επώνυμο (άρθρο 1355 παράγραφος 5 του Αστικού Κώδικα).

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

3.2.1 Κατανομή της οικογενειακής στέγης και της οικοσκευής

Για την οικογενειακή στέγη και την κατανομή της οικοσκευής μετά το διαζύγιο ισχύουν καταρχήν, σύμφωνα με τα άρθρα 1568α και 1568β του Αστικού Κώδικα, τα εξής: Ο σύζυγος που έχει μεγαλύτερη ανάγκη τη χρήση της οικογενειακής στέγης ή των αντικειμένων της οικοσκευής μπορεί να απαιτήσει από τον άλλο σύζυγο να του παραχωρήσει την οικογενειακή στέγη ή αντικείμενα της οικοσκευής. Συναφώς, πρέπει να λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι βιοτικές συνθήκες των δύο συζύγων και το συμφέρον των κοινών παιδιών.

Σε περίπτωση μισθωμένης οικογενειακής στέγης, ο σύζυγος που παραμένει στην οικογενειακή στέγη αναλαμβάνει τη μισθωτική σχέση, ανεξάρτητα από το αν προηγουμένως μισθωτές της οικογενειακής στέγης ήταν αμφότεροι οι σύζυγοι ή μόνο ο ένας από αυτούς.

Σε περίπτωση ιδιόκτητης οικογενειακής στέγης, ισχύουν τα εξής:

Αν ιδιοκτήτης της έως πρότινος οικογενειακής στέγης είναι μόνο ο ένας από τους συζύγους, ο άλλος σύζυγος μόνο κατ' εξαίρεση έχει δικαίωμα χρήσης της, και συγκεκριμένα αν η παροχή σε αυτόν του εν λόγω δικαιώματος είναι αναγκαία από λόγους επιείκειας για να αποτραπεί αδικαιολόγητη επιβάρυνση του (πρβλ. άρθρο 1568α παράγραφος 2 του Αστικού Κώδικα).

Αν η οικογενειακή στέγη ανήκει σε αμφότερους τους συζύγους, εφαρμόζονται οι αρχές που αναφέρθηκαν στην πρώτη παράγραφο.

Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, τόσο ο σύζυγος στον οποίο παραχωρείται η οικογενειακή στέγη όσο και ο σύζυγος που χάνει το δικαίωμα χρήσης της ιδιοκτησίας του έχουν αξίωση να συναφθεί μεταξύ τους σύμβαση μίσθωσης και να συμφωνηθεί μίσθωμα ανάλογο προς το σύνθετες στην περιοχή.

Όσον αφορά τα αντικείμενα της οικοσκευής, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των αντικειμένων που ανήκουν από κοινού και στους δύο συζύγους και των αντικειμένων που ανήκουν αποκλειστικά στον έναν από αυτούς:

Όσον αφορά τα αντικείμενα που ανήκουν από κοινού και στους δύο συζύγους, εφαρμόζονται οι αρχές που αναφέρθηκαν στην πρώτη παράγραφο της απάντησης στην παρούσα ερώτηση. Ο σύζυγος που υποχρεώνεται να παραχωρήσει αντικείμενο της οικοσκευής δικαιούται να απαιτήσει ανάλογο αντίτιμο.

Όσον αφορά τα αντικείμενα που ανήκουν αποκλειστικά στον έναν από τους συζύγους, ο άλλος σύζυγος δεν διαθέτει καμία αξίωση επ' αυτών.

3.2.2 Συμμετοχή στα αποκτήματα

Αν οι σχέσεις των συζύγων διέπονται από το νόμιμο σύστημα της κοινωνίας συμμετοχής στα αποκτήματα και κατά το διαζύγιο δεν συμφωνούν στον επιμερισμό της περιουσίας τους, τα εν λόγω αποκτήματα είναι δυνατόν, κατόπιν σχετικής αίτησης ενός από τους συζύγους, να επιμεριστούν βάσει ειδικής δικαστικής διαδικασίας (άρθρα 1372 επ. του Αστικού Κώδικα). Ο επιμερισμός αυτός πραγματοποιείται ως εξής:

Σημείο αφετηρίας για τον υπολογισμό αποτελεί η αξία της περιουσίας κάθε συζύγου κατά τη σύναψη του γάμου (αρχική περιουσία, άρθρο 1374 του Αστικού Κώδικα) και κατά τη λύση της κοινωνίας (τελική περιουσία, άρθρο 1375 του Αστικού Κώδικα). Περιουσιακά στοιχεία που απέκτησε σύζυγος κατά τη διάρκεια του γάμου από δωρεά ή κληρονομιά προστίθενται στην αρχική περιουσία του. Κρίσιμη ημερομηνία για τον υπολογισμό της τελικής περιουσίας είναι η ημερομηνία κατά την οποία επιδόθηκε η αίτηση διαζυγίου στον άλλο σύζυγο. Αποκτήματα είναι τα ποσά κατά τα οποία η τελική περιουσία κάθε συζύγου υπερβαίνει την αρχική περιουσία του (άρθρο 1373 του Αστικού Κώδικα). Το πρόσωπο με τη χαμηλότερη τέτοια περιουσιακή αύξηση δικαιούται το μισό της διαφοράς μεταξύ της αύξησης της δικής του περιουσίας και της αντίστοιχης αύξησης της περιουσίας του άλλου προσώπου (αξίωση εξίσωσης, άρθρο 1378 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα). Η αξίωση για εξίσωση της περιουσιακής αύξησης είναι αξίωση καταβολής χρηματικού ποσού. Το πρόσωπο που δικαιούται την εξισωτική καταβολή δεν μπορεί, κατά κανόνα, να απαιτήσει να του μεταβιβαστούν συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στο πρόσωπο που υποχρεούται να προβεί στην εξισωτική καταβολή. Ωστόσο, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί, κατ' εξαίρεση, να διατάξει τη μεταβίβαση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων (άρθρο 1383 του Αστικού Κώδικα). Εντούτοις, τέτοια μεταβίβαση μπορεί να διαταχθεί μόνο αν είναι εύλογη έναντι του υπόχρεου σε εξισωτική καταβολή και

μέσω αυτής μπορεί να αποτραπεί για τον δικαιούχο της εξισωτικής καταβολής σοβαρή αδικία την οποία θα υφίστατο σε περίπτωση χρηματικής εξισωτικής καταβολής.

Η αξία των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται με τον τρόπο αυτόν εκπίπτει από την αξίωση εξίσωσης.

Αντί του νόμιμου συστήματος της κοινωνίας συμμετοχής στα αποκτήματα, οι σύζυγοι μπορούν, κατά το γερμανικό δίκαιο, να επιλέξουν με συμβολαιογραφική πράξη το σύστημα της περιουσιακής αυτοτέλειας (άρθρο 1414 του Αστικού Κώδικα), το σύστημα της κοινοκτημοσύνης (άρθρα 1415 έως 1518 του Αστικού Κώδικα) ή το σύστημα της συμβατικής συμμετοχής στα αποκτήματα (άρθρο 1519 του Αστικού Κώδικα).

3.2.3 Συνέπειες όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των συζύγων

Τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτώνται από τους συζύγους κατά τη διάρκεια του γάμου (π.χ. συνταξιοδοτικά δικαιώματα από υποχρεωτική ασφάλιση σύνταξης, από το σύστημα σύνταξης δημοσίων υπαλλήλων, από επικουρική σύνταξη, από επαγγελματική σύνταξη ή από ιδιωτική σύνταξη γήρατος και αναπηρίας) κατανομούνται κατά το διαζύγιο ισομερώς στο πλαίσιο της εξισορρόπησης των συνταξιοδοτικών αξιώσεων των συζύγων. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ότι αμφότεροι οι σύζυγοι επωφελούνται ισομερώς από τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του γάμου και ότι κάθε σύζυγος αποκτά αυτοτελή συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

3.3.1 Γονική μέριμνα

Εάν οι γονείς ασκούν από κοινού τη μέριμνα των τέκνων, σε περίπτωση διαζυγίου, εξακολουθούν να την ασκούν από κοινού. Πραγματοποιείται σχετική δικαστική εξέταση και εκδίδεται απόφαση –εκτός από τις περιπτώσεις που απειλείται το συμφέρον του παιδιού– μόνο στις περιπτώσεις που ένας από τους γονείς υποβάλλει αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων για να αναλάβει μόνος του τη γονική μέριμνα ή τμήμα της γονικής μέριμνας. Η αίτηση αυτή πρέπει να γίνεται δεκτή αν ο άλλος γονέας συναινεί και το παιδί, ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, δεν αντιτίθεται ή αν αναμένεται ότι η άρση της κοινής γονικής μέριμνας και η ανάθεση στον αιτούντα θα εξυπηρετήσει καλύτερα το συμφέρον του παιδιού (πρβλ. άρθρο 1671 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα). Η γερμανική νομοθεσία βασίζεται στο ότι, κατά κανόνα, η επαφή του παιδιού και με τους δύο γονείς είναι προς το συμφέρον του παιδιού και εξασφαλίζει συνεπώς το δικαίωμα του παιδιού να έχει επαφή και με τους δύο γονείς καθώς και το δικαίωμα και την υποχρέωση των δύο γονέων να έχουν επαφή με το παιδί τους (άρθρο 1684 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα). Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από την κατανομή της άσκησης του δικαιώματος επιμέλειας του προσώπου του παιδιού.

3.3.2 Αξιώσεις διατροφής

Οι γονείς είναι υποχρεωμένοι να εξασφαλίζουν τη διατροφή των τέκνων τους (άρθρο 1601 του Αστικού Κώδικα). Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε διατροφή όταν δεν είναι σε θέση να συντηρηθούν μόνο τους (άρθρο 1602). Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής των τέκνων στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους (άρθρο 1603). Ωστόσο, οι γονείς υπέχουν έναντι των παιδιών τους αυξημένου βαθμού υποχρέωση διατροφής, δηλαδή, για τη δυνατότητά τους καταβολής διατροφής σημασία έχει το εισόδημα που μπορούν να αποκτήσουν και όχι απλώς το εισόδημα που διαθέτουν (άρθρο 1603 παράγραφος 2). Καταρχήν, οι γονείς πρέπει να καταβάλλουν διατροφή για τα τέκνα τους ανάλογα με τις απολαβές και την οικονομική τους κατάσταση. Ωστόσο, ένας γονέας ο οποίος συντηρεί ένα τέκνο εκπληρώνει την υποχρέωσή του διατροφής μέσω της τακτικής μέριμνας και της φροντίδας του τέκνου (άρθρο 1606 παράγραφος 3). Ως εκ τούτου, μετά τον χωρισμό των γονέων, κατά κανόνα μόνο ο ένας γονέας υπέχει υποχρέωση καταβολής διατροφής σε χρήμα, αυτός στου οποίου την οικία δεν ζει το παιδί. Η διατροφή του τέκνου περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία για τη συντήρηση του τέκνου, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών κατάλληλης εκπαίδευσης (άρθρο 1610).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Μετά το διαζύγιο καθένας από τους συζύγους πρέπει να φροντίζει μόνος του για τη συντήρησή του (άρθρο 1569 του Αστικού Κώδικα). Για τον σκοπό αυτό, υποχρεούται να ασκεί κατάλληλη βιοποριστική δραστηριότητα (άρθρο 1574 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα). Ωστόσο, πρέπει να παρακολουθεί μαθήματα εκπαίδευσης, συνεχούς κατάρτισης ή επανεκπαίδευσης, αν αυτά είναι αναγκαία για την ανάληψη κατάλληλης βιοποριστικής δραστηριότητας, εφόσον αναμένεται ότι τα μαθήματα αυτά θα ολοκληρωθούν με επιτυχία (άρθρο 1574 παράγραφος 3 του Αστικού Κώδικα).

Εντούτοις, δικαίωμα διατροφής έχει ένας διαζευγμένος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

για όσο χρονικό διάστημα και στο μέτρο που δεν μπορεί να αναμένεται ότι θα αρχίσει την άσκηση βιοποριστικής δραστηριότητας λόγω της επιμέλειας κοινού τέκνου των πρώην συζύγων (άρθρο 1570 του Αστικού Κώδικα) ή λόγω σωματικής ή διανοητικής ασθένειας ή ανικανότητας (άρθρο 1572),

εάν σε ορισμένο χρονικό σημείο, ιδίως κατά την έκδοση του διαζυγίου ή την παύση της φροντίδας και ανατροφής κοινού τέκνου, βρίσκεται σε ηλικία που δεν μπορεί να αναμένεται πλέον να αρχίσει την άσκηση επαγγέλματος (άρθρο 1571),

για όσο χρονικό διάστημα και στο μέτρο που παρακολουθεί εκπαίδευση, συνεχή κατάρτιση ή επανεκπαίδευση για να ανισταθμίσει ελλείψεις κατάρτισης ή μειονεκτήματα που οφείλονται στον γάμο, υπό την προϋπόθεση ότι αρχίζει το ταχύτερο δυνατόν την εκπαίδευση, τη συνεχή κατάρτιση ή την επανεκπαίδευση, ώστε να αποκτήσει κατάλληλη επαγγελματική απασχόληση που να εξασφαλίζει την επί μακρόν συντήρησή του και ότι αναμένεται επιτυχής ολοκλήρωση της εκπαίδευσης (άρθρο 1575),

για όσο χρονικό διάστημα και στο μέτρο που ο πρώην σύζυγος μετά το διαζύγιο δεν μπορεί να βρει κατάλληλη επαγγελματική απασχόληση (άρθρο 1573 παράγραφος 1),

εφόσον και για όσο χρονικό διάστημα δεν μπορεί να αναμένεται, για άλλους σοβαρούς λόγους, ότι θα αρχίσει την άσκηση επαγγέλματος και η άρνηση της διατροφής, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων και των δύο συζύγων, θα ήταν εμφανώς άδικη (άρθρο 1576),

εφόσον τα εισοδήματα από ένα κατάλληλο επάγγελμα δεν επαρκούν για να καλύψουν όλα τα έξοδα διατροφής (άρθρο 1573 παράγραφος 2).

Το ύψος της διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με τις συνθήκες της έγγαμης συμβίωσης και περιλαμβάνει επίσης τις δαπάνες κατάλληλης ασφάλισης ασθένειας και περίθαλψης, καθώς και, υπό προϋποθέσεις, τις δαπάνες ασφάλισης γήρατος και μειωμένης βιοποριστικής ικανότητας (άρθρο 1578). Στην περίπτωση που ο σύζυγος που υποχρεούται να αναλάβει τη διατροφή δεν είναι σε θέση, με βάση τις απολαβές και τις οικονομικές του δυνατότητες, και λαμβάνοντας υπόψη τις υπόλοιπες υποχρεώσεις του, να εξασφαλίσει τη διατροφή του δικαιούχου χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η κατάλληλη συντήρηση του εαυτού του, τότε πρέπει να καταβάλει τη διατροφή μόνο στο μέτρο που είναι δίκαιη, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών και των απολαβών καθώς και των οικονομικών δυνατοτήτων των διαζευγμένων συζύγων (άρθρο 1581 πρώτο εδάφιο).

Σύμφωνα με το άρθρο 1578b του Αστικού Κώδικα, η διατροφή μπορεί να μειωθεί ποσοτικά και/ή να περιοριστεί χρονικά αν η απεριόριστη συνέχιση της καταβολής της θα ήταν άδικη. Η δυνατότητα ποσοτικής μείωσης / χρονικού περιορισμού κατά το άρθρο 1578b του Αστικού Κώδικα αφορά ιδίως τις περιπτώσεις των άρθρων 1570 έως 1573 του Αστικού Κώδικα, όπου οι αναγκαίοι κατά το άρθρο 1570 λόγοι επιείκειας για την παράταση της διατροφής επιμέλειας μετά τη συμπλήρωση του τρίτου έτους ηλικίας του παιδιού για λόγους που σχετίζονται με το παιδί ή τον γονέα συνιστούν ειδική ρύθμιση ως προς τον χρονικό περιορισμό.

Κατά τη στάθμιση βάσει του άρθρου 1578b του Αστικού Κώδικα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των τυχόν κοινών παιδιών των οποίων η φροντίδα και ανατροφή έχουν ανατεθεί στον δικαιούχο. Επιπλέον, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το κατά πόσον ο γάμος είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην ικανότητα ικανοποίησης των ιδίων αναγκών διατροφής. Δυσμενείς επιπτώσεις λόγω του γάμου υπάρχουν όταν ο δικαιούχος διατροφής έχει χαμηλότερο εισόδημα από αυτό που θα είχε ελλείψει του γάμου. Σύμφωνα με το άρθρο 1578b παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο του Αστικού Κώδικα, τέτοιο μειονέκτημα μπορεί να απορρέει ιδίως από τον τρόπο φροντίδας των παιδιών και τη διαμόρφωση του τρόπου λειτουργίας του νοικοκυριού και της επαγγελματικής δραστηριότητας. Κατά την εκτίμηση των τυχόν οφειλόμενων στον γάμο μειονεκτημάτων πρέπει, στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης, να συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις της εκάστοτε συγκεκριμένης υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας του γάμου.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Κάθε σύζυγος μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να ζει χωριστά χωρίς ιδιαίτερες διατυπώσεις. Ειδικές ρυθμίσεις για το διάστημα της χωριστής διαβίωσης περιλαμβάνουν τα άρθρα 1361 έως 1361b του Αστικού Κώδικα (βλ. την απάντηση στην ερώτηση 6).

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι σύζυγοι πρέπει να ζουν χωριστά. Οι σύζυγοι ζουν χωριστά όταν δεν έχουν κοινή συζυγική εστία και ένας εξ αυτών εμφανώς δεν επιθυμεί τη δημιουργία της, επειδή αρνείται την έγγαμη συμβίωση (άρθρο 1567 παράγραφος 1 του Αστικού Κώδικα).

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Όταν οι σύζυγοι ζουν χωριστά ή όταν ένας από τους συζύγους επιθυμεί τη χωριστή διαβίωσή τους, ένας σύζυγος μπορεί να ζητήσει από τον άλλο να του παραχωρήσει την αποκλειστική χρήση ολόκληρης της οικογενειακής στέγης ή τμήματος αυτής (την επονομαζόμενη «παραχώρηση της οικογενειακής στέγης» - «Wohnungszuweisung»), εφόσον αυτό είναι αναγκαίο από λόγους επιείκειας για να αποτραπεί αδικαιολόγητη επιβάρυνσή του (άρθρο 1361b του

Αστικού Κώδικα). Σε περίπτωση κακοποίησης ή απειλής ενός συζύγου από τον άλλο, ολόκληρη η οικογενειακή στέγη παραχωρείται κατά κανόνα στον σύζυγο που έχει κακοποιηθεί ή απειληθεί. Η παραχώρηση της οικογενειακής στέγης δεν αποσκοπεί στην προετοιμασία και τη διευκόλυνση του διαζυγίου. Η χρήση των οικιακών αντικειμένων μπορεί επίσης να ρυθμιστεί για το χρονικό διάστημα της χωριστής συμβίωσης (άρθρο 1361α του Αστικού Κώδικα). Στο πλαίσιο αυτό, κάθε σύζυγος μπορεί να απαιτήσει από τον άλλο να του παραδώσει τα οικιακά αντικείμενα που του ανήκουν. Αυτό, ωστόσο, δεν ισχύει όταν το πρόσωπο από το οποίο ζητείται να παραδώσει τα οικιακά αντικείμενα τα χρειάζεται για το δικό του νέο νοικοκυριό και η διατήρηση από το πρόσωπο αυτό των εν λόγω αντικειμένων είναι εύλογη υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις (π.χ. διατήρηση του πλυντηρίου από τον σύζυγο με τον οποίο διαμένουν τα παιδιά).

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της χωριστής διαβίωσης, ένας σύζυγος μπορεί να ζητήσει από τον άλλο, σύμφωνα με το άρθρο 1361 του Αστικού Κώδικα, διατροφή ανάλογη προς τις βιοτικές συνθήκες και τις απολαβές και την οικονομική κατάσταση των συζύγων. Η διατροφή κατά τη διάσταση στηρίζεται στην αρχή της συζυγικής αλληλεγγύης και έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει ότι ο δικαιούχος σύζυγος δεν θα περιέλθει σε κατάσταση ανάγκης λόγω της διάστασης. Επιπλέον, ανεξάρτητα από τους οικονομικούς παράγοντες, επιδιώκεται η παροχή στους συζύγους της δυνατότητας να επανέλθουν στον συζυγικό τους βίο. Ως εκ τούτου, οι σύζυγοι είναι ακόμη υπεύθυνοι ο ένας για τον άλλο σε συγκριτικά μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα να υφίστανται περιορισμένες μόνο απαιτήσεις του ενός συζύγου έναντι του άλλου για οικονομική ατομική ευθύνη και ανάληψη βιοποριστικής δραστηριότητας. Δικαίωμα διατροφής έχει ένας εν διαστάσει σύζυγος όταν δεν είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες του από τα εισοδήματα και την περιουσία του.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η έννοια της «αναγνώρισης της ακυρότητας γάμου» δεν υπάρχει στο γερμανικό δίκαιο. Γάμος μπορεί να ακυρωθεί με δικαστική απόφαση, κατόπιν σχετικής αίτησης (άρθρα 1313 επ. του Αστικού Κώδικα). Οι αιτήσεις ακύρωσης γάμου είναι στην πράξη σπάνιες.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι ακύρωσης γάμου συνίστανται σε παραβάσεις του νόμου ή ελαττώματα στη βούληση κατά τη σύναψη του γάμου. Οι λόγοι ακύρωσης γάμου απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 1314 του Αστικού Κώδικα.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Οι συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου αντιστοιχούν σε αυτές του διαζυγίου (άρθρο 1318 του Αστικού Κώδικα). Συναφώς, βλ. την απάντηση στην ερώτηση 3.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Σε περίπτωση διαζυγίου, οι γονείς έχουν δικαίωμα να λάβουν συμβουλές στο πλαίσιο των υπηρεσιών υποστήριξης παιδιών και νέων που παρέχονται από την υπηρεσία μέριμνας παιδιών και νέων (*Jugendamt*). Σκοπός της παροχής συμβουλών είναι να βοηθήσει τους γονείς που βρίσκονται σε διάσταση και τους διαζευγμένους γονείς να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για την άσκηση της γονικής μέριμνας προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού ή του νέου. Οι γονείς υποστηρίζονται, με την κατάλληλη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου παιδιού ή νέου, για την ανάπτυξη ενός σχεδίου για τη συναινετική άσκηση της γονικής μέριμνας. Μια βάση δεδομένων όλων των κέντρων παροχής συμβουλών διατίθεται στον ιστότοπο <https://www.dajeb.de/> Υπάρχει επίσης η δυνατότητα επίλυσης διαφορών και φιλικού διακανονισμού με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Περισσότερες πληροφορίες για την οικογενειακή διαμεσολάβηση διατίθενται στον ιστότοπο <https://www.bafm-mediation.de/>

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Το γερμανικό δίκαιο γνωρίζει μόνο το διαζύγιο / την ακύρωση του γάμου ή την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας γάμου [άρθρο 121 του νόμου για τη διαδικασία σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας - *Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (FamFG)*].

Η αίτηση στις οικογενειακές υποθέσεις πρέπει κατά κανόνα να υποβληθεί στο ειδικό τμήμα οικογενειακού δικαίου (*Amtsgericht/Familiengericht*) [άρθρα 11, 121 του νόμου για τη διαδικασία σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, άρθρο 23b του νόμου περί του οργανισμού των δικαστηρίων και της κατάστασης των δικαστικών λειτουργιών (*Gerichtsverfassungsgesetz*)]. Η κατά τόπο αρμοδιότητα καθορίζεται βάσει του άρθρου 122 του νόμου για τη διαδικασία σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Ισχύει υποχρέωση παράστασης με δικηγόρο.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Πρόσωπο το οποίο, λόγω των προσωπικών του συνθηκών και της οικονομικής κατάστασής του, δεν μπορεί να καταβάλει τα έξοδα της διαδικασίας ή μπορεί να καταβάλει μόνο μέρος των εξόδων ή μπορεί να τα καταβάλει μόνο με δόσεις, μπορεί να ζητήσει για διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων οικογενειακών υποθέσεων τη χορήγηση νομικής συνδρομής (ευεργετήματος πενίας). Προϋπόθεση για τη χορήγηση νομικής συνδρομής είναι ότι η δικαστική επιδίωξη ή υπεράσπιση του δικαιώματος έχει αρκετές προοπτικές επιτυχίας και δεν φαντάζει κακόπιστη. Με τον τρόπο αυτόν εξασφαλίζεται η πρόσβαση προσώπων με μικρές οικονομικές δυνατότητες στη δικαιοσύνη. Ανάλογα με το διαθέσιμο εισόδημα, η νομική συνδρομή καλύπτει πλήρως ή εν μέρει τη συμμετοχή του διαδίκου στα δικαστικά έξοδα. Το κόστος της εκπροσώπησης από δικηγόρο καλύπτεται όταν το δικαστήριο διορίζει δικηγόρο αυτεπαγγέλτως. Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. το φυλλάδιο «*Beratungshilfe und Prozesskostenhilfe*» (Συμβουλευτική υποστήριξη και νομική συνδρομή) στον ιστότοπο του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Δικαιοσύνης και Προστασίας του Καταναλωτή, στη διεύθυνση <https://www.bmjv.de/>

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κατά απόφασης διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου μπορεί να ασκηθεί το ένδικο μέσο της προσφυγής (*Beschwerde*) κατά τα άρθρα 58 επ. του νόμου για τη διαδικασία σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται από το εφετείο (*Oberlandesgericht*).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Μια τέτοια απόφαση αναγνωρίζεται αυτόματα στη Γερμανία (εκτός εάν έχει εκδοθεί στη Δανία) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003 (εφεξής κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα»), δηλαδή χωρίς τη διεξαγωγή ειδικής διαδικασίας αναγνώρισης. Σύμφωνα με τον κανονισμό Βρυξέλλες ΙΙα, αυτό προϋποθέτει κατά κανόνα ότι η δικαστική διαδικασία για το διαζύγιο, τον δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου κινήθηκε μετά την 1η Μαρτίου 2001 (για τις σχετικές εξαιρέσεις βλ. άρθρο 64 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα). Για τις παλαιότερες υποθέσεις εφαρμόζεται κυρίως ο προκάτοχος του Βρυξέλλες ΙΙα κανονισμός, δηλαδή ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙ. Για τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί στη Δανία εξακολουθεί να απαιτείται ειδική διαδικασία αναγνώρισης.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Στις περιπτώσεις που τυγχάνει εφαρμογής ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να επιληφθεί υπόθεσης που αφορά αίτηση μη αναγνώρισης είναι κατά κανόνα το ειδικό τμήμα οικογενειακού δικαίου (στην έδρα του εφετείου) του οποίου την περιφέρεια:

έχει τη συνήθη διαμονή του ο καθού η αίτηση ή το παιδί το οποίο αφορά η αίτηση, ή

(ελλείψει τέτοιας αρμοδιότητας) υπάρχει το συμφέρον για την εν λόγω αναγνώριση ή η ανάγκη για μέριμνα,

ή, σε διαφορετική περίπτωση, το ειδικό τμήμα οικογενειακού δικαίου Pankow/Weißensee.

Εξάιρεση ισχύει στην Κάτω Σαξονία, όπου η αρμοδιότητα για όλες τις περιφέρειες των ανώτερων περιφερειακών δικαστηρίων σύμφωνα με τα κριτήρια αυτά συγκεντρώνεται κεντρικά στο ειρηνοδικείο του Celle.

Ισχύουν οι διαδικαστικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται σε οικογενειακές υποθέσεις και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το δικαίωμα που διέπει το διαζύγιο στις υποθέσεις με στοιχεία που συνδέονται με το δικαίωμα άλλου κράτους καθορίζεται στη Γερμανία και σε 16 άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει των κανόνων του εμπονομαζόμενου κανονισμού «Ρώμη III» [δηλαδή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1259/2010, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό]. Το δικαίωμα που καθορίζεται ως εφαρμοστέο από τον κανονισμό Ρώμη III είναι εφαρμοστέο ακόμη και αν δεν είναι το δικαίωμα συμμετέχοντος κράτους μέλους.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/12/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Εσθονία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί από ληξιαρχείο (*perekonnaseisusutus* ή *perekonnaseisumete*) ή συμβολαιογράφο, με κοινή συμφωνία μεταξύ των συζύγων βάσει κοινής έγγραφης αίτησης, ή από δικαστήριο βάσει αγωγής η οποία ασκείται από τον έναν σύζυγο κατά του άλλου. Η δεύτερη περίπτωση συντρέχει όταν οι σύζυγοι διαφωνούν σχετικά με το διαζύγιο ή τις περιστάσεις που σχετίζονται με το διαζύγιο ή εάν το ληξιαρχείο δεν είναι αρμόδιο να εκδώσει διαζύγιο.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ληξιαρχείο ή συμβολαιογράφος μπορούν να εκδώσουν διαζύγιο με κοινή συμφωνία μεταξύ των συζύγων βάσει κοινής έγγραφης αίτησης και εφόσον αμφότεροι οι σύζυγοι διαμένουν στην Εσθονία.

Διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί από δικαστήριο βάσει αγωγής η οποία ασκείται από τον έναν σύζυγο κατά του άλλου, αν οι συζυγικές σχέσεις έχουν τερματιστεί οριστικά. Οι συζυγικές σχέσεις έχουν τερματιστεί αν οι σύζυγοι δεν έχουν πλέον κοινή συζυγική ζωή και υπάρχουν λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι οι σύζυγοι δεν θα αποκαταστήσουν τη συμβίωση. Ο τερματισμός των συζυγικών σχέσεων τεκμαίρεται αν οι σύζυγοι έχουν ζήσει χωριστά για τουλάχιστον δύο χρόνια.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Το διαζύγιο δεν επηρεάζει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων. Με την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο ή το ληξιαρχείο μπορούν να αποδώσουν σε ένα πρόσωπο το προηγούμενο επώνυμό του, κατόπιν σχετικής αίτησης διαφορετικά, διατηρείται το επώνυμο που αποκτήθηκε με τον γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Με την έκδοση διαζυγίου, η περιουσία των συζύγων διανέμεται σύμφωνα με το καθεστώς που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις. Στην περίπτωση **κοινής περιουσίας**, οι σύζυγοι εν γένει διανέμουν την κοινή περιουσία (*ühisvara*) μεταξύ τους σε ίσα μερίδια σύμφωνα με τις διατάξεις για τη λήξη του καθεστώτος κοινοκτημοσύνης. Η κρίσιμη χρονική στιγμή για τη σύνθεση της κοινής περιουσίας είναι η λήξη του καθεστώτος που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις. Οι σύζυγοι δεν υποχρεούνται να διανείμουν την περιουσία τους με την έκδοση του διαζυγίου. Μέχρι τη διανομή της κοινής περιουσίας τους, οι σύζυγοι ασκούν τα δικαιώματα και εκτελούν τις υποχρεώσεις που αφορούν την κοινή περιουσία τους από κοινού. Επιπλέον, οι σύζυγοι δικαιούνται να κατέχουν από κοινού κάθε αντικείμενο που περιλαμβάνεται στην κοινή περιουσία τους.

Με τη λήξη του καθεστώτος που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις βάσει του οποίου τα **αποκτήματα είναι κοινά** (*vara juurdekasvu tasaarvestus*), διαπιστώνονται τα αποκτήματα αμφοτέρων των συζύγων και προσδιορίζεται η χρηματική αξίωση που απορρέει από το καθήκον διανομής των αποκτημάτων. Εάν οι σύζυγοι επιθυμούν να διανείμουν την περιουσία τους με την έκδοση του διαζυγίου, η περιουσία διανέμεται σύμφωνα με το καθεστώς περιουσιακών σχέσεων που έχει επιλεγεί ή σύμφωνα με το γαμικό σύμφωνο (*abieluvaraleping*). Εάν οι σύζυγοι έχουν συνάψει γαμικό σύμφωνο, αυτό λήγει με την έκδοση του διαζυγίου. Με τη λήξη του γαμικού συμφώνου σε περίπτωση διαζυγίου, λήγουν τυχόν δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από το γαμικό σύμφωνο. Η περιουσία διανέμεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο γαμικό σύμφωνο.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Το διαζύγιο αυτό καθαυτό δεν επηρεάζει τη γονική μέριμνα και οι γονείς διατηρούν την από κοινού επιμέλεια των τέκνων τους.

Γενικά, οι γονείς πρέπει να συμφωνήσουν με ποιον θα διαμένει το τέκνο, ποιος θα ασχολείται με την ανατροφή του και σε ποιο βαθμό, καθώς και πώς και για πόσο χρονικό διάστημα θα παρέχεται διατροφή. Το μηνιαίο ποσό της διατροφής για ανήλικο τέκνο δεν μπορεί να είναι κατώτερο του ελάχιστου ποσού διατροφής ανήλικων τέκνων που καθορίζει ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου (*perekonnaseadus*).

Εάν οι γονείς δεν επιθυμούν ή δεν είναι σε θέση να ασκήσουν την επιμέλεια από κοινού, κάθε γονέας δικαιούται να υποβάλει στο δικαστήριο αίτηση για τη μερική ή πλήρη ανάθεση της επιμέλειας του τέκνου σε αυτόν. Τυχόν αλλαγές στο δικαίωμα επιμέλειας δεν επηρεάζουν την υποχρέωση παροχής διατροφής στο ανήλικο τέκνο.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Διαζευγμένος σύζυγος δικαιούται διατροφή:

έως ότου το τέκνο γίνει τριών ετών εάν, μετά το διαζύγιο, ο διαζευγμένος σύζυγος δεν είναι σε θέση να συντηρεί τον εαυτό του επειδή φροντίζει το κοινό τέκνο των συζύγων

εάν, μετά το διαζύγιο, ο διαζευγμένος σύζυγος δεν είναι σε θέση να συντηρεί τον εαυτό του λόγω ηλικίας ή λόγω της κατάστασης της υγείας του και εφόσον η ανάγκη βοήθειας λόγω ηλικίας ή της κατάστασης της υγείας υπήρχε κατά τον χρόνο έκδοσης του διαζυγίου. Διατροφή λόγω ηλικίας ή λόγω κατάστασης της υγείας μπορεί να ζητηθεί επίσης από τον άλλον διαζευγμένο σύζυγο εάν η ανάγκη για βοήθεια λόγω ηλικίας ή λόγω κατάστασης της υγείας υπήρχε ήδη κατά τη χρονική στιγμή που ο σύζυγος έχασε το δικαίωμα διατροφής από τον άλλον σύζυγο για άλλους λόγους που προβλέπει ο νόμος. Η διατροφή καταβάλλεται για όσο διάστημα δεν μπορεί να αναμένεται ότι ο δικαιούχος της διατροφής θα έχει εισοδήματα.

Ο πατέρας του παιδιού υποχρεούται να παρέχει διατροφή στη μητέρα του παιδιού για διάστημα οκτώ εβδομάδων πριν από τη γέννηση και δώδεκα εβδομάδων μετά τη γέννηση του παιδιού.

Το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει διαζευγμένο σύζυγο από την υποχρέωση παροχής διατροφής για τους λόγους που προβλέπονται στον νόμο.

Διαζευγμένος σύζυγος ο οποίος δικαιούται διατροφή μπορεί να ζητήσει την εκτέλεση της νόμιμης υποχρέωσης παροχής διατροφής μόνο μετά την κατάθεση αγωγής.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Οι σύζυγοι θεωρούνται ότι βρίσκονται σε νόμιμη διάσταση όταν δεν έχουν κοινή εστία ή κοινή συζυγική ζωή και τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων είναι σαφώς απρόθυμος να την αποκαταστήσει ή να τη δημιουργήσει.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι σύζυγοι ζουν χωριστά.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Εάν οι σύζυγοι βρίσκονται σε νόμιμη διάσταση, κάθε σύζυγος μπορεί:

να αξιώσει από τον άλλο σύζυγο οποιαδήποτε αντικείμενα τα οποία χρησιμοποιούνταν για το συμφέρον της οικογένειας, εφόσον τα χρειάζεται στην χωριστή κατοικία του και έχει έννομο συμφέρον να συνεχίσει να τα χρησιμοποιεί. Συνήθη επίπλα του νοικοκυριού της οικογένειας τα οποία ανήκουν από κοινού στους συζύγους διανέμονται μεταξύ τους βάσει της αρχής της ισότητας. Γενικά, αμφότεροι οι σύζυγοι μπορούν να καταθέσουν αγωγή απόδοσης των προσωπικών ειδών που τους ανήκουν ατομικά. Κάθε κοινό περιουσιακό στοιχείο (δηλαδή, ιδίως, στοιχείο το οποίο ανήκει από κοινού στους συζύγους) διανέμεται με δικαιο τρόπο και λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων κάθε συζύγου και των τέκνων·

να απαιτήσει από τον άλλο σύζυγο να μεταβιβάσει την κοινή κατοικία της οικογένειας ή μέρος αυτής για αποκλειστική χρήση του, εάν αυτό είναι απαραίτητο για την αποφυγή σοβαρών προσωπικών συγκρούσεων. Παρότι κάτι τέτοιο πρέπει να βασίζεται πρωτίστως στα προνομιακά δικαιώματα του ιδιοκτήτη της κατοικίας, η κατοικία μπορεί επίσης να αφεθεί για χρήση στον σύζυγο που δεν είναι ιδιοκτήτης της, εάν το δικαστήριο το θεωρεί απαραίτητο λαμβάνοντας υπόψη τα μέσα αμφοτέρων των συζύγων και τα συμφέροντα των τέκνων.

Εάν οι σύζυγοι βρίσκονται σε νόμιμη διάσταση, κάθε σύζυγος οφείλει να παρέχει διατροφή με τη μορφή τακτικά καταβαλλόμενων χρηματικών ποσών για την κάλυψη των εξόδων που πραγματοποιεί ο άλλος σύζυγος προς το συμφέρον της οικογένειας.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Με την ακύρωση του γάμου ο γάμος θεωρείται άκυρος εξαρχής. Ο γάμος ακυρώνεται μόνο με δικαστική απόφαση.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο για τους λόγους ακυρότητας που προβλέπονται στον νόμο περί οικογενειακού δικαίου, δηλαδή το δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει γάμο κατόπιν άσκησης αγωγής εάν:

η προϋπόθεση που αφορά την ελάχιστη ηλικία γάμου ή τη δικαιοπρακτική ικανότητα δεν τηρήθηκε κατά την τέλεση του γάμου

η απαγόρευση γάμου που προβλέπεται στον προαναφερθέντα νόμο δεν τηρήθηκε κατά την τέλεση του γάμου·

οι τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στον προαναφερθέντα νόμο δεν τηρήθηκαν κατά την τέλεση του γάμου

τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων έπασχε από προσωρινή νοητική διαταραχή ή δεν ήταν σε θέση να δηλώσει τη βούλησή του για οποιονδήποτε άλλο λόγο κατά την τέλεση του γάμου·

ο γάμος τελέστηκε μέσω απάτης ή απειλής, μεταξύ άλλων αποκρύπτοντας την κατάσταση της υγείας ή άλλα προσωπικά στοιχεία ενός συζύγου, εάν τα στοιχεία αυτά έχουν σημασία για το κύρος του γάμου·

ένας εκ των συζύγων ή αμφότεροι οι σύζυγοι δεν είχαν την πρόθεση να εκτελέσουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον γάμο, αλλά ο γάμος τελέστηκε για άλλους σκοπούς και ιδίως με σκοπό την απόκτηση άδειας διαμονής στην Εσθονία (εικονικός γάμος)·

οι σύζυγοι είναι του ίδιου φύλου, λόγω αλλαγής φύλου που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου.

Επιπλέον, ο γάμος θεωρείται άκυρος, εάν:

τελέστηκε μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου

η τέλεση του γάμου επιβεβαιώθηκε από πρόσωπο το οποίο δεν έχει την ιδιότητα του ληξιάρχου, ή

ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων δεν εξέφρασε την επιθυμία να παντρευτεί.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Με την ακύρωση του γάμου ο γάμος θεωρείται άκυρος εξαρχής, εκτός αν ο γάμος ακυρώθηκε λόγω γάμου μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου, οπότε ο γάμος ακυρώνεται από την έναρξη ισχύος της σχετικής δικαστικής απόφασης. Πρόσωπα των οποίων ο γάμος ακυρώθηκε δεν έχουν πλέον το ένα σε σχέση με το άλλο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον γάμο (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απορρέουν από τυχόν γαμικό σύμφωνο, το οποίο θεωρείται επίσης άκυρο).

Εάν ο γάμος ακυρωθεί επειδή ένας από τους μελλοντικούς συζύγους απέκρυψε από τον άλλο ότι ήταν ήδη παντρεμένος ή ώθησε τον άλλο να παντρευτεί μέσω απάτης ή απειλής, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει το συγκεκριμένο πρόσωπο να καταβάλει διατροφή στο πρόσωπο το οποίο παντρεύτηκε στο πλαίσιο του άκυρου γάμου, εφαρμόζοντας τους κανόνες για την παροχή διατροφής σε σύζυγο. Κατόπιν αιτήματος του συζύγου που ωθήθηκε παράνομα σε γάμο, το δικαστήριο μπορεί να εφαρμόσει τις διατάξεις που αφορούν την περιουσία των συζύγων στο περιουσιακό καθεστώς που διέπει τις σχέσεις των συζύγων (κοινοκτημοσύνη).

Τα τέκνα που γεννήθηκαν σε γάμο που ακυρώθηκε έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με εκείνα που γεννήθηκαν σε νόμιμο γάμο.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Ληξιαρχείο ή συμβολαιογράφος μπορούν να εκδώσουν διαζύγιο βάσει συμφωνίας των συζύγων. Οι έννομες συνέπειες του διαζυγίου (π.χ. διανομή της περιουσίας των συζύγων) μπορούν να καθοριστούν σε σύμφωνο που συνάπτουν οι σύζυγοι.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν διαφορές όσον αφορά τις περιστάσεις του διαζυγίου, δεν υπάρχει εξωδικαστικός τρόπος επίλυσής τους.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί:

στο ληξιαρχείο του τόπου κατοικίας ενός εκ των συζύγων (εάν αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν την κατοικία τους στην Εσθονία)

σε συμβολαιογράφο

στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η κατοικία του εναγομένου [επαρχιακό δικαστήριο (*maakohus*)] Αίτηση ακύρωσης γάμου πρέπει να υποβάλλεται στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο (επαρχιακό δικαστήριο) του τόπου κατοικίας του εναγομένου. Διαζύγιο εκδίδεται από το ληξιαρχείο βάσει κοινής αυτοπρόσωπης έγγραφης αίτησης των συζύγων. Οι σύζυγοι πρέπει να επιβεβαιώνουν στην αίτηση ότι δεν έχουν διαφορές όσον αφορά τα τέκνα, τη διανομή της κοινής περιουσίας ή τη διατροφή. Η αίτηση διαζυγίου πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο που πιστοποιεί τον γάμο. Εάν ένας σύζυγος δεν είναι σε θέση για βάσιμους λόγους να εμφανιστεί αυτοπροσώπως στο ληξιαρχείο για να υποβάλει την κοινή αίτηση, ο εν λόγω σύζυγος μπορεί να υποβάλει χωριστή αίτηση θεωρημένη από συμβολαιογράφο. Έγγραφα σε ξένη γλώσσα πρέπει να υποβάλλονται στο ληξιαρχείο μαζί με μετάφραση επικυρωμένη από συμβολαιογράφο, προξενικό υπάλληλο ή ορκωτό μεταφραστή. Κάθε έγγραφο το οποίο πιστοποιεί τον γάμο και έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα πρέπει να είναι θεωρημένο ή να φέρει επισημείωση, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διεθνή σύμβαση. Διαζύγιο εκδίδεται από συμβολαιογράφο βάσει κοινής αυτοπρόσωπης έγγραφης αίτησης των συζύγων. Η αίτηση διαζυγίου πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο που πιστοποιεί τον γάμο. Εάν ένας σύζυγος δεν είναι σε θέση για βάσιμους λόγους να εμφανιστεί αυτοπροσώπως στο συμβολαιογραφείο για να υποβάλει την κοινή αίτηση, ο εν λόγω σύζυγος μπορεί να υποβάλει χωριστή αίτηση θεωρημένη από συμβολαιογράφο. Έγγραφα σε ξένη γλώσσα πρέπει να υποβάλλονται στο ληξιαρχείο μαζί με μετάφραση επικυρωμένη από συμβολαιογράφο, προξενικό υπάλληλο ή ορκωτό μεταφραστή. Κάθε έγγραφο το οποίο πιστοποιεί τον γάμο και έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα πρέπει να είναι θεωρημένο ή να φέρει επισημείωση, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διεθνή σύμβαση. Σε γαμική διαφορά η οποία εκδικάζεται από εσθονικό δικαστήριο, η αγωγή κατατίθεται στο δικαστήριο στο οποίο την αρμοδιότητα υπάγεται η κοινή κατοικία των συζύγων ή, εάν δεν υφίσταται τέτοια κατοικία, στο δικαστήριο στο οποίο την αρμοδιότητα υπάγεται η κατοικία του εναγομένου. Εάν η κατοικία του εναγομένου δεν βρίσκεται στην Εσθονία, η αγωγή κατατίθεται στο δικαστήριο στο οποίο την αρμοδιότητα υπάγεται η κατοικία ανήλικου τέκνου των διαδίκων ή, απουσία ανήλικου τέκνου των διαδίκων, στο δικαστήριο στο οποίο την αρμοδιότητα υπάγεται η κατοικία του ενάγοντος. Κατά την κατάθεση στο δικαστήριο αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή αίτησης ακύρωσης γάμου, το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να πληροί όλες τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) σε σχέση με τις αστικές αγωγές. Το δικόγραφο της αγωγής και κάθε έγγραφη απόδειξη πρέπει να υποβάλλονται στο δικαστήριο σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, στην εσθονική γλώσσα και σε χαρτί διαστάσεων A4.

Στο δικόγραφο της αγωγής πρέπει να αναφέρονται το όνομα του δικαστηρίου καθώς και τα προσωπικά στοιχεία του ενάγοντος και του εναγομένου (των συζύγων), καθώς και των κοινών ανήλικων τέκνων τους. Πρέπει ακόμη να αναφέρεται ποιος θα αναλάβει τη συντήρηση και την ανατροφή των παιδιών και με ποιον θα ζουν τα παιδιά· το δικόγραφο πρέπει επίσης να περιέχει πρόταση σχετικά με τη μελλοντική ρύθμιση των γονικών δικαιωμάτων και των θεμάτων που αφορούν την ανατροφή των παιδιών. Επιπλέον, πρέπει να αναφέρονται οι πραγματικές περιστάσεις που συνιστούν τη βάση της αγωγής ο ενάγων πρέπει επίσης να απαριθμεί και να παρουσιάζει τυχόν αποδείξεις που διαθέτει.

Επιπλέον των προαναφερθέντων, σε περίπτωση διανομής κοινής περιουσίας, πρέπει να αναφέρονται στο δικόγραφο της αγωγής η σύνθεση και η τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων, πρέπει να καθορίζεται η αξία όλων των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στον ενάγοντα και πρέπει να διατυπώνεται πρόταση για τη διανομή της κοινής περιουσίας. Εάν οι σύζυγοι έχουν συνάψει γαμικό σύμφωνο, αυτό πρέπει να επισυνάπτεται στο δικόγραφο της αγωγής.

Το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να υπογράφεται από τον ενάγοντα ή τον αντιπρόσωπό του. Εάν υπογράφεται από αντιπρόσωπο, πρέπει να παρέχεται επίσης έγγραφο εξουσιοδότησης ή άλλο έγγραφο το οποίο βεβαιώνει τις εξουσίες του αντιπροσώπου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Εάν το πρόσωπο που ζητεί νομική συνδρομή δεν είναι σε θέση να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα λόγω της οικονομικής κατάστασής του ή είναι σε θέση να τα πληρώσει μόνον εν μέρει ή σε δόσεις, και εάν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να πιστευτεί ότι η σκοπούμενη συμμετοχή στη διαδικασία θα είναι επιτυχής, το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει το συγκεκριμένο πρόσωπο από την υποχρέωση καταβολής δικαστικών εξόδων εν όλω ή εν μέρει και να επιτρέψει την κάλυψη των εν λόγω εξόδων από το κράτος.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Έφεση μπορεί να κατατεθεί κατά απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου βάσει των γενικών διατάξεων που διέπουν τη διαδικασία έφεσης, εάν ο εκκαλών κρίνει ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου βασίζεται σε νομικό σφάλμα (π.χ. το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα νομική διάταξη ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, απόφαση διαζυγίου η οποία εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται αυτομάτως στα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκτός της Δανίας) χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, αρμόδιο είναι το εφετείο του κράτους μέλους, όπως αναφέρεται στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου. Στην Εσθονία, αρμόδιο είναι το περιφερειακό δικαστήριο (*ringkonnakohtus*).

Η διαδικασία και η προθεσμία για την άσκηση έφεσης κατά δικαστικής απόφασης καθορίζεται στη δικαστική απόφαση.

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Σε περίπτωση διαζυγίου, εφαρμόζεται το δικαίο της χώρας στην οποία βρίσκεται η κοινή κατοικία των συζύγων. Εάν οι σύζυγοι διαμένουν σε διαφορετικές χώρες αλλά έχουν την ίδια ιθαγένεια, οι γενικές έννομες συνέπειες του γάμου καθορίζονται από το δικαίο της χώρας της οποίας έχουν την ιθαγένεια. Εάν οι σύζυγοι διαμένουν σε διαφορετικές χώρες και έχουν διαφορετική ιθαγένεια, οι γενικές έννομες συνέπειες του γάμου καθορίζονται βάσει του δικαίου της χώρας:

της τελευταίας κοινής κατοικίας τους, εφόσον ένας εκ των συζύγων διαμένει στη συγκεκριμένη χώρα·

του τόπου κατοικίας του αντιδίκου·

του τόπου κατοικίας ενός εκ των συζύγων, σε περίπτωση κοινής αίτησης·

του τόπου κατοικίας του αιτούντα το διαζύγιο εάν διέμενε εκεί επί τουλάχιστον ένα έτος αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, ή του τόπου κατοικίας του αιτούντα το διαζύγιο εάν διέμενε εκεί επί τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης και εάν είναι πολίτης του εν λόγω κράτους μέλους.

Εάν το διαζύγιο δεν επιτρέπεται βάσει του προαναφερθέντος δικαίου ή επιτρέπεται μόνον υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις, εφαρμόζεται αντ' αυτού το εσθονικό δικαίο, εάν ένας εκ των συζύγων διαμένει στην Εσθονία ή έχει εσθονική ιθαγένεια ή διέμενε στην Εσθονία ή είχε εσθονική ιθαγένεια κατά την τέλεση του γάμου.

Θα μας βοηθούσαν πολύ [εδώ](#) τα σχόλιά σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ιρλανδία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Ο ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων πρέπει να έχει κατοικία στην Ιρλανδία κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου.

Ή

Ο ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων πρέπει να έχει συνήθη διαμονή στην Ιρλανδία καθ' όλο το έτος που προηγείται της κίνησης της διαδικασίας.

[Άρθρο 39 παράγραφος 1) στοιχεία α) και β) του [Νόμου του 1996 για το οικογενειακό δίκαιο \(διαζύγιο\)](#)]

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Το δικαστήριο [συντρέχουσα αρμοδιότητα του κομητειακού δικαστηρίου (Circuit Court) και του ανώτερου δικαστηρίου (High Court) – άρθρο 38 παράγραφος 1] πρέπει να διακρίβώνει ότι:

κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας διαζυγίου, οι σύζυγοι δεν έχουν συνοικήσει ο ένας με τον άλλον, εντός της προηγούμενης τριετίας, για συνεχές διάστημα δύο ετών ή για διαδοχικά διαστήματα το σύνολο των οποίων είναι δύο έτη,

ΚΑΙ

δεν υπάρχει εύλογη προοπτική συμφιλίωσης μεταξύ των συζύγων,

ΚΑΙ

έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν όλα τα μέτρα τα οποία το δικαστήριο κρίνει ενδεδειγμένα για τους συζύγους και τυχόν άλλα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειας.

(Άρθρο 5 παράγραφος 1 του νόμου).

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο γάμος που αποτελεί το αντικείμενο της απόφασης λύεται με την έκδοσή της και οι πρώην σύζυγοι μπορούν να συνάψουν νέο γάμο - άρθρο 10 παράγραφος 1.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Κατά την έκδοση της απόφασης διαζυγίου, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει την προσαρμογή της περιουσίας, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του νόμου, και η περιουσία μπορεί να πωληθεί, να διανεμηθεί σε ιδανικά ή πραγματικά μερίδια ή να μεταβιβαστεί σε έναν εκ των συζύγων.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μετά την έκδοση της απόφασης διαζυγίου, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει τις ενδεδειγμένες κατά τη γνώμη του οδηγίες σχετικά με το υπέρτερο συμφέρον και την επιμέλεια εξαρτώμενων μελών της οικογένειας που είναι σε βρεφική ηλικία ή το δικαίωμα επικοινωνίας μ' αυτά – άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου.

Το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού είναι ζήτημα ύψιστης σημασίας.

(Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. ενότητα «[Γονική μέριμνα - Ιρλανδία](#)»).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά την έκδοση της απόφασης διαζυγίου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την καταβολή διατροφής υπέρ ενός εκ των συζύγων, υποχρέωση η οποία παύει να υφίσταται όταν ο δικαιούχος της διατροφής συνάψει νέο γάμο – άρθρο 13 του νόμου.

Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει αναπροσαρμογή της σύνταξης υπέρ ενός εκ των συζύγων – άρθρο 17 του νόμου.

(Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. ενότητα «[Αξιώσεις διατροφής - Ιρλανδία](#)»).

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός διευκολύνει τους εν διαστάσει συζύγους να ρυθμίσουν εκ νέου τη ζωή τους ώστε να ζουν χωριστά ο ένας από τον άλλον.

Η απόφαση δικαστικού χωρισμού δίνει τη δυνατότητα στο δικαστήριο που την εξέδωσε να εκδώσει παρεμπόδιτες αποφάσεις σχετικά με τα τέκνα, την καταβολή διατροφής, τις καταβολές κεφαλαίων, τα δικαιώματα σύνταξης, την οικογενειακή κατοικία και τη λοιπή περιουσία. Η απόφαση δικαστικού χωρισμού δεν λύει τον γάμο. Συνεπώς, οι εν διαστάσει σύζυγοι για τους οποίους έχει εκδοθεί απόφαση «δικαστικού χωρισμού» και οι οποίοι επιθυμούν να συνάψουν νέο γάμο πρέπει προηγουμένως να προχωρήσουν σε έκδοση διαζυγίου.

[Άρθρο 8 του νόμου για τη μεταρρύθμιση του δικαστικού χωρισμού και του οικογενειακού δικαίου ([Judicial Separation and Family Law Reform Act, 1989](#)).]

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους:

Μοιχεία

Παράλογη συμπεριφορά και σκληρότητα

Εγκατάλειψη επί ένα έτος

Οι σύζυγοι διαβιών χωριστά επί ένα έτος και συναινούν αμφότεροι στην κατάθεση αίτησης δικαστικού χωρισμού

Οι σύζυγοι διαβιών χωριστά επί τρία έτη

Ο γάμος έχει κλονιστεί σε βαθμό που το δικαστήριο πείθεται ότι δεν υφίσταται κανονική συζυγική σχέση επί τουλάχιστον ένα έτος.

[Άρθρο 2 του νόμου για τη μεταρρύθμιση του δικαστικού χωρισμού και του οικογενειακού δικαίου ([Judicial Separation and Family Law Reform Act, 1989](#)).]

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Με τον δικαστικό χωρισμό παύει να υφίσταται υποχρέωση συμβίωσης χωρίς, ωστόσο, να επέρχεται λύση του γάμου. Η σύζυγος μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το επώνυμο του συζύγου της.

Σε οικονομικό επίπεδο, διατηρείται η υποχρέωση στήριξης του άλλου συζύγου και ενδέχεται να επιδικαστεί διατροφή, μολονότι δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη οποιοσδήποτε καταλογισμός υπαιτιότητας. Ωστόσο, όπως και στην περίπτωση της έκδοσης διαζυγίου, η απόφαση δικαστικού χωρισμού συνεπάγεται τη λύση και εκκαθάριση των περιουσιακών συζυγικών σχέσεων.

Τα κληρονομικά δικαιώματα διατηρούνται, εξαιρουμένης της περίπτωσης που ένας σύζυγος εγκαταλείπει τη συζυγική εστία με αποκλειστική του υπαιτιότητα. Οι σύζυγοι μπορούν να καταθέσουν αίτηση στο δικαστήριο για ανάκληση της απόφασης. Το δικαστήριο ανακαλεί την απόφαση εφόσον πείθεται ότι επήλθε συμπιλιώση και οι σύζυγοι σκοπεύουν να συνεχίσουν και πάλι να συμβιώνουν.

Μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο:

Κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων, η απόφαση δικαστικού χωρισμού μπορεί να μετατραπεί αυτοδικαίως σε απόφαση διαζυγίου σε περίπτωση τριετούς διάρκειας του δικαστικού χωρισμού. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο δικαστής εκδίδει απόφαση διαζυγίου και αποφαίνεται σχετικά με τις συνέπειες του διαζυγίου. Σε περίπτωση που η απόφαση δικαστικού χωρισμού εκδόθηκε κατόπιν κοινής αίτησης των συζύγων, μπορεί να μετατραπεί σε απόφαση διαζυγίου μόνο κατόπιν κοινής αίτησης και πάλι.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Σημαίνει ότι κάθε σύζυγος θεωρείται ότι δεν είχε συνάψει ποτέ γάμο με τον άλλο.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Πρέπει να πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

Ο ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων είχε κατοικία στην Ιρλανδία κατά την ημερομηνία άσκησης της αγωγής

Ο ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων είχε συνήθη διαμονή στην Ιρλανδία επί ένα έτος πριν από την εν λόγω ημερομηνία

Ο ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων έχει αποβιώσει πριν από την εν λόγω ημερομηνία

και

είχε κατοικία στην Ιρλανδία κατά την ημερομηνία θανάτου, ή

είχε συνήθη διαμονή στην Ιρλανδία επί ένα έτος πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ο γάμος θεωρείται ως εξαρχής ανυπόστατος. Κάθε σύζυγος είναι ελεύθερος να συνάψει νέο γάμο. Οι σύζυγοι δεν έχουν μεταξύ τους δικαιώματα κληρονομικής διαδοχής ούτε υποχρεώσεις διατροφής. Τα τέκνα που απέκτησε το ζευγάρι κατά τη διάρκεια του γάμου θεωρούνται τέκνα εκτός γάμου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Τα οικονομικά και περιουσιακά θέματα, καθώς και τα θέματα σχετικά με τα εξαρτώμενα τέκνα, μπορούν να επιλυθούν συμβιβαστικά μέσω διαμεσολάβησης χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη, αλλά η απόφαση δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου μπορεί να εκδοθεί μόνον από δικαστήριο.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Για τις αιτήσεις διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης υπάρχει συντρέχουσα αρμοδιότητα του κομητειακού δικαστηρίου και του ανώτερου δικαστηρίου. Η αίτηση διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού ενώπιον του κομητειακού δικαστηρίου ασκείται με την κατάθεση δικογράφου αγωγής (Civil Bill) στο αρμόδιο γραφείο του δικαστηρίου και η διαδικασία διέπεται από τις οικείες διατάξεις του κανονισμού του δικαστηρίου (Order 59 Rule 4 of the Circuit Court Rules 2001). Η αγωγή διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού ενώπιον του ανώτερου δικαστηρίου ασκείται με την κατάθεση ειδικού δικογράφου κλήσης (Special Summons), το οποίο εκδίδεται από την κεντρική γραμματεία. Η διαδικασία διέπεται από τις οικείες διατάξεις του κανονισμού του δικαστηρίου [Order 70A of the Rules of the Superior Courts (S.1 αριθ. 343 του 1997)]. Η αγωγή ακύρωσης ενώπιον του ανώτερου δικαστηρίου ασκείται με την κατάθεση αίτησης στην κεντρική γραμματεία. Η διαδικασία διέπεται από τις οικείες διατάξεις του κανονισμού διαδικασίας των ανωτάτων δικαστηρίων (Order 70 of the Rules of the Superior Courts).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι, μέσω του [Συμβουλίου δικαστικής αρωγής](#) (Legal Aid Board), εφόσον ελεγχθεί η έλλειψη πόρων.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Η απόφαση του High Court που εκδίδεται επί ενδίκου μέσου κατά απόφασης του Circuit Court σε διαδικασία διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακυρότητας είναι οριστική και τελεσίδικη και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα – άρθρο 39 του νόμου του 1936 για τα δικαστήρια ([Courts of Justice Act](#)).

Όλες οι αποφάσεις του ανώτερου δικαστηρίου επί αιτήσεων διαζυγίου / δικαστικού χωρισμού / ακυρότητας υπόκεινται σε ένδικα μέσα ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Απαιτείται η κατάθεση αίτησης σε δικαστήριο (το κομητειακό δικαστήριο ή το ανώτερο δικαστήριο) στην Ιρλανδία σύμφωνα με το Άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχεία d)/e) του νόμου του 1995 για το οικογενειακό δίκαιο ([Family Law Act](#)) για έκδοση της σχετικής αναγνωριστικής απόφασης. Η διαδικασία ενώπιον του κομητειακού δικαστηρίου κινείται με την κατάθεση δικογράφου αγωγής (Civil bill). Η διαδικασία ενώπιον του ανώτερου δικαστηρίου κινείται με την κατάθεση ειδικού δικογράφου κλήσης (Special Summons).

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Λόγω του συνταγματικού καθεστώτος του διαζυγίου, τα ιρλανδικά δικαστήρια, δηλαδή το ανώτερο δικαστήριο ή το κομητειακό δικαστήριο, είναι αρμόδια να κρίνουν κατά πόσον διαζύγιο που εκδόθηκε στο εξωτερικό μπορεί να αναγνωριστεί στην Ιρλανδία.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Οι προϋποθέσεις για την έκδοση διαζυγίου στην Ιρλανδία ορίζονται στο άρθρο 38 του Νόμου του 1996 για το οικογενειακό δίκαιο (διαζύγιο).

Ο/Η σύζυγος που δεν ζει στην Ιρλανδία ή δεν είναι Ιρλανδός/-ή μπορεί να ζητήσει την έκδοση διαζυγίου στην Ιρλανδία, εφόσον πληροί κάποια από τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία a) και b) του νόμου του 1996 για το οικογενειακό δίκαιο (διαζύγιο) [Family Law (Divorce) Act]. Η δικαιοδοσία σχετικά με θέματα διαζυγίου σύμφωνα με το ιρλανδικό δίκαιο κρίνεται βάσει της διαμονής και όχι της εθνικότητας.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[Υπηρεσία Δικαστηρίων της Ιρλανδίας](#)

[Oasis: Πληροφορίες σχετικά με τις δημόσιες υπηρεσίες](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [H Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/04/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ελλάδα

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Για τη λύση του γάμου με διαζύγιο απαιτείται αμετάκλητη δικαστική απόφαση. (άρθρα 1438 επ. ΑΚ)

Ειδικότερα ο γάμος λύνεται:

Με συναινετικό διαζύγιο, όταν οι δύο σύζυγοι με έγγραφη συμφωνία που υπογράφεται από τους ίδιους και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους ή μόνο τους δεύτερους που έχουν ειδικό πληρεξούσιο, συμφωνούν να λύσουν τον μεταξύ τους γάμο, ο οποίος διήρκεσε τουλάχιστον έξι μήνες. Αν δεν υπάρχουν ανήλικα τέκνα ο τρόπος λύσης του γάμου είναι εξωδικαστικός, αρκεί δηλαδή η κατάρτιση της ανωτέρω συμφωνίας. Αν όμως υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να λυθεί ο γάμος πρέπει η ανωτέρω συμφωνία των συζύγων να συνοδεύεται με άλλη έγγραφη συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζει την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά, όλες δε οι ανωτέρω συμφωνίες υποβάλλονται στο αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο, το οποίο με απόφαση του, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, επικυρώνει τις συμφωνίες και κηρύσσει τη λύση του γάμου.

Με διαζύγιο κατ' αντιδικία, όπου για ορισμένους λόγους που συνιστούν ισχυρό κλονισμό του γάμου, ο ένας από τους συζύγους με αγωγή του ή και οι δύο, με χωριστές αγωγές που ασκούνται ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπον Μονομελούς Πρωτοδικείου, ζητούν τη λύση του μεταξύ τους γάμου κηρύσσει τη λύση του γάμου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Οι λόγοι διαζυγίου (άρθρο 1439 ΑΚ) , πλην του συναινετικού διαζυγίου, είναι:

Ο ισχυρός κλονισμός της έγγαμης σχέσης από λόγο που αφορά το πρόσωπο του εναγομένου ή και των δύο συζύγων, έτσι ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης να είναι αφόρητη για τον ενάγοντα, τεκμαίρεται δε ο ισχυρός κλονισμός, εφόσον ο εναγόμενος δεν αποδεικνύει το αντίθετο, σε περίπτωση διγαμίας, μοιχείας, εγκατάλειψης του ενάγοντα ή επιβουλής της ζωής του από τον εναγόμενο, καθώς και σε περίπτωση άσκησης από τον εναγόμενο ενδοοικογενειακής βίας εναντίον του ενάγοντος.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση συνεχώς επί δυο τουλάχιστον χρόνια, ο κλονισμός τεκμαίρεται αμάχητα και το διαζύγιο μπορεί να ζητηθεί, έστω και αν ο λόγος του κλονισμού αφορά το πρόσωπο του ενάγοντα.

Εφόσον ενός από τους συζύγους έχει κηρυχθεί σε αφάνεια, με δικαστική απόφαση, ο άλλος δύναται να ζητήσει διαζύγιο.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Σε περίπτωση λύσης του γάμου με διαζύγιο παύει η υποχρέωση των συζύγων για συμβίωση και για κοινές αποφάσεις, ο ή η σύζυγος εάν έχουν λάβει και το επώνυμο του άλλου συζύγου κατά κανόνα παραμένει και πάλι μόνο το δικό τους, εκτός αν επιθυμούν, επειδή έχουν αποκτήσει επαγγελματική ή καλλιτεχνική φήμη με το συζυγικό τους επώνυμο να το διατηρήσουν. Παύει η ελαφρότερη ευθύνη των συζύγων κατά την εκπλήρωση των αμοιβαίων υποχρεώσεών τους, παύει να ισχύει το κώλυμα της διγαμίας και λήγει η αναστολή της παραγραφής των αξιώσεων του ενός συζύγου εναντίον του άλλου. Η εξ αγχιστείας συγγένεια που δημιουργείται με τον γάμο μεταξύ των εξ αίματος συγγενών του ενός συζύγου με τους εξ αίματος συγγενείς το άλλου και μετά τη λύση του γάμου εξακολουθεί να υπάρχει.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου ο καθένας από τους συζύγους δικαιούται να παραλάβει τα κινητά που του ανήκουν ή τεκμαίρεται ότι του ανήκουν, ακόμη και αν τα χρησιμοποιούσαν και οι δύο ή και μόνο ο άλλος σύζυγος, εφόσον ο άλλος σύζυγος δεν ανταποδεικνύει το τεκμήριο, χωρίς τον περιορισμό του πράγματος ως απαραίτητο για τις ανάγκες του άλλου συζύγου. Αν ο σύζυγος που κατέχει το πράγμα αρνείται να το αποδώσει στον κύριό του, αυτός έχει τις εμπράγματες αγωγές, τις αγωγές περί νομής και τις ενοχικές. Όσον αφορά την οικογενειακή στέγη, μετά την λύση του γάμου ο κύριος αυτής έχει κατά του συζύγου που κάνει χρήση αυτής όλες τις εμπράγματες και ενοχικές αγωγές. Σε περίπτωση κοινοκτημοσύνης με το διαζύγιο λήγει αυτή (κοινοκτημοσύνη) και καθένας των συζύγων λαμβάνει ό,τι του αναλογεί κατά τις διατάξεις περί λύσεως της κοινότητας και διανομής των κοινών πραγμάτων. Τέλος για τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν από τον έναν από τους συζύγους κατά τη διάρκεια του γάμου γεννιέται αξίωση συμμετοχής του άλλου σ' αυτά.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μετά τη λύση του γάμου με διαζύγιο, το δικαστήριο ρυθμίζει την άσκηση της γονικής μέριμνας με τους εξής τρόπους:

- Ανάθεση της άσκησης της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας του προσώπου τους στον ένα από τους γονείς,
- Ανάθεση της άσκησης της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας στους δύο γονείς από κοινού,
- Κατανομή της άσκησης της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων και
- Ανάθεση της άσκησης της γονικής μέριμνας σε τρίτο.

Όσον αφορά την υποχρέωση των γονέων για διατροφή των ανηλίκων τέκνων τους, τα οποία δεν έχουν εισοδήματα από εργασία τους ή από περιουσία τους ή αυτά που έχουν δεν επαρκούν για την διατροφή τους, αυτή (υποχρέωση) εξακολουθεί να υφίσταται και μετά τη λύση του γάμου με διαζύγιο και την καθορίζουν οι γονείς και σε περίπτωση αντιδικίας το Δικαστήριο.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Μετά τη λύση του γάμου με διαζύγιο, εφόσον ο ένας από τους πρώην συζύγους δεν μπορεί να εξασφαλίσει την διατροφή του από τα εισοδήματά του ή από την περιουσία του δικαιούται να ζητήσει διατροφή από τον άλλο

αν κατά την έκδοση του διαζυγίου και μετά από αυτό βρίσκεται σε ηλικία ή σε κατάσταση υγείας που δεν επιτρέπει να αναγκαστεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος, ώστε να εξασφαλίσει απ' αυτό τη διατροφή του,

αν έχει την επιμέλεια ανηλίκου τέκνου και για το λόγο αυτό εμποδίζεται στην άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος, αν δεν βρίσκει σταθερή, κατάλληλη εργασία ή χρειάζεται κάποια επαγγελματική εκπαίδευση και στις δύο αυτές περιπτώσεις όμως για ένα διάστημα που δεν μπορεί να ξεπεράσει τα τρία χρόνια από την έκδοση του διαζυγίου και σε κάθε άλλη περίπτωση, όπου η επιδίκαση διατροφής κατά την έκδοση διαζυγίου επιβάλλεται από λόγους επιείκειας.

Η διατροφή μπορεί να αποκλειστεί ή να περιοριστεί, αν αυτό επιβάλλεται από σπουδαίους λόγους, ιδίως αν ο γάμος είχε μικρή χρονική διάρκεια ή αν ο δικαιούχος είναι υπαίτιος του διαζυγίου του ή προκάλεσε εκούσια την απορία του. Το δικαίωμα διατροφής παύει, αν ο δικαιούχος ξαναπαντρευτεί, ή αν συζεί μόνιμα με κάποιον άλλο σε ελεύθερη ένωση. Το δικαίωμα διατροφής δεν παύει με το θάνατο του υποχρέου, παύει όμως με το θάνατο του δικαιούχου, εκτός αν αφορά παρελθόντα χρόνο ή δόσεις απαιτητές κατά το χρόνο του θανάτου.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ακύρωση του γάμου σημαίνει ότι ένας γάμος, ο οποίος είχε παράγει όλα τα νομικά αποτελέσματα ακυρώνεται, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση λόγω ενός ελαττώματος του και έτσι παύει να έχει αποτελέσματα, με μόνη εξαίρεση ότι τα τέκνα που γεννήθηκαν σε γάμο που ακυρώθηκε διατηρούν την ιδιότητα τέκνου γεννημένου σε γάμο. Για την ακύρωση ακυρώσιμου ή άκυρου γάμου ισχύουν οι κανόνες που ισχύουν για την ακύρωση οποιασδήποτε ακυρώσιμης δικαιοπραξίας (άρθρα 1372 επ. ΑΚ).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Η ακύρωση ενός γάμου προϋποθέτει ότι αυτός είτε είναι άκυρος λόγω έλλειψης κάποιας θετικής προϋπόθεσης του γάμου ή της ύπαρξης κάποιου ανατρεπτικού κωλύματος, είτε είναι ακυρώσιμος λόγω πλάνης ή απειλής.

Ελλείψει θετικής προϋπόθεσης υφίσταται όταν οι δηλώσεις των μελλονύμφων δεν γίνονται αυτοπροσώπως ή γίνονται υπό αίρεση ή προθεσμία, όταν είναι ανήλικοι και δεν υπάρχει άδεια του δικαστηρίου, αν κάποιος από αυτούς τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση και δεν συναινεί ο δικαστικός συμπαραστάτης του ή δεν υπάρχει άδεια του δικαστηρίου και αν κάποιος από αυτούς κατά την τέλεση του γάμου δεν έχει συνείδηση τωνπρατομένων ή στερείται της χρήσης του λογικού ένκα πνευματικής νόσου. Ανατρεπτικό κώλυμα υπάρχει σε περίπτωση συγγένειας εξ αίματος κατ' ευθεία γραμμή απεριορίστως και εκ πλαγίου μέχρι του τέταρτου βαθμού, συγγένειας εξ αγχιστείας κατ' ευθεία γραμμή απεριορίστως και εκ πλαγίου μέχρι τρίτου βαθμού, λόγω διγαμίας και λόγω υιοθεσίας.

Η ακυρότητα αίρεται αν ακολουθήσει του γάμου, πλήρης και ελεύθερη συμφωνία των συζύγων για αυτόν, αν δοθεί μεταγενέστερα στους ανήλικους άδεια του δικαστηρίου ή ο ανήλικος σύζυγος όταν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του αναγνωρίσει το γάμο, αν ο ανίκανος σύζυγος καταστεί ικανός και αναγνωρίσει τον γάμο, αν ο δικαστικός συμπαραστάτης, το δικαστήριο ή ο ίδιος ο σύζυγος, αφού γίνει ικανός, εγκρίνει το γάμο, η δε ακυρότητα του γάμου αίρεται αν ο πλανηθείς ή εξαναγκασθείς μετά την πλάνη ή την απειλή αναγνωρίσει τον γάμο. Εξάλλου υπάρχει και ο ανυπόστατος γάμος σε περίπτωση που δεν υπάρχει δήλωση γι' αυτόν ενώπιον του δημάρχου και των μαρτύρων στον πολιτικό γάμο ή ο θρησκευτικός γάμος δεν έχει ιερουργηθεί από ιερέα της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας ή από λειτουργό άλλου δόγματος ή θρησκευόμενου γνωστού στην Ελλάδα. Στην περίπτωση αυτή ο γάμος αυτός δεν έχει έννομες συνέπειες και το ανυπόστατο αυτού δύναται να αναγνωρισθεί με αναγνωριστική αγωγή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Καταρχήν αίρονται αναδρομικά τα αποτελέσματα του γάμου. Η αναδρομικότητα αφορά όλες τις σχέσεις των συζύγων, αδιάκριτα αν πρόκειται για προσωπικές, οικογενειακές ή περιουσιακές σχέσεις. Έτσι, η ακύρωση του γάμου οδηγεί κυρίως στην ex tunc ανατροπή του κληρονομικού δικαιώματος που έχει ο ένας σύζυγος στη περιουσία του άλλου, σε περίπτωση βέβαια μόνο εξ αδιαθέτου κληρονομιάς. Επίσης ανατρέπονται όλες οι δικαιοπραξίες των συζύγων με τρίτους, οι οποίες επιχειρήθηκαν υπό την συζυγική τους ιδιότητα, είτε με βάση τις ανάγκες της έγγαμης συμβίωσης, είτε σαν δικαιοπραξίες διαχειριστικές της περιουσίας του άλλου συζύγου, με την επιφύλαξη της καλοπιστίας των τρίτων που συναλλάχθηκαν με τους συζύγους. Περαιτέρω αν και οι δύο σύζυγοι κατά την τέλεση του γάμου ή ο ένας αυτών αγνοούσαν την ακυρότητα, η ακύρωση ενεργεί ως προς αυτούς μόνο για το μέλλον, ενώ ο σύζυγος που αγνοούσε κατά την τέλεση του γάμου την ακυρότητα έχει εναντίον του άλλου συζύγου που γνώριζε εξαρχής την ακυρότητα και κατά των κληρονόμων του, αν αυτός πέθανε μετά την ακύρωση του γάμου, δικαίωμα διατροφής σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για το διαζύγιο, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο σύζυγος ο οποίος εξαναγκάστηκε να τελέσει γάμο με απειλή, κατά τρόπο παράνομο ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη, αν ο γάμος ακυρωθεί ή λυθεί με το θάνατο του άλλου συζύγου (Άρθρο 1383 ΑΚ).

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Όχι.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηθίζονται με την αγωγή;

Αρμόδιο καθ' ύλην για την λύση του γάμου με διαζύγιο για ισχυρό κλονισμό που αφορά στο πρόσωπο του ενός ή και των δύο συζύγων και λόγω αφάνειας, καθώς και για την ακύρωση ενός άκυρου ή ακυρώσιμου γάμου ή για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ενός ανυπόστατου γάμου, τις σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, οι οποίες πηγάζουν από αυτόν είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο (άρθρο 17 αριθμ.1 ΚΠολΔ), κατά την διαδικασία των γαμικών διαφορών (όπως ισχύει μετά την έκδοση του νόμου 4055/2012).

Σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου αρμόδιο είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται είτε η τελευταία κοινή διαμονή των διαδίκων(άρθρο 39ΚΠολΔ), είτε συνήθης διαμονή των συζύγων, εφόσον ο ένας αυτών έχει ακόμη αυτή τη διαμονή, είτε διαμονή του εναγομένου(άρθρο 22ΚΠολΔ) , είτε σε περίπτωση κοινής αίτησης η συνήθης διαμονή καθενός των συζύγων, είτε η συνήθης διαμονή του ενάγοντος την οποία είχε τουλάχιστον ένα χρόνο πριν την αγωγή, είτε έξι μήνες πριν και είναι Έλληνας υπήκοος, είτε της ελληνικής ιθαγένειας των δύο συζύγων. Η ανταγωγή ασκείται ομοίως στα παραπάνω δικαστήρια. Επιπλέον οι αγωγές για διατροφή μπορούν να ενωθούν και να συνεκδικασθούν με τις αγωγές διαζυγίου, ακύρωσης ή αναγνώρισης της ανυπαρξίας ενός γάμου από το κατά τόπον αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά την διαδικασία των γαμικών διαφορών και με τους περιορισμούς που ισχύουν για τη διαδικασία αυτή. Τέλος, οι αγωγές για την ανάθεση της γονικής μέριμνας και της ρύθμισης της επικοινωνίας δύναται να ενωθούν στο ίδιο δικόγραφο και δικάζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά την διαδικασία την ειδική διαδικασία των άρθρων 681B επ. ΚΠολΔ

Το δικόγραφο της αγωγής κατατίθεται στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, ορίζεται δικάσιμος από τον αρμόδιο γραμματέα, η οποία επισημαίνεται και στα αντίγραφα του δικογράφου, και κατόπιν πρέπει να δοθεί εντολή από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντα (ή του αιτούντα σε περίπτωση ασφαλιστικών μέτρων) στον αρμόδιο δικαστικό επιμελητή, για να επιδώσει στον αντίδικο, το αντίγραφο του δικογράφου, με τον ορισμό δικασίμου και κλήση για συζήτηση, για την ημέρα που όρισε το δικαστήριο και τον τόπο που ορίστηκε. Τέλος επιδίδεται το δικόγραφο από τον δικαστικό επιμελητή στον εναγόμενο ή καθ' ου η αίτηση. Το δικόγραφο της αγωγής επιδίδεται στον εναγόμενο που κατοικεί ή διαμένει στην Ελλάδα πριν εξήντα (60) ημέρες από την δικάσιμο και αν αυτός κατοικεί ή διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστης διαμονής πριν ενενήντα (90) ημέρες. Εφόσον πρόκειται για επίδοση στην αλλοδαπή σε πρόσωπο γνωστής διαμονής εφαρμόζονται ανάλογα είτε οι διατάξεις περί επίδοσης εισαγωγικού δικογράφου των Κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ των

κρατών μελών της Ε.Ε., και δη ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθμ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου “περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα Κράτη Μέλη δικαστικών και εξωδικών πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις” είτε η σύμβαση της Χάγης της 15.11.1965, όπου ισχύει, άλλως οι κανόνες που ορίζουν διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις επίδοσης.

Εφαρμοστέο ουσιαστικό δίκαιο στις προσωπικές, περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, το διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (άρθρα 14, 15 και 16ΑΚ) είναι κατά σειρά:

το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειας τους, εφόσον ο ένας την διατηρεί,

το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής και

το δίκαιο με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα,

Οι σχέσεις γονέων και τέκνου (άρθρο 18 και 19 ΑΚ) ρυθμίζονται κατά σειρά:

α) από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους,

β) από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους και

γ) από το δίκαιο της ιθαγένειας του τέκνου. Αν το πρόσωπο έχει ελληνική και ξένη ιθαγένεια, ως δίκαιο της ιθαγένειας εφαρμόζεται το ελληνικό και αν έχει πολλαπλή ξένη ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο της πολιτείας με την οποία συνδέεται στενότερα.

Εφαρμοστέο δικονομικό δίκαιο είναι σύμφωνα με την *lex fori* το ελληνικό δικονομικό δίκαιο των κανόνων του οποίου όμως υπερισχύουν οι διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, καθώς και διατάξεις άλλων διεθνών συμβάσεων κατ' άρθρο 28 του Ελληνικού Συντάγματος. Απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα για τον δικηγόρο που θα εκπροσωπήσει κάθε διάδικο ή η παράστασή του ενώπιον του δικαστηρίου με τον διάδικο που εκπροσωπεί. Κατά την αποδεικτική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου είναι αναγκαία η προσκόμιση ληξιαρχικής πράξης γάμου και οικογενειακής κατάστασης καθώς και η προσαγωγή των λοιπών αποδεικτικών στοιχείων, ενώ η εξέταση των μαρτύρων και η κατάθεση των προτάσεων γίνεται στο ακροατήριο. Προκειμένου περί συναινετικού διαζυγίου απαιτείται η έγγραφη δήλωση των διαδίκων που έχει υπογραφεί από τους ίδιους ή/και από τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους περί λύσης του γάμου τους καθώς και έγγραφη συμφωνία για την ρύθμιση της επιμέλειας των τέκνων τους και της επικοινωνίας με αυτά. Η συμφωνία επικυρώνεται από το Μονομελές Πρωτοδικείο που κηρύσσει την λύση του γάμου. Οι ομολογίες των διαδίκων εκτιμώνται ελευθέρως και απαγορεύονται ως αποδεικτικά μέσα η εξέταση με όρκο των διαδίκων, η εξέταση ως μαρτύρων των τέκνων τους και η παραίτηση των διαδίκων από την ορκοδοσία των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων. Το δικαστήριο κατά την συζήτηση αγωγής διαζυγίου, προσπαθεί να συμφιλιώσει τους διαδίκους, η ερημοδικία του εναγομένου δεν επηρεάζει την εκδίκαση της υπόθεσης και σε περίπτωση που ένας από τους διαδίκους πεθάνει πριν γίνει η απόφαση αμετάκλητη η δίκη καταργείται. Εξάλλου σε περίπτωση αγωγής για την ακύρωση γάμου, την οποία δύναται να ασκήσει και ο εισαγγελέας, αυτός καλείται για να παραστεί, ενώ σε περίπτωση θανάτου του διαδίκου η σχετική δίκη διακόπτεται προκειμένου να συνεχίσουν αυτή οι κληρονόμοι. Σε περίπτωση που η αγωγή ακύρωσης γάμου ή ανυπαρξίας του ασκείται από τον εισαγγελέα στρέφεται και κατά των δύο διαδίκων και αν κάποιος έχει πεθάνει κατά των κληρονόμων του.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι, υπό προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα παρέχεται σε όποιον αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει τα έξοδα της δίκης χωρίς να περιοριστούν από αυτό τα απαραίτητα μέσα για την διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του και εφόσον η δίκη δεν παρουσιάζεται φανερά άδικη ή ασύμφορη, μετά από αίτηση ενώπιον του δικαστή όπου εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί προς συζήτηση η υπόθεση και προκειμένου περί Πολυμελούς Πρωτοδικείου ενώπιον του πρόεδρου αυτού και αν πρόκειται για πράξεις που είναι άσχετες με δίκη από τον ειρηνοδίκη της κατοικίας του αιτούντος (άρθρα 194 επ. ΚΠολΔ).

Στην αίτηση πρέπει να αναφέρεται συνοπτικά το αντικείμενο της δίκης ή της πράξης, τα αποδεικτικά μέσα που υπάρχουν για την κύρια υπόθεση καθώς και τα στοιχεία που επιβεβαιώνουν την συνδρομή των απαιτούμενων προϋποθέσεων και πρέπει να επισυνάπτονται σ' αυτή (αίτηση): πιστοποιητικό, ατελώς του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητας της κατοικίας ή μόνιμης διαμονής του αιτούντος, το οποίο να βεβαιώνει την επαγγελματική, οικονομική και οικογενειακή κατάστασή του,

πιστοποιητικό ατελώς του οικονομικού εφόρου της κατοικίας ή της μόνιμης διαμονής του αιτούντος το οποίο να βεβαιώνει αν ο αιτών υπέβαλε κατά την τελευταία τριετία δήλωση φόρου εισοδήματος ή οποιουδήποτε άλλου άμεσου φόρου, καθώς και την εξακρίβωσή της μετά από έλεγχο και Το δικαστήριο δικάζει την υπόθεση μπορεί να κλητεύσει και τον αντίδικο του αιτούντος ατελώς, μη απαιτούμενης της παράστασης πληρεξουσίου δικηγόρου. Εφόσον πιθανολογηθεί ότι υφίστανται οι άνω προϋποθέσεις χορηγείται το ευεργέτημα της πενίας, που δίδεται για κάθε δίκη χωριστά και ισχύει για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας για κάθε δικαστήριο και περιλαμβάνει και την αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης. Όποιος έλαβε το άνω ευεργέτημα, απαλλάσσεται προσωρινά από την υποχρέωση να καταβάλει τα έξοδα της δίκης και γενικά της διαδικασίας δηλ., τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων, την αμοιβή των δικηγόρων και άλλων δικαστικών πληρεξουσίων καθώς και από την υποχρέωση εγγυοδοσίας για τα έξοδα αυτά. Είναι δυνατόν δε να απαλλαγεί προσωρινά μόνο για μέρος των άνω εξόδων.

Η χορήγηση του άνω ευεργετήματος δεν επηρεάζει την υποχρέωση να πληρωθούν το έξοδα που επιδικάσθηκαν στον αντίδικο. Το δικαστήριο μετά από αίτημα του αιτούντος, με την απόφαση του ή με μεταγενέστερη απόφαση διορίζει ένα δικηγόρο, ένα συμβολαιογράφο και ένα δικαστικό επιμελητή, με την εντολή να υπερασπιστούν τον άπορο. Οι τελευταίοι είναι υποχρεωμένοι να δεχθούν την εντολή, η δε απόφαση ισχύει ως παροχή δικαστικής πληρεξουσιότητας.

Το ευεργέτημα της πενίας παύει με το θάνατο του δικαιούχου, πλην όμως πράξεις που δεν επιδέχονται αναβολή μπορούν να ενεργηθούν και αργότερα με βάση το ευεργέτημα που δόθηκε. Επίσης το άνω ευεργέτημα μπορεί να ανακληθεί ή να περιορισθεί με απόφαση του δικαστηρίου αυτεπαγγέλτως ή μετά από πρόταση του εισαγγελέως, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι προϋποθέσεις της παροχής του, είτε δεν υπήρχαν εξ αρχής, είτε έπαψαν να ισχύουν, είτε μεταβλήθηκαν. Η εκκαθάριση των εξόδων γίνεται κατά τα άρθρα 190 - 193 ΚΠολΔ.

Έτσι αν η απόφαση επιβάλει τα έξοδα σε βάρος του αντιδίκου του άπορου, η εισπραξη του δικαστικού ενσήμου, του απογράφου και των λοιπών τελών, γίνεται σύμφωνα με το νόμο για την εισπραξη των δημόσιων εσόδων, ενώ τα έξοδα που οφείλονται στον άπορο, τους δικηγόρους ή άλλους δικαστικούς πληρεξουσίους και στους άλλους δικαστικούς υπαλλήλους, επιδικάζονται στα πρόσωπα αυτά και εισπράττονται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης. Με τον ίδιο τρόπο εισπράττονται και τα έξοδα αν επιβληθούν σε βάρος του άπορου, αμέσως μόλις πάψουν να υπάρχουν όλες ή μερικές από τις προϋποθέσεις για την παροχή του άνω ευεργετήματος και αυτό βεβαιωθεί. Αν οι διάδικοι πέτυχαν την παροχή του άνω ευεργετήματος με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, ο δικαστής που αποφασίζει την ανάκληση του ευεργετήματος τους καταδικάζει σε χρηματική ποινή από 100 έως 200 ευρώ που περιέρχεται στο Ταμείο Ασφάλισης Νομικών, χωρίς να αποκλείεται η υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί, ούτε και η ποινική τους δίωξη.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι. Ο διάδικος που ηττήθηκε δύναται να ασκήσει έφεση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Εφετείου κατά μιας οριστικής απόφασης που αφορά διαζύγιο ή την ακύρωση άκυρου ή ακυρώσιμου γάμου ή την αναγνώριση του αναπόσπαστου γάμου εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών αν κατοικεί ή διαμένει στην ημεδαπή ή εντός εξήντα (60) ημερών αν κατοικεί ή διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστος διαμονής από την επίδοση της απόφασης, άλλως σε περίπτωση μη επίδοσης της απόφασης σε προθεσμία τριών (3) χρόνων από την δημοσίευση της οριστικής απόφασης. Σε περίπτωση που ο διάδικος που δικαιούται να ασκήσει έφεση πέθανε η προθεσμία της έφεσης αρχίζει από την επίδοση της οριστικής απόφασης στους καθολικούς διαδόχους του ή τους κληροδόχους.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Για την αναγνώριση απόφασης και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ισχύει πλέον ο Κανονισμός 2201/2003 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τον οποίο καταρχύν οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος της Ε.Ε. αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη διαδικασία. Αν κάποιος θέλει να αναγνωρισθεί στην Ελλάδα μια απόφαση διαζυγίου, χωρισμού ή ακύρωσης γάμου θα πρέπει να καταθέσει αίτηση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου του τόπου της συνήθους διαμονής του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, άλλως του τόπου της εκτέλεσης.

Αφού λάβει δικάσιμο πρέπει να επιδώσει αντίγραφο της αίτησης στον αντίδικο με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο αυτή. Το δικαστήριο, το οποίο δεν δύναται να ελέγξει την δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους της Ε.Ε. που εξέδωσε την απόφαση, αφού διαπιστώσει ότι η αναγνώριση της απόφασης αυτής δεν αντίκειται στη δημόσια τάξη του, ότι το εισαγωγικό δικόγραφο επιδόθηκε στον τυχόν ερημοδικήσαντα διάδικο έγκαιρα, ώστε να μπορεί να αμυνθεί ή αν αυτός έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι αυτή (απόφαση) δεν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος της αναγνώρισεως ή σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος προγενέστερα που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης στο κράτος μέλος της αναγνώρισης, αναγνωρίζει την απόφαση αυτή.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Αρμόδιο δικαστήριο για την προσβολή με προσφυγή της απόφασης που αναγνώρισε την απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους της Ε.Ε. είναι το Εφετείο που δικάζει κατά την αμφισβητούμενη δικαιοδοσία. Η προθεσμία προσφυγής είναι ένας μήνας από την επίδοση της απόφασης αν όμως ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από αυτό που κηρύχθηκε η εκτελεστότητα η προθεσμία είναι δύο μήνες από την επίδοση της απόφασης. Η προθεσμία αυτή δεν παρατείνεται λόγω αποστάσεως. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση δεν παρασταθεί, το δικαστήριο υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι να εξακριβωθεί ότι αυτός κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα ή ότι καταβλήθηκε κάθε δυνατή προσπάθεια γι' αυτό. Κατά της απόφασης του Εφετείου δύναται να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Αρείου Πάγου.

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το διαζύγιο των διαδίκων διέπεται ως προς το ουσιαστικό δίκαιο κατά σειρά:

από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειάς τους, εφόσον ο ένας την διατηρεί,

Από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής τους και

από το δίκαιο με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα.

Το δικονομικό δίκαιο που εφαρμόζεται σύμφωνα με την lex fori είναι το ελληνικό δικονομικό δίκαιο και το κοινοτικό το οποίο υπερτερεί έναντι του εθνικού κατ' άρθρο 28 του Συντάγματος.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ισπανία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Μετά τη μεταρρύθμιση βάσει του νόμου 15/2005, η έκδοση διαζυγίου στην Ισπανία δεν προϋποθέτει προηγούμενη διάσταση των συζύγων ή νόμιμους λόγους διαζυγίου.

Η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου κινείται από έναν μόνον από τους συζύγους ή από τους δύο συζύγους από κοινού ή από τον ένα σύζυγο με τη συναίνεση του άλλου. Για την έκδοση απόφασης διαζυγίου πρέπει να πληρούνται οι κατωτέρω όροι και προϋποθέσεις:

παρέλευση τριών μηνών από την τέλεση του γάμου, εάν η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου κινείται με κοινή αίτηση των συζύγων ή με αίτηση του ενός συζύγου με τη συναίνεση του άλλου

παρέλευση τριών μηνών από την τέλεση του γάμου, εάν η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου κινείται με αίτηση του ενός συζύγου

δεν ισχύει χρονικός περιορισμός για την υποβολή αίτησης διαζυγίου, όταν υπάρχουν ενδείξεις κινδύνου κατά της ζωής, σωματικής ακεραιότητας, ελευθερίας, ηθικής ακεραιότητας ή γενετήσιας ελευθερίας και ακεραιότητας του αιτούντος συζύγου ή των τέκνων ενός ή αμφοτέρων των συζύγων.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι δικαίωμα υποβολής αίτησης —και χορήγησης— διαζυγίου έχει ο ένας από τους δύο συζύγους, εφόσον δεν επιθυμεί τη συνέχιση του γάμου, ο δε καθ' ού η αίτηση σύζυγος δεν έχει δικαίωμα να αντισταθεί στο διαζύγιο για πραγματικούς λόγους. Ο αιτών μπορεί να υποβάλει αίτηση εφόσον έχει παρέλθει το ανωτέρω χρονικό διάστημα ή, στην τελευταία περίπτωση, χωρίς χρονικό περιορισμό.

Με την αίτηση έκδοσης διαζυγίου ξεκινάει η συναινετική ή κατ' αντιδικία διαδικασία έκδοσης διαζυγίου.

Στην πρώτη περίπτωση, η αίτηση συνοδεύεται από συμφωνητικό διαζυγίου με τα σημεία στα οποία έχει επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με τη φροντίδα των τέκνων τη γονική μέριμνα των οποίων έχουν και οι δύο σύζυγοι, την άσκηση της γονικής μέριμνας και, κατά περίπτωση, το πρόγραμμα επικοινωνίας και διαμονής των τέκνων με τον γονέα στην οικία του οποίου δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους, καθώς και, εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο, το πρόγραμμα επικοινωνίας των εγγονιών με τον παππού και τη γιαγιά τους, λαμβανομένου πάντοτε υπόψη του συμφέροντος των τέκνων, την τύχη των κατοικίδιων ζώων, κατά περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη του συμφέροντος των μελών της οικογένειας και της καλής μεταχείρισης των εν λόγω κατοικίδιων· την κατανομή

του χρόνου συμβίωσης και φροντίδας τους, αν αυτό κρίνεται απαραίτητο, καθώς και τα καθήκοντα που σχετίζονται με τη φροντίδα των κατοικιδίων, τον καθορισμό της χρήσης της οικογενειακής κατοικίας και οικοσκευής, τη συνεισφορά στα βάρη του γάμου και την καταβολή διατροφής, καθώς και τον τρόπο επικαιροποίησής τους και τις συναφείς εγγυήσεις, κατά περίπτωση, καθώς και, την εκκαθάριση, εφόσον προσήκει, του γαμικού περιουσιακού καθεστώτος και την αντισταθμιστική διατροφή που πρέπει να καταβληθεί, κατά περίπτωση, σε έναν από τους συζύγους.

Στη δεύτερη περίπτωση, η αίτηση συνοδεύεται από πρόταση μέτρων σχετικά με τα αποτελέσματα που θα επιφέρει το διαζύγιο ή ο δικαστικός χωρισμός, τα οποία θα συζητηθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Εάν οι σύζυγοι αδυνατούν να έλθουν σε συμφωνία, αποφαίνεται η δικαστική αρχή.

Αρμόδια να αποφασίσουν σχετικά με την αίτηση είναι σε κάθε περίπτωση τα δικαστήρια, σε περίπτωση ανήλικων αχειράφετων τέκνων ή ενήλικων τέκνων για τα οποία έχουν αποφασιστεί δικαστικώς μέτρα στήριξης που εμπλέκουν τους γονείς τους.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τέκνα, αρμόδιος είναι (κατόπιν επιλογής των μερών) ο δικαστικός γραμματέας ή ο συμβολαιογράφος.

Τα μέλη του διπλωματικού σώματος ή οι πρόξενοι, κατά την άσκηση των συμβολαιογραφικών καθηκόντων τους, δεν μπορούν να συνάψουν συμβολαιογραφική πράξη δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου.

Οι διατάξεις περί ακύρωσης του γάμου, δικαστικού χωρισμού και διαζυγίου ισχύουν σε όλους τους γάμους μεταξύ προσώπων του ίδιου ή διαφορετικού φύλου, καθώς ο νόμος 13/2005 αναγνωρίζει ότι ο γάμος συνεπάγεται τις ίδιες απαιτήσεις και αποτελέσματα, ανεξαρτήτως αν είναι του ίδιου ή διαφορετικού φύλου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Με τις μεταρρυθμίσεις που εισήγαγε ο νόμος 15/2005, δεν απαιτείται στην Ισπανία η ύπαρξη νόμιμου λόγου διαζυγίου, καθώς η διατήρηση του συζυγικού δεσμού θεωρείται έκφραση της ελεύθερης βούλησης των συζύγων.

Η μόνη ισχύουσα απαίτηση είναι η παρέλευση του χρονικού διαστήματος της παραγράφου 1.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Η πρώτη συνέπεια του διαζυγίου είναι η λύση του συζυγικού δεσμού, με την οποία παύει η υποχρέωση των συζύγων να συνοικούν και να παρέχουν αμοιβαία υποστήριξη στο πλαίσιο του συζυγικού δεσμού. Οι σύζυγοι είναι πλέον ελεύθεροι να τελέσουν νέο γάμο.

Σύμφωνα με το δίκαιο της Ισπανίας, η σύζυγος δεν υποχρεούται να λάβει το επώνυμο του συζύγου μετά τον γάμο, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το διαζύγιο επιφέρει τη λύση του γαμικού περιουσιακού καθεστώτος και την εκκαθάριση των κοινών περιουσιακών στοιχείων που ενδεχομένως έχουν αποκτήσει οι σύζυγοι, με αποτέλεσμα την κατανομή μεταξύ τους των κοινών περιουσιακών στοιχείων, διαδικασία η οποία καθορίζεται από το περιουσιακό καθεστώς το οποίο διέπει τον γάμο.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Ο δικαστικός χωρισμός, η ακύρωση του γάμου και το διαζύγιο δεν απαλλάσσουν τους γονείς από τις υποχρεώσεις τους έναντι των τέκνων τους.

Όσον αφορά τα ατομικά μέτρα που αφορούν τα κοινά τέκνα, θα πρέπει να προσδιορίζονται: α) η επιμέλεια των τέκνων, β) η κατανομή της γονικής μέριμνας των τέκνων και γ) τα δικαιώματα διαμονής και προσωπικής επικοινωνίας σχετικά με τα τέκνα. Το σύνολο των μέτρων αυτών καλύπτεται από την έννοια της «γονικής μέριμνας» στις ενωσιακές πράξεις.

Η άσκηση της γονικής μέριμνας λαμβάνει πάντοτε χώρα με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων, σε συνάρτηση με την προσωπικότητά τους και με σεβασμό των δικαιωμάτων τους και της φυσικής και διανοητικής τους ακεραιότητας. Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει τα ακόλουθα καθήκοντα και δικαιώματα: τη φροντίδα των ανήλικων τέκνων, την παραμονή τους με τον γονέα, τη διατροφή τους, την ανατροφή τους και την εξασφάλιση ολοκληρωμένης εκπαίδευσης, την εκπροσώπηση των ανήλικων και τη διαχείριση της περιουσίας τους και τον προσδιορισμό του τόπου συνήθους διαμονής των ανήλικων τέκνων που μπορεί να τροποποιείται μόνο με τη συναίνεση και των δύο γονέων ή, ελλείψει αυτής, με απόφαση του δικαστηρίου.

Η αλλαγή του τόπου διαμονής των ανήλικων τέκνων χωρίς τη συναίνεση αμφοτέρων των γονέων μπορεί να συνιστά απαγωγή τέκνου.

Όσον αφορά την επιμέλεια των τέκνων, κατά τον καθορισμό ενός συστήματος επιμέλειας από τον έναν γονέα ή ενός συστήματος κοινής επιμέλειας και από τους δύο γονείς προέχει το συμφέρον του ανήλικου τέκνου.

Στην Ισπανία συμβιώνουν διαφορετικά νομικά συστήματα στις αυτόνομες κοινότητες που διαθέτουν τους δικούς τους κανόνες οικογενειακού δικαίου, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε υπόθεση.

Σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα γίνεται δεκτή η κοινή επιμέλεια των τέκνων κατόπιν αίτησης των γονέων στην πρόταση του συμφωνητικού διαζυγίου ή όταν αμφότερα τα μέρη συμφωνήσουν σχετικά κατά τη διαδικασία. Ελλείψει συμφωνίας, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει σχετικά, κατόπιν αιτήματος ενός από τα μέρη, αφότου ακούσει τη γνώμη της εισαγγελίας, με γνώμονα την προστασία του βέλτιστου συμφέροντος των ανήλικων τέκνων. Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου η κοινή επιμέλεια των τέκνων δεν αποτελεί την εξάιρεση αλλά την κανονική και μάλιστα επιθυμητή κατάσταση, εφόσον επιτρέπει την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας των τέκνων με αμφοτέρους τους γονείς τους, ακόμη και σε καταστάσεις κρίσης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι εφικτό.

Όσον αφορά τη διατροφή των κοινών τέκνων, βασική αρχή είναι ότι η διάρρηξη των σχέσεων μεταξύ των γονέων δεν τους απαλλάσσει από τις υποχρεώσεις τους έναντι των τέκνων τους. Επομένως, και οι δύο γονείς οφείλουν να συνεχίσουν να συνεισφέρουν στη διατροφή τους. Ως διατροφή νοείται οτιδήποτε είναι απαραίτητο για τη διαβίωση, τη στέγαση, την ένδυση και την ιατρική περίθαλψη, την εκπαίδευση και τη μόρφωση των ανήλικων τέκνων, αλλά και μετά την ενηλικίωσή τους σε περίπτωση που δεν έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους για αιτίες που δεν δύνανται να τους καταλογιστούν.

Αυτό συνεπάγεται συνήθως ότι ο γονέας που δεν έχει την επιμέλεια των τέκνων οφείλει να καταβάλλει διατροφή στον γονέα που έχει αναλάβει την επιμέλεια, έως ότου τα εν λόγω τέκνα αποκτήσουν οικονομική ανεξαρτησία ή περιέλθουν σε οικονομική δυσπραγία με δική τους υπαιτιότητα. Στην περίπτωση συστήματος κοινής επιμέλειας το συνηθέστερο είναι ο κάθε γονέας να αναλαμβάνει τις συνήθεις δαπάνες των τέκνων για το χρονικό διάστημα που βρίσκονται μαζί του (δαπάνες ένδυσης, διατροφής ή στέγασης), ενώ οι υπόλοιπες δαπάνες καλύπτονται μέσω κοινού τραπεζικού λογαριασμού στον οποίο συνεισφέρει ο κάθε γονέας σε μηνιαία βάση ή κατανέμονται σε συνάρτηση με τις οικονομικές δυνατότητες του κάθε γονέα. Ωστόσο, αν οι οικονομικές δυνατότητες των δύο γονέων διαφέρουν σημαντικά, είναι δυνατόν ο ένας να καταβάλλει ένα χρηματικό ποσό στον άλλο, προκειμένου ο τελευταίος να καλύπτει τις δαπάνες για τα τέκνα κατά το χρονικό διάστημα που είναι μαζί του.

Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο έχει καταρτίσει [📄 πίνακες για τον καθορισμό της διατροφής των τέκνων σε διαδικασίες οικογενειακού δικαίου](#), και μέσω της σχετικής διαδικτυακής εφαρμογής είναι δυνατόν να κάνει κάποιος τους υπολογισμούς του με απλό τρόπο για κάθε περίπτωση. Η εν λόγω εφαρμογή έχει καθαρά καθοδηγητικό χαρακτήρα.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Εάν ο δικαστικός χωρισμός ή το διαζύγιο κλονίζει την οικονομική ισορροπία εις βάρος του ενός συζύγου έναντι του άλλου, προκαλώντας επιδείνωση της θέσης του σε σχέση με την κατάστασή του πριν από τη λύση του γάμου, ο θιγόμενος σύζυγος έχει δικαίωμα να λάβει από τον άλλο αποζημίωση, η οποία μπορεί να συνιστάται είτε σε διατροφή που καταβάλλεται προσωρινά ή για αόριστο χρονικό διάστημα, είτε σε κατ' αποκοπήν πληρωμή, σύμφωνα με τις σχετικές προβλέψεις στο συμφωνητικό του διαζυγίου ή στη δικαστική απόφαση.

Σε ορισμένες περιοχές ισχύουν ειδικές διατάξεις ως προς το θέμα αυτό.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός σημαίνει ότι οι σύζυγοι δεν συμβιώνουν πλέον, με άλλα λόγια παύει η υποχρέωση συνοίκησης, αλλά ο συζυγικός δεσμός παραμένει σε ισχύ. Επίσης παύει να ισχύει η δυνατότητα δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων του άλλου συζύγου με την άσκηση της εξουσίας διαχείρισης της οικογενειακής εστίας.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Όπως ισχύει και για το διαζύγιο, μετά τη μεταρρύθμιση βάσει του νόμου 15/2005, δεν απαιτείται στην Ισπανία η ύπαρξη νόμιμου λόγου για τον δικαστικό χωρισμό, καθώς η διατήρηση του συζυγικού δεσμού θεωρείται ως έκφραση της ελεύθερης βούλησης των συζύγων.

Μόνη προϋπόθεση αποτελεί η παρέλευση ελάχιστου χρονικού διαστήματος μετά την τέλεση του γάμου και πριν από την επίσπευση της διαδικασίας δικαστικού χωρισμού (με συγκεκριμένες εξαιρέσεις). Τα εν λόγω χρονικά διαστήματα είναι ίδια με εκείνα για την αγωγή διαζυγίου, όπως αναφέρεται στο σημείο 1.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι έννομες συνέπειες του δικαστικού χωρισμού είναι ίδιες με τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου: οι σύζυγοι δεν συμβιώνουν πλέον και παύει να ισχύει η δυνατότητα δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων του άλλου συζύγου βάσει της εξουσίας διαχείρισης της οικογενειακής εστίας. Οι έννομες συνέπειες παράγονται από τη στιγμή που καθίσταται τελεσίδικη η σχετική απόφαση ή από τη στιγμή που αμφότεροι οι σύζυγοι δηλώσουν τη συναίνεσή τους μέσω συμβολαιογραφικής πράξης. Η διαφορά είναι ότι επέρχεται χαλάρωση του συζυγικού δεσμού και όχι λύση του.

Συνεπώς, η συμφιλίωση είναι δυνατή, καθώς δεν έχει λυθεί ο συζυγικός δεσμός. Για να έχει έννομες συνέπειες η εν λόγω συμφιλίωση αμφότεροι οι σύζυγοι οφείλουν ο καθένας χωριστά να γνωστοποιήσουν στο δικαστήριο την απόφασή τους να συμφιλιωθούν. Παράλληλα, εάν οι σύζυγοι διέπονται από το περιουσιακό καθεστώς της κοινοκτημοσύνης (π.χ. της κοινοκτημοσύνης των αποκτημάτων), παύει να ισχύει το εν λόγω καθεστώς και δίνει τη θέση του στο καθεστώς του διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων.

Επιπλέον, με τον δικαστικό χωρισμό (όπως και με τη διάσταση) δεν ισχύει πλέον το τεκμήριο πατρότητας των τέκνων, βάσει του οποίου θεωρούνται τέκνα του συζύγου τα τέκνα που γεννήθηκαν πριν την παρέλευση 300 ημερών από τον χωρισμό.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η ακύρωση του γάμου (η οποία αφορά συζύγους διαφορετικού ή του ίδιου φύλου) συνίσταται στη δικαστική αναγνώριση ελαττωμάτων του γάμου τα οποία τον καθιστούν άκυρο αναδρομικά, κατά τρόπον ώστε να θεωρήσουν τα δικαστήρια ότι ουδέποτε τελέστηκε και ουδέποτε είχε νομική ισχύ. Συνεπώς, μετά την ακύρωση του γάμου οι σύζυγοι ανακτούν την ιδιότητα του άγαμου προσώπου.

Η ακύρωση του γάμου συνεπάγεται τη λύση του συζυγικού περιουσιακού καθεστώτος και την εκκαθάριση της συζυγικής περιουσίας, καθώς και τη διακοπή της υποχρέωσης συμβίωσης και αμοιβαίας υποστήριξης.

Σε αντίθεση με τις περιπτώσεις δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου, η μη ύπαρξη του γάμου σημαίνει ότι δεν οφείλεται οποιαδήποτε αποζημιωτική παροχή μεταξύ των συζύγων, καθώς αυτή προϋποθέτει την ύπαρξη έγκυρου γάμου. Εξαιρέση στη ρύθμιση αυτή αποτελεί η δυνατότητα αποζημίωσης του καλόπιστου συζύγου από τον σύζυγο ο οποίος τέλεσε τον γάμο κακόπιστα.

Οι έννομες συνέπειες οι οποίες ίσχυαν πριν από την έκδοση της απόφασης ακύρωσης του γάμου εξακολουθούν να ισχύουν ως προς τα τέκνα. Οι εν λόγω συνέπειες είναι ίδιες με εκείνες που ισχύουν στην περίπτωση της διάστασης ή του διαζυγίου.

Παράλληλα με την ακύρωση του γάμου από τα πολιτικά δικαστήρια, στην Ισπανία αναγνωρίζονται τα αποτελέσματα αστικού δικαίου που παράγουν οι αποφάσεις των εκκλησιαστικών δικαστηρίων σχετικά με την ακύρωση θρησκευτικού γάμου ή οι ποινικικές αποφάσεις σχετικά με τη μη ολοκλήρωση του γάμου που υπόκεινται σε σχετική διαδικασία επικύρωσης (ανάλογη με τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας) ενώπιον των πρωτοδικείων (στους τόπους στους οποίους υπάρχουν πρωτοδικεία που ειδικεύονται σε θέματα οικογενειακού δικαίου). Οι εν λόγω ρυθμίσεις θεμελιώνονται στη συμφωνία μεταξύ της Ισπανίας και της Αγίας Έδρας σχετικά με νομικά ζητήματα, που υπογράφηκε στις 3 Ιανουαρίου 1979.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι ακύρωσης του γάμου, ανεξάρτητα από τον τύπο τέλεσής του, είναι οι εξής:

Ο γάμος τελέστηκε χωρίς τη συναίνεση των μελλονύμφων.

Ο γάμος τελέστηκε μολοντί συνέτρεχε κάποιο από τα ακόλουθα κωλύματα, και ειδικότερα:

Ο γάμος τελέστηκε χωρίς τη σύμπραξη του ειρηνοδίκη, του δημάρχου ή δημοτικού συμβούλου, του δικαστικού γραμματέα, του συμβολαιογράφου ή άλλου δημόσιου λειτουργού ενώπιον του οποίου όφειλε να τελεστεί ή χωρίς την παρουσία μαρτύρων.

Ο γάμος τελέστηκε ενώ ο ένας σύζυγος βρισκόταν σε πλάνη ως προς την ταυτότητα του άλλου ή ως προς προσωπικές ιδιότητές του τελευταίου, οι οποίες υπήρξαν καθοριστικές για τη συναίνεσή του στην τέλεση του γάμου.

Ο γάμος τελέστηκε υπό εξαναγκασμό ή σοβαρή απειλή.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση του γάμου ισχύει αναδρομικά από τον χρόνο τέλεσής του. Συνεπώς, μετά την ακύρωση του γάμου οι σύζυγοι ανακτούν την ιδιότητα του άγαμου προσώπου.

Ωστόσο, οι έννομες συνέπειες οι οποίες ίσχυαν στο πλαίσιο του ακυρώσιμου γάμου, από τον χρόνο τέλεσης έως την ακύρωσή του, εξακολουθούν να ισχύουν ως προς τα τέκνα και ως προς τον σύζυγο ή τους συζύγους που ενήργησαν καλόπιστα.

Ο κακόπιστος σύζυγος δεν συμμετέχει στα αποκτήματα του καλόπιστου συζύγου κατά την εκκαθάριση της συζυγικής περιουσίας.

Επίσης, ο καλόπιστος σύζυγος μπορεί να απαιτήσει αποζημίωση, εφόσον υπήρξε συμβίωση, για την αποκατάσταση του κλονισμού της οικονομικής ισορροπίας που ενδεχομένως προκάλεσε η ακύρωση του γάμου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στην Ισπανία η οικογενειακή διαμεσολάβηση διέπεται σε κρατικό επίπεδο από τον Νόμο περί διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ήτοι τον [Νόμο 5/2012 της 6ης Ιουλίου 2012](#), ο οποίος μετέφερε στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Οι γενικές αρχές που διέπουν τη διαμεσολάβηση συνοψίζονται στα εξής: εκούσιος χαρακτήρας της διαδικασίας, ελευθερία διάθεσης, αμεροληψία, ουδετερότητα και εμπιστευτικότητα. Πέραν των ανωτέρω αρχών, υπάρχουν κανόνες ή κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες κατευθύνουν τα μέρη στη διαμεσολάβηση, όπως είναι η καλή πίστη και ο αμοιβαίος σεβασμός, καθώς και η υποχρέωση συνεργασίας και αρωγής του διαμεσολαβητή.

Ο ανωτέρω Νόμος 5/2012 διέπει τη «διαμεσολάβηση σε διασυννοριακές διαφορές», δηλ. διαφορές στις οποίες τουλάχιστον το ένα μέρος κατοικεί ή διαμένει συνήθως σε κράτος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο κατοικεί οποιοδήποτε άλλο μέρος της διαφοράς, όταν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαμεσολάβηση ή όταν αυτή είναι υποχρεωτική δυνάμει του νόμου. Ο ίδιος νόμος καλύπτει και διαφορές οι οποίες αναμένεται να επιλυθούν ή επιλύονται δυνάμει συμφωνίας διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως του τύπου υπογραφής της συμφωνίας, όταν, κατόπιν μεταβολής του τόπου κατοικίας οποιουδήποτε μέρους, το τελευταίο επιθυμεί την εκτέλεση της συμφωνίας ή την επιβολή των συνεπειών της στην επικράτεια άλλου κράτους.

Οι περισσότερες αυτόνομες κοινότητες έχουν θεσπίσει νόμους για την οικογενειακή διαμεσολάβηση. Αυτό ισχύει στις παρακάτω περιπτώσεις: Αυτόνομη Κοινότητα της Ανδαλουσίας — Ν. 1/2009, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στην Αυτόνομη Κοινότητα της Ανδαλουσίας Αυτόνομη Κοινότητα της Αραγονίας — Ν. 9/2011, της 24ης Μαρτίου 2011, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στην Αραγονία Πριγκιπάτο των Αστουριών — Ν. 3/2007, της 23ης Μαρτίου 2007, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης Αυτόνομη Κοινότητα των Καναρίων Νήσων — Ν. 15/2003, της 8ης Απριλίου 2003, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης Αυτόνομη Κοινότητα της Κανταβρίας — Ν. 1/2011, της 28ης Μαρτίου 2011, περί διαμεσολάβησης στην Αυτόνομη Κοινότητα της Κανταβρίας Αυτόνομη Κοινότητα της Καστίλης - Λα Μάντσα — Ν. 4/2005, της 24ης Μαΐου 2005, περί ειδικής κοινωνικής υπηρεσίας οικογενειακής διαμεσολάβησης Αυτόνομη Κοινότητα της Καστίλης και Λεόν — Ν. 1/2006, της 6ης Απριλίου 2006, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στην Καστίλη και Λεόν Αυτόνομη Κοινότητα της Καταλωνίας(ιδιαίτερα σημαντικό σε αυτή την αυτόνομη κοινότητα είναι ότι το νομοθετικό πλαίσιο που κατάρτισε επί του θέματος προβλέπει, στο άρθρο 233 παράγραφος 6 του Αστικού Κώδικα της Καταλωνίας, ότι η δικαστική αρχή μπορεί να παραπέμψει τους συζύγους σε συνάντηση ενήμερωσης για τη διαμεσολάβηση, εφόσον κρίνει ότι υπό τις δεδομένες περιστάσεις εξακολουθεί να είναι πιθανή η επίτευξη συμφωνίας) Αυτόνομη Κοινότητα της Βαλένθιας — Ν. 7/2001, της 26ης Νοεμβρίου 2001, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στην Κοινότητα της Βαλένθιας Αυτόνομη Κοινότητα της Γαλιτίας — Ν. 4/2001, της 31ης Μαΐου 2001, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης Αυτόνομη Κοινότητα των Βαλεαρίδων Νήσων — Ν. 14 /2010, της 9ης Δεκεμβρίου 2010, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στις Βαλεαρίδες Νήσους Αυτόνομη Κοινότητα της Μαδρίτης — Ν. 1/2007, της 21ης Φεβρουαρίου 2007, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης στη Μαδρίτη και Αυτόνομη Κοινότητα της Χώρας των Βάσκων — Ν. 1/2008, της 8ης Φεβρουαρίου 2008, περί οικογενειακής διαμεσολάβησης, μέσω των αντίστοιχα αυτόνομων κοινοβουλίων τους.

Σε εθνικό επίπεδο, ο [Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας](#), όσον αφορά τον δικαστικό χωρισμό και το διαζύγιο, ορίζει στο άρθρο 770 παράγραφος 7 ότι τα μέρη μπορούν να ζητήσουν με κοινή συμφωνία την αναστολή της διαδικασίας γαμικής διαφοράς για να λάβουν μέρος σε διαμεσολάβηση.

Στις διασυνοριακές γαμικές διαφορές εφαρμόζεται το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, βάσει του οποίου «[τ]ο νωρίτερο δυνατόν και σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το δικαστήριο, είτε απευθείας είτε, όπου αρμόζει, με τη συνδρομή των κεντρικών αρχών, καλεί τους διαδίκους να εξετάσουν αν είναι πρόθυμοι να συμμετάσχουν σε διαμεσολάβηση ή άλλο μέσο εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, εκτός εάν τούτο αντιβαίνει στο συμφέρον του παιδιού, δεν ενδείκνυται στη συγκεκριμένη υπόθεση ή αναμένεται να καθυστερήσει αδικαιολόγητα τη διαδικασία».

Επίσης, η διαμεσολάβηση είναι δυνατή στις περιπτώσεις διεθνούς απαγωγής ανηλίκων, αν και στις περιπτώσεις αυτές η διαδικασία διαμεσολάβησης πρέπει να διαρκεί όσο το δυνατόν λιγότερο, με τον ελάχιστο δυνατό αριθμό συνεδριών. Η αναστολή της δικαστικής διαδικασίας για τη διενέργεια διαμεσολάβησης δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί τη νόμιμη προθεσμία για την εκδίκαση της υπόθεσης απαγωγής. Αν επιτευχθεί συμφωνία μέσω διαμεσολάβησης (που μπορεί να καλύπτει και άλλα θέματα), πρέπει να εγκριθεί από το δικαστήριο, με γνώμονα την υφιστάμενη νομοθεσία και την προστασία του συμφέροντος του τέκνου. Καθώς για θέματα απαγωγής ανηλίκων αρμόδιο μπορεί να είναι ένα δικαστήριο, ενώ για τις οικογενειακές υποθέσεις είναι όλα τα δικαστήρια ανεξαρτήτως της περιφέρειάς τους), είναι δυνατόν, εάν η συμφωνία αφορά διάφορα θέματα, να πρέπει να εγκριθεί από διαφορετικά δικαστήρια (τα θέματα της απαγωγής από το δικαστήριο με έδρα την πρωτεύουσα επαρχίας και τα υπόλοιπα θέματα από το αρμόδιο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων).

Στις αστικές διαδικασίες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων τα οποία εκδικάζουν υποθέσεις άσκησης βίας κατά γυναικών (Juzgados de Violencia sobre la Mujer), απαγορεύεται η διαμεσολάβηση.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιος είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

α) Πού πρέπει να καταθέσω την αίτησή μου;

Μόλις θεμελιωθεί η διεθνής δικαιοδοσία των ισπανικών δικαστηρίων για την εκδίκαση της υπόθεσης (σύμφωνα με τον [Κανονισμό \(ΕΕ\) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019](#)) και, κατά περίπτωση, η δικαιοδοσία για την εκδίκαση των μέτρων που συμπληρώνουν την απόφαση σχετικά με τον συζυγικό δεσμό, η αίτηση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου (με εξαίρεση τις περιπτώσεις συναινετικού δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου ενώπιον συμβολαιογράφου όταν δεν υπάρχουν ανήλικα τέκνα) υποβάλλεται είτε στο πρωτοδικείο είτε στα κατά τόπους πρωτοδικεία οικογενειακών υποθέσεων. Πιο συγκεκριμένα, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο:

του τόπου της συζυγικής κατοικίας

εάν οι σύζυγοι κατοικούν σε διαφορετικές δικαστικές περιφέρειες, ο αιτών μπορεί να επιλέξει μεταξύ:

του δικαστηρίου της τελευταίας συζυγικής κατοικίας,

του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του καθ' ού η αίτηση,

ή, εάν ο καθ' ού δεν έχει σταθερό τόπο κατοικίας ή διαμονής, του δικαστηρίου της τρέχουσας ή της τελευταίας διαμονής του, κατ' επιλογή του αιτούντος

ή, εάν ο καθ' ού δεν έχει σταθερό τόπο κατοικίας ή διαμονής, του δικαστηρίου της τρέχουσας ή της τελευταίας διαμονής του, κατ' επιλογή του αιτούντος.

Εάν ούτε έτσι μπορεί να θεμελιωθεί η δικαιοδοσία, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του υποβάλλοντος την αίτηση.

Σε περίπτωση κοινής αίτησης των συζύγων για διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου:

του τόπου της τελευταίας κοινής κατοικίας των συζύγων,

του τόπου κατοικίας οποιουδήποτε συζύγου.

Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να υποβληθεί ενώπιον του πρωτοδικείου της κατοικίας του αιτούντος.

Στην Ισπανία ο [Κανονισμός αριθ. 1/2004, της 28ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τα μέτρα πλήρους προστασίας από την έμφυλη βία, ίδρυσε τα δικαστήρια τα οποία εκδικάζουν υποθέσεις άσκησης βίας κατά γυναικών](#), αρμόδια για αστικές διαφορές σε διαδικασίες δικαστικού χωρισμού, διαζυγίου και ακύρωσης γάμου στις οποίες ο ένας από τους διάδικους ενώπιον του πολιτικού δικαστηρίου είναι γυναίκα η οποία έπεσε θύμα πράξεων έμφυλης βίας, σύμφωνα με την παράγραφο 1α άρθρο 87β του οργανικού νόμου σχετικά με τη δικαστική εξουσία, και για έναν από τους διαδίκους στην αστική διαφορά έχει κινηθεί έρευνα για διάπραξη, υποκίνηση ή συνεργεία σε πράξεις έμφυλης βίας. Στην περίπτωση αυτή, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση υποθέσεων άσκησης βίας κατά γυναικών το οποίο επιλαμβάνεται της ποινικής διαδικασίας.

Για να εξοικειωθείτε με το ισπανικό δικαστικό σώμα και να εντοπίσετε ένα δικαστήριο, μπορείτε να συμβουλευέστε τη [μηχανή αναζήτησης δικαστηρίων](#) στον ιστότοπο του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.

Σε περίπτωση χρήσης των υπηρεσιών συμβολαιογράφου, το δημόσιο έγγραφο συντάσσεται από τον συμβολαιογράφο του τόπου της τελευταίας κοινής κατοικίας ή της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής ενός από τους αιτούντες.

Ο πρακτικός οδηγός σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα είναι διαθέσιμος στην εξής ιστοσελίδα: [Εκδόσεις του ΕΑΔ](#)

β) Διατυπώσεις και έγγραφα

Όταν ο αιτών προσφεύγει στα δικαστήρια, η αίτηση ακύρωσης γάμου, δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου πρέπει να υποβάλλεται εγγράφως και να υπογράφεται από τον δικηγόρο του αιτούντος και από τον πληρεξούσιο νομικό που τον εκπροσωπεί. Οι εν λόγω νομικοί επαγγελματίες μπορούν να είναι κοινοί μεταξύ των διαδίκων, όταν οι σύζυγοι ζητούν συναινετικό δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο.

Η αίτηση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου πρέπει να συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα:

ληξιαρχική πράξη γάμου και, κατά περίπτωση, ληξιαρχικές πράξεις γέννησης των τέκνων δεν αρκεί να προσκομιστεί απλώς το σχετικό απόσπασμα της οικογενειακής μερίδας (Libro de Familia)

τα έγγραφα επί των οποίων ο αιτών θεμελιώνει το δικαίωμά του

έγγραφα τα οποία απαιτούνται για την αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης των συζύγων και ενδεχομένως των τέκνων, όπως φορολογικές δηλώσεις, εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας, τραπεζικές βεβαιώσεις, τίτλοι ιδιοκτησίας ή πιστοποιητικά μεταγραφής, εάν τα μέρη ζητούν τη λήψη μέτρων που αφορούν περιουσιακά στοιχεία

γονεϊκό σχέδιο σε σχέση με μέτρα που αφορούν ανήλικα αχειράφετα τέκνα ή ενήλικα τέκνα για τα οποία έχουν αποφασιστεί δικαστικώς μέτρα στήριξης που εμπλέκουν τους γονείς τους.

πρόταση συμφωνίας συμβιβασμού, εάν η αίτηση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού υποβάλλεται από κοινού.

Σε περίπτωση που γίνεται χρήση των υπηρεσιών συμβολαιογράφου (συναινετικός δικαστικός χωρισμός ή διαζύγιο χωρίς ανήλικα αχειράφετα τέκνα), ο νόμος υποχρεώνει τους συζύγους να επικουρούνται από εν ενεργεία δικηγόρο για την υπογραφή του σχετικού δημόσιου εγγράφου και να προσκομίζουν, επιπλέον των ληξιαρχικών πράξεων, τη συμφωνία συμβιβασμού.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Η νομοθεσία της Ισπανίας αναγνωρίζει το δικαίωμα των Ισπανών υπηκόων ή υπηκόων άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αλλοδαπών της Ισπανίας να λάβουν υπηρεσίες δικαστικής συνδρομής (ευεργέτημα πένιας), εφόσον αποδείξουν ότι δεν διαθέτουν τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για τη διεξαγωγή της διαδικασίας.

Δικαίωμα δικαστικής συνδρομής θεμελιώνεται εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν διαθέτει επαρκείς οικονομικούς πόρους και εφόσον το ακαθάριστο εισόδημά του, υπολογιζόμενο σε ετήσια βάση ανά οικογενειακή μονάδα, δεν υπερβαίνει τα κατωτέρω όρια:

α. το διπλάσιο του δημόσιου δείκτη εισοδήματος (IPREM), όπως αυτός ισχύει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, για πρόσωπα τα οποία δεν είναι μέλη οικογενειακής μονάδας

β. τον δημόσιο δείκτη εισοδήματος, όπως αυτός ισχύει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, πολλαπλασιαζόμενο επί 2,5 για πρόσωπα τα οποία είναι μέλη οποιασδήποτε κατηγορίας οικογενειακής μονάδας η οποία αποτελείται από λιγότερα από τέσσερα πρόσωπα

γ. το τριπλάσιο του δημόσιου δείκτη εισοδήματος, για οικογενειακές μονάδες οι οποίες αποτελούνται από τέσσερα ή περισσότερα πρόσωπα.

Υπολογισμός του δείκτη IPREM:

Υπολογισμός του δείκτη IPREM: Οι πληροφορίες σχετικά με το ύψος του IPREM και την εξέλιξή του είναι διαθέσιμες στη διεύθυνση: <http://www.iprem.com.es>

Η αίτηση υποβάλλεται στον δικηγορικό σύλλογο (Colegio de Abogados) της περιφέρειας του δικαστηρίου της κύριας δίκης ή του δικαστηρίου της κατοικίας του αιτούντος. Στη δεύτερη περίπτωση, το δικαστήριο διαβιβάζει την αίτηση στον τοπικό αρμόδιο δικηγορικό σύλλογο.

Οι δικηγορικοί σύλλογοι ορίζονται ως αρμόδιες υπηρεσίες παραλαβής των αιτήσεων επί διασυννοριακών διαφορών. Στις εν λόγω διαφορές, αρμόδια αρχή για την έκδοση της αίτησης είναι ο δικηγορικός σύλλογος του τόπου συνήθους διαμονής ή του τόπου κατοικίας του αιτούντος.

Υπήκοος συμβαλλομένου κράτους της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για τη Διαβίβαση των Αιτήσεων Δικαστικής Συνδρομής μπορεί να υποβάλει αίτηση στην κεντρική αρχή της χώρας του για την εκτέλεση της συμφωνίας.

Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί πριν από την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας, ή, εάν ο αιτούμενος δικαστική συνδρομή είναι ο καθ' ού, πριν από την αντίκρουση της αίτησης. Ωστόσο, τόσο ο αιτών όσο και ο καθ' ού μπορεί να υποβάλει αργότερα αίτημα δικαστικής συνδρομής εφόσον αποδείξει ότι έχει μεταβληθεί η οικονομική του κατάσταση.

Εφόσον δεν υπάρχουν επαρκή κοινά περιουσιακά στοιχεία και ένας εκ των συζύγων δεν μπορεί να επωφεληθεί του ευεργετήματος της δικαστικής συνδρομής, επειδή δεν το επιτρέπει η οικονομική κατάσταση του άλλου συζύγου, ο τελευταίος μπορεί να διαταχθεί να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο διαδικασίας η οποία είναι γνωστή ως «litis expensas» (διαδικασία εξόδων δυνάμει ειδικής συμφωνίας στη διαδικασία διαζυγίου).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Στην Ισπανία οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε διαδικασίες διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου υπόκεινται σε έφεση. Η έφεση ασκείται εντός είκοσι ημερών από την έκδοση της εκκαλουμένης απόφασης, ενώπιον του πρωτοδικείου το οποίο την εξέδωσε. Η υπόθεση επιπίπτει στη δικαιοδοσία του αντίστοιχου εφετείου (Audiencia Provincial). Σε ορισμένες περιπτώσεις,

η απόφαση επί της έφεσης υπόκειται σε αίτηση αναίρεσης, ή, σε άλλες περιπτώσεις, σε έκτακτο ένδικο μέσο λόγω δικονομικής παράβασης ενώπιον του Τμήματος Αστικών Διαφορών του Ανώτατου Δικαστηρίου (Tribunal Supremo).

Τα ένδικα μέσα που ασκούνται κατά της απόφασης σύμφωνα με τον νόμο δεν αναστέλλουν την ισχύ των μέτρων που προβλέπονται σε αυτή. Όταν η άσκηση των εν λόγω ένδικων μέσων αφορά αποκλειστικά τα μέτρα που διατάσσονται με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο δικαστικός γραμματέας δηλώνει ότι η άσκηση τους δεν αναστέλλει την τελεσιδικία της απόφασης ακύρωσης του γάμου, δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου και εγκρίνεται η καταχώρισή της στο ληξιαρχείο.

Στη διαδικασία συναινετικού διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού, η απόφαση η οποία επικυρώνει στο σύνολό της την πρόταση συμφωνίας συμβιβασμού δεν υπόκειται σε έφεση παρά μόνον από την Εισαγγελία, εφόσον αυτή παρέμβει, η οποία δύναται να ασκήσει έφεση για την προστασία του συμφέροντος του ανηλίκου ή ανίκανου για δικαιопραξία τέκνου. Σε περίπτωση που κάποιο μέτρο δεν εγκριθεί, είναι δυνατόν να ασκηθεί έφεση.

Όσον αφορά τα ασφαλιστικά μέτρα που είναι δυνατόν να ληφθούν από το δικαστήριο πριν ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου, η απόφαση με την οποία διατάσσεται η λήψη των εν λόγω μέτρων δεν υπόκειται σε έφεση, δεδομένης της περιορισμένης χρονικής τους ισχύος, καθώς θα αντικατασταθούν από την απόφαση που θα εκδοθεί επί του δικαστικού χωρισμού, της ακύρωσης ή του διαζυγίου.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Για το θέμα αυτό η εφαρμοστέα νομοθεσία είναι ο

[κανονισμός \(ΕΕ\) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών \(αναδιατύπωση\)](#), γνωστός ως κανονισμός Βρυξέλλες IIb, που ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου (κανονισμός Βρυξέλλες IIb) αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 (κανονισμός Βρυξέλλες IIa) από την 1η Αυγούστου 2022, γεγονός που σημαίνει ότι ανάλογα με το πεδίο χρονικής εφαρμογής του, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο ένας ή ο άλλος κανονισμός.

Εάν ζητείται μόνον η ενημέρωση των στοιχείων του ληξιαρχείου ενός κράτους μέλους (και του Ηνωμένου Βασιλείου έως τις 31.12.2020)

επί τη βάση αποφάσεων διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου οι οποίες εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος και οι οποίες, σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου, δεν υπόκεινται πλέον σε ένδικα μέσα, αρκεί η απλή υποβολή σχετικής αίτησης στον υπεύθυνο του ληξιαρχείου, σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στον ισχύοντα κανονισμό, η οποία συνοδεύεται από τα εξής έγγραφα:

αντίγραφο της απόφασης, το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις γνησιότητας που ισχύουν σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας έκδοσης

βεβαίωση βάσει του τυποποιημένου υποδείγματος εντύπου, η οποία εκδίδεται από το αρμόδιο δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση

εφόσον πρόκειται για απόφαση που εκδόθηκε ερήμην, τα έγγραφα που πιστοποιούν ότι στον καθ' ού κοινοποιήθηκε προσηκόντως η αίτηση.

Εάν ζητείται η αναγνώριση στην Ισπανία απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδόθηκε σε κράτος μέλος της ΕΕ, εκτός της Δανίας, πρέπει να υποβληθεί αίτηση αναγνώρισης, χωρίς να απαιτείται η προς αναγνώριση απόφαση να έχει τελεσιδικήσει στο κράτος έκδοσής της (με την προϋπόθεση ότι είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσής), ενώπιον του πρωτοδικείου του τόπου κατοικίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση της απόφασης ή η δήλωση μη αναγνώρισης. Σε περίπτωση που ο καθ' ου δεν διαμένει στην Ισπανία, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται στην Ισπανία ή στον τόπο της τελευταίας διαμονής του στην Ισπανία, ή ελλείψει των ανωτέρω, στον τόπο κατοικίας του αιτούντος. Η αίτηση υποβάλλεται εγγράφως από δικηγόρο και πληρεξούσιο και συνοδεύεται από τα έγγραφα που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση. Η αναγνώριση δικαστικής απόφασης μπορεί να γίνει παρεμπιπτόντως.

Η αναγνώριση στην Ισπανία των αποφάσεων που εκδόθηκαν στη Δανία διέπεται από τον [ΕΚ νόμο 29/2015, της 30ής Ιουλίου 2015, σχετικά με τη διεθνή δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις](#). Η διαδικασία ξεκινά με την υποβολή απευθείας αίτησης ενώπιον του αρμόδιου πρωτοδικείου.

Εάν μοναδικός σκοπός της διαδικασίας είναι η καταχώριση της απόφασης στο ληξιαρχείο, δεν είναι απαραίτητη η εκ των προτέρων δικαστική αναγνώρισή της ή η διαδικασία κήρυξης εκτελεστότητας, και η εφαρμοστέα νομοθεσία είναι ο [ΕΚ νόμος 20/2011, της 21ης Ιουλίου 2011, για το ληξιαρχείο](#).

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η διαδικασία αίτησης μη αναγνώρισης απόφασης είναι ίδια με εκείνη της αίτησης αναγνώρισης. Εάν η απόφαση έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2019/1111 του Συμβουλίου, μπορεί να υποβληθεί προσφυγή μόνο μετά την κοινοποίηση της απόφασης αναγνώρισης, ενώ πρέπει να ασκηθεί έφεση ενώπιον του αρμόδιου εφετείου εντός της νόμιμης προθεσμίας.

Εάν πρόκειται για απόφαση που εκδόθηκε στη Δανία, η προσφυγή ασκείται ενόσω εκκρεμεί η διαδικασία ενώπιον του πρωτοδικείου κατά την οποία ο αντίδικος ζήτησε την αναγνώριση της εν λόγω απόφασης. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται η παράσταση δικηγόρου και πληρεξουσίου για την εκπροσώπηση του προσφεύγοντος.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Μετά την έναρξη ισχύος του [ΕΚ κανονισμού \(ΕΕ\) αριθ. 1259/2010, της 21ης Ιουνίου 2012](#), και σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8 αυτού, οι σύζυγοι δύνανται να επιλέξουν το δίκαιο που θα εφαρμοστεί στον δικαστικό χωρισμό ή στο διαζύγιο τους μεταξύ εκείνων που ορίζονται στον κανονισμό. Ελλείψει επιλογής εκ μέρους τους, το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός υπόκεινται στο δίκαιο του κράτους:

- α. της συνήθους διαμονής των συζύγων κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης ή, ελλείψει αυτής,
- β. της τελευταίας συνήθους διαμονής των συζύγων, υπό την προϋπόθεση ότι η διαμονή αυτή δεν έπαψε να υφίσταται άνω του έτους πριν από την κατάθεση της αίτησης και εφόσον ο ένας εκ των συζύγων εξακολουθεί να διαμένει στο συγκεκριμένο κράτος κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης ή, ελλείψει αυτής,
- γ. της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης ή, ελλείψει αυτής,
- δ. του δικαστηρίου στο οποίο κατατέθηκε η αίτηση.

Το εφαρμοστέο δίκαιο για την ακύρωση του γάμου και τα αποτελέσματα που αυτή επιφέρει καθορίζεται ανάλογα με το εφαρμοστέο δίκαιο για την τέλεση του γάμου, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα.

Όσον αφορά το γαμικό περιουσιακό καθεστώς, το εφαρμοστέο δίκαιο καθορίζεται σύμφωνα με τον [ΕΚ κανονισμό \(ΕΕ\) 2016/1103 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2016](#), για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε ζητήματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ή, σε περίπτωση μη εφαρμογής του προαναφερμένου κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του [ΕΚ Ισπανικού Αστικού Κώδικα](#).

Τα θέματα που αφορούν τη γονική μέριμνα των τέκνων ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της [ΕΚ σύμβασης της Χάγης, της 19ης Οκτωβρίου 1996](#), βάσει του δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

Για θέματα προσωρινών μέτρων εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει σε κάθε περίπτωση τον δικαστικό χωρισμό, το διαζύγιο ή την ακύρωση του γάμου, με εξαίρεση επείγουσες υποθέσεις επί των οποίων μπορούν να αποφανθούν τα δικαστήρια αναφορικά είτε με πρόσωπα είτε με περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στην Ισπανία, έστω και αν δεν είναι αρμόδια για την εκδίκαση της υπόθεσης.

Το εφαρμοστέο δίκαιο σχετικά με τις υποχρεώσεις διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με το [ΕΚ πρωτόκολλο της Χάγης, της 23ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής](#).

Το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά το γαμικό περιουσιακό καθεστώς καθορίζεται βάσει του [ΕΚ κανονισμού \(ΕΕ\) 2016/1103 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2016](#).

Όσον αφορά την προσκόμιση αποδείξεων στην Ισπανία σχετικά με τις διατάξεις εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου, πρέπει να αποδειχθεί το περιεχόμενο και η ισχύς της αντίστοιχης νομοθεσίας. Για τον σκοπό αυτό, τα ισπανικά δικαστήρια μπορούν να διατάξουν ελεύθερα τις αποδείξεις που κρίνουν απαραίτητες για την εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι δικαστική διαδικασία η οποία κινείται ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων διέπεται πάντοτε από το δικονομικό δίκαιο της Ισπανίας, ανεξαρτήτως του δικαίου το οποίο είναι εφαρμοστέο στη διαδικασία διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου. Οι εν λόγω διαδικασίες ρυθμίζονται στον Τίτλο Ι του τόμου IV του [ΕΚ νόμου 1/2000, της 7ης Ιανουαρίου 2000, περί Πολιτικής Δικονομίας](#).

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [ΕΚ Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [ΕΚ τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 30/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που

περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες:

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Γαλλία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Υπάρχει μία περίπτωση εξωδικαστικού διαζυγίου:

το συναινετικό διαζύγιο με ιδιωτική πράξη, προσυπογεγραμμένη από δικηγόρους και κατατεθειμένη στο αρχείο συμβολαιογράφου.

Υπάρχουν τέσσερα είδη διαζυγίου:

το συναινετικό διαζύγιο,

το διαζύγιο κατ' αποδοχή της αρχής της λύσης του γάμου,

το διαζύγιο λόγω οριστικού κλονισμού της έγγαμης σχέσης,

το διαζύγιο εξ υπαιτιότητας.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Το συναινετικό διαζύγιο με ιδιωτική πράξη, προσυπογεγραμμένη από δικηγόρους και κατατεθειμένη στο αρχείο συμβολαιογράφου, μπορεί να επιλεγεί αν οι σύζυγοι συμφωνήσουν καταρχήν όσον αφορά τη λύση του γάμου και όλες τις συνέπειές της. Καταρτίζουν συμφωνία με τους δικηγόρους τους, η οποία υπογράφεται από τα δύο μέρη και τους δύο δικηγόρους μετά από μια περίοδο σκέψης. Εάν έχουν ένα ή περισσότερα τέκνα, αυτά πρέπει να ενημερωθούν για το δικαίωμά τους να διατυπώσουν την άποψή τους. Εάν τουλάχιστον ένα από αυτά υποβάλει αίτηση για ακρόαση, οι διάδικοι οφείλουν να υποβάλουν αίτηση δικαστικού συναινετικού διαζυγίου στο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων ώστε να γίνει η ακρόαση του τέκνου.

Το δικαστικό συναινετικό διαζύγιο μπορεί να ζητηθεί από τους συζύγους μόνο όταν ένα παιδί που κρίνεται ώριμο ζητά να διατυπώσει την άποψή του και εφόσον οι σύζυγοι συμφωνούν καταρχήν όσον αφορά τη λύση του γάμου και όλες τις συνέπειές της. Στην περίπτωση αυτή, δεν υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν την αιτία του διαζυγίου, αλλά οφείλουν να υποβάλουν προς επικύρωση στο δικαστήριο ένα σχέδιο συμφωνητικού που θα ρυθμίζει τις συνέπειες του διαζυγίου. Ο δικαστής αρνείται να το εγκρίνει μόνο αν κρίνει ότι δεν προστατεύονται επαρκώς τα συμφέροντα των τέκνων ή ενός εκ των συζύγων.

Το κατ' αποδοχή διαζύγιο μπορεί να ζητηθεί από τον έναν σύζυγο και να γίνει αποδεκτό από τον άλλο σύζυγο ή να ζητηθεί και από τους δύο συζύγους. Σε αντίθεση με το συναινετικό διαζύγιο, οι σύζυγοι αποδέχονται καταρχήν το διαζύγιο, αλλά αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία ως προς τις συνέπειές του. Ως εκ τούτου, αρμόδιος να τις ρυθμίσει είναι ο δικαστής.

Το διαζύγιο λόγω οριστικού κλονισμού της έγγαμης σχέσης μπορεί να ζητηθεί από τον έναν εκ των συζύγων σε περίπτωση διακοπής της έγγαμης συμβίωσης επί δύο έτη πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αγωγής διαζυγίου, γεγονός που προϋποθέτει τη μη συγκατοίκηση και βούληση λύσης του γάμου.

Το διαζύγιο εξ υπαιτιότητας μπορεί να ζητηθεί από τον έναν σύζυγο για γεγονότα που βαρύνουν τον άλλο, όταν αυτά τα γεγονότα συνιστούν σοβαρή ή επανειλημμένη παράβαση των καθηκόντων και υποχρεώσεων του γάμου και καθιστούν αφόρητη τη συνέχιση της συμβίωσης.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Οι υποχρεώσεις πίστης, κοινότητας βίου και συνδρομής παύουν να ισχύουν μόλις η δικαστική απόφαση έκδοσης διαζυγίου αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, δηλαδή δεν υπόκειται πλέον σε ένδικο μέσα.

Κάθε σύζυγος ανακτά την ελευθερία να συνάψει νέο γάμο.

Με την έκδοση του διαζυγίου κάθε σύζυγος χάνει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το επώνυμο του συζύγου του. Ωστόσο, ο ένας εκ των συζύγων μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το επώνυμο του άλλου είτε με αμοιβαία συμφωνία είτε με την άδεια του δικαστή, αν αποδείξει ότι έχει ειδικό συμφέρον να το πράξει για τον ίδιο ή για τα τέκνα.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το διαζύγιο επιφέρει την λύση του καθεστώτος των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, ενδεχομένως, τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων.

Το διαζύγιο δεν έχει επιπτώσεις στα πλεονεκτήματα του γάμου που παράγουν αποτελέσματα κατά τη διάρκεια του γάμου και στις δωρεές υφιστάμενων περιουσιακών στοιχείων. Αντιθέτως, συνεπάγεται αυτοδίκαιη παύση των πλεονεκτημάτων που παράγουν αποτελέσματα με τη λύση του καθεστώτος των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, κατά τον θάνατο του ενός συζύγου ή με διατάξεις τελευταίας βουλήσεως.

Σε περίπτωση δικαστικού ή εξωδικαστικού συναινετικού διαζυγίου, η συμφωνία των συζύγων σχετικά με τη διευθέτηση των οικονομικών τους διαφορών αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση του διαζυγίου. Στις άλλες μορφές διαζυγίου, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν για την εν λόγω διευθέτηση πριν από την έκδοση του διαζυγίου, αλλά δεν έχουν υποχρέωση να το πράξουν. Στην περίπτωση αυτή, η διευθέτηση πραγματοποιείται μετά την έκδοση του διαζυγίου.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Το διαζύγιο δεν έχει καμία συγκεκριμένη επίπτωση στους κανόνες σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας η οποία, συνεπώς, εξακολουθεί καταρχήν να ασκείται από κοινού και από τους δύο γονείς. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας στον έναν γονέα, αν αυτό απαιτεί το συμφέρον του παιδιού. Πρέπει να καθοριστούν οι λεπτομερείς όροι άσκησης της γονικής μέριμνας (συνήθης διαμονή, δικαίωμα επικοινωνίας κ.λπ.)

Καθότι από τους γονείς πρέπει να συνεχίσει να συνεισφέρει οικονομικά για τη συντήρηση και την εκπαίδευση του παιδιού. Η συνεισφορά αυτή έχει τη μορφή διατροφής που καταβάλλει ο ένας γονέας στον άλλον, αλλά μπορεί επίσης να λάβει τη μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της άμεσης ανάληψης των εξόδων που πραγματοποιούνται προς όφελος του παιδιού. Μπορεί επίσης να έχει τη μορφή δικαιώματος χρήσης και στέγασης.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

ΣΗΜ.: Οι διατροφές που οφείλονται από τον έναν σύζυγο στον άλλον αποτελούν προσωρινό μέτρο, δηλ. χορηγούνται μόνο πριν από την έκδοση του διαζυγίου. Όταν εκδοθεί το διαζύγιο, ο ένας εκ των συζύγων μπορεί να αξιώσει από τον άλλο σύζυγο μόνο την καταβολή αντισταθμιστικής παροχής ή την καταβολή αποζημίωσης. Αυτή μπορεί να καθοριστεί φιλικά στις περιπτώσεις δικαστικού ή εξωδικαστικού συναινετικού διαζυγίου και από τον δικαστή στις άλλες περιπτώσεις.

Σκοπός της αντισταθμιστικής παροχής είναι να αντισταθμίσει τη διαφοροποίηση που επιφέρει η λύση του γάμου στις συνθήκες διαβίωσης των συζύγων. Το ποσό της καθορίζεται από το δικαστήριο σε συνάρτηση με τα εισοδήματα και τις ανάγκες του κάθε συζύγου. Είναι κατ' αποκοπή και καταβάλλεται, καταρχήν, υπό τη μορφή κεφαλαίου:

είτε με την καταβολή χρηματικού ποσού υποκειμένου σε όρους πληρωμής

είτε με τη μεταβίβαση της κυριότητας περιουσιακών στοιχείων ή τη σύσταση προσωρινού ή ισόβιου δικαιώματος χρήσης, οίκησης ή επικαρπίας.

Κατ' εξαίρεση, η αντισταθμιστική παροχή μπορεί να καθορίζεται με τη μορφή ισόβιας προσόδου η οποία μπορεί, σε περίπτωση μεταβολών όσον αφορά τους πόρους και τις ανάγκες των συζύγων, να αναθεωρηθεί προς τα κάτω.

Μπορεί να χορηγηθεί αποζημίωση στον έναν σύζυγο, εάν το διαζύγιο έχει γι' αυτόν ιδιαίτερα σοβαρές συνέπειες:

εάν είναι εναγόμενος σε διαζύγιο λόγω οριστικού κλονισμού της έγγαμης σχέσης, χωρίς να έχει υποβάλει ο ίδιος καμία αίτηση διαζυγίου

ή εάν το διαζύγιο εκδίδεται με αποκλειστική υπαιτιότητα του άλλου συζύγου.

(Βλ. «Αξιώσεις διατροφής - Γαλλία»).

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός είναι μια δικαστικά ρυθμιζόμενη διάσταση που θέτει τέλος σε ορισμένες υποχρεώσεις που απορρέουν από τον γάμο, όπως το καθήκον συγκατοίκησης των συζύγων, χωρίς ωστόσο να λύει τον δεσμό του γάμου. Συνεπώς, οι σύζυγοι δεν μπορούν να συνάψουν νέο γάμο.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι περιπτώσεις και η διαδικασία είναι ίδιες με εκείνες του δικαστικού διαζυγίου, αλλά ο χωρισμός δεν μπορεί να γίνει με εξωδικαστική αμοιβαία συναίνεση.

Καταρχήν, ο σύζυγος κατά του οποίου υποβάλλεται αίτηση δικαστικού χωρισμού μπορεί να ασκήσει ανταγωγή διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού και, αντιστρόφως, και ο σύζυγος κατά του οποίου υποβάλλεται αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού.

Σε περίπτωση αίτησης διαζυγίου λόγω οριστικού κλονισμού της έγγαμης σχέσης, η ανταγωγή δικαστικού χωρισμού απαγορεύεται και είναι δυνατή η υποβολή μόνο αίτησης διαζυγίου.

Εάν το δικαστήριο έχει επιληφθεί ταυτοχρόνως αίτησης διαζυγίου και αίτησης δικαστικού χωρισμού, εξετάζει πρώτα την αίτηση διαζυγίου. Μόνο αν δεν την κάνει δεκτή, θα εξετάσει την αίτηση δικαστικού χωρισμού. Όταν οι δύο αγωγές ασκούνται για λόγους υπαιτιότητας, το δικαστήριο τις εξετάζει ταυτόχρονα και, αν τις κρίνει βάσιμες, εκδίδει το διαζύγιο με κοινή υπαιτιότητα.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Έννομες συνέπειες του δικαστικού χωρισμού

Με τον δικαστικό χωρισμό παύει το καθήκον συγκατοίκησης, αλλά εξακολουθούν να ισχύουν οι αμοιβαίες υποχρεώσεις πίστης και αμοιβαίας μέριμνας και συνδρομής. Επίσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη δικαστική απόφαση, η σύζυγος διατηρεί το επώνυμο του συζύγου της. Βάσει της υποχρέωσης συνδρομής, ένας σύζυγος μπορεί να υποχρεωθεί να καταβάλλει διατροφή στον άλλο σύζυγο, αν αυτός βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης. Το ποσό αυτής της διατροφής καθορίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα πταίσματα των συζύγων, εκτός αν ο υπόχρεος σύζυγος έχει παραβεί σοβαρά τις υποχρεώσεις του κατά τη διάρκεια του γάμου. Η καταβολή διατροφής μπορεί να αντικατασταθεί από τη σύσταση ενός κεφαλαίου, αν το επιτρέπει η περιουσιακή κατάσταση του υπόχρεου συζύγου.

Όσον αφορά την κληρονομιά, η απόφαση συνεπάγεται τη λύση του καθεστώτος και την εκκαθάριση των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, όπως στην περίπτωση διαζυγίου.

Σε περίπτωση θανάτου ενός συζύγου, τα κληρονομικά δικαιώματα του άλλου συζύγου παραμένουν αμετάβλητα και αυτός επωφελείται από τις νομοθετικές διατάξεις σχετικά με τον επιζώντα σύζυγο. Ωστόσο, σε περίπτωση δικαστικού συναινετικού χωρισμού, οι σύζυγοι μπορούν να συμπεριλάβουν στο συμφωνητικό παραίτηση από τα κληρονομικά δικαιώματα.

Μετατροπή δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο

Κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των συζύγων, μια απόφαση δικαστικού χωρισμού μετατρέπεται αυτοδικαίως σε απόφαση διαζυγίου, όταν ο δικαστικός χωρισμός έχει διαρκέσει δύο έτη. Στην περίπτωση αυτή, ο δικαστής εκδίδει το διαζύγιο και αποφαίνεται επί των συνεπειών του. Η αιτία του δικαστικού χωρισμού καθίσταται αιτία του διαζυγίου. Ο καταλογισμός ευθυνών δεν μπορεί να τροποποιηθεί.

Σε όλες τις περιπτώσεις δικαστικού χωρισμού, είναι δυνατή η μετατροπή του σε συναινετικό διαζύγιο, κατόπιν αιτήσεως των δύο συζύγων. Αντίθετα, απόφαση δικαστικού συναινετικού χωρισμού μπορεί να μετατραπεί μόνο σε συναινετικό διαζύγιο.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η ακύρωση του γάμου, η οποία προϋποθέτει δικαστική απόφαση, έχει ως αποτέλεσμα την αναδρομική εξάλειψη όλων των αποτελεσμάτων του γάμου ως μηδέποτε γενόμενου.

Διαφέρει από το διαζύγιο ή τον δικαστικό χωρισμό, που παράγουν αποτελέσματα μόνο για το μέλλον.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι ακύρωσης του γάμου διαφέρουν ανάλογα με το αν πρόκειται για σχετική ακυρότητα (όταν γίνεται επίκληση ελαττωματικής συναίνεσης ή έλλειψης συναίνεσης των προσώπων που θα έπρεπε να εγκρίνουν το γάμο) ή για απόλυτη ακυρότητα (λόγω της παραβίασης κανόνα δημόσιας τάξης).

Περιπτώσεις σχετικής ακυρότητας

Είναι τρεις:

η πλάνη ως προς το πρόσωπο ή ως προς τις ουσιώδεις ιδιότητες του προσώπου

ο εξαναγκασμός

η απουσία έγκρισης των προσώπων των οποίων η άδεια ήταν αναγκαία.

Η αίτηση ακυρότητας μπορεί να προέρχεται μόνο από συγκεκριμένα πρόσωπα που απαριθμούνται περιοριστικά: από τον σύζυγο η συναίνεση του οποίου ήταν ελαττωματική ή ο οποίος ήταν δικαιοπρακτικά ανίκανος να δώσει τη συναίνεσή του κατά την τέλεση του γάμου, και από τα πρόσωπα που θα έπρεπε να είχαν δώσει τη συναίνεσή τους για τον γάμο ή από την εισαγγελική αρχή.

Η αίτηση ακυρότητας είναι παραδεκτή μόνον αν ασκείται εντός προθεσμίας πέντε ετών από την ημέρα τέλεσης του γάμου (η προθεσμία αρχίζει να τρέχει από την ημέρα που το άτομο συμπλήρωσε την ηλικία συναίνεσης για τον γάμο, αν δεν την είχε συμπληρώσει την ημέρα τέλεσης του γάμου).

Περίπτωση απόλυτης ακυρότητας

Η πλήρης έλλειψη συναίνεσης, η μη εκπλήρωση του όρου ελάχιστου ορίου ηλικίας, η διαγαμία, η αιμομιξία, η απουσία ενός εκ των συζύγων κατά την τέλεση του γάμου, η αναρμοδιότητα του ληξιάρχου και η μυστικότητα.

Η αίτηση μπορεί να προέρχεται από κάθε πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον ή από την εισαγγελική αρχή και πρέπει να υποβληθεί εντός προθεσμίας τριάντα ετών από την ημέρα τέλεσης του γάμου (η προθεσμία αρχίζει να τρέχει από την ημέρα που το άτομο συμπλήρωσε την ηλικία συναίνεσης για τον γάμο, αν δεν την είχε συμπληρώσει την ημέρα τέλεσης του γάμου).

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Τα αποτελέσματα αυτά είναι τα ίδια, ανεξάρτητα από το αν η ακυρότητα είναι σχετική ή απόλυτη.

Οι προσωπικές και περιουσιακές συνέπειες του γάμου εξαλείφονται, εφόσον ο γάμος θεωρείται ως μηδέποτε γενόμενος. Για παράδειγμα, εάν ο ένας σύζυγος έχει αποβιώσει, η ακύρωση του γάμου αποσπεί τον άλλο σύζυγο από οποιοδήποτε κληρονομικό δικαίωμα.

Εντούτοις, η αρχή αυτή δεν ισχύει όταν ο ένας ή και οι δύο σύζυγοι ήταν καλόπιστοι κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου. Στην περίπτωση αυτή ο

«νομιζόμενος» γάμος παραμένει άκυρος, αλλά αντιμετωπίζεται σαν να έχει απλώς λυθεί. Ως εκ τούτου, διατηρούνται όλες οι συνέπειες αστικής, προσωπικής ή περιουσιακής φύσεως που είχαν επέλθει πριν από την έκδοση της απόφασης ακύρωσης.

Έναντι των τέκνων η ακύρωση του γάμου των γονέων τους δεν έχει έννομες συνέπειες και η κατάστασή τους ρυθμίζεται όπως σε υποθέσεις διαζυγίου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Το διαζύγιο και οι συνέπειές του μπορούν να ρυθμιστούν με βάση τη διαδικασία του εξωδικαστικού συναινετικού διαζυγίου, η οποία συνεπάγεται την παρέμβαση δύο δικηγόρων και συμβολαιογράφου, όχι όμως και του δικαστή, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες ζητά να διατυπώσει την άποψή του ένα τέκνο που κρίνεται ώριμο.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η προσφυγή στον δικαστή είναι υποχρεωτική, αλλά τα μέρη μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη διαδικασία της οικογενειακής διαμεσολάβησης πριν από την προσφυγή στον δικαστή ή παράλληλα μ' αυτήν.

Διαμεσολάβηση μπορεί επίσης να προτείνει και ο δικαστής. Αυτή ανατίθεται σε φυσικό πρόσωπο ή σε κάποιον σχετικό φορέα, ώστε να ακουστούν τα μέρη, να αντιπαρατεθούν οι απόψεις τους και να τους προσφερθεί βοήθεια για την εξεύρεση λύσης στη μεταξύ τους διαφορά.

Μετά το πέρας της εν λόγω διαμεσολάβησης, τα μέρη που μπόρεσαν να καταλήξουν σε κάποια συνεννόηση μπορούν να υποβάλουν τη συμφωνία τους στον δικαστή προς επικύρωση ή να επιλέξουν τη διαδικασία του εξωδικαστικού συναινετικού διαζυγίου.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Πού πρέπει να υποβάλω την αίτησή μου;

Αίτηση δικαστικού διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού

Ακολουθεί τον τύπο δικογράφου αίτησης (requête) και κατατίθεται από δικηγόρο στη γραμματεία του πρωτοδικείου (Tribunal de grande instance).

Κατά τόπον αρμόδιο είναι:

το δικαστήριο του τόπου όπου βρίσκεται η οικογενειακή στέγη

εάν οι σύζυγοι ζουν χωριστά και η γονική μέριμνα ασκείται από κοινού, το δικαστήριο του τόπου κατοικίας του συζύγου με τον οποίο συγκατοικούν τα ανήλικα τέκνα

εάν οι σύζυγοι ζουν χωριστά και η γονική μέριμνα ασκείται από τον έναν, το δικαστήριο του τόπου διαμονής του

στις υπόλοιπες περιπτώσεις, το δικαστήριο του τόπου διαμονής του συζύγου που δεν είχε την πρωτοβουλία της αίτησης

σε περίπτωση κοινής αίτησης, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου διαμονής του ενός ή του άλλου συζύγου, κατ' επιλογή τους.

Αίτηση ακύρωσης

Η αίτηση ακύρωσης του γάμου ασκείται ενώπιον του πρωτοδικείου (Tribunal de grande instance) του τόπου διαμονής του εναγομένου με επίδοση (assignation) από δικαστικό επιμελητή.

Συναινετικό διαζύγιο με ιδιωτική πράξη προσυπογεγραμμένη από δικηγόρους:

Το συμφωνητικό που υπέγραψαν οι διάδικοι και οι δύο δικηγόροι πρέπει να κατατεθεί στο αρχείο συμβολαιογράφου που ασκεί δραστηριότητα στη Γαλλία.

Έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν

Αίτηση δικαστικού διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού

Σε όλες τις περιπτώσεις διαζυγίου οι σύζυγοι πρέπει να αναφέρουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητάς τους, το ταμείο ασφάλισης υγείας και τις πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς που τους χορηγούν παροχές ή συντάξεις ή κάθε άλλο επίδομα.

Όταν υποβάλλεται στον δικαστή αίτημα ανισταθμιστικής παροχής, οι σύζυγοι πρέπει να υποβάλουν υπεύθυνη δήλωση που πιστοποιεί την ακρίβεια των εισοδημάτων τους, των πόρων, των περιουσιακών στοιχείων και των συνθηκών διαβίωσής τους.

Σε περίπτωση δικαστικού συναινετικού διαζυγίου, το δικόγραφο δεν απαιτείται να αναφέρει τους λόγους διαζυγίου, αλλά πρέπει να περιλαμβάνει σε παράρτημα συμφωνητικό, χρονολογημένο και υπογεγραμμένο από τους συζύγους και τον/τους δικηγόρο/-ους τους, που ρυθμίζει πλήρως τις συνέπειες του διαζυγίου και περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, απογραφή των κοινών περιουσιακών στοιχείων των συζύγων.

Στις άλλες περιπτώσεις, το δικόγραφο της αγωγής δεν αναφέρει ούτε τη νομική βάση ούτε τους λόγους του διαζυγίου, αλλά πρέπει να περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, τα αιτήματα που υποβάλλονται για λήψη προσωρινών μέτρων.

Αίτηση ακύρωσης

Δεν απαιτείται κανένα συγκεκριμένο έγγραφο, αλλά ο αιτών οφείλει να προσκομίσει έγγραφα ικανά να αποδείξουν ότι ο/οι προβαλλόμενος/-οι λόγος/-οι μπορεί/-ούν να οδηγήσει/-ουν στην ακύρωση του γάμου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Μπορεί να χορηγηθεί εν όλω ή εν μέρει το ευεργέτημα πενίας, αν πληρούνται οι προβλεπόμενοι οικονομικοί όροι (βλ. θέμα «Ευεργέτημα πενίας - Γαλλία»).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Αυτές οι δικαστικές αποφάσεις υπόκεινται στα συνήθη ένδικα μέσα.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε υποθέσεις διαζυγίου αναγνωρίζονται αυτοδικαίως χωρίς καμία ειδική διαδικασία.

Το ίδιο ισχύει και για τις αποφάσεις που εκδίδονται για την ακύρωση του γάμου.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Για να αποκρούσει κανείς την αναγνώριση μιας τέτοιας απόφασης, μπορεί να ασκήσει ανακοπή (action en inopposabilité) ενώπιον του πρωτοδικείου (tribunal de grande instance). Απόφαση που κάνει δεκτή την ανακοπή επιτρέπει να αποκρουστεί μεταγενέστερη αίτηση του αντιδίκου για την κήρυξη εκτελεστότητας (δηλ. αίτηση να κηρυχθεί εκτελεστή στη Γαλλία απόφαση που εκδόθηκε από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους) (αντιστρόφως, η απόρριψη της επέχει θέση κήρυξης της εκτελεστότητας).

Η διαδικασία είναι η ίδια με τη διαδικασία που ακολουθείται για τις αιτήσεις κήρυξης της εκτελεστότητας (actions en exequatur).

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1259/2010, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό, το δικαίο που θα είναι εφαρμοστέο σε περίπτωση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού είναι αυτό που επιλέγουν οι σύζυγοι.

Ελλείψει επιλογής, το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός διέπονται:

από το δικαίο του τόπου της συνήθους διαμονής των συζύγων κατά τον χρόνο προσφυγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

από το δικαίο του τόπου της τελευταίας συνήθους κοινής διαμονής των συζύγων, υπό τη διπλή προϋπόθεση ότι η διαμονή αυτή δεν έπαυσε να υφίσταται επι ένα έτος και πλέον πριν από την προσφυγή στο δικαστήριο και ότι ο ένας εκ των συζύγων εξακολουθεί να διαμένει στο συγκεκριμένο κράτος κατά τον χρόνο προσφυγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

από το δικαίο της κοινής ιθαγένειας των δύο συζύγων κατά τον χρόνο προσφυγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

από το δικαίο του δικάζοντος δικαστηρίου.

Ωστόσο, εάν η αίτηση αφορά τη μετατροπή δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο, το δικαίω που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο είναι το δικαίω που εφαρμόστηκε στον δικαστικό χωρισμό, πλην διαφορετικής επιλογής των συζύγων.

Οι κανόνες αυτοί είναι επίσης δεσμευτικοί για τους συζύγους σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου με ιδιωτική πράξη, προσυπογεγραμμένη από δικηγόρους και κατατεθειμένη στο αρχείο συμβολαιογράφου. Ωστόσο, οι σύζυγοι δεν θα μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν την έννοια του «δικαίου του δικάζοντος δικαστηρίου», διότι κανένα δικαστήριο δεν συμμετέχει στη διαδικασία αυτή.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[🔗 Σύνδεσμος του Υπουργείου Δικαιοσύνης](#)

[🔗 Διαδικτυακός Legifrance](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [🔗 Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [🔗 τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [hr](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Κροατία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Προϋπόθεση της έκδοσης δικαστικής απόφασης διαζυγίου είναι η κίνηση της κατάλληλης δικαστικής διαδικασίας διαζυγίου (τακτικής ή εκουσίας) από το/τα πρόσωπο/-α που νομιμοποιείται/-ούνται σχετικά (*locus standi*), σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 50, 369 και 453 του νόμου περί οικογενειακού δικαίου [Obiteljski zakon - «ObZ 2015»), Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN») αριθ. 103/15]. Σε περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, στην αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου πρέπει να προσαρτώνται τα κατάλληλα δικαιολογητικά (έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες οικογενειακής συμβουλευτικής και σχέδιο για τη ρύθμιση της κοινής γονικής μέριμνας - άρθρο 55 σε συνδυασμό με το άρθρο 456 του ObZ 2015). Παρόμοιες διατάξεις ισχύουν σε περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο και μόνο ο ένας σύζυγος υποβάλλει αίτηση διαζυγίου (έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες οικογενειακής συμβουλευτικής και αποδεικτικό συμμετοχής στην πρώτη συνεδρία οικογενειακής διαμεσολάβησης) - άρθρο 57 σε συνδυασμό με το άρθρο 379 του ObZ 2015).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Οι προϋποθέσεις της έκδοσης διαζυγίου καθορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του ObZ 2015. Κατ' εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων που προαναφέρθηκαν, το δικαστήριο λύει τον γάμο: 1. αν υπάρχει συμφωνία των συζύγων ως προς το διαζύγιο, 2. αν έχει κριθεί ότι η έγγραφη σχέση των συζύγων έχει υποστεί ισχυρό και μόνιμο κλονισμό ή 3. αν έχει παρέλθει ένα έτος από τη «λύση της συζυγικής ένωσης».

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μια έννομη συνέπεια της λύσης του γάμου είναι η παύση των ατομικών δικαιωμάτων και των καθηκόντων των συζύγων (άρθρα 30-33 του Obz 2015). Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου ρητά ορίζει ότι σε περίπτωση λύσης του γάμου (με ακύρωση ή διαζύγιο), κάθε πρώην σύζυγος μπορεί να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τον χρόνο λύσης του γάμου (άρθρο 48 του Obz 2015).

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Πριν από τη λύση του καθεστώτος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων (με συμφωνία των συζύγων ή με δικαστική απόφαση - στο πλαίσιο της εκουσίας διαδικασίας), το συνηθέστερο ζήτημα που προκύπτει είναι ο διαχωρισμός των δικαιωμάτων και των πραγμάτων που απαρτίζουν τη γαμική περιουσία από τα δικαιώματα και τα πράγματα που απαρτίζουν την ατομική περιουσία του ενός ή του άλλου συζύγου (διαχωρισμός των τριών συνόλων περιουσιακών στοιχείων). Τα εν λόγω ζητήματα, σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν έχουν συνάψει συμφωνία για τη ρύθμιση των περιουσιακών σχέσεών τους (γαμικό σύμφωνο - άρθρα 40-42 ObZ 2015), επιλύονται με την κίνηση αστικής δίκης βάσει των σχετικών διατάξεων του ObZ (άρθρα 34-39 και άρθρα 43-46 του ObZ 2015), ενώ επικουρικά εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου για την κυριότητα και τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα, του νόμου για τις αστικές ενοχές, του νόμου για την κτηματογράφηση, του νόμου για τις εταιρείες, του νόμου για την αναγκαστική εκτέλεση και του κώδικα πολιτικής δικονομίας (άρθρα 38, 45 και 346 του Obz 2015).

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Οι έννομες συνέπειες που έχει η λύση του γάμου για τα ανήλικα τέκνα αφορούν διάφορα σημαντικά ζητήματα: με ποιον γονέα θα διαμένει το τέκνο μετά τη λύση του γάμου, την επικοινωνία με τον άλλον γονέα, τη διατροφή του τέκνου, τον τρόπο ρύθμισης των υπόλοιπων τομέων της γονικής μέριμνας (της εκπροσώπησης του τέκνου, της εκτέλεσης νομικών πράξεων, της διαχείρισης και διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του τέκνου, της εκπαίδευσης και της υγείας του τέκνου κ.ο.κ.). Οι σύζυγοι μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία ως προς τις εν λόγω έννομες συνέπειες του διαζυγίου (συμφωνία για από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας), επιλέγοντας με αυτόν τον τρόπο μια απλούστερη και ταχύτερη εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου (άρθρα 52, 54-55, 106, 453-460 του ObZ 2015). Εάν οι σύζυγοι δεν καταρτίσουν συμφωνία για από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας που να περιέχει συμφωνία για τις συναφείς έννομες συνέπειες του διαζυγίου, το δικαστήριο αποφασίζει αυτεπαγγέλτως για τα εν λόγω ζητήματα στο πλαίσιο της δίκης για την αγωγή διαζυγίου (άρθρα

53-54, 56-57 και 413 του ObZ 2015). Παρά ταύτα, οι γονείς μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου όσο εκκρεμεί η δίκη του διαζυγίου. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα εκδώσει την απόφασή του βασιζόμενο στη συμφωνία των συζύγων, εφόσον κρίνει ότι η εν λόγω συμφωνία εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον του τέκνου (άρθρο 104/3 σε συνδυασμό με το άρθρο 420 του ObZ 2015).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου παρέχει τη δυνατότητα στους συζύγους να υποβάλουν αξίωση διατροφής πριν από την περάτωση της δίκης διαζυγίου. Εάν δεν υποβλήθηκε αξίωση διατροφής κατά τη διάρκεια της δίκης διαζυγίου, ο πρώην σύζυγος μπορεί να ασκήσει αγωγή διατροφής μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την αμετάκλητη λύση του γάμου, εφόσον οι προϋποθέσεις διατροφής συνέτρεχαν κατά τον χρόνο περάτωσης της δίκης διαζυγίου και εξακολούθησαν να συντρέχουν έως την περάτωση της δίκης για τη διατροφή (άρθρα 295-301, 423-432 του ObZ 2015). Οι νόμιμες προϋποθέσεις της διατροφής είναι να μην διαθέτει ο αιτών σύζυγος επαρκή μέσα βιοπορισμού ή να μην είναι σε θέση να διασφαλίσει τον βιοπορισμό του από τα περιουσιακά του στοιχεία και να μην είναι σε θέση να εργαστεί ή να βρει απασχόληση, υπό τον όρο ότι ο υπόχρεος σε διατροφή σύζυγος διαθέτει επαρκή μέσα και δυνατότητες για να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή (άρθρο 295 του ObZ 2015). Η διατροφή καθορίζεται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Οι διατάξεις του άρθρου 298 του ObZ 2015 ορίζουν ότι η διατροφή συζύγου μπορεί να παρέχεται για διάστημα έως και ενός έτους, ανάλογα με τη διάρκεια του γάμου και τη δυνατότητα του αιτούντος να βιοποριστεί επαρκώς στο άμεσο μέλλον με άλλον τρόπο. Ο ObZ 2015 ορίζει επίσης τους τυπικούς όρους καταβολής της διατροφής. Βάσει των διατάξεων του άρθρου 296 του ObZ 2015, η διατροφή καθορίζεται ως τακτικό μηνιαίο ποσό που προκαταβάλλεται. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήματος του ενός ή και των δύο συζύγων, να διατάξει την εφάπαξ καταβολή, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 302 του ObZ 2015, σε περίπτωση διαζυγίου, οι σύζυγοι μπορούν να καταρτίσουν συμφωνία διατροφής (άρθρα 302, 470-473 του ObZ 2015).

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος ισοδύναμος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Η «λύση της συζυγικής ένωσης» επέρχεται σε περίπτωση που οι σύζυγοι λύουν κάθε αμοιβαία σχέση που υφίσταται κανονικά στη συμβίωση, δηλαδή αν δεν επιθυμούν πλέον να ζουν ως σύζυγοι και να μοιράζονται και να πραγματώνουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο του συζυγικού βίου. Η λύση της συζυγικής ένωσης έχει σημασία στο πεδίο του γαμικού δικαίου διότι, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ObZ 2015, ένας από τους νόμιμους λόγους λύσης του γάμου είναι η παρέλευση ενός έτους από τη λύση της συζυγικής ένωσης. Η λύση της συζυγικής ένωσης έχει επίσης ειδική σημασία κατά τον καθορισμό των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, διότι, βάσει του άρθρου 36 του ObZ 2015, τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησαν οι σύζυγοι από την εργασία τους κατά τη διάρκεια της συζυγικής ένωσης (και όχι αυτά που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του γάμου) ή που απορρέουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία θεωρούνται περιουσιακά στοιχεία των συζύγων.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος ισοδύναμος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου δεν ορίζει τις προϋποθέσεις για τη «λύση της συζυγικής ένωσης» διότι η συζυγική ένωση αποτελεί νομικό πρότυπο και αποτυπώνει το περιεχόμενο του συζυγικού βίου. Η λύση της συζυγικής ένωσης επέρχεται αν οι σύζυγοι λύσουν κάθε αμοιβαία σχέση που κανονικά εμπεριέχει ο συζυγικός βίος, δηλαδή αν δεν επιθυμούν πλέον να ζουν ως έγγαμο ζεύγος και να πραγματώνουν το ειδικό περιεχόμενο της εν λόγω σχέσης (λ.χ. παύσουν να επικοινωνούν κ.ο.κ). Η λύση της συζυγικής ένωσης εκδηλώνεται κατά κύριο λόγο στην πράξη με την αποχώρηση του ενός συζύγου από την κοινή εστία και την εγκατάλειψη του άλλου συζύγου.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος αντίστοιχος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Η «λύση της συζυγικής ένωσης» έχει σημασία στο πεδίο του γαμικού δικαίου διότι, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ObZ 2015, ένας από τους νόμιμους λόγους λύσης του γάμου είναι η παρέλευση διαστήματος μεγαλύτερου του ενός έτους από τη «λύση της συζυγικής ένωσης». Η «λύση της συζυγικής ένωσης» έχει επίσης ειδική σημασία κατά τον καθορισμό των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, διότι, βάσει του άρθρου 36 του ObZ 2015, τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησαν οι σύζυγοι μέσω της εργασίας τους κατά τη διάρκεια της συζυγικής ένωσης (και όχι αυτά που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του γάμου) ή που απορρέουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία θεωρούνται περιουσιακά στοιχεία των συζύγων. Η λογική του νομοθέτη είναι ότι η διάρκεια της συζυγικής ένωσης δεν συμπίπτει κατ' ανάγκη με τη διάρκεια του γάμου, ιδίως όταν ο γάμος καταλήγει σε διαζύγιο. Κατά κανόνα, η λύση της συζυγικής ένωσης επέρχεται πριν από την κίνηση της διαδικασίας διαζυγίου. Η διαδικασία διαζυγίου μπορεί συνεπώς να συνεχίζεται μετά τη «λύση της συζυγικής ένωσης» και συνήθως αυτό συμβαίνει (ιδίως αν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έγινε χρήση ένδικων μέσων).

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η «ακύρωση του γάμου» (*poništaj braka*) συνιστά έναν από τους λόγους λύσης του γάμου (άρθρο 47 του ObZ 2015) και μία από τις τρεις γαμικές διαφορές που ρυθμίζονται από την έννομη τάξη της Κροατίας (άρθρο 369 του Obz 2015). Η «ακύρωση του γάμου» συνιστά μια κύρωση οικογενειακού δικαίου που επιβάλλεται σε γάμο ο οποίος συνήφθη κατά παράβαση των διατάξεων που ρυθμίζουν την εγκυρότητα του γάμου (άρθρα 25-29 του ObZ 2015), και επέρχεται με μια διαδικασία που κινείται με την κατάθεση αγωγής (άρθρο 369 του Obz 2015). Οι διατάξεις για την «ακύρωση του γάμου» εφαρμόζονται σε περίπτωση άκυρου γάμου (άρθρα 29, 49, 369-378 του Obz 2015).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Γάμος που συνήφθη κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 25 έως 28 του ObZ 2015 (γάμος που συνήφθη από ανηλίκους, πρόσωπα που δεν είχαν την ικανότητα να διακρίνουν το σωστό από το λάθος, πρόσωπα που έχουν αποστερηθεί τη δικαιοπρακτική ικανότητα να προβαίνουν σε δηλώσεις ως προς την προσωπική τους κατάσταση, πρόσωπα που είναι συγγενείς εξ αίματος ή από υιοθεσία, ή αν η νύφη ή ο γαμπρός είναι δίγαμος ή έχει ήδη υφιστάμενη μόνιμη συντροφική σχέση) είναι άκυρος και εφαρμόζονται σε αυτόν οι διατάξεις περί «ακύρωσης του γάμου» (άρθρο 29 του Obz 2015).

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Οι έννομες συνέπειες της «ακύρωσης του γάμου» ρυθμίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως στη λύση του γάμου με διαζύγιο (βλέπε την απάντηση στην ερώτηση αριθ. 3).

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στην έννομη τάξη της Κροατίας, το διαζύγιο ρυθμίζεται ως διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, ενώ δεν προβλέπεται εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου. Παρά ταύτα, μία από τις θεμελιώδεις αρχές του οικογενειακού δικαίου, με ιδιαίτερη σπουδαιότητα στις διαδικασίες διαζυγίου, είναι η αρχή της συναινετικής διευθέτησης των οικογενειακών σχέσεων, που ενθαρρύνει τη συναινετική διευθέτηση των οικογενειακών σχέσεων και υπογραμμίζει ότι η εν λόγω διευθέτηση αποτελεί καθήκον όλων των οργάνων που παρέχουν επαγγελματική συνδρομή στην οικογένεια ή αποφασίζουν επί των οικογενειακών σχέσεων (άρθρο 9 του ObZ 2015). Ως εκ τούτου, το οικογενειακό δίκαιο προβλέπει δύο είδη εξωδικαστικών διαδικασιών, που αποσκοπούν στη συναινετική διευθέτηση των ζητημάτων που συναρτούνται με το διαζύγιο: τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικές (άρθρα 321-330 του ObZ 2015) και την οικογενειακή διαμεσολάβηση (άρθρα 331-344 του Obz 2015). Οι υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικές διενεργούνται από ομάδα εμπειρογνομητών του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών και συνιστούν μια μορφή στήριξης των μελών της οικογένειας (λ.χ., των συζύγων που επιθυμούν να κινήσουν διαδικασία διαζυγίου

και έχουν ανήλικο τέκνο μαζί) ώστε να λάβουν συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, με ιδιαίτερη μέριμνα για την προστασία των οικογενειακών σχέσεων που περιλαμβάνουν τέκνα (λ.χ., με την εκπόνηση σχεδίου για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας – συμφωνητικού για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου, που πρέπει να ορίζει αναλυτικά: τον τόπο και τη διεύθυνση κατοικίας του τέκνου, τον χρόνο που θα περνά το τέκνο με κάθε γονέα, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι πληροφορίες που αφορούν τη συναίνεση για σημαντικές αποφάσεις, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι σημαντικές πληροφορίες που αφορούν το τέκνο, το ποσό της διατροφής που θα υποχρεούται να καταβάλλει ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, καθώς και τον τρόπο επίλυσης των μελλοντικών ζητημάτων), λαμβανομένων υπόψη των έννομων συνεπειών που θα έχει η μη επίτευξη συμφωνίας και η κίνηση διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου για να αποφασιστούν τα προσωπικά δικαιώματα των τέκνων. Η οικογενειακή διαμεσολάβηση είναι μια διαδικασία με την οποία τα μέρη επιχειρούν να επιλύσουν συναινετικά τις οικογενειακές διαφορές με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων οικογενειακών διαμεσολαβητών. Κύριος σκοπός της διαδικασίας είναι η κατάρτιση ενός σχεδίου για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας και άλλων συμφωνιών που αφορούν το τέκνο, καθώς και τη ρύθμιση κάθε άλλου ζητήματος περιουσιακού ή άλλου χαρακτήρα.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Στην περίπτωση συζύγων που δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο, η δικαστική διαδικασία μπορεί να κινηθεί είτε με την κατάθεση αίτησης διαζυγίου από έναν σύζυγο είτε με την κατάθεση αίτησης έκδοσης συναινετικού διαζυγίου και από τους δύο συζύγους (άρθρο 50 του ObZ 2015). Και στις δυο περιπτώσεις, η εξωδικαστική διαδικασία των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής (μία μορφή εξειδικευμένης συνδρομής στα μέλη της οικογένειας ώστε να λάβουν συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, που παρέχεται από ομάδα εμπειρογνομώνων του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών) δεν εφαρμόζεται (άρθρα 321-322 του ObZ 2015) και οι σύζυγοι κινούν απευθείας τη διαδικασία διαζυγίου ενώπιον δικαστηρίου (δικαστική ή εξωδικαστική), που είναι σχετικά ευχερής και ταχεία. Όλα τα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλογικά και στις δικαστικές διαδικασίες ακύρωσης γάμου όταν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο.

Στην περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικο τέκνο, η δικαστική διαδικασία μπορεί να κινηθεί είτε με την κατάθεση αγωγής διαζυγίου από έναν σύζυγο είτε με την κατάθεση αίτησης έκδοσης συναινετικού διαζυγίου και από τους δύο συζύγους (άρθρο 50 του ObZ 2015). Ωστόσο, πριν από την κίνηση της διαδικασίας διαζυγίου (με αγωγή ή αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου), όταν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο, οφείλουν να συμμετάσχουν στην εξωδικαστική διαδικασία των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής (μία μορφή εξειδικευμένης συνδρομής στα μέλη της οικογένειας ώστε να λάβουν συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, που παρέχεται από ομάδα εμπειρογνομώνων του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών) (άρθρα 321-322 του ObZ 2015). Σκοπός της εν λόγω διαδικασίας είναι η παροχή επαγγελματικής συνδρομής στους συζύγους, στην οποία περιλαμβάνεται η εκπόνηση συμφωνίας για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας – συμφωνητικού για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου, που πρέπει να ορίζει αναλυτικά: τον τόπο και τη διεύθυνση κατοικίας του τέκνου, τον χρόνο που θα περνά το τέκνο με κάθε γονέα, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι πληροφορίες που αφορούν τη συναίνεση για σημαντικές αποφάσεις, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι σημαντικές πληροφορίες που αφορούν το τέκνο, το ποσό της διατροφής που θα υποχρεούται να καταβάλλει ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, καθώς και τον τρόπο επίλυσης των μελλοντικών ζητημάτων. Οι γονείς μπορούν να εκπονήσουν τη συμφωνία για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας κατά τη διάρκεια των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής, αλλά μπορούν να την εκπονήσουν και ανεξάρτητα ή στο πλαίσιο της διαδικασίας οικογενειακής διαμεσολάβησης (εξωδικαστική διαδικασία κατά την οποία τα μέρη επιχειρούν να επιλύσουν συναινετικά τις διαφορές από τις οικογενειακές σχέσεις με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων οικογενειακών διαμεσολαβητών – άρθρο 331 του ObZ 2015). Με την εκπόνηση συμφωνίας για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, οι σύζυγοι μπορούν να κινήσουν μια απλούστερη και ταχύτερη εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου, που κινείται με την κατάθεση αίτησης (άρθρα 52, 54-55, 106, 453-460 του ObZ 2015). Οι σύζυγοι που έχουν κοινό ανήλικο τέκνο υποχρεούνται να συνοποβάλουν με την αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής που αναφέρονται στο άρθρο 324 του ObZ 2015, καθώς και συμφωνητικό για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 106 του ObZ 2015) (άρθρο 456 Obz 2015).

Αν οι σύζυγοι δεν καταρτίσουν συμφωνητικό για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας που να περιέχει συμφωνία για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου που προαναφέρθηκαν, η απόφαση για τα εν λόγω ζητήματα εκδίδεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε δικαστήριο σε δικαστική διαδικασία που κινείται με αγωγή διαζυγίου (άρθρα 53-54, 56-57 και 413 του ObZ 2015). Αν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην αγωγή διαζυγίου τους έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής του άρθρου 324 ObZ 2015, καθώς και αποδεικτικό συμμετοχής στην πρώτη συνεδρία οικογενειακής διαμεσολάβησης (άρθρο 379 του ObZ 2015).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Στην Κροατία, η νομική συνδρομή και η δυνατότητα απαλλαγής από την καταβολή των δικαστικών εξόδων και των δικαστικών τελών ρυθμίζονται στον νόμο περί δωρεάν νομικής συνδρομής [Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći - «ZBPP», Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 143/2013]. Δικαίωμα πρωτογενούς νομικής συνδρομής σε όλες τις διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των γαμικών διαφορών και των άλλων διαδικασιών οικογενειακού δικαίου, παρέχεται στα πρόσωπα που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις (άρθρα 9-11 του ZBPP). Δικαίωμα δευτερογενούς νομικής συνδρομής στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου και τις άλλες διαδικασίες που προβλέπονται στον νόμο, παρέχεται στα πρόσωπα που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις (άρθρα 12-25 του ZBPP). Το ζήτημα της έκδοσης απόφασης που να χορηγεί απαλλαγή από την καταβολή των δικαστικών εξόδων για συγκεκριμένες διαδικασίες, μεταξύ των οποίων οι διαδικασίες οικογενειακού δικαίου, ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 3 του ZBPP. Το ζήτημα της έκδοσης απόφασης που να χορηγεί απαλλαγή από την καταβολή των δικαστικών τελών για όλες τις διαδικασίες, μεταξύ των οποίων οι διαδικασίες οικογενειακού δικαίου, ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 4 του ZBPP. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στις διατάξεις: α) που ρυθμίζουν την παροχή δευτερογενούς νομικής συνδρομής χωρίς καθορισμό της οικονομικής κατάστασης του οικείου προσώπου (άρθρο 15 του ZBPP), β) που ρυθμίζουν τη διαδικασία χορήγησης δευτερογενούς νομικής συνδρομής (άρθρα 16-18 του ZBPP), γ) που ρυθμίζουν το πεδίο εφαρμογής της παροχής δευτερογενούς νομικής συνδρομής (άρθρο 19 του ZBPP), δ) που ρυθμίζουν τα διαδικαστικά και άλλα ζητήματα που είναι σημαντικά για την παροχή της δωρεάν νομικής συνδρομής (άρθρα 20-25 του ZBPP). Ταυτόχρονα, προσοχή πρέπει να δίνεται στο άρθρο 6 του νόμου περί δικαστικών τελών [Zakon o sudskim pristojbama, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15], ως προς τους διαδίκους που απαλλάσσονται σε κάθε περίπτωση από την καταβολή δικαστικών τελών.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Επιτρέπεται η άσκηση έφεσης κατά απόφασης διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου. Και οι δύο διάδικοι έχουν αυτό το δικαίωμα. Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου δεν ρυθμίζει ρητά την έφεση στις γαμικές διαφορές, ωστόσο οι διατάξεις του άρθρου 346 καθιερώνουν την επικουρική εφαρμογή των διατάξεων του κώδικα πολιτικής δικονομίας [Zakon o parničnom postupku - «ZPP», Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 και 89/14].

Στο άρθρο 348, ο ZPP ρυθμίζει την έφεση κατά ετυμηγορίας, ενώ στο άρθρο 378 ρυθμίζει την έφεση κατά απόφασης. Ως προς τα ένδικα μέσα, ο ObZ 2015 ορίζει ότι δεν επιτρέπεται η αναθεώρηση (άρθρο 373 του ObZ 2015) ετυμηγοριών που έχουν εκδοθεί επί γαμικής διαφοράς σε δεύτερο βαθμό.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας (κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα), οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία διαδικασία (άρθρο 21 παράγραφος 1), ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, οι αιτήσεις για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση υπάγονται στην κατά τόπο αρμοδιότητα του οικείου δικαστηρίου από τον κατάλογο που κοινοποιεί κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 68 και υπόκεινται στους όρους του άρθρου 37 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να επισημανθεί ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, χωρίς καμία διαδικασία, να επιφέρει τροποποιήσεις στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Οι αιτήσεις για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση (άρθρο 21 παράγραφος 3, κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα) υπάγονται στην κατά τόπο αρμοδιότητα του οικείου δικαστηρίου από τον κατάλογο, όπως αναφέρεται στην απάντηση της ερώτησης αριθ. 14. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται η διαδικασία του κεφαλαίου III τμήμα 2 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα.

Το ένδικο μέσο, δηλαδή η προβλεπόμενη από το άρθρο 33 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα προσφυγή, ασκείται στα δευτεροβάθμια (περιφερειακά) δικαστήρια μέσω του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (του κατά τόπο αρμόδιου τοπικού δικαστηρίου από τον ανωτέρω αναφερόμενο κατάλογο).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Εφαρμοστέο δίκαιο για το διαζύγιο είναι το δίκαιο της χώρας της οποίας είναι πολίτες οι σύζυγοι κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής.

Εάν κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής οι σύζυγοι είναι πολίτες διαφορετικών χωρών, εφαρμόζονται σωρευτικά τα δίκαια των χωρών των οποίων είναι πολίτες, σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 2 του νόμου για την επίλυση των συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένες υποθέσεις [Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u odredenim odnosima, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 53/91, 88/01]. Εάν ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του δικαίου των χωρών των οποίων είναι πολίτες οι σύζυγοι, εφαρμόζεται το κροατικό δίκαιο για τη λύση του γάμου, αν ένας από τους συζύγους είχε μόνιμη κατοικία στην Κροατία κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής.

Εάν ο ένας από τους συζύγους είναι Κροάτης πολίτης χωρίς μόνιμη κατοικία στην Κροατία και ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του νόμου που προσδιορίζεται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του νόμου για την επίλυση των συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένες υποθέσεις, εφαρμόζεται το κροατικό δίκαιο.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

 Your Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/03/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ιταλία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Η νομοθεσία προβλέπει τις νομικές προϋποθέσεις για την έκδοση διαζυγίου (βλέπε ενότητα 2). Το δικαστήριο πρέπει να εξακριβώσει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου για την έκδοση απόφασης διαζυγίου.

Ο έλεγχος αυτός είναι απαραίτητος ακόμη και στην περίπτωση κοινής αίτησης διαζυγίου. η συμφωνία των συζύγων δεν αποτελεί αφ' εαυτής έγκυρο λόγο διαζυγίου – στην πραγματικότητα, επομένως, δεν προβλέπεται συναινετικό διαζύγιο στην Ιταλία το δικαστήριο οφείλει σε κάθε περίπτωση να εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται η αίτηση διαζυγίου προτού εγκρίνει την έκδοσή του.

Το διαζύγιο έχει ως αποτέλεσμα τη λύση του γάμου που είχε συναφθεί βάσει του Αστικού Κώδικα ή την παύση των αστικών συνεπειών της έγγραφης σχέσης που παράγονται μετά από θρησκευτική τελετή ή εγγραφή στο Ληξιαρχείο. Στη διαδικασία προβλέπεται η συμμετοχή του εισαγγελέα.

Πηγές: νόμος αριθ. 898 της 1ης Δεκεμβρίου 1970, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο αριθ. 436 της 1ης Αυγούστου 1978, από τον νόμο αριθ. 74 της 6ης Μαρτίου 1987 και τον νόμο αριθ. 55 της 6ης Μαΐου 2015.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει διαζύγιο για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

1) όταν ο άλλος σύζυγος, μετά την τέλεση του γάμου, καταδικάστηκε με τελεσίδικη απόφαση για ιδιαίτερης σοβαρότητας έγκλημα, που διαπράχθηκε είτε πριν είτε μετά τον γάμο, ιδίως:

σε ποινή ισόβιας κάθειρξης ή φυλάκισης άνω των 15 ετών, ακόμη και στην περίπτωση πολλαπλής καταδίκης για αδικήματα εκ προθέσεως, αποκλεισμένων των πολιτικών αδικημάτων, καθώς και εκείνων που διαπράχθηκαν για «σοβαρούς ηθικούς και κοινωνικούς λόγους» (motivi di particolare valore morale e sociale)

σε στερητική της ελευθερίας ποινή για αδικήματα αιμομιξίας (άρθρο 564 του Ποινικού Κώδικα) ή για αδικήματα σεξουαλικής βίας βάσει των άρθρων 609-bis (σεξουαλική κακοποίηση), 609-quater, 609-quinquies ή 609-ocies (δυνάμει του νόμου αριθ. 66 του 1996)

σε στερητική της ελευθερίας ποινή για φόνο εκ προθέσεως τέκνου ή για απόπειρα δολοφονίας του συζύγου ή τέκνου του

σε στερητική της ελευθερίας ποινή, με δύο ή περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις, για αδικήματα που οδήγησαν σε βαρύτατες σωματικές βλάβες, παραβίαση των υποχρεώσεων οικογενειακής συνδρομής, κακοποίηση μελών της οικογένειας ή ανηλίκων, καταχρηστική συμπεριφορά σε βάρος ανικάνων, σε βάρος της συζύγου ή ενός παιδιού, εκτός εάν ο αιτών το διαζύγιο καταδικάστηκε για συνέργεια ή εάν διαπιστώθηκε ότι οι σύζυγοι συμβιώνουν εκ νέου

2) στις περιπτώσεις στις οποίες:

- ο άλλος σύζυγος αθωώθηκε για τις κατηγορίες της αιμομιξίας και της σεξουαλικής βίας που προβλέπονται στο σημείο 1 στοιχεία β) και γ), εάν ο δικαστής πιστοποιήσει την ανικανότητα του εναγομένου να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει την οικογενειακή συμβίωση

- υπήρξε δικαστικός χωρισμός, είτε συναινετικός είτε κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων, για συνεχές διάστημα:

τουλάχιστον δώδεκα μηνών από την εμφάνιση του ζεύγους στο δικαστήριο σε διαδικασία δικαστικού χωρισμού

έξι μηνών στην περίπτωση συναινετικού χωρισμού, μεταξύ άλλων και αν η κατ' αντιμωλία διαδικασία μετατράπηκε σε συναινετική διαδικασία.

ή έξι μηνών από την ημερομηνία που αναγράφεται στη συμφωνία χωρισμού που επιτεύχθηκε κατόπιν διαπραγματεύσεων παρουσία δικηγόρου ή από την ημερομηνία της πράξης που περιέχει τη σύμβαση δικαστικού χωρισμού η οποία συνήφθη ενώπιον ληξιάρχου

- η ποινική διαδικασία που κινήθηκε για οποιοδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στο σημείο 1 στοιχεία β) και γ), κατέληξε σε απαλλακτικό βούλευμα λόγω παραγραφής, αλλά το αρμόδιο για την εκδίκαση του διαζυγίου δικαστήριο πιστοποιεί ότι υπάρχει αξιόπιστο για τα αδικήματα αυτά

- η ποινική διαδικασία για το αδίκημα της αιμομιξίας περατώθηκε με απαλλακτικό βούλευμα λόγω μη πρόκλησης «δημοσίου σκανδάλου»

- ο άλλος σύζυγος, αλλοδαπής ιθαγένειας, πέτυχε στο εξωτερικό την ακύρωση ή τη λύση του γάμου ή συνήψε στο εξωτερικό νέο γάμο

- ο γάμος ήταν λευκός

- ένας από τους συζύγους πέτυχε την έκδοση τελεσίδικης απόφασης σχετικά με την αλλαγή φύλου στην περίπτωση αυτή, η αγωγή διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί είτε από τον σύζυγο που άλλαξε φύλο είτε από τον άλλο σύζυγο.

Συνοπτικά, πλην των «ποινικών» περιπτώσεων (περιλαμβανομένων επίσης, πέραν της καταδίκης για αδικήματα ιδιαίτερης σοβαρότητας, των περιπτώσεων αθώωσης λόγω ψυχικής διαταραχής, παραγραφής της αξιόπονης πράξης, έλλειψης αντικειμενικών προϋποθέσεων αξιόποινου στην περίπτωση αιμομιξίας), αποτελούν πιθανό λόγο διαζυγίου ο δικαστικός χωρισμός, η ακύρωση, η λύση του γάμου ή η σύναψη νέου γάμου του άλλου συζύγου στο εξωτερικό, ο λευκός γάμος και η αλλαγή φύλου.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Η απόφαση διαζυγίου συνεπάγεται τα ακόλουθα:

Κατά πρώτο λόγο, τη λύση του συζυγικού δεσμού, με αποτέλεσμα την αποκατάσταση του καθεστώτος αγαμίας των συζύγων, γεγονός που τους επιτρέπει να συνάψουν νέο γάμο.

Η σύζυγος χάνει το επίθετο του συζύγου αν, ενδεχομένως, το είχε προσθέσει στο δικό της ωστόσο, κατόπιν αίτησης, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει στη σύζυγο να διατηρήσει το επίθετο του συζύγου προσθέτοντάς το στο δικό της, όταν καταδεικνύεται ότι συμβαδίζει με το συμφέρον της αιτούσας ή των παιδιών για λόγους που χρήζουν προστασίας.

Το διαζύγιο δεν καταργεί τη συγγένεια εξ αγχιστείας και ιδίως δεν καταργεί το κώλυμα που προβλέπεται για τους συγγενείς εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή (άρθρο 87 παράγραφος 4 του Αστικού Κώδικα).

Οι αλλοδαποί σύζυγοι δεν χάνουν την ιθαγένεια που απέκτησαν λόγω του γάμου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Με το διαζύγιο επέρχεται λήξη της κοινοκτημοσύνης που προβλέπεται από τον νόμο (comunione legale), η οποία περιλαμβάνει όλες τις αγορές που έγιναν από τους δύο συζύγους από κοινού ή χωριστά κατά τη διάρκεια του γάμου, με την εξαίρεση των προσωπικών αντικειμένων του άρθρου 179 του Αστικού Κώδικα, καθώς και στην λύση κάθε εμπιστευμένου περιουσιακών στοιχείων (fondo patrimoniale). Ωστόσο, εφόσον υπάρχουν ανήλικα παιδιά, το εμπίστευμα συνεχίζει να υφίσταται έως την ενηλικίωση του μικρότερου παιδιού. Το διαζύγιο δεν παράγει αποτελέσματα ως προς την κυριότητα της κοινής περιουσίας (comunione ordinaria), παραδείγματος χάρι στην περίπτωση πραγμάτων που αποκτήθηκαν κατ' αναλογία πριν από τον γάμο ή και κατά τη διάρκεια αυτού, αλλά υπό το καθεστώς του διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων (separazione dei beni) ο δεσμός ως προς την συγκυριότητα τέτοιου είδους μπορεί να λυθεί με αίτηση ενός εκ των συζύγων.

Στον γονέα ο οποίος κατοικεί με ανήλικο τέκνο μπορεί να χορηγηθεί το δικαίωμα να εξακολουθήσει να κατοικεί στην οικογενειακή εστία των πρώην συζύγων, εφόσον είναι προς το συμφέρον του παιδιού να συνεχίσει να διαμένει υπό την εν λόγω στέγη.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Το δικαστήριο που εκδίδει το διαζύγιο αναθέτει επίσης την άσκηση της γονικής μέριμνας των ανήλικων παιδιών στους δύο γονείς από κοινού ή άσκηση της γονικής μέριμνας ανατίθεται αποκλειστικά στον έναν γονέα μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Το δικαστήριο καθορίζει επίσης τις περιόδους διαμονής των παιδιών με τον γονέα που δεν διαμένει μ' αυτά. Αποφασίζει για τη διαχείριση της περιουσίας των παιδιών, ενώ λαμβάνει μέτρα για τον προσδιορισμό της μηνιαίας διατροφής η οποία πρέπει να καταβάλλεται για τα ανήλικα παιδιά στον γονέα που ζει μαζί τους.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο διατάσσει, κατόπιν αιτήσεως ενός από τους διαδίκους, την τακτική καταβολή διατροφής στον διάδικο που δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη διατροφή του από τα εισοδήματά του ή από την περιουσία του για αντικειμενικούς λόγους. Η υποχρέωση καταβολής διατροφής παύει εάν ο δικαιούχος συνάψει νέο γάμο. Εφόσον συναινέσουν οι δύο σύζυγοι, μπορεί επίσης να προβλεφθεί εφάπαξ παροχή με τη μεταβίβαση δικαιωμάτων κυριότητας επί ακινήτου υπέρ του δικαιούχου (για περισσότερες λεπτομέρειες βλέπε «Αξιώσεις διατροφής – Ιταλία»).

Οι σύζυγοι που δεν καταβάλλουν τη διατροφή σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού ή μετά την έκδοση διαζυγίου διαπράττουν το αδίκημα της παραβίασης της υποχρέωσης οικογενειακής συνδρομής (άρθρο 570 του Ποινικού Κώδικα).

Επιπλέον, παράγονται περαιτέρω αποτελέσματα. Διαζευγμένος σύζυγος που δικαιούται διατροφή, εφόσον δεν έχει ξαναπαντρευτεί, δικαιούται επίσης μέρος της αποζημίωσης που συνδέεται με τη λήξη εργασιακής σχέσης του άλλου συζύγου. Στην περίπτωση θανάτου του τέως συζύγου, ο επιζών πρώην σύζυγος δικαιούται σύνταξη επιζώντος ή μέρος της εν λόγω σύνταξης που θα μοιράζεται με τυχόν επιζώντα επόμενο σύζυγο, καθώς και μερίδιο στην κληρονομία περιουσία, εφόσον βρίσκεται σε οικονομική ανάγκη. Ο νόμος προβλέπει εξάλλου τη δυνατότητα για τον δικαιούχο διατροφής σύζυγο να εγγράψει υποθήκη ή να προβεί σε κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του υπόχρεου σε καταβολή διατροφής συζύγου.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Δικαστικός χωρισμός σημαίνει ότι ο νόμος δεν απαιτεί πλέον τη συμβίωση των συζύγων. Ο εν τοις πράγμασι («de facto») χωρισμός δεν παράγει αποτελέσματα (εκτός από περιπτώσεις προγενέστερες του μεταρρυθμιστικού νόμου αριθ. 151 του 1975).

Ο δεσμός του γάμου δεν λύεται εξαιτίας του δικαστικού χωρισμού, αλλά εξασθενεί.

Ο δικαστικός χωρισμός μπορεί να διαταχθεί με δικαστική απόφαση ή να είναι συναινετικός.

Πηγές: Οι ουσιαστικοί κανόνες περιέχονται στον Αστικό Κώδικα (άρθρα 150 επ. για κληρονομικά ζητήματα, βλ. άρθρα 548 και 585).

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο δικαστικός χωρισμός, δηλαδή ο χωρισμός με διαταγή του δικαστηρίου, προϋποθέτει διαπίστωση της αδυναμίας συνέχισης της έγγαμης συμβίωσης των συζύγων.

Εφόσον πληροῦται αυτή η προϋπόθεση, το δικαστήριο εκδίδει απόφαση δικαστικού χωρισμού, μετά από αίτηση ενός από τους συζύγους, ακόμη και παρά τη θέληση του άλλου συζύγου.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί επίσης να αποφανθεί για το ποιος από τους δύο συζύγους είναι υπαίτιος για τον χωρισμό η υπαιτιότητα έχει επιπτώσεις όσον αφορά την επιδίκαση διατροφής κατά τη διάρκεια του δικαστικού χωρισμού και μετά την έκδοση διαζυγίου, καθώς και όσον αφορά τα κληρονομικά δικαιώματα. Στη διαδικασία προβλέπεται η συμμετοχή του εισαγγελέα.

Ο συναινετικός δικαστικός χωρισμός βασίζεται σε συμφωνία μεταξύ των συζύγων, αλλά παράγει αποτελέσματα μόνον εφόσον επικυρωθεί από το δικαστήριο, που είναι αρμόδιο να διασφαλίσει ότι η συμφωνία των συζύγων εξυπηρετεί τα συμφέροντα της οικογένειας. Ειδικότερα, εάν η συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια και την καταβολή διατροφής των παιδιών δεν είναι προς το συμφέρον των παιδιών, το δικαστήριο καλεί εκ νέου τους συζύγους και υποδεικνύει τις απαιτούμενες αλλαγές. Εάν οι διάδικοι δεν συμμορφωθούν προς τις εν λόγω υποδείξεις, το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να εγκρίνει τον δικαστικό χωρισμό.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Προσωπικές σχέσεις: με τον δικαστικό χωρισμό (που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο ή είναι συναινετικός) εξαλείφεται η υποχρέωση για όλες τις μορφές συνδρομής που προβλέπονται στο πλαίσιο της συμβίωσης. Καταργείται επίσης το τεκμήριο πατρότητας. Η σύζυγος δεν χάνει το επώνυμο του συζύγου εάν το είχε προσθέσει στο δικό της, αλλά ο δικαστής μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του συζύγου, να απαγορεύσει τη χρήση του, εφόσον μια τέτοια χρήση μπορεί να του προκαλέσει σοβαρή ζημία. Ομοίως, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει στη σύζυγο να μην χρησιμοποιεί το επώνυμο του συζύγου, εφόσον η χρήση αυτή είναι εις βάρος της.

Κυριότητα της κοινής περιουσίας: η κοινωνία επί της κοινής περιουσίας λύεται με την κήρυξη ενός εκ των συζύγων σε αφάνεια, με την ακύρωση, τη λύση ή την παύση των αστικών συνεπειών του γάμου, τον δικαστικό χωρισμό, τη δικαστική διανομή της περιουσίας, την αμοιβαία συμφωνηθείσα αλλαγή της συζυγικής σχέσης ή την κήρυξη ενός εκ των συζύγων σε πτώχευση.

Σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, η κοινωνία επί της κοινής περιουσίας λύεται όταν το δικαστήριο δώσει στους συζύγους την άδεια να ζουν χωριστά, ή από την ημερομηνία κατά την οποία υπογράφονται ενώπιον του προεδρεύοντα δικαστή τα πρακτικά του αμοιβαία συμφωνημένου δικαστικού χωρισμού των συζύγων, εφόσον έχουν εγκριθεί. Η διαταγή με την οποία δίνεται στους συζύγους η άδεια να ζουν χωριστά αποστέλλεται στο ληξιαρχείο ώστε να καταχωριστεί η λύση της κοινωνίας επί της κοινής περιουσίας.

Γονική μέριμνα: το δικαστήριο εγκρίνει τους κανόνες ως προς τον δικαστικό χωρισμό και την επιμέλεια των ανήλικων παιδιών και καθορίζει το ποσό της διατροφής που πρέπει να καταβληθεί για το παιδί από τον γονέα ο οποίος δεν διαμένει μαζί τους (ή, στην εξαιρετική περίπτωση της αποκλειστικής επιμέλειας, από τον γονέα στον οποίο δεν χορηγείται η επιμέλεια). Κατά την απονομή του δικαιώματος κατοικίας στην οικογενειακή εστία, δίνεται προτεραιότητα στον γονέα που ζει με το παιδί (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. «Γονική μέριμνα»).

Υποχρέωση καταβολής διατροφής: μετά από αίτηση, το δικαστήριο χορηγεί στον σύζυγο που δεν ευθύνεται για τον χωρισμό δικαίωμα διατροφής από τον άλλο σύζυγο, εφόσον ο ίδιος δεν διαθέτει επαρκή ανεξάρτητα μέσα για την διαβίωσή του. Σύζυγος που βρίσκεται σε οικονομική δυσπραγία δικαιούται να λαμβάνει διατροφή, δηλαδή τακτικά καταβαλλόμενο ποσό που είναι απαραίτητο για τη διαβίωσή του, ακόμα και αν ο εν λόγω σύζυγος ευθύνεται για τον χωρισμό (για περισσότερες λεπτομέρειες βλ. «Αξιώσεις διατροφής – Ιταλία»).

Η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή του ύψους διατροφής προβλέπεται ρητά στην περίπτωση των διαζευγμένων ζευγαριών η νομολογία έχει επεκτείνει την υποχρέωση αυτή για ζευγάρια που έχουν χωρίσει με δικαστικό χωρισμό.

Τα μέτρα που προβλέπονται στη δικαστική απόφαση σχετικά με την επιμέλεια των παιδιών και τον υπολογισμό της διατροφής για σύζυγο και παιδιά μπορούν να τροποποιηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η μη καταβολή της διατροφής συνιστά ποινικό αδίκημα βάσει του άρθρου 570 του Ποινικού Κώδικα. Δικαστικός χωρισμός χωρίς και με υπαιτιότητα: σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, ο εν διαστάσει σύζυγος που δεν ευθύνεται για τον χωρισμό εξακολουθεί να διατηρεί τα ίδια κληρονομικά δικαιώματα όπως οι σύζυγοι που δεν βρίσκονται σε διάσταση.

Ο υπαίτιος για τον χωρισμό σύζυγος δικαιούται διατροφή μόνον από την περιουσία του θανόντος συζύγου και μόνον εάν κατά τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας κληρονομικής διαδοχής δικαιούταν διατροφή από τον θανόντα σύζυγο (άρθρα 548 και 585 του Αστικού Κώδικα).

Λοιπά αποτελέσματα: σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η απόφαση δικαστικού χωρισμού αποτελεί τίτλο που παρέχει δικαίωμα για την εγγραφή υποθήκης κατόπιν δε αιτήσεως του δικαιούχου, το δικαστήριο δύναται να διατάξει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του υπόχρεου συζύγου ή να εκδώσει απόφαση κατάσχεσης εισοδημάτων.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Δυνάμει των άρθρων 117 και εξής του Αστικού Κώδικα, ένας γάμος μπορεί να κηρυχθεί άκυρος σε διάφορες περιπτώσεις. Το θέμα μπορεί να εξεταστεί καλύτερα στο πλαίσιο της ακυρότητας, με αναφορά των λόγων ακυρότητας και του εφαρμοστέου νομικού καθεστώτος σε κάθε περίπτωση.

Ο γάμος είναι άκυρος εάν βαρύνεται με οποιοδήποτε από τα ελαττώματα που προβλέπονται στη νομοθεσία, αλλά αυτά πρέπει να προβληθούν με την άσκηση αγωγής ενώπιον του δικαστηρίου.

Η αγωγή για την ακύρωση του γάμου δεν μεταβιβάζεται στους κληρονόμους, εκτός εάν ήδη εκκρεμεί η έκδοση της σχετικής απόφασης. Στη διαδικασία προβλέπεται η συμμετοχή του εισαγγελέα.

Πηγές: οι ουσιαστικοί κανόνες προβλέπονται στα άρθρα 117 έως 129-bis του Αστικού Κώδικα.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι ακυρότητας του γάμου είναι οι ακόλουθοι (άρθρο 117 επ. του Αστικού Κώδικα):

ο ένας εκ των συζύγων είναι ακόμα παντρεμένος: η ακυρότητα είναι απόλυτη και απαραίτητη η αίτηση μπορεί να υποβληθεί από τους συζύγους, τους άμεσους ανιόντες, τον εισαγγελέα ή οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον

impedimentum criminis: ο γάμος συνάπτεται από δύο άτομα το ένα εκ των οποίων έχει καταδικαστεί για φόνο ή απόπειρα δολοφονίας κατά του συζύγου του άλλου η ακυρότητα είναι απόλυτη και ανεπανόρθωτη και μπορεί να προβληθεί από κάθε σύζυγο, από τον εισαγγελέα ή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον

απαγόρευση λόγω πνευματικής αναπηρίας ενός των συζύγων: η απαγόρευση μπορεί να κηρυχθεί ακόμη και μετά τον γάμο, εφόσον πιστοποιηθεί η ύπαρξη της αναπηρίας κατά τη στιγμή του γάμου η αίτηση ακύρωσης μπορεί να υποβληθεί από τον κηδεμόνα, τον εισαγγελέα ή οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ανικανότητα κατανόησης και εκδήλωσης βουλήσεως (φυσική ανικανότητα) ενός από τους συζύγους η αίτηση ακύρωσης μπορεί να υποβληθεί από έναν από τους συζύγους ο οποίος, παρότι δεν είναι υπό απαγόρευση, αποδεικνύει ότι συνήψε τον γάμο σε κατάσταση ανικανότητας κατανόησης και εκδήλωσης βουλήσεως. Η αίτηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή εάν, αφού ανέκτησε τη διανοητική του ικανότητα, υπήρξε συμβίωση για διάστημα ενός έτους

έναν από τους συζύγους ήταν ανήλικος η αίτηση ακύρωσης μπορεί να γίνει από τους συζύγους, από τον εισαγγελέα ή τους γονείς το δικαίωμα του ανήλικου να υποβάλει την αίτηση ακύρωσης παρέχεται ένα έτος μετά την ενηλικίωσή του

δεσμός συγγένειας εξ αίματος, εξ αγχιστείας, ή υιοθεσίας ή λόγω σχέσης καταγωγής τον συγκεκριμένο λόγο ακυρότητας του γάμου μπορούν να επικαλεστούν οι σύζυγοι, ο εισαγγελέας ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, εκτός εάν παρέλθει διάστημα ενός έτους μετά τον γάμο και εάν υπήρχε δυνατότητα να δοθεί άδεια γάμου παρά τους δεσμούς συγγένειας
βία, φόβος, πλάνη: συγκατάθεση που αποσπάστηκε με τη χρήση βίας ή συνεπεία εντονότατου φόβου οφειλόμενου σε παράγοντες οι οποίοι διαφεύγουν από τον έλεγχο του συζύγου πλάνη ως προς την ταυτότητα ή πλάνη σχετικά με την προσωπικότητα του άλλου συζύγου, όπως προβλέπονται στο άρθρο 122 του Αστικού Κώδικα. Η αίτηση ακύρωσης μπορεί να υποβληθεί από τον σύζυγο, η συγκατάθεση του οποίου επηρεάστηκε εξαιτίας κάποιου από τα προαναφερομένα ελαττώματα, εκτός εάν το ζευγάρι συνέχισε να συζητεί για διάστημα τουλάχιστον ενός έτους μετά την εξάλειψη της αιτίας της βίας ή του φόβου ή από την ημερομηνία που αποκαλύφθηκε το ελάττωμα
προσποίηση: η αίτηση ακύρωσης μπορεί να υποβληθεί από οποιονδήποτε εκ των συζύγων συνήψε τον γάμο έχοντας συμφωνήσει να μην εκτελέσει τις υποχρεώσεις ή να μην ασκήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτόν. Η αίτηση ακύρωσης πρέπει να υποβληθεί εντός ενός έτους από τον γάμο δεν μπορεί να υποβληθεί αν οι σύζυγοι έχουν συζητήσει ως παντρεμένο ζευγάρι μετά τον γάμο, ακόμα και για σύντομο χρονικό διάστημα.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Εάν οι σύζυγοι ενήργησαν με καλή πίστη (δηλαδή εάν αγνοούσαν το ελάττωμα κατά τη στιγμή της τέλεξης του γάμου), ο γάμος θεωρείται έγκυρος έως την ακύρωση, η οποία παράγει αποτελέσματα μόνο για το μέλλον [η «αρχή του εικαζόμενου γάμου» (*matrimonio putativo*)]. Γάμος που έχει κηρυχθεί άκυρος έχει τα αποτελέσματα έγκυρου γάμου ως προς τα παιδιά, ακόμη και αν οι δύο σύζυγοι ενήργησαν κακόπιστα.

Επίσης, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει τον έναν από τους συζύγους να διενεργεί τακτικές καταβολές προς τον άλλο σύζυγο για διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τα τρία έτη, εφόσον ο άλλος σύζυγος δεν έχει επαρκή μέσα διαβίωσης και δεν έχει ξαναπαντρευτεί.

Εάν ένας μόνον από τους συζύγους ενήργησε με καλή πίστη, τα αποτελέσματα του εικαζόμενου γάμου εφαρμόζονται στον εν λόγω σύζυγο και τυχόν παιδιά. Ο σύζυγος που ενήργησε κακόπιστα καλείται να καταβάλει εύλογη αποζημίωση που αντιστοιχεί σε διατροφή για διάστημα τριών ετών, καθώς και να καταβάλει περαιτέρω διατροφή, εφόσον δεν υπάρχουν άλλοι υπόχρεοι διατροφής.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Με το νομοθετικό διάταγμα 132 της 12ης Σεπτεμβρίου 2014, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 162/2014, η ιταλική κυβέρνηση προέβλεψε δύο νέες εναλλακτικές εξωδικαστικές διαδικασίες:

τα μέρη μπορούν να συντάξουν συμφωνία *διαπραγμάτευσης* παρουσία δικηγόρου και, ως εκ τούτου, να έχουν τη δυνατότητα να επιλύσουν εξωδικαστικά τις διαφορές τους, με τη βοήθεια δικηγόρων. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται στους συζύγους που επιθυμούν να καταλήξουν σε αμοιβαία αποδεκτό χωρισμό, να καταστήσουν άκυρες τις αστικές συνέπειες του γάμου τους, να λύσουν τον γάμο τους ή να τροποποιήσουν τους όρους που διέπουν τον χωρισμό τους ή το διαζύγιό τους, ακόμη και αν έχουν ανήλικα παιδιά ή παιδιά που είναι ανήλικα αλλά έχουν σοβαρές αναπηρίες ή δεν είναι οικονομικά ανεξάρτητα. Η δυνατότητα αυτή επιτρέπει στα ζευγάρια να αποφύγουν την κίνηση δικαστικής διαδικασίας (ενότητες 2 και 6)

πρόσφατα δόθηκε η δυνατότητα σε συζύγους που δεν έχουν ανήλικα παιδιά ή παιδιά που είναι ανήλικα αλλά έχουν σοβαρές αναπηρίες ή δεν είναι οικονομικά ανεξάρτητα να καταλήξουν, ενώπιον ληξιάρχου, σε συμφωνία που επιβεβαιώνει τον δικαστικό χωρισμό τους ή τη λύση ή την παύση των αστικών συνεπειών του γάμου τους, ή που τροποποιεί τους όρους που διέπουν τον χωρισμό τους ή το διαζύγιό τους (άρθρο 12).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η διαδικασία του διαζυγίου εφαρμόζεται επίσης και στο πλαίσιο της διαδικασίας δικαστικού χωρισμού, τηρουμένων των αναλογιών. Σε μικρότερο βαθμό, προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 706 και εξής του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Η διαδικασία λαμβάνει τη μορφή ειδικής διαδικασίας αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας που διέπεται από διαφορετικούς κανόνες σε σχέση με εκείνους που διέπουν την τακτική διαδικασία, ιδίως στο εισαγωγικό στάδιο (πρόκειται ουσιαστικά για διαδικασικά δύο στάδια: το στάδιο της συνδιαλλαγής και, ακριβέστερα, το στάδιο της εξέτασης υπό το καθεστώς της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας).

Αρμόδιο είναι το πολυμελές πρωτοδικείο (*tribunale*) του τελευταίου τόπου κοινής κατοικίας των συζύγων ή οποιοσδήποτε άλλου τόπου ορίζεται από τη νομοθεσία (άρθρο 706 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) ή, εάν ο εναγόμενος δεν έχει γνωστό τόπο κατοικίας ή διαμένει στο εξωτερικό, του τόπου διαμονής ή κατοικίας του ενάγοντος. Εάν και οι δύο διάδικοι διαμένουν στο εξωτερικό, η υπόθεση μπορεί να εκδικαστεί από οποιοδήποτε δικαστήριο της χώρας. Εάν το διαζύγιο είναι συναινετικό, οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του ενός ή του άλλου.

Διαδικασία: Η αίτηση χωρισμού ή διαζυγίου υποβάλλεται με τη μορφή αίτησης (*ricorso*) που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου. Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα, αλλά είναι επίσης δυνατή η προσκόμισή τους απευθείας στο πλαίσιο της ακροαματικής διαδικασίας. Ο ενάγων είναι υπεύθυνος για τη διασφάλιση της επίδοσης της αίτησης στον άλλο σύζυγο, καθώς και της διάταξης με την οποία ο πρόεδρος του δικαστηρίου καθόρισε την ημερομηνία δικασίμου, κατά την οποία οι διάδικοι μπορούν να εμφανιστούν ενώπιόν του. Εάν η διαδικασία συμφιλίωσης ενώπιον του αρμόδιου δικαστή είναι ανεπιτυχής, ο πρόεδρος εκδίδει προσωρινά μέτρα προς το συμφέρον των συζύγων και των παιδιών και ορίζει την ημερομηνία ακρόασης ενώπιον του δικαστηρίου, στο πλαίσιο της οποίας εξετάζει την ουσία της υπόθεσης σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες διεξαγωγής αποδείξεων. Διαζύγιο κατόπιν κοινής αίτησης η κοινή αίτηση διαζυγίου προϋποθέτει τη συμφωνία των συζύγων σχετικά με το διαζύγιο, καθώς και τους όρους όσον αφορά τα παιδιά και τις οικονομικές τους σχέσεις. Η διαδικασία είναι απλουστευμένη.

Πηγές: νόμος αριθ. 898 του 1970, όπως τροποποιήθηκε όσον αφορά τον δικαστικό χωρισμό, εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις των άρθρων 706 έως 711 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Είναι δυνατόν να δοθεί δικαστική συνδρομή (*patrocinio a spese dello Stato*) και κατά συνέπεια να παρασχεθεί συνδρομή από δικηγόρο χωρίς να καταβληθεί η αμοιβή του και οι άλλες δικαστικές δαπάνες. Το ευεργέτημα της νομικής συνδρομής μπορεί επίσης να παρασχεθεί στους αλλοδαπούς που κατοικούν νομίμως στην Ιταλία. Οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας προβλέπονται στην νόμο 1990/217, καθώς και στο ενημερωτικό δελτίο σχετικά με τη νομική συνδρομή. Οι αιτήσεις νομικής συνδρομής πρέπει να υποβάλλονται στον αντίστοιχο δικηγορικό σύλλογο (*consiglio dell'ordine degli avvocati*) βλέπε τους σχετικούς ιστότοπους των δικηγορικών συλλόγων (π.χ. δικηγορικός σύλλογος Ρώμης), καθώς και τον ιστότοπο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Πηγές: νόμος αριθ. 217 του 1990, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο αριθ. 134 του 2001.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου κατά αποφάσεων δικαστικού χωρισμού, διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου. Οι μη οριστικές αποφάσεις σε διαδικασίες διαζυγίου (π.χ. αποφάσεις σχετικά με το καθεστώς των συζύγων) ή δικαστικού χωρισμού (π.χ. αποφάσεις σχετικά με τη γονική μέριμνα ή την καταβολή διατροφής) δεν υπόκεινται στην άσκηση ένδικου μέσου σε μεταγενέστερο στάδιο, δηλαδή μαζί με έφεση κατά της οριστικής απόφασης: θα πρέπει να προσβληθούν εντός των συνήθων νόμιμων προθεσμιών.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 της 27ης Νοεμβρίου 2003, ο οποίος προβλέπει μια κοινή διαδικασία σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Η αναγνώριση είναι αυτόματη. Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται ειδική διαδικασία ενημέρωσης των μητρώων οικογενειακής κατάστασης ενός κράτους μέλους μετά από απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου κατά της οποίας δεν είναι πλέον δυνατή η άσκηση προσφυγής. Ωστόσο, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος τρίτος μπορεί επίσης να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση δήλωσης ότι η απόφαση που εκδόθηκε από δικαστήριο της αλλοδαπής πρέπει ή δεν πρέπει να αναγνωρισθεί. Οι ειδικοί λόγοι μη αναγνώρισης προβλέπονται ρητά στον κανονισμό. Η σχετική διαδικασία, η οποία κινείται με τη μορφή αίτησης ενώπιον του δικαστηρίου (ricorso), πρέπει να κινηθεί ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Εφετείου (corte di appello) στον τόπο εφαρμογής της απόφασης, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου στην Ιταλία. Ο δικαστής αποφασίζει αμελλητί, με ή χωρίς κατ' αντιμωλία διαδικασία, και η απόφαση κοινοποιείται στον αιτούντα.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Και οι δύο διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση αναγνώρισης ενώπιον του Εφετείου που εξέδωσε το μέτρο εντός μηνός από την κοινοποίησή της (εντός δύο μηνών εάν ο αντίδικος διαμένει σε άλλη χώρα). Στο δεύτερο αυτό στάδιο τηρούνται οι κανόνες της κατ' αντιμωλία εξέτασης και εφαρμόζονται οι συνήθεις κανόνες της τακτικής διαδικασίας αγωγής.

Κατά της απόφασης που εκδίδεται για την προσβολή της αναγνώρισης μπορεί να ασκηθεί εν συνεχεία ένδικο μέσο ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (Corte di Cassazione (βλέπε τα παρατήματα του κανονισμού).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Ο δικαστικός χωρισμός και το διαζύγιο διέπονται από την κοινή εθνική νομοθεσία των συζύγων κατά τη στιγμή της αγωγής δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου στην περίπτωση συζύγων με διαφορετική ιθαγένεια, επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να προσδιορίσει το εφαρμοστέο δίκαιο με βάση τη χώρα στην οποία εντοπίζεται ότι το ζευγάρι έχει περάσει το μεγαλύτερο μέρος του έγγαμου βίου του.

Εάν το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο δεν προβλέπει τον δικαστικό χωρισμό και το διαζύγιο, εφαρμόζεται το ιταλικό δίκαιο (άρθρο 31 του νόμου αριθ. 218 του 1995), με αποτέλεσμα στην περίπτωση αυτή να υπερισχύει το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή. Όσον αφορά το σημείο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι το ιταλικό δίκαιο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από την ιθαγένεια του ενάγοντος και μπορεί επίσης να γίνει επίκλησή του από αλλοδαπό, είτε στο πλαίσιο μεικτού γάμου είτε στο πλαίσιο γάμου μεταξύ αλλοδαπών.

Οι Ιταλοί σύζυγοι που άσκησαν αγωγή για δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο στην Ιταλία υπόκεινται στο ιταλικό δίκαιο, ακόμη και αν δεν διαμένουν στην Ιταλία. Οι σύζυγοι διαφορετικής ιθαγένειας υπόκεινται στο δίκαιο της χώρας στην οποία το ζευγάρι περνάει το μεγαλύτερο μέρος του έγγαμου βίου του. Ωστόσο, εάν το δίκαιο της χώρας αυτής δεν προβλέπει δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο, το ιταλικό δικαστήριο θα εφαρμόσει το ιταλικό δίκαιο.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 21/07/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Κύπρος

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Απαραίτητη προϋπόθεση για εκκίνηση διαδικασίας διαζυγίου, όταν ο γάμος μεταξύ των διαδίκων είναι θρησκευτικός, αποτελεί η αποστολή γνωστοποίησης στον αρμόδιο θρησκευτικό Επίσκοπο της Επαρχίας στην οποία ο Αιτητής/ Αιτήτρια διαμένει. Αίτηση διαζυγίου δύναται να καταχωρηθεί μετά την παρέλευση 3 μηνών από την αποστολή της γνωστοποίησης στον αρμόδιο Επίσκοπο. Αποστολή γνωστοποίησης δεν απαιτείται όταν ο λόγος διαζυγίου είναι η αφάνεια ή φρενοβλάβεια.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Μοιχεία

Ανήθικος ή αιμωτική ή άλλη επαναλαμβανόμενη ασύγγνωστη διαγωγή επιφέρουσα δεινή κατάπτωση της σχέσης καθιστώσα στον αιτητή τη σχέση αφόρητη. Επιβολή κατά της ζωής π. χ. σωματική κακοποίηση.

Φρενοβλάβεια επί τριετία καθιστώσα τη συμβίωση αφόρητη.

Τελεσίδικη καταδίκη σε φυλάκιση πέραν των 7 ετών

Αφάνεια

Ανικανότητα που υφίσταται κατά τη σύναψη του γάμου και παρατείνεται για 6 μήνες και κατά την έγερση της αγωγής

Αδικαιολόγητη επί δύο χρόνια εγκατάλειψη. Μακρά χρονικά διαστήματα απουσίας που αθροιστικώς υπερβαίνουν την διετία. Πρέπει να απευθυνθεί πρόσκληση για επάνοδο.

Αλλαγή θρησκείας ή δόγματος ή ενάσκηση ηθικής βίας ή προσπάθεια για προσηλυτισμό σε αίρεση.

Επίμονος παρεμπόδιση τεκνογονίας παρά την αντίθετη επιθυμία του άλλου συζύγου.

Ισχυρός κλονισμός.

Πενταετής διάσταση.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Το διαζύγιο επιφέρει τη λύση του γάμου αλλά δεν επιφέρει αυτόματη αλλαγή επωνύμου. Επαφίεται στη διάδικο που την αφορά να προβεί σε ένορκη δήλωση αλλαγής του ονόματός της.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το διαζύγιο δεν έχει επιπτώσεις στις περιουσιακές διαφορές. Για το ζήτημα αυτό καταχωρείται ξεχωριστή αίτηση καθότι συνιστούν ξεχωριστές διαδικασίας.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Δεν υπάρχουν, καθότι η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου αποτελεί ξεχωριστή και αναξάρτητη διαδικασία από αυτή της επιμέλειας των τέκνων, εκτός εάν το διαζύγιο εκδόθηκε για λόγους που αφορούν την επιβολή κατά της ζωής ή τη σωματική κακοποίηση των τέκνων.

Το διαζύγιο δεν έχει επιπτώσεις στα θέματα που αφορούν τα ανήλικα τέκνα των συζύγων (π.χ. διατροφή, κηδεμονία, επικοινωνία). Για τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να καταχωρηθούν ξεχωριστές αιτήσεις.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Το διαζύγιο δεν επιφέρει αυτόματα υποχρέωση για καταβολή διατροφής στον άλλο σύζυγο. Θα πρέπει με τη διακοπή της συμβίωσης να καταχωρηθεί άλλη ξεχωριστή αίτηση.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στο κυπριακό οικογενειακό δίκαιο δεν υπάρχει ο όρος «δικαστικός χωρισμός» (“legal separation”).

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Δεν ισχύει.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Δεν ισχύει.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Σημαίνει ότι από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ακύρωσης, ο γάμος παύει να έχει νομικά αποτελέσματα.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του Περί Γάμου Νόμου, Ν. 104(I)/2003, ως έχει τροποποιηθεί με τον Ν.66(I)/2009, ο γάμος είναι άκυρος αν τελέστηκε:

- (α) προτού αμετάκλητα λυθεί ή ακυρωθεί τυχών προϋπάρχων γάμος οποιουδήποτε των προσώπων, περιλαμβανομένου και του θρησκευτικού ή πολιτικού γάμου,
- (β) μεταξύ συγγενών εξ αίματος σε ευθεία γραμμή ή σε πλάγια γραμμή μέχρι και του πέμπτου βαθμού,
- (γ) μεταξύ συγγενών εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή ή σε πλάγια γραμμή μέχρι και του τρίτου βαθμού,
- (δ) μεταξύ του υιοθετούντος και του υιοθετούμενου ή των καπόντων τους,
- (ε) μεταξύ τέκνου που γεννήθηκε εκτός γάμου και του πατέρα που το αναγνώρισε ή των εξ αίματος συγγενών του

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Γάμος που ακυρώνεται ή κηρύσσεται άκυρος με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, παύει να έχει οποιαδήποτε αποτελέσματα από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Ναι, υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο και προβλέπονται στον Περί Διαμεσολάβησης σε Οικογενειακές Διαφορές Νόμο του 2019, Ν.62(I)/2019, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 25.4.2019. Στις 30.12.2022 εκδόθηκαν ειδικοί Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 507 /2022) που διευκολύνουν την εφαρμογή του.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση για λύση ή ακύρωση του γάμου υποβάλλεται στο Οικογενειακό Δικαστήριο της Επαρχίας που διαμένουν οι διάδικοι ή ένας εκ των διαδίκων. Η αίτηση θα πρέπει να είναι στον Τύπο 1 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1990. Η απόδειξη ταχυδρόμησης της γνωστοποίησης προς τον αρμόδιο Επίσκοπο ή η απόδειξη παραλαβής συστημένης επιστολής από τον αρμόδιο Επίσκοπο αναφορικά με την αποστολή γνωστοποίησης, καθώς και το πιστοποιητικό σύναψης γάμου μεταξύ των διαδίκων, θα πρέπει να συνοποβάλλονται ως τεκμήρια στην αίτηση.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι. Σχετική αίτηση θα πρέπει να υποβληθεί στο αρμόδιο Οικογενειακό Δικαστήριο.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, υπάρχει δυνατότητα άσκησης έφεσης κατά απόφασης διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου στο Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Θα πρέπει να υποβληθεί αίτηση στο αρμόδιο Οικογενειακό Δικαστήριο της Δημοκρατίας με βάση τον Καν. 44/2001.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η ένσταση θα πρέπει να υποβληθεί στο Οικογενειακό Δικαστήριο που υποβάλλεται η αίτηση για αναγνώριση και εγγραφή της αλλοδαπής απόφασης.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Τα Οικογενειακά Δικαστήρια της Κυπριακής Δημοκρατίας αποκτούν δικαιοδοσία να επιληφθούν υπόθεσης για λύση ή ακύρωση γάμου σε τέτοιες περιπτώσεις μόνο όταν οι διάδικοι διαμένουν στην Κύπρο για τουλάχιστον 3 μήνες. Το δικαστήριο θα εφαρμόσει το Κυπριακό δίκαιο.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου Η Ευρώπη σου.

Θα μας βοηθούσαν πολύ τα σχόλιά σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Λετονία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Οι περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να λυθεί ένας γάμος περιγράφονται λεπτομερώς στο τμήμα οικογενειακού δικαίου του αστικού κώδικα της Λετονίας και στο τμήμα Ρ του νόμου για τους συμβολαιογράφους. Το γενικό πλαίσιο του θεσμού του γάμου καθορίζεται στο τμήμα οικογενειακού δικαίου του αστικού κώδικα.

Στη Λετονία, ο γάμος μπορεί να λυθεί μόνο από δικαστήριο ή συμβολαιογράφο (notārs). Το δικαστήριο μπορεί να λύσει έναν γάμο κατόπιν αίτησης ενός ή και των δύο συζύγων. Ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο εάν οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία ή, σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, εάν έχουν συνάψει γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Μία από τις προϋποθέσεις για διαζύγιο αυτού του είδους είναι, ως εκ τούτου, η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Σε περίπτωση που ζητείται λύση ενός γάμου από δικαστήριο, το δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει τον κλονισμό του γάμου. Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει κλονιστεί εάν δεν υπάρχει έγγαμη συμβίωση και δεν αναμένεται ότι αυτή θα αποκατασταθεί.

Μία από τις προϋποθέσεις για διαζύγιο αυτού του είδους είναι, ως εκ τούτου, η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη συμφωνίας των συζύγων, τα ζητήματα αυτά επιλύονται δικαστικά ταυτόχρονα με την αγωγή διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί εάν έχει κλονιστεί, οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και ο συμβολαιογράφος λάβει κοινή αίτηση υπογεγραμμένη και από τους δύο συζύγους. Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί από δικαστήριο στις περιπτώσεις όπου οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από ένα έτος· οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση, δεν έχουν κοινή συζυγική εστία και ένας από τους συζύγους είναι αποφασισμένος να μην επανέλθει σε αυτή, απορρίπτοντας έτσι το ενδεχόμενο έγγαμης συμβίωσης. Κοινή συζυγική εστία μπορεί να μην υφίσταται ακόμα κι αν οι σύζυγοι κατοικούν σε κοινό ακίνητο.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, το δικαστήριο μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν:

ο λόγος για τον κλονισμό του γάμου είναι η άσκηση σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας από τον έναν σύζυγο σε βάρος του συζύγου που ζητεί τη λύση του γάμου ή σε βάρος άλλου τέκνου του ή σε βάρος του κοινού τέκνου των συζύγων·

ένας από τους συζύγους συναινεί σε αίτηση λύσης του γάμου που έχει καταθέσει ο άλλος σύζυγος·

ένας από τους συζύγους έχει αρχίσει να συζεί με άλλο πρόσωπο και έχει γεννηθεί ή αναμένεται να γεννηθεί τέκνο στο πλαίσιο αυτής της σχέσης.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, ο ένας από τους συζύγους υποβάλει αγωγή διαζυγίου για λόγους άλλους από τους τρεις προαναφερθέντες και ο άλλος σύζυγος δεν συναινεί στο διαζύγιο, το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει τον γάμο και πρέπει να αναβάλει την εξέταση της υπόθεσης με σκοπό την πιθανή συμφιλίωση των συζύγων.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν και οι δύο σύζυγοι συμφωνήσουν στη λύση του γάμου τους και έχουν υποβάλει αίτηση λύσης στον συμβολαιογράφο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο για τους συμβολαιογράφους.

Σε περίπτωση που υπό τις ανωτέρω συνθήκες το δικαστήριο θεωρεί ότι ο γάμος μπορεί να διατηρηθεί, η διαδικασία διαζυγίου μπορεί να αναβληθεί για χρονικό διάστημα έως και έξι μήνες με σκοπό την ενδεχόμενη συμφιλίωση των συζύγων.

Όταν, πριν από τη συμπλήρωση χρονικού διαστήματος διάστασης τριών ετών, ένας από τους συζύγους υποβάλει αγωγή διαζυγίου για λόγους άλλους από τους τρεις προαναφερθέντες, το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει τον γάμο πριν από τη συμπλήρωση της νόμιμης προθεσμίας των τριών ετών και πρέπει να αναβάλει την εξέταση της υπόθεσης με σκοπό την πιθανή συμφιλίωση των συζύγων.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από τρία έτη, ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν και οι δύο σύζυγοι συμφωνήσουν στη λύση του γάμου τους και έχουν υποβάλει αίτηση λύσης στον συμβολαιογράφο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο για τους συμβολαιογράφους.

Το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει έναν γάμο, ακόμα κι αν αυτός έχει κλονιστεί, εάν και στον βαθμό που η διατήρηση του γάμου είναι αναγκαία σε εξαιρετικές περιπτώσεις για το συμφέρον του κοινού ανήλικου τέκνου των συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μόλις επέλθουν τα έννομα αποτελέσματα απόφασης χορήγησης διαζυγίου ή μόλις πιστοποιημένος συμβολαιογράφος εκδώσει πιστοποιητικό διαζυγίου, παύουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την έννομη σχέση μεταξύ των συζύγων. Το διαζύγιο μπορεί να επιβάλει νέες υποχρεώσεις και δικαιώματα στους πρώην συζύγους. Μόλις λυθεί ο γάμος, έκαστο πρόσωπο μπορεί να συνάψει άλλον γάμο.

Σύμφωνα με τον αστικό κώδικα, σύζυγος ο οποίος άλλαξε το επώνυμό του μετά τη σύναψη του γάμου έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το συζυγικό επώνυμο μετά τη λύση του γάμου, ή εναλλακτικά, κατόπιν σχετικής αίτησης, δικαστήριο ή συμβολαιογράφος μπορεί να του επιτρέψει να χρησιμοποιεί το επώνυμο που είχε πριν από τον γάμο.

Κατόπιν αίτησης του άλλου συζύγου, το δικαστήριο μπορεί να απαγορεύσει στον υπαίτιο σύζυγο για τον κλονισμό του γάμου να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θίγει τα συμφέροντα τέκνου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει έναν γάμο εάν οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε προηγούμενη έγγραφη συμφωνία σχετικά με τη διανομή τυχόν κοινής περιουσίας και εάν η συμφωνία επισυνάπτεται στην αίτηση διαζυγίου.

Σε περίπτωση λύσης γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν για τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των συζύγων, οι αξιώσεις τους διευθετούνται από το δικαστήριο βάσει του αστικού κώδικα ή των διατάξεων της συμφωνίας των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων. Ο αστικός κώδικας προβλέπει δύο είδη περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, δηλαδή τις σχέσεις που καθορίζονται από τη νομοθεσία και τις σχέσεις που καθορίζονται με συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, και το είδος των περιουσιακών σχέσεων καθορίζει τη διαδικασία για τη διανομή της περιουσίας σε περίπτωση διαζυγίου.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται από τη νομοθεσία, κατά τη διανομή της περιουσίας έκαστος σύζυγος δικαιούται να διατηρήσει την περιουσία που ανήκε σε αυτόν πριν από τον γάμο και κάθε χωριστή περιουσία που απέκτησε κατά τη διάρκεια του γάμου. Κάθε περιουσιακό στοιχείο που αποκτάται κατά τη διάρκεια του γάμου από κοινού από τους συζύγους ή από οποιονδήποτε από αυτούς με πόρους και των δύο συζύγων αποτελεί την κοινή περιουσία των δύο συζύγων. Θεωρείται ότι η κοινή περιουσία ανήκει και στους δύο συζύγους σε ίσα μέρη, εκτός εάν οποιοσδήποτε από αυτούς μπορεί να αιτιολογήσει και να αποδείξει ότι θα πρέπει να διανεμηθεί με διαφορετική αναλογία.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται με συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, η συμφωνία μπορεί να προβλέπει χωριστή ή κοινή κυριότητα όλων των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων, και η διανομή της περιουσίας αποφασίζεται τότε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία για τη σχετική συμβατική περιουσιακή σχέση.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου δεν μπορούν να εξεταστούν χωριστά τα ζητήματα που προκύπτουν από τις ανωτέρω περιγραφείσες έννομες σχέσεις εντός της οικογένειας, και ιδίως εκείνα που προκύπτουν από τις έννομες σχέσεις γονέων και τέκνων.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από συμβολαιογράφο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν όχι μόνο για το διαζύγιο, αλλά και για την επιμέλεια, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή των τέκνων. Μαζί με την αίτηση διαζυγίου πρέπει να υποβάλλεται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή του τέκνου.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν για την επιμέλεια κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή του τέκνου. Σε περίπτωση μη σύναψης συμφωνίας και εάν δεν έχουν διευθετηθεί ήδη οι αξιώσεις, αυτές πρέπει να υποβληθούν μαζί με την αίτηση αγωγής διαζυγίου· σε διαφορετική περίπτωση το δικαστήριο δεν μπορεί να χορηγήσει το διαζύγιο.

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη γονική μέριμνα

Η ευθύνη φροντίδας ενός τέκνου δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο δεν ζει πλέον με έναν ή και με τους δύο γονείς.

Σε περίπτωση που οι γονείς ζουν χωριστά, η κοινή γονική μέριμνά τους συνεχίζει να ισχύει. Η φροντίδα και εποπτεία του τέκνου πρέπει να διασφαλίζεται από τον γονέα με τον οποίο ζει το τέκνο.

Οι γονείς πρέπει να αποφασίζουν από κοινού για ζητήματα που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την ανάπτυξη του τέκνου. Οι διαφορές μεταξύ των γονέων επιλύονται από το δικαστήριο ανηλικών και κληρονομικών υποθέσεων (bārihtiesia), εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τη νομοθεσία.

Η κοινή επιμέλεια των γονέων παύει όταν συμφωνία μεταξύ των γονέων ή δικαστική απόφαση επιβάλει αποκλειστική επιμέλεια του ενός γονέα.

Όταν ένα τέκνο τελεί υπό την αποκλειστική επιμέλεια ενός γονέα, ο εν λόγω γονέας έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την επιμέλεια. Ο άλλος γονέας πρέπει να έχει δικαίωμα επικοινωνίας (το δικαίωμα να διατηρεί επαφή και ιδιωτικές σχέσεις με το τέκνο).

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη διατροφή τέκνου

Το ζήτημα της διατροφής τέκνου πρέπει να καθορίζεται κατά τη διαδικασία του διαζυγίου. Οι γονείς υποχρεούνται να παρέχουν στο τέκνο διατροφή ανάλογη προς τις δυνατότητες και την οικονομική κατάσταση τους. Το καθήκον συντήρησης ενός τέκνου βαρύνει τον πατέρα και τη μητέρα έως ότου το τέκνο καταστεί ικανό να αυτοσυντηρείται. Η υποχρέωση παροχής διατροφής σε ένα τέκνο δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο ζει χωριστά από την οικογένεια ή δεν ζει πλέον με έναν ή και με τους δύο γονείς του. Κατά τη λύση του γάμου τους οι γονείς ενός τέκνου μπορούν να συμφωνήσουν από κοινού για τη διατροφή του τέκνου, αλλά σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας η διαφορά επιλύεται από το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο αστικός κώδικας ορίζει ότι, κατά τον χρόνο λύσης του γάμου, ή ακόμα και μετά τη λύση του γάμου, πρώην σύζυγος μπορεί να αξιώσει από τον άλλο σύζυγο χρηματικά ποσά ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του άλλου συζύγου, προκειμένου να διασφαλίσει το βιοτικό επίπεδο που είχε πριν από τη λύση του γάμου. Το καθήκον εξασφάλισης του βιοτικού επιπέδου που είχε ο πρώην σύζυγος πριν από τον γάμο παύει όταν:

το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από την έκδοση του διαζυγίου ή την ακύρωση του γάμου είναι ίσο με τη διάρκεια του γάμου που λύθηκε ή, σε περίπτωση γάμου που έχει ακυρωθεί, με τη διάρκεια της συμβίωσης·

ο πρώην σύζυγος τελείει νέο γάμο·

το εισόδημα του πρώην συζύγου διασφαλίζει τη συντήρησή του·

ο πρώην σύζυγος αρνείται να συντηρηθεί από την εργασία του·

ο πρώην σύζυγος που έχει υποχρέωση διατροφής δεν διαθέτει επαρκή μέσα για τη διαβίωσή του ή έχει καταστεί ανίκανος για εργασία·

ο πρώην σύζυγος διαπράξει ποινικό αδίκημα κατά του άλλου συζύγου ή κατά της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας, της περιουσίας ή της τιμής ανιόντων ή κατιόντων του άλλου συζύγου·

ο πρώην σύζυγος αφήσει αβοήθητο τον άλλο σύζυγο ενώ είχε τη δυνατότητα να του παράσχει βοήθεια·

ο πρώην σύζυγος κατηγορήσει τον άλλο σύζυγο ή ανιόντα ή κατιόντα αυτού σεξουαλικά και ψευδώς για διάπραξη ποινικού αδικήματος·

ο πρώην σύζυγος διάγει ανήθικο ή ασύδοτο βίο·

οποιοσδήποτε από τους συζύγους αποβιώσει ή κηρυχθεί σε αφάνεια·

συντρέχουν άλλοι σημαντικοί λόγοι.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συναφθεί κατά παράβαση νομοθετικών διατάξεων που εμπόδιζαν τη νόμιμη σύναψή του. Από τη στιγμή που αρχίζει να παράγει έννομα αποτελέσματα δικαστική απόφαση η οποία κηρύσσει άκυρο έναν γάμο, θεωρείται ότι τα πρόσωπα δεν παντρεύτηκαν ποτέ και ο γάμος θεωρείται άκυρος και ανίσχυρος από τη στιγμή της σύναψής του. Πρέπει να σημειωθεί ότι ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί ακόμα και κατόπιν διαζυγίου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία:

ο γάμος δεν καταχωρίστηκε από υπάλληλο ληξιαρχείου ή από θρησκευτικό λειτουργό κάποιου από τα δόγματα που αναφέρονται στον αστικό κώδικα·

ο γάμος συνάφθηκε πλασματικά, χωρίς την πρόθεση δημιουργίας οικογένειας·

ο γάμος συνάφθηκε προτού και οι δύο σύζυγοι συμπληρώσουν το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, προτού ο ένας από τους συζύγους συμπληρώσει την ηλικία των δεκαέξι ετών, μετά τη συμπλήρωση της οποίας ο γάμος μπορεί να είναι έγκυρος εάν συνάφθηκε με ενήλικα και οι γονείς ή οι κληθεμένοι συναίνεσαν· ωστόσο, ο γάμος δεν μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συλληφθεί τέκνο μετά τον γάμο ή εάν και οι δύο σύζυγοι έχουν συμπληρώσει το ελάχιστο όριο ηλικίας κατά τον χρόνο έκδοσης δικαστικής απόφασης·

τη στιγμή σύναψης του γάμου ένας από τους συζύγους βρισκόταν σε κατάσταση που τον εμπόδιζε να κατανοήσει τη σημασία των πράξεών του ή να ελέγξει τις πράξεις του·

ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ προσώπων με απαγορευμένο βαθμό συγγένειας, δηλαδή άμεσα ανιόντων ή κατιόντων, αδελφού και αδελφής ή ετεροθαλούς αδελφού και αδελφής·

ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ υιοθετούντος και υιοθετημένου, εκτός αν έχουν παύσει οι έννομες σχέσεις που δημιουργούνται με την υιοθεσία·

ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ επιτρόπου και επιτροπευομένου ή μεταξύ δικαστικού συμπαραστάτη και προσώπου υπό δικαστική συμπαράσταση, πριν από τη λήξη των σχέσεων επιτροπείας ή κηδεμονίας·

ένας από τους συζύγους ήταν ήδη παντρεμένος.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αγωγή ακύρωσης του γάμου μπορεί να υποβληθεί ανά πάσα στιγμή χωρίς περιορισμό, από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή από τον εισαγγελέα. Σε περίπτωση λύσης του γάμου λόγω θανάτου ή διαζυγίου, αγωγή ακύρωσης μπορούν να καταθέσουν μόνο τα πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα θίγονται. Σε περίπτωση που και οι δύο σύζυγοι έχουν αποβιώσει, δεν μπορεί πλέον να κατατεθεί αγωγή ακύρωσης του γάμου τους.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Μετά την ακύρωση του γάμου οι σύζυγοι ανακτούν το επώνυμο που είχαν πριν από τον γάμο. Εάν κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας σύζυγος δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτραπεί να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο.

Εάν κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας από τους συζύγους γνώριζε το ενδεχόμενο ακύρωσης του γάμου, ο άλλος σύζυγος δικαιούται να αξιώσει από αυτόν όχι μόνο τα αναγκαία μέσα για τη διατήρηση του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου του αλλά και αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Όταν ακυρωθεί ένας γάμος, οι περιπτώσεις στις οποίες πρώην σύζυγος απαλλάσσεται από την υποχρέωση εξασφάλισης του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου του άλλου συζύγου είναι ίδιες με αυτές που ισχύουν σε περίπτωση διαζυγίου (βλ. ερώτηση 3.4).

Όσον αφορά τη διανομή της περιουσίας μετά την ακύρωση του γάμου, καθένας από τους πρώην συζύγους δικαιούται να διατηρήσει την προγαμιαία περιουσία του και κάθε περιουσία που έχει αποκτήσει κατά τη διάρκεια της συμβίωσης. Η από κοινού αποκτηθείσα περιουσία διανέμεται σε ίσα μέρη μεταξύ των πρώην συζύγων.

Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου κανείς από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η περιουσία διανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού κώδικα που διέπουν τη διανομή της περιουσίας που έχει αποκτηθεί κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου. Ωστόσο, σε περίπτωση που μόνο ένας από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η διαδικασία αναφορικά με τη διανομή της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου σε περίπτωση διαζυγίου εφαρμόζεται μόνο για τον σύζυγο που δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στη Λετονία ο γάμος μπορεί να λυθεί από συμβολαιογράφο κατόπιν κοινής αίτησης και των δύο συζύγων. Η διαδικασία λύσης του γάμου από συμβολαιογράφο καθορίζεται στο τμήμα P του νόμου για τους συμβολαιογράφους. Πιστοποιημένος συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο στις περιπτώσεις όπου οι σύζυγοι έχουν συμφωνήσει το διαζύγιο και δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, ή οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία και έχουν συνάψει γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, δεν υπάρχει ειδική τοπική αρμοδιότητα —τα πρόσωπα μπορούν να απευθυνθούν σε οποιονδήποτε συμβολαιογράφο οπουδήποτε στη χώρα. Αυτό δεν ισχύει για τις διασυνοριακές υποθέσεις, στις οποίες η δικαιοδοσία διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Εάν, βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλης διεθνούς νομοθεσίας, ένα διασυνοριακό διαζύγιο δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία της Λετονίας, πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν μπορεί να κινήσει τη διαδικασία διαζυγίου και πρέπει να ενημερώσει σχετικά τους συζύγους.

Στις υποθέσεις διασυνοριακού διαζυγίου το εφαρμοστέο δίκαιο καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό.

Αίτηση διαζυγίου που κατατίθεται ενώπιον συμβολαιογράφου πρέπει να αναφέρει τα ακόλουθα:

το όνομα, το επώνυμο και τον αριθμό ταυτότητας κάθε συζύγου (εάν ένας σύζυγος δεν διαθέτει αριθμό ταυτότητας, το έτος, την ημέρα και τον μήνα γέννησής του)·

το έτος, την ημέρα και τον μήνα του γάμου και τον αριθμό καταχώρισης στο ληξιαρχείο·

τη χώρα καταχώρισης του γάμου και την αρχή ή το θρησκευτικό δόγμα και τον θρησκευτικό λειτουργό ενώπιον των οποίων συνάφθηκε·

αν οι σύζυγοι έχουν κοινά ανήλικα τέκνα και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των κοινών ανήλικων τέκνων, την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας και τη διατροφή·

αν οι σύζυγοι έχουν κοινή περιουσία και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της εν λόγω περιουσίας·

τα επώνυμα των συζύγων μετά το διαζύγιο.

Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει πρωτότυπο του πιστοποιητικού γάμου ή αντίγραφο ή απόσπασμα που εκδίδεται από ληξιαρχείο ή δήλωση ληξιαρχείου.

Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Η αγωγή διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου πρέπει να υποβληθεί στο επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο [rajona (pilsētas) tiesa] που έχει δικαιοδοσία —συνήθως το δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του εναγομένου ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας του εναγομένου. Η αγωγή μπορεί να υποβληθεί στο δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του ενάγοντος ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας του ενάγοντος, εάν:

ανήλικο διαμένουν με τον ενάγοντα·

ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο που εκτίει ποινή φυλάκισης·

ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο το οποίο δεν έχει δηλωθέντα τόπο κατοικίας, του οποίου ο τόπος κατοικίας είναι άγνωστος ή το οποίο διαμένει στο εξωτερικό.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου, όταν ένας από τους συζύγους έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος ή είναι πολίτης άλλου κράτους μέλους, ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000.

Μόλις καθοριστεί ποιο είναι το αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζεται η πολιτική δικονομία του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου ορίζονται επίσης σε διμερείς διεθνείς συμφωνίες για τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις που έχουν συναφθεί με χώρες εκτός ΕΕ και είναι δεσμευτικές για τη Λετονία.

Σύμφωνα με τα άρθρα 128 και 2351 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, στην αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου πρέπει να αναφέρονται τα εξής:

το όνομα του δικαστηρίου προς το οποίο υποβάλλεται η αγωγή·

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και ο καταχωρισμένος τόπος κατοικίας ή, ελλείψει αυτού, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του ενάγοντος· στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα. Ο ενάγων μπορεί επίσης να δηλώσει άλλη διεύθυνση για την αλληλογραφία του με το δικαστήριο·

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας, ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και τυχόν δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση του εναγομένου ή του ενδιαφερόμενου μέρους ή, ελλείψει αυτών, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του· για νομικό πρόσωπο, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα. Ο αριθμός ταυτότητας ή ο αριθμός μητρώου του εναγομένου πρέπει να αναφέρεται, εάν είναι γνωστός·

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο του εκπροσώπου του ενάγοντος, εάν η αγωγή ασκείται από εκπρόσωπο, ή, σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·

σε αξίωση για καταβολή χρηματικού ποσού, το όνομα του πιστωτικού ιδρύματος και ο αριθμός λογαριασμού στον οποίο μπορεί να κατατεθεί το οφειλόμενο ποσό, εάν υπάρχει·

το αντικείμενο της αξίωσης·

το ποσό της αξίωσης, εάν αυτή είναι αποτιμητή σε χρήμα, και ο τρόπος υπολογισμού του ποσού του οποίου ζητείται η καταβολή ή το οποίο αμφισβητείται·

τα πραγματικά περιστατικά στα οποία ο ενάγων στηρίζει την αξίωσή του, καθώς και αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά·

η νομοθεσία στην οποία βασίζεται η αξίωση·

οι αξιώσεις του ενάγοντος·

κατάλογος των εγγράφων που προσαρτώνται στην αγωγή·

η ημερομηνία σύνταξης της αγωγής και κάθε άλλη σημαντική σχετική πληροφορία.

Η αγωγή διαζυγίου πρέπει επίσης να αναφέρει τα ακόλουθα:

από πότε οι διάδικοι ζουν σε διάσταση·

αν ο άλλος σύζυγος συμφωνεί με το διαζύγιο·

αν οι διάδικοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των τέκνων, τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του άλλου γονέα, τη διατροφή και τη διανομή της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου ή αν υποβάλουν αξιώσεις στο δικαστήριο όσον αφορά τα ζητήματα αυτά.

Η αγωγή πρέπει να υπογράφεται από τον ενάγοντα ή τον εκπρόσωπό του. Σε υπόθεση διαζυγίου ή ακύρωσης, ο εκπρόσωπος ενός διαδίκου πρέπει να έχει ειδική εξουσιοδότηση χειρισμού της υπόθεσης. Η εξουσιοδότηση εκπροσώπησης σε υποθέσεις διαζυγίου ή ακύρωσης καλύπτει και κάθε άλλη σχετική αξίωση.

Στην αγωγή πρέπει να επισυνάπτονται τα ακόλουθα:

ακριβές αντίγραφο της αγωγής, για να αποσταλεί στον εναγόμενο·

έγγραφο που να πιστοποιεί ότι έχουν καταβληθεί τα κρατικά τέλη και τα άλλα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τη διαδικασία και κατά το ποσό που ορίζει ο νόμος·

έγγραφο ή έγγραφα που να πιστοποιούν τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται η αξίωση (όπως πιστοποιητικό καταχώρισης γάμου).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Κατά γενικό κανόνα το κράτος παρέχει νομική συνδρομή εάν τα μέσα ή το επίπεδο εισοδήματος ενός προσώπου δεν του παρέχουν τη δυνατότητα να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων του ή εάν βρεθεί ξαφνικά σε κατάσταση και οικονομικές περιστάσεις που το εμποδίζουν να το πράξει (π.χ. λόγω φυσικής καταστροφής, ανωτέρας βίας ή άλλων περιστάσεων που είναι εκτός του ελέγχου του), ή εάν το πρόσωπο εξαρτάται εξ ολοκλήρου από το κράτος ή την τοπική αρχή, με αποτέλεσμα η προστασία των δικαιωμάτων του προσώπου να καθίσταται αντικειμενικά δυσχερής για το πρόσωπο αυτό. Η νομική συνδρομή χορηγείται σύμφωνα με τον νόμο για την κρατική νομική συνδρομή.

Γενικά, η νομική συνδρομή καλύπτει τις δαπάνες που αφορούν την προετοιμασία διαδικαστικών εγγράφων, την παροχή νομικών συμβουλών κατά τη διάρκεια διαδικασίας, την εκπροσώπηση ενώπιον δικαστηρίου και την εκτέλεση δικαστικής απόφασης.

Η Λετονία παρέχει επίσης νομική συνδρομή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Σε πρώτο βαθμό, η υπόθεση εξετάζεται από επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο [rajona (pilsētas) tiesa]. Κατά της απόφασης μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου (apgabaltiesa), καθώς και αναίρεση (kasācija).

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το αληθές εγγράφων που έχουν επικυρωθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τον νόμο. Μπορούν να προσβληθούν με την κατάθεση χωριστής αγωγής.

Τυχόν καταγγελία σύμφωνα με την οποία πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν ενήργησε προσηκόντως κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή αρνήθηκε να εκτελέσει τα καθήκοντά του, πρέπει να υποβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου στην εποπτεία του οποίου υπόκειται ο συμβολαιογράφος, εντός ενός μήνα από την ημερομηνία εκτέλεσης της πράξης που αποτελεί αντικείμενο της καταγγελίας ή άρνησης εκτέλεσης της ζητηθείσας πράξης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζεται στη Λετονία, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς ειδικές διαδικασίες. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγνώριση στη Λετονία απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, να ζητήσει την αναγνώριση ή την άρνηση αναγνώρισης της απόφασης, υποβάλλοντας αίτηση για αναγνώριση (atzīšana) ή για αναγνώριση και εκτέλεση (atzīšana un izpildīšana) της αλλοδαπής απόφασης στο επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης της απόφασης ή του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του εναγομένου ή, ελλείψει αυτού, του δικαστηρίου του πραγματικού τόπου κατοικίας του εναγομένου.

Η απόφαση αναγνώρισης ή αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο λαμβάνεται από μονομελές δικαστήριο, βάσει της υποβληθείσας αίτησης και των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων, εντός 10 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, χωρίς κλήτευση των διαδίκων. Ο δικαστής μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση στη Λετονία μόνο βάσει ενός από τους λόγους μη αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Βάσει αυτών, απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να μην αναγνωρισθεί στη Λετονία στις ακόλουθες περιπτώσεις:

αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη της Λετονίας·

αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερμηοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στη Λετονία·

αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στη Λετονία.

Σύμφωνα με το άρθρο 638 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, στην αίτηση για αναγνώριση απόφασης πρέπει να αναφέρονται τα ακόλουθα:

το όνομα του δικαστηρίου προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτοποίησης) του αιτούντος και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο· σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας του εναγομένου (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτότητας), ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και τυχόν δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση ή, ελλείψει αυτών, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του εναγομένου· σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·

το αντικείμενο της αίτησης και τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται·

το αίτημα του αιτούντος για αναγνώριση ή αναγνώριση και εκτέλεση, εν όλω ή εν μέρει, της αλλοδαπής απόφασης·

ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος και η διεύθυνσή του, σε περίπτωση που έχει διοριστεί εκπρόσωπος για τον χειρισμό της υπόθεσης στη Λετονία·

κατάλογος των προσαρτημένων εγγράφων·

η ημερομηνία και ώρα σύνταξης της αίτησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η αίτηση για αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα:

αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

εάν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, έγγραφο που αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης (για διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου) έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερμηοδικήσαντα διάδικο· εναλλακτικά, ο αιτών μπορεί να υποβάλει έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την ερήμην απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από αρμόδια αρχή ή δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, υπάρχουν δύο τρόποι με τους οποίους ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να εναντιωθεί στην αναγνώριση στη Λετονία απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από δικαστήριο να εκδώσει απόφαση ότι απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αναγνωρισθεί στη Λετονία.

Δεύτερον, ο εναγόμενος σε υπόθεση που αφορά αναγνώριση απόφασης μπορεί να προσβάλει την αναγνώριση της απόφασης στη Λετονία ακόμα και όταν άλλο πρόσωπο έχει ήδη υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση της απόφασης και όταν βάσει της αίτησης αυτής το επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει την απόφαση. Ο εναγόμενος μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις κατά της αναγνώρισης στη Λετονία απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, προσβάλλοντας την απόφαση του επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου με την οποία αναγνωρίζεται η απόφαση. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η απόφαση επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου με την οποία αναγνωρίζεται απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους μπορεί να προσβληθεί ενώπιον περιφερειακού δικαστηρίου με την άσκηση παρεπόμενων αντιρρήσεων (blakus sūdzība) ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και την αποστολή της αίτησης στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο. Ο εναγόμενος ή ο αιτών μπορούν να προσβάλουν απόφαση περιφερειακού δικαστηρίου σχετικά με την αναγνώριση απόφασης ενώπιον της Γερουσίας του Ανώτατου Δικαστηρίου (Augstākās tiesas Senāts) με την υποβολή παρεπόμενων αντιρρήσεων στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και με την αποστολή της αίτησης στο Τμήμα Αστικών Υποθέσεων της Γερουσίας του Ανώτατου Δικαστηρίου.

Ο εναγόμενος μπορεί να εναντιωθεί στην αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνο για έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (βλ. ερώτηση 14).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Η διαδικασία για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου ορίζεται στον [κανονισμό \(ΕΕ\) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό \(κανονισμός Ρώμη III\)](#).

Σύνδεσμοι

<https://www.tiesas.lv/>

<https://www.llrx.com/2002/11/features-latvian-law-guide/> (στην αγγλική γλώσσα)

<https://vvc.gov.lv>

<https://www.tm.gov.lv/lv>

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [H Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Λιθουανία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Τα θέματα σχετικά με το διαζύγιο ρυθμίζονται στο κεφάλαιο 4 της ενότητας II του τρίτου τόμου (Οικογενειακό Δίκαιο) του αστικού κώδικα της Δημοκρατίας της Λιθουανίας («ο αστικός κώδικας της Λιθουανίας»).

Το άρθρο 3.51 καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη λήψη διαζυγίου με κοινή συναίνεση. Λύση γάμου μπορεί να επέλθει, εφόσον πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

έχει παρέλθει διάστημα ενός έτους από τη σύναψη του γάμου

οι σύζυγοι έχουν υπογράψει συμφωνητικό διαζυγίου (διανομή περιουσίας, διατροφή τέκνων, κ.λπ.)

αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, το διαζύγιο εκδίδεται με απλουστευμένη διαδικασία.

Το άρθρο 3.55 του αστικού κώδικα της Λιθουανίας καθορίζει τις προϋποθέσεις για τη λήψη διαζυγίου κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων, η οποία υποβάλλεται στο περιφερειακό δικαστήριο του τόπου διαμονής του ενάγοντος. Στην περίπτωση αυτή, το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί σε περίπτωση που ικανοποιείται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση για περισσότερο από έναν χρόνο

ο ένας εκ των συζύγων κρίθηκε ότι στερείται ικανότητας δικαίου βάσει δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε μετά τη σύναψη του γάμου

ο τόπος διαμονής ενός εκ των συζύγων έχει αναγνωριστεί ως άγνωστος βάσει δικαστικής απόφασης

ο ένας εκ των συζύγων εκτίει ποινή φυλάκισης διάρκειας άνω του ενός έτους για διάπραξη μη προμελετημένου εγκλήματος.

Το άρθρο 3.60 του αστικού κώδικα της Λιθουανίας καθορίζει τις προϋποθέσεις του διαζυγίου λόγω υπαιτιότητας ενός (ή αμφότερων) των συζύγων. Ο/Η σύζυγος δύναται να καταθέσει αίτηση διαζυγίου αν ο γάμος έχει κλονιστεί λόγω σφάλματος του έτερου συζύγου. Ο/Η σύζυγος αναγνωρίζεται ως υπεύθυνος/-η για τον κλονισμό του γάμου αν έχει προβεί σε ουσιαστική παραβίαση των γαμικών του/της υποχρεώσεων, όπως ορίζονται στον τρίτο τόμο (οικογενειακό δίκαιο) του αστικού κώδικα της Λιθουανίας (Civilinis kodeksas), με αποτέλεσμα να καταστεί αφόρητος ο κοινός έγγαμος βίος. Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει κλονιστεί λόγω υπαιτιότητας του άλλου συζύγου αν ο εν λόγω σύζυγος έχει καταδικαστεί για προμελετημένο έγκλημα ή έχει διαπράξει μοιχεία ή επιδεικνύει καταχρηστική συμπεριφορά προς τον άλλο σύζυγο ή προς μέλη της οικογένειας ή έχει εγκαταλείψει την οικογένεια και δεν μεριμνά γι' αυτήν για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους.

Ο αναγόμενος σε δικαστική υπόθεση διαζυγίου δύναται να αμφισβητήσει την υπαιτιότητά του και να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι υπεύθυνος για τον κλονισμό του γάμου είναι ο ενάγων. Το δικαστήριο, αφού λάβει υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, δύναται να αποφανθεί ότι αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπαίτιοι για τον κλονισμό του γάμου. Αν το δικαστήριο αποφανθεί ότι αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπαίτιοι για τον κλονισμό του γάμου, οι συνέπειες είναι οι ίδιες με εκείνες της λύσης ενός γάμου με κοινή συναίνεση.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ένας γάμος λύεται με τον θάνατο ενός εκ των συζύγων ή με το διαζύγιο που εκδίδεται σύμφωνα με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις. Ένας γάμος μπορεί να λυθεί με κοινή συναίνεση των συζύγων, κατόπιν αίτησης ενός εκ των ή με υπαιτιότητα ενός εκ των ή αμφότερων των συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει λυθεί από την ημέρα που τίθεται σε ισχύ η δικαστική απόφαση του διαζυγίου. Εντός τριών εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος της απόφασης του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να διαβιβάσει αντίγραφο της εν λόγω απόφασης στο τοπικό ληξιαρχείο, το οποίο καταχωρεί το διαζύγιο.

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μετά το διαζύγιο, ο/η σύζυγος μπορεί να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τη διάρκεια του γάμου ή να επαναφέρει το επώνυμο που είχε πριν από αυτόν. Όταν ένας γάμος λύεται με υπαιτιότητα ενός εκ των συζύγων, το δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος του άλλου συζύγου, να απαγορεύσει στον υπαίτιο σύζυγο να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τη διάρκεια του γάμου, εκτός εάν οι σύζυγοι έχουν τέκνα μαζί.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Η διανομή της περιουσίας των συζύγων εξαρτάται από το καθεστώς που διέπει τις περιουσιακές τους σχέσεις, το οποίο μπορεί να έχει οριστεί από τον νόμο ή με σύμβαση. Σε περίπτωση απουσίας γαμήλιας σύμβασης, η περιουσία των συζύγων καλύπτεται από το προβλεπόμενο από τον νόμο καθεστώς σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις. Οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων διέπονται από το κεφάλαιο 6 της ενότητας III του τρίτου τόμου του αστικού κώδικα της Λιθουανίας.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Αν η συζυγική κατοικία ανήκει σε έναν εκ των συζύγων, το δικαστήριο δύναται να ορίσει επικαρπία, δίνοντας τη δυνατότητα στον/στην άλλο/άλλη σύζυγο να παραμείνει στη συζυγική κατοικία αν μετά το διαζύγιο εξακολουθούν να ζουν μαζί του/της ανήλικα τέκνα. Η επικαρπία ισχύει μέχρι την ενηλικίωση του τέκνου ή των τέκνων. Αν η συζυγική κατοικία είναι μισθωμένη, το δικαστήριο δύναται να μεταβιβάσει το μισθωτήριο στον σύζυγο με τον οποίο ζουν τα ανήλικα τέκνα ή στον σύζυγο που είναι ανίκανος προς εργασία, και να εκδιώξει τον άλλο σύζυγο αν το δικαστήριο έχει διατάξει ο τελευταίος να ζει χωριστά.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά την έκδοση απόφασης σε υπόθεση διαζυγίου, το δικαστήριο επιδικάζει επίσης διατροφή σε πρώην σύζυγο που χρήζει στήριξης, εκτός εάν το ζήτημα της διατροφής έχει διευθετηθεί στο συμφωνητικό διαζυγίου που έχει καταρτιστεί μεταξύ των συζύγων. Οι σύζυγοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα για διατροφή αν

τα περιουσιακά στοιχεία ή το εισόδημά τους επαρκούν για να τους στηρίξουν πλήρως. Τεκμαίρεται ότι ένας σύζυγος θα απαιτήσει την καταβολή διατροφής αν έχει αναλάβει την ανατροφή ανήλικου τέκνου που έχει προκύψει από τον γάμο ή αν είναι ανίκανος/ανίκανη προς εργασία λόγω ηλικίας ή προβλημάτων υγείας. Ο/Η σύζυγος που δεν ήταν σε θέση να αποκτήσει οιαδήποτε προσόντα (να ολοκληρώσει τις σπουδές του/της), λόγω του γάμου και των κοινών συμφερόντων της οικογένειας ή λόγω της ανάγκης να παράσχει φροντίδα στα τέκνα, δικαιούται να απαιτήσει από τον/την πρώην σύζυγο την κάλυψη των εξόδων, προκειμένου να ολοκληρώσει τις σπουδές του/της ή να επανεκπαιδευτεί.

Ο σύζυγος που βαρύνεται με υπαιτιότητα για το διαζύγιο δεν δικαιούται διατροφή.

Κατά τη χορήγηση διατροφής και τον καθορισμό του ποσού, το δικαστήριο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια του γάμου, την ανάγκη καταβολής διατροφής, τα περιουσιακά στοιχεία αμφοτέρων των πρώην συζύγων, την κατάσταση της υγείας, την ηλικία και την ικανότητά τους προς εργασία, τις πιθανότητες εύρεσης εργασίας που έχει ένας άνεργος σύζυγος, καθώς και άλλες σημαντικές περιστάσεις.

Οι παροχές διατροφής μειώνονται, καταβληθούνται μόνο περιστασιακά ή ακυρώνονται αν συντρέχει οποιαδήποτε από τις παρακάτω περιστάσεις:

ο γάμος διήρκεσε λιγότερο από έναν χρόνο

ο σύζυγος που δικαιούται διατροφή έχει διαπράξει έγκλημα κατά του άλλου συζύγου ή συγγενούς αυτού

οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σύζυγος που δικαιούται διατροφή οφείλονται στην πλημμελή του/της συμπεριφορά

ο σύζυγος που αιτείται διατροφής δεν συνέβαλε στην αύξηση της κοινής περιουσίας ή σκόπιμα έβλαψε τα συμφέροντα του άλλου συζύγου ή της οικογένειας κατά τη διάρκεια του γάμου.

Το δικαστήριο δύναται να απαιτήσει από τον πρώην σύζυγο που υποχρεούται να καταβάλει διατροφή στον άλλο σύζυγο να παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι θα τηρήσει την εν λόγω υποχρέωση. Η διατροφή μπορεί να καταβληθεί ως εφάπαξ ποσό ή με τη μορφή τακτικών μηνιαίων πληρωμών (δόσεων) ή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων.

Αν ο ένας σύζυγος καταθέσει αίτηση διαζυγίου λόγω ανικανότητας του άλλου συζύγου, ο σύζυγος που εκκινεί τη διαδικασία διαζυγίου πρέπει να καλύψει τα έξοδα για τη θεραπεία και τη φροντίδα του ανίκανου πρώην συζύγου, εκτός αν τα εν λόγω έξοδα καλύπτονται από τα κρατικά ταμεία κοινωνικής ασφάλισης. Μια απόφαση καταβολής διατροφής συνιστά λόγο για αναγκαστικό ενέχυρο (υποθήκη) των περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου. Αν ο πρώην σύζυγος αθετήσει την υποχρέωσή του για καταβολή διατροφής, τότε τα περιουσιακά του στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την καταβολή των πληρωμών, σύμφωνα με τη νόμιμη διαδικασία.

Σε περίπτωση θανάτου του πρώην συζύγου ο οποίος υποχρεούνταν να καταβάλει διατροφή, η υποχρέωση μεταβιβάζεται στους διαδόχους του στο μέτρο που το επιτρέπει η κληρονομιά περιουσία, ανεξαρτήτως του τρόπου αποδοχής της περιουσίας.

Αν ο πρώην σύζυγος που λαμβάνει διατροφή πεθάνει ή ξαναπαντρευτεί, παύει η καταβολή της διατροφής. Σε περίπτωση θανάτου, το δικαίωμα της διεκδίκησης καθυστερούμενων ή μη καταβληθέντων πληρωμών της διατροφής μεταβιβάζεται στους διαδόχους του εκλιπόντος συζύγου. Αν επέλθει λύση του νέου γάμου, ο/η πρώην σύζυγος μπορεί να υποβάλει αίτηση ανανέωσης της καταβολής διατροφής, υπό την προϋπόθεση ότι έχει αναλάβει την ανατροφή τέκνου ή φροντίζει τέκνο με αναπηρία από τον προηγούμενο γάμο του/της. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, το καθήκον του/της συζύγου από τον επόμενο γάμο να καταβάλει διατροφή υπερισχύει έναντι καθήκοντος του/της συζύγου από τον προηγούμενο γάμο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Όταν το δικαστήριο εκδίδει απόφαση δικαστικού χωρισμού, οι σύζυγοι δεν ζουν πλέον μαζί, όμως εξακολουθούν να ισχύουν τα λοιπά δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους. Ο δικαστικός χωρισμός μπορεί να αποτελέσει το πρώτο βήμα προς το διαζύγιο. Ωστόσο, δεν σημαίνει ότι οι σύζυγοι δεν μπορούν να ξεκινήσουν εκ νέου τη συμβίωσή τους. Σε αντίθεση με το διαζύγιο, οι σύζυγοι που βρίσκονται εν διαστάσει δεν μπορούν να ξαναπαντρευτούν, διότι δεν είναι τυπικά διαζευγμένοι.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο ένας εκ των συζύγων μπορεί να καταθέσει στο δικαστήριο αίτηση δικαστικού χωρισμού αν συγκεκριμένες περιστάσεις, οι οποίες δεν μπορούν να εξαρτώνται από τον άλλο σύζυγο, καταδεικνύουν ότι η κοινή τους ζωή έχει γίνει από κοινού αφόρητη/αδύνατη ή ότι θα μπορούσε να βλάψει σημαντικά τα συμφέροντα των ανήλικων τέκνων τους, ή ότι οι σύζυγοι δεν ενδιαφέρονται πλέον να ζήσουν μαζί. Οι σύζυγοι μπορούν να καταθέσουν κοινή αίτηση δικαστικού χωρισμού στο δικαστήριο εφόσον έχουν συμφωνία χωρισμού στην οποία ρυθμίζονται ζητήματα κατοικίας, διατροφής και εκπαίδευσης των ανήλικων τέκνων τους, η διανομή της περιουσίας τους και η αμοιβαία διατροφή.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο χωρισμός δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συζύγων απέναντι στα ανήλικα τέκνα τους οι σύζυγοι απλώς ζουν χωριστά. Κατά την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού, το δικαστήριο πρέπει πάντοτε να εκδίδει διαταγή προσαρμογής της περιουσίας, εκτός αν τα εν λόγω ζητήματα έχουν διευθετηθεί στη γαμήλια σύμβαση μεταξύ των συζύγων. Οι νομικές συνέπειες του χωρισμού όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των συζύγων επέρχονται από την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας. Ωστόσο, αν ο ένας σύζυγος έχει κριθεί υπαίτιος για τον χωρισμό, δεν μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο την αναδρομική ισχύ των νομικών συνεπειών του χωρισμού σε σχέση με τα περιουσιακά δικαιώματα των συζύγων από την ημερομηνία κατά την οποία οι σύζυγοι ουσιαστικά σταμάτησαν να ζουν μαζί. Αν ο ένας εκ των εν διαστάσει συζύγων πεθάνει μετά την έκδοση απόφασης χωρισμού, ο επιζών σύζυγος διατηρεί όλα τα νόμιμα δικαιώματά του επιζώντος συζύγου, εκτός αν βάσει δικαστικής απόφασης έχει κριθεί υπαίτιος για τον χωρισμό. Ο ίδιος κανόνας ισχύει σε περίπτωση που το δικαστήριο εκδώσει απόφαση χωρισμού βάσει κοινής αίτησης που έχουν καταθέσει οι σύζυγοι, εκτός αν προβλέπεται κάτι διαφορετικό στη συμφωνία χωρισμού μεταξύ των συζύγων. Ωστόσο, ο επιζών σύζυγος δεν μπορεί να κληρονομήσει την περιουσία του θανόντος συζύγου.

Κατά την έκδοση απόφασης χωρισμού, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση με την οποία υποχρεώνεται ο υπαίτιος σύζυγος να καταβάλει διατροφή στον άλλο σύζυγο εφόσον χρήζει στήριξης, εκτός αν το ζήτημα της διατροφής έχει διευθετηθεί στη συμφωνία χωρισμού μεταξύ των συζύγων.

Ο χωρισμός λήγει αν οι σύζυγοι αρχίσουν να ζουν και πάλι μαζί και η κοινή τους ζωή επιβεβαιώνει την πρόθεσή τους να ζήσουν μονίμως μαζί. Ο χωρισμός λήγει όταν το δικαστήριο εκδώσει απόφαση με την οποία εγκρίνει την κοινή αίτηση των συζύγων για λήξη του χωρισμού και ανάκληση της προηγούμενης απόφασης χωρισμού.

Κατά την επανέναρξη της κοινής ζωής των συζύγων, η περιουσία τους παραμένει ξεχωριστή έως ότου συνάψουν νέα γαμήλια σύμβαση και επιλέξουν νέο καθεστώς για τις περιουσιακές τους σχέσεις. Η λήξη του δικαστικού χωρισμού παράγει έννομα αποτελέσματα για τρίτους μόνο εφόσον οι σύζυγοι συνάψουν νέα γαμήλια σύμβαση και την καταχωρίσουν σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 3.103 του αστικού κώδικα της Λιθουανίας.

Αν οι σύζυγοι βρίσκονται εν διαστάσει για περισσότερο από έναν χρόνο από την έναρξη ισχύος της δικαστικής απόφασης, οιοσδήποτε εκ των δύο συζύγων μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο από το δικαστήριο. Γάμος που έχει ακυρωθεί από το δικαστήριο είναι άκυρος ab initio. Οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου (βλέπε σημείο 9) εξαρτώνται από το αν οι σύζυγοι, ή τουλάχιστον ο ένας εξ αυτών, ενήργησαν καλή τη πίστι κατά τη σύναψη του γάμου. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, ο νόμος προσταρίζει τα δικαιώματα των τέκνων από γάμο που έχει ακυρωθεί (θεωρείται ότι έχουν γεννηθεί εντός γάμου). Μετά την ακύρωση του γάμου τους τα μέρη μπορούν να συνάψουν νέο γάμο ή καταχωρημένη συμβίωση.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος μπορεί να κηρυχθεί άκυρος αν δεν πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις σύναψης γάμου:

σύναψη γάμου υφίσταται μόνο μεταξύ ατόμων διαφορετικού φύλου.

Ένας άντρας και μια γυναίκα μπορούν να συνάψουν γάμο με δική τους ελεύθερη βούληση. Κάθε απειλή, εξαναγκασμός, εξαπάτηση ή απουσία ελεύθερης βούλησης συνιστά λόγο ακύρωσης του γάμου.

Σύναψη γάμου μπορεί πραγματοποιηθεί μεταξύ ατόμων που κατά την ημέρα του γάμου έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τα 18 έτη. Κατόπιν αίτησης προσώπου που επιθυμεί να παντρευτεί πριν από τη συμπλήρωση των 18 ετών, το δικαστήριο μπορεί να μειώσει, με απλουστευμένη διαδικασία, για το εν λόγω άτομο την ηλικία συναίνεσης σε γάμο, όχι όμως περισσότερο από δύο έτη. Η εγκυμοσύνη αποτελεί σημαντικό λόγο για τη μείωση της ηλικίας συναίνεσης σε γάμο. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει τον γάμο πριν από την ηλικία των 16 ετών.

Άτομο το οποίο βάσει δικαστικής απόφασης που έχει τεθεί σε ισχύ έχει κριθεί ότι στερείται ικανότητας δικαίου δεν μπορεί να συνάψει γάμο. Αν διαπιστωθεί ότι έχει πραγματοποιηθεί δικαστική προσφυγή με σκοπό να κριθεί ότι στερείται ικανότητας δικαίου το ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών σε επιδιωκόμενο γάμο, πρέπει να αναβληθεί η καταχώριση του γάμου, έως ότου τεθεί σε ισχύ η απόφαση στην εν λόγω υπόθεση.

Έγγαμο πρόσωπο που δεν έχει πετύχει την έκδοση απόφασης διαζυγίου βάσει της διαδικασίας που ορίζεται από τον νόμο δεν μπορεί να συνάψει άλλο γάμο.

Απαγορεύεται η σύναψη γάμου μεταξύ γονέων και τέκνων, θετών γονέων και υιοθετημένων τέκνων, παππούδων και εγγονών, αδερφών και ετεροθαλών αδερφών, εξαδέλφων, θείων και ανιψιών.

Οι εικονικοί γάμοι μπορούν επίσης να ακυρωθούν. Γάμος που συνάπτεται μόνο για τα προσχήματα ή χωρίς την πρόθεση δημιουργίας νόμιμης οικογενειακής σχέσης μπορεί να ακυρωθεί κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων ή εισαγγελικής παρέμβασης.

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί εφόσον δεν συνήφθη με ελεύθερη βούληση. Ο/Η σύζυγος μπορεί να καταθέσει αίτηση ακύρωσης εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι, κατά τον γάμο, δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει το νόημα των πράξεών του/της ή δεν είχε τον έλεγχο αυτών. Ακύρωση μπορεί να ζητήσει ο/η σύζυγος που ωδήθηκε σε γάμο με τη χρήση απειλής, εξαναγκασμού ή απάτης.

Ο/Η σύζυγος που συναίνεσε σε γάμο λόγω ουσιώδους σφάλματος μπορεί να ζητήσει ακύρωση του γάμου. Ένα σφάλμα θεωρείται ουσιώδες αν αφορά περιστάσεις που συνδέονται με το άλλο μέρος και οι οποίες, αν είχαν γίνει γνωστές, θα απέτρεπαν τον/την σύζυγο από τη σύναψη του γάμου. Το σφάλμα θεωρείται ουσιώδες αν αφορά: i) την υγεία του άλλου μέρους ή γενετήσια ανωμαλία που καθιστά αδύνατη την κανονική οικογενειακή ζωή ή ii) σοβαρό έγκλημα που διαπράχθηκε από το άλλο μέρος.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Τα τέκνα που προήλθαν από γάμο ο οποίος στη συνέχεια ακυρώθηκε θεωρείται ότι έχουν γεννηθεί εντός γάμου. Στην περίπτωση που αμφότεροι οι σύζυγοι ενήργησαν καλή τη πίστι, δηλαδή δεν γνώριζαν και δεν θα μπορούσαν να γνωρίζουν τα κωλύματα του γάμου τους, οι νομικές συνέπειες του γάμου τους, παρά το γεγονός ότι κηρύχθηκε άκυρος, είναι ίδιες με εκείνες ενός έγκυρου γάμου, εκτός από το δικαίωμα της κληρονομιάς. Στη δικαστική απόφαση πρέπει να παρέχονται στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι σύζυγοι ενήργησαν καλή τη πίστι.

Νομικές συνέπειες της ακύρωσης, όταν ο ένας εκ των δύο συζύγων ενήργησε κακόπιστα: όταν μόνο ο ένας εκ των δύο συζύγων ενήργησε καλή τη πίστι, τα δικαιώματα που απορρέουν από άκυρο γάμο είναι τα ίδια με εκείνα ενός έγγαμου. Όταν αμφότεροι οι σύζυγοι ενήργησαν κακόπιστα, ο άκυρος γάμος δεν παρέχει σε κανέναν εκ των δύο συζύγων κανένα από τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των έγγαμων. Καθένας εξ αυτών δικαιούται να ανακτήσει την περιουσία του, συμπεριλαμβανομένων των δώρων προς το άλλο μέρος. Αν υπάρχει ανάγκη παροχής διατροφής, ο σύζυγος που ενήργησε καλή τη πίστι δικαιούται να καταθέσει αίτηση διατροφής από τον σύζυγο που ενήργησε κακόπιστα, για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη. Το ποσό καθορίζεται από το δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής κατάστασης αμφότερων των μερών. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την καταβολή μηνιαίων δόσεων ή κατ' αποκοπή ποσού. Αν αλλάξει η οικονομική κατάσταση ενός εκ των μερών, το ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να καταθέσει αίτηση στο δικαστήριο ζητώντας αύξηση, μείωση ή τερματισμό της καταβολής διατροφής. Η απόφαση καταβολής διατροφής στον/στη σύζυγο που ενήργησε καλή τη πίστι σταματά αυτομάτως αν ο/η εν λόγω σύζυγος συνάψει νέο γάμο, ή κατά τη λήξη της τριετούς περιόδου κατά την οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά η διατροφή.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Βάσει της λιθουανικής νομοθεσίας δεν προβλέπεται κανένα εναλλακτικό εξωδικαστικό μέσο επίλυσης ζητημάτων που συνδέονται με το διαζύγιο, άρα τα εν λόγω ζητήματα μπορούν να επιλυθούν μόνο με προσφυγή στο δικαστήριο.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση για συναινετικό διαζύγιο των συζύγων μπορεί να κατατεθεί στο περιφερειακό δικαστήριο (apylinkės teismas) του τόπου διαμονής ενός εκ των συζύγων. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι του διαζυγίου και οι τρόποι με τους οποίους ο αιτών θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τον άλλο σύζυγο και τα ανήλικα τέκνα τους και πρέπει να περιέχει άλλα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 384 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Civilinio proceso kodeksas).

Η αίτηση διαζυγίου κατόπιν αιτήματος ενός εκ των συζύγων πρέπει να κατατεθεί στο περιφερειακό δικαστήριο του τόπου διαμονής του ενάγοντος.

Η αίτηση διαζυγίου λόγω υπαιτιότητας ενός εκ των συζύγων πρέπει να κατατεθεί στο περιφερειακό δικαστήριο του τόπου διαμονής του εναγομένου. Αν ο ενάγων έχει ανήλικα τέκνα που ζουν μαζί του, η αίτηση διαζυγίου μπορεί επίσης να κατατεθεί στο περιφερειακό δικαστήριο του τόπου διαμονής του ενάγοντος.

Η αίτηση ακύρωσης ενός γάμου πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο του τόπου διαμονής των διαδίκων ή ενός εξ αυτών.

Οι αιτήσεις δικαστικού χωρισμού εξετάζονται από το δικαστήριο του τόπου διαμονής του εναγομένου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Το δικαιο της Δημοκρατίας της Λιθουανίας σχετικά με την εγγυημένη από το κράτος νομική συνδρομή (Lietuvos Respublikos Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas) διέπει την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής σε άτομα με χαμηλό εισόδημα. Η εν λόγω νομική συνδρομή καλύπτει και τα οικογενειακά ζητήματα.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι. Μπορεί να κατατεθεί προσφυγή κατά απόφασης διαζυγίου/ακύρωσης γάμου, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις που διέπουν τις διαδικασίες προσφυγής.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Δικαστική απόφαση διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζεται στη Δημοκρατία της Λιθουανίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία ειδική διαδικασία.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να αντιταχθούν στην αναγνώριση στη Δημοκρατία της Λιθουανίας απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να καταθέσει αίτηση στο περιφερειακό δικαστήριο (apylinkės teismas) ζητώντας την αναγνώριση ή τη μη αναγνώριση στη Λιθουανία απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Πρόσωπο για το οποίο ζητείται η αναγνώριση απόφασης μπορεί επίσης να αντιταχθεί στην αναγνώρισή της στη Λιθουανία αναφορικά με διαδικασία αναγνώρισης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη και κατόπιν της έκδοσης απόφασης του περιφερειακού δικαστηρίου για την αναγνώριση της απόφασης. Κατά συνέπεια, ο εναγόμενος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση στη Λιθουανία της απόφασης που εκδόθηκε για την εν λόγω υπόθεση, προσφεύγοντας κατά της απόφασης αναγνώρισής της που εκδόθηκε από το περιφερειακό δικαστήριο. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, προσφυγή κατά απόφασης που εκδίδει το πρωτοδικείο για την αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ασκηθεί στο περιφερειακό δικαστήριο (apygardos teismas).

Ο εναγόμενος μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, για τους λόγους μη αναγνώρισης οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Ο δικαστικός χωρισμός και το διαζύγιο υπόκεινται στους νόμους που ισχύουν στον τόπο συνήθους διαμονής των συζύγων. Αν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινό τόπο συνήθους διαμονής, ισχύουν οι νόμοι της χώρας στην οποία βρισκόταν ο πιο πρόσφατος τόπος συνήθους διαμονής τους ή, ελλείψει αυτού, οι νόμοι της χώρας του δικαστηρίου. Αν οι νόμοι της χώρας της οποίας είναι υπήκοοι αμφότεροι οι σύζυγοι δεν επιτρέπουν την έκδοση διαζυγίου ή επιβάλλουν ειδικές προϋποθέσεις για την έκδοσή του, το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με τους νόμους της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, εφόσον ο ένας εκ των συζύγων είναι Λιθουανός υπήκοος ή έχει τη συνήθη διαμονή του στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [fr](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Λουξεμβούργο

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το δικαίωμα του Λουξεμβούργου προβλέπει δύο μορφές διαζυγίου, ήτοι το συναινετικό διαζύγιο και το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων.

Συναινετικό διαζύγιο

Οι σύζυγοι μπορούν να ζητήσουν από κοινού συναινετικό διαζύγιο εφόσον έχουν συμφωνήσει ως προς τη λύση του γάμου και τις συνέπειες αυτής.

Εάν οι σύζυγοι έχουν να διαχωρίσουν περιουσιακά στοιχεία, αυτά πρέπει να απογραφούν και να αποτιμηθούν από συμβολαιογράφο. Στη συνέχεια, οι σύζυγοι ρυθμίζουν με πλήρη ελευθερία τα αντίστοιχα δικαιώματά τους στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία. Αντιθέτως, εάν δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς απογραφή, δεν απαιτείται η σύμπραξη συμβολαιογράφου.

Οι σύζυγοι πρέπει επίσης να συμφωνήσουν για τον τόπο διαμονής τους κατά τη διαδικασία έκδοσης του διαζυγίου, για το μέλλον των τέκνων τους κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας και μετά από αυτήν, για τη συνεισφορά του καθενός στην εκπαίδευση και τη συντήρηση των τέκνων πριν από και μετά το διαζύγιο και, τέλος, για το ποσό της ενδεχόμενης διατροφής που θα καταβάλλει ο ένας εκ των συζύγων στον άλλον κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αλλά και μετά την έκδοση του διαζυγίου. Η συμφωνία αυτή πρέπει να αποδεικνύεται με έγγραφο (στο εξής «η συμφωνία»), συνταχθέν από δικηγόρο ή από συμβολαιογράφο. Η συμφωνία πρέπει να επικυρωθεί από το δικαστήριο, το οποίο βεβαιώνει ότι η συμφωνία διασφαλίζει το υπέρτερο συμφέρον των τέκνων και δεν θίγει κατά τρόπο προδήλως δυσανάλογο τα συμφέροντα ενός από τους συζύγους. Η επικυρωμένη συμφωνία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δικαστικής απόφασης περί διαζυγίου.

Διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων

Διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων μπορεί να ζητήσει ο ένας εκ των συζύγων ή, όταν υπάρχει συμφωνία ως προς τη λήψη διαζυγίου αλλά όχι ως προς όλες τις συνέπειές του, και οι δύο από κοινού.

Ο ισχυρός κλονισμός τεκμαίρεται από τη συμφωνία των συζύγων για λήψη διαζυγίου ή από την αίτηση ενός μόνο συζύγου, ο οποίος εμμένει σε αυτήν μετά την παρέλευση περιόδου μεταμέλειας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες, με δυνατότητα άπαξ ανανέωσης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Το δικαίωμα του Λουξεμβούργου προβλέπει δύο μορφές διαζυγίου, ήτοι το συναινετικό διαζύγιο και το διαζύγιο λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο γάμος λύεται με δικαστική απόφαση διαζυγίου. Παύουν οι αμοιβαίες υποχρεώσεις πίστης, αρωγής και συμπαράστασης.

Η νομοθεσία του Λουξεμβούργου ορίζει ότι κανένας πολίτης δεν μπορεί να φέρει άλλο όνομα ή επώνυμο από αυτό που αναγράφεται στη ληξιαρχική πράξη γεννήσεώς του: αυτοί που έχουν παύσει να τα χρησιμοποιούν υποχρεούνται να τα ανακτήσουν. Μια μεταβολή της οικογενειακής κατάστασης, όπως ο γάμος, δεν συνεπάγεται, κατά συνέπεια, αλλαγή του επωνύμου ενός εκ των συζύγων. Δεν αποτελεί κεκτημένο δικαίωμα να φέρει κάποιος το επώνυμο του συζύγου του. Ο σύζυγος πρέπει να δώσει τη συγκατάθεσή του για τη χρήση του ονόματός του.

Τα δικαστήρια του Λουξεμβούργου έχουν αποφανθεί σχετικά με τις επιπτώσεις του διαζυγίου στο χρησιμοποιούμενο όνομα:

Η διαζευγμένη σύζυγος μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το επώνυμο του πρώην συζύγου της μόνο με την άδεια του, η οποία μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή. Δεδομένου ότι επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του πρώην συζύγου να αντιπαχθεί στη χρήση του επωνύμου του, δεν εναπόκειται στα δικαστήρια να επιτρέψουν στη διαζευγμένη σύζυγο να συνεχίσει να φέρει το επώνυμο του συζύγου της για απεριόριστο χρονικό διάστημα, ακόμα και για τις ανάγκες του επαγγέλματός της, σε περίπτωση που ο σύζυγος αντιτίθεται. Το δικαστήριο μπορεί, ωστόσο, να λάβει υπόψη τη φήμη που απέκτησε η σύζυγος στο επάγγελμά της με το επώνυμο του συζύγου της και, προκειμένου αυτή να μην υποστεί οικονομική ζημία, να της τάξει προθεσμία για να γίνει γνωστή στην πλειατεία της με το δικό της όνομα. – Δικαστήριο, 24 Μαΐου 2006, Pasicrisie τεύχος 33, σ. 258

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Η απόφαση διαζυγίου διατάσσει τη ρευστοποίηση και τη διανομή των κοινών περιουσιακών στοιχείων των συζύγων. Εφόσον δεν υπάρχει γαμικό σύμφωνο, οι σύζυγοι εμπίπτουν στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης εκ του νόμου, δηλαδή της κοινοκτημοσύνης των αποκτημάτων. Το διαζύγιο λύει την κοινοκτημοσύνη. Κατά τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων, πρέπει να γίνει διάκριση ανάμεσα σε δύο βασικά στάδια:

Στο πρώτο στάδιο, ο κάθε σύζυγος ανακτά τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν είχαν υπαχθεί στην κοινοκτημοσύνη, εάν σώζονται αυτούσια, άλλως τα περιουσιακά στοιχεία που τα υποκατέστησαν.

Σε ένα δεύτερο στάδιο, ρευστοποιείται το ενεργητικό και παθητικό της κοινής περιουσίας. Στο όνομα κάθε συζύγου καταρτίζεται λογαριασμός των αποζημιώσεων που του οφείλονται από την κοινή περιουσία και των αποζημιώσεων που οφείλει ο ίδιος στην κοινή περιουσία.

Όταν ένας εκ των συζύγων έχει καταδικαστεί, με απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, για αδίκημα από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401bis, 402, 403, 404, 405 και 409 του Ποινικού Κώδικα (έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, βιασμός, σωματική βλάβη εκ προθέσεως, θανατηφόρα σωματική βλάβη, ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και εκ προμελέτης, βρεφοκτονία και δηλητηρίαση), το οποίο τελέστηκε κατά τη διάρκεια του γάμου κατά του άλλου συζύγου ή τέκνου που ζει στο ίδιο σπίτι ή για απόπειρα ενός από τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 και 405 του Ποινικού Κώδικα, η οποία στρέφεται κατά των ίδιων προσώπων κατά τη διάρκεια του γάμου, χάνει, κατόπιν αίτησης του άλλου συζύγου, τα εκ του γάμου οφέλη του. Ο αθώος σύζυγος, από την άλλη πλευρά, διατηρεί τα οφέλη που του έχει χορηγήσει ο σύζυγός του, ακόμα και αν τα οφέλη αυτά θα έπρεπε να είναι αμοιβαία και η προϋπόθεση αυτή δεν πληροῦται.

Εάν ένας σύζυγος έχει εγκαταλείψει ή περιορίσει την επαγγελματική του δραστηριότητα κατά τη διάρκεια του γάμου, μπορεί να προβεί σε αναδρομική εξαγορά από το γενικό συνταξιοδοτικό ασφαλιστικό σύστημα, σύμφωνα με τους όρους και τα κριτήρια που καθορίζονται από τους νόμους οι οποίοι ισχύουν για αστικές υποθέσεις και υποθέσεις κοινωνικής ασφάλειας. Προς τούτο, ο σύζυγος μπορεί, πριν από την έκδοση της απόφασης διαζυγίου και υπό τον όρο ότι κατά την υποβολή της αίτησης δεν έχει υπερβεί την ηλικία των εξήντα πέντε ετών, να ζητήσει από το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση διαζυγίου να προβεί στον υπολογισμό ενός «ποσού αναφοράς» με βάση τη διαφορά μεταξύ των αντίστοιχων εισοδημάτων των συζύγων κατά την περίοδο της εγκατάλειψης ή του περιορισμού της επαγγελματικής δραστηριότητας. Οι όροι υπολογισμού αυτού του ποσού καθορίζονται από τον *κανονισμό του Μεγάλου Δούκα της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 σχετικά με τον υπολογισμό του ποσού αναφοράς και τους όρους καταβολής και απόδοσης των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο 252 του Αστικού Κώδικα*. Για την αναδρομική εξαγορά, ο σύζυγος που εγκατέλειψε ή περιορίσε τη δραστηριότητά του έχει αξίωση έναντι του άλλου συζύγου για το πενήντα τοις εκατό του ποσού αναφοράς, υπολογιζόμενου εντός των ορίων του ενεργητικού που αποτελείται από κοινά ή αδιαίρετα περιουσιακά στοιχεία διαθέσιμα μετά τον διακανονισμό του παθητικού. Ένα ποσό ισοδύναμο με αυτή την αξίωση βαρύνει τον δικαιούχο σύζυγο.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Καταρχήν, το διαζύγιο των γονέων δεν μεταβάλλει τους όρους άσκησης της γονικής μέριμνας, την οποία συνεχίζουν να ασκούν και οι δύο γονείς από κοινού. Οφείλουν να συνεχίσουν να λαμβάνουν από κοινού κάθε απόφαση σημαντική για τη ζωή του τέκνου (ανατροφή, εκπαίδευση, σχολικός προσανατολισμός κ. λπ.).

Μόνο όταν το επιτάσσει το υπέρτερο συμφέρον του τέκνου, το δικαστήριο αναθέτει την άσκηση της γονικής μέριμνας αποκλειστικά σε έναν από τους δύο γονείς. Σε αυτή την περίπτωση, ο γονέας στον οποίο έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας λαμβάνει μόνος τις αποφάσεις που αφορούν το τέκνο.

Εντούτοις, ο άλλος σύζυγος διατηρεί το δικαίωμα να ενημερώνεται και να επιβλέπει την ανατροφή και την εκπαίδευση του τέκνου. Εξαιρουμένης της περίπτωσης κατά την οποία συντρέχουν σοβαροί λόγοι, έχει επίσης το δικαίωμα επίσκεψης και διανυκτέρευσης. Έτσι, στην περίπτωση χωρισμού των γονέων, καθένας εκ των δύο οφείλει να διατηρεί προσωπικές σχέσεις με το τέκνο και να σέβεται τους δεσμούς του τέκνου με τον άλλο γονέα.

Σε περίπτωση διαζυγίου, οι γονείς οφείλουν να συνεχίσουν να συνεισφέρουν από κοινού στις δαπάνες συντήρησης και εκπαίδευσης του τέκνου, εκτός αν άλλως ορίζεται στη δικαστική απόφαση. Η συνεισφορά αυτή λαμβάνει τη μορφή διατροφής και δεν παύει αυτομάτως με την ενηλικίωση του τέκνου. Μπορεί να καταβάλλεται απευθείας στο ενήλικο τέκνο και να αναθεωρείται ανάλογα με τις ανάγκες του τέκνου και την εξέλιξη των πόρων και των δαπανών κάθε γονέα.

Όσον αφορά τη διαμονή του τέκνου, μπορεί να προκύψουν δύο περιπτώσεις (εκτός από την εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο αποφασίζει να αναθέσει την επιμέλεια του τέκνου σε τρίτο):

Είτε ορίζεται ως τόπος διαμονής του τέκνου η κατοικία ενός από τους γονείς. Στην περίπτωση αυτή, ο άλλος γονέας έχει δικαίωμα επίσκεψης και διανυκτέρευσης, εκτός αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι.

Είτε ως τόπος διαμονής καθορίζεται εναλλάξ η κατοικία κάθε γονέα, οπότε ο δικαστής βεβαιώνει ότι η εκ περιτροπής διαμονή είναι προς το συμφέρον του τέκνου. Η εκ περιτροπής διαμονή δεν προϋποθέτει απαραίτητως αυστηρά ίση κατανομή του χρόνου διαμονής του τέκνου στην κατοικία κάθε γονέα.

Όταν οι σύζυγοι συμφωνούν ως προς τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας, τον τόπο κατοικίας και διαμονής του τέκνου, το δικαίωμα επίσκεψης και διανυκτέρευσης, καθώς και τη συνεισφορά στη συντήρηση και την εκπαίδευση του τέκνου, μπορούν να υποβάλουν αυτή τη συμφωνία στον δικαστή στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου. Το δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη τη συμφωνία στην απόφασή του, εάν θεωρεί ότι αυτή διαφυλάσσει επαρκώς το συμφέρον του τέκνου και ότι η συναίνεση των συζύγων έχει δοθεί ελεύθερα.

Το διαζύγιο των γονέων δεν στερεί από τα τέκνα τα πλεονεκτήματα που θα τους αναγνωρίζονταν διαφορετικά. Από την άποψη αυτή, εξομοιώνονται πλήρως με τα τέκνα μη διαζευγμένων γονέων.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει έναν εκ των συζύγων να καταβάλλει διατροφή στον άλλο. Το ποσό της διατροφής καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες του συζύγου στον οποίο καταβάλλεται και τις δυνατότητες συνεισφοράς του άλλου συζύγου. Σε περίπτωση συμφωνίας των συζύγων, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι η διατροφή καταβάλλεται σε κεφάλαιο, καθορίζοντας το ύψος και τις λεπτομέρειες αυτού.

Κατά τον προσδιορισμό των αναγκών και των δυνατοτήτων συνεισφοράς των συζύγων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη μεταξύ άλλων, τα εξής:

1° την ηλικία και την κατάσταση της υγείας των συζύγων

2° τη διάρκεια του γάμου

3° τον χρόνο που οι σύζυγοι έχουν ήδη αφιερώσει ή οφείλουν να αφιερώσουν στην εκπαίδευση των τέκνων

4° τα προσόντα τους και την επαγγελματική τους κατάσταση σε συνάρτηση με την αγορά εργασίας

5° τη διαθεσιμότητά τους για (νέα) απασχόληση

6° τα υφιστάμενα και προβλεπόμενα δικαιώματά τους

7° την περιουσία τους, τόσο σε κεφάλαιο όσο και σε εισόδημα, κατόπιν ρευστοποίησης των κοινών περιουσιακών στοιχείων των συζύγων.

Η διάρκεια της καταβολής διατροφής δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια του γάμου, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων.

Η διατροφή, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες καταβάλλεται σε κεφάλαιο, μπορεί να αναθεωρηθεί και να ανακληθεί.

Όταν ένας εκ των συζύγων έχει καταδικαστεί, με απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, για αδίκημα από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401 bis, 402, 403, 404, 405 και 409 του Ποινικού Κώδικα (έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, βιασμό, σωματική βλάβη εκ προθέσεως, θανατηφόρα σωματική βλάβη, ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και εκ προμελέτης, βρεφοκτονία και δηλητηρίαση), το οποίο τελέστηκε κατά τη διάρκεια του γάμου κατά του άλλου συζύγου ή τέκνου που ζει στο ίδιο σπίτι ή για απόπειρα ενός από τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 και 405 του Ποινικού Κώδικα, η οποία στρέφεται κατά των ίδιων προσώπων κατά τη διάρκεια του γάμου, χάνει, κατόπιν αίτησης του άλλου συζύγου, κάθε δικαίωμα διατροφής.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός χαλαρώνει τον δεσμό του γάμου, αλλά δεν τον λύει. Καταργεί την υποχρέωση συγκατοίκησης, αλλά επιτρέπει να εξακολουθεί να υφίσταται μεταξύ των συζύγων η υποχρέωση πίστης και οικονομικής στήριξης.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι λόγοι δικαστικού χωρισμού ταυτίζονται με τους λόγους διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο δικαστικός χωρισμός συνεπάγεται πάντοτε χωρισμό των περιουσιακών στοιχείων. Αν ο δικαστικός χωρισμός διήρκησε τρία χρόνια, οποιοσδήποτε εκ των δύο συζύγων μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου στο δικαστήριο. Εάν ο έτερος σύζυγος δεν συναινεί αμέσως στην παύση του καθεστώτος δικαστικού χωρισμού, το δικαστήριο εκδίδει την απόφαση διαζυγίου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η ακύρωση του γάμου σημαίνει εξαφάνιση του γάμου με δικαστική απόφαση. Με άλλα λόγια, ο γάμος δεν υπήρξε ποτέ.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Υπάρχουν πολλοί λόγοι ακύρωσης του γάμου:

ο γάμος συνάφθηκε χωρίς την ελεύθερη συναίνεση των συζύγων: αυτό συμβαίνει σε περίπτωση άσκησης βίας ή ύπαρξης πλάνης σχετικά με τις ουσιώδεις ιδιότητες του προσώπου

ο γάμος συνάφθηκε χωρίς τη συναίνεση των γονέων (ή την άδεια του δικαστηρίου) όταν ένας από τους συζύγους είναι ανήλικος κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου

η διγαμία: αυτό ισχύει όταν ο ένας σύζυγος είναι παντρεμένος ταυτόχρονα με περισσότερα πρόσωπα

οι σύζυγοι συνδέονται με ορισμένου βαθμού συγγένεια

ο γάμος είναι εικονικός και αποσκοπεί σε ωφέλειες που σχετίζονται με τη διαμονή

δεν πληρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις του γάμου: γάμος για τη σύναψη του οποίου δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις δημοσιότητας, γάμος που τελέστηκε ενώπιον αναρμόδιου δημόσιου λειτουργού.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ο γάμος που κηρύσσεται άκυρος παράγει αποτελέσματα (θεωρία του νομιζόμενου γάμου):

έναντι και των δύο συζύγων, εάν ο γάμος έχει συναφθεί καλόπιστα

έναντι του καλόπιστου συζύγου

έναντι του τέκνου που γεννήθηκε σε αυτόν τον γάμο, ακόμη και αν οι δύο σύζυγοι είναι κακόπιστοι.

Αντίθετα, ο γάμος που κηρύσσεται άκυρος δεν παράγει ποτέ έννομα αποτελέσματα έναντι του κακόπιστου συζύγου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στο Μεγάλο Δουκάτο, ο γάμος μπορεί να λυθεί μόνο με δικαστική απόφαση και ποτέ με εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα ή με διαμεσολάβηση. Αντίθετα, για ζητήματα που αφορούν τη ρευστοποίηση και διανομή των κοινών και εξ' αδιαίρετου περιουσιακών στοιχείων, τις υποχρεώσεις διατροφής και τη συνεισφορά στα βάρη του γάμου, την υποχρέωση διατροφής των τέκνων και την άσκηση της γονικής μέριμνας, είναι δυνατή η προσφυγή στην οικογενειακή διαμεσολάβηση.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Πού να απευθύνω την αίτησή μου

Η **αίτηση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού** πρέπει να κατατίθεται στο πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου οι σύζυγοι έχουν την κοινή τους κατοικία ή, ελλείψει αυτής, στην περιφέρεια του οποίου ο εναγόμενος ή, σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, ένας εκ των διαδίκων έχει την κατοικία του, με την επιφύλαξη της τήρησης των κανόνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000.

Η **αίτηση για ακύρωση του γάμου** πρέπει να κατατίθεται στο πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας της οικογένειας ή, αν οι γονείς ζουν χωριστά, στο πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του γονέα με τον οποίο διαμένουν συνήθως τα ανήλικα τέκνα σε περίπτωση από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, ή του τόπου κατοικίας του γονέα που την ασκεί αποκλειστικά ή, στις λοιπές περιπτώσεις, στο πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας εκείνου που δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία κίνησης της διαδικασίας. Σε περίπτωση κοινής αίτησης, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας ενός εκ των διαδίκων, κατ' επιλογή τους. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της τήρησης των κανόνων που προβλέπονται στον προαναφερθέντα Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2201/2003.

Οι αιτήσεις εξετάζονται από τον «δικαστή οικογενειακών υποθέσεων».

Διατυπώσεις που πρέπει να τηρούνται και συνοδευτικά έγγραφα

Όσον αφορά το **συναινετικό διαζύγιο**, διακρίνονται πολλά στάδια της διαδικασίας: εφόσον υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς διανομή, το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας των συζύγων πρέπει να απογραφεί και να εκτιμηθεί από συμβολαιογράφο. Οι σύζυγοι ρυθμίζουν με πλήρη ελευθερία τα αντίστοιχα δικαιώματά τους στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία. Επιπλέον, οφείλουν να ρυθμίσουν με συμφωνία ορισμένα ζητήματα, όπως ο τόπος διαμονής τους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η επιμέλεια του προσώπου και η διοίκηση της περιουσίας των τέκνων, το δικαίωμα επίσκεψης, η συνεισφορά των συζύγων στη συντήρηση και την εκπαίδευση των τέκνων, καθώς και η διατροφή που θα καταβάλλει ενδεχομένως ο ένας σύζυγος στον άλλο. Αυτή η συμφωνία πρέπει να συντάσσεται από δικηγόρο ή από συμβολαιογράφο.

Στη συνέχεια, το δικαστήριο επιλαμβάνεται κατόπιν κοινής αίτησης των δύο συζύγων, που κατατίθεται στη γραμματεία. Δεν είναι υποχρεωτικό η αίτηση προς το δικαστήριο να υπογράφεται από δικηγόρο.

Η αίτηση περιέχει:

- 1° ημερομηνία
- 2° όνομα, επώνυμο, επάγγελμα και κατοικία/-ες των συζύγων
- 3° ημερομηνία και τόπο γέννησης των συζύγων
- 4° κατά περίπτωση, αναφορά της ταυτότητας των κοινών τέκνων
- 5° αίτημα
- 6° συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Εκτός από τη συμφωνία που αναφέρεται ανωτέρω, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται τα ακόλουθα έγγραφα:

- 1° απόσπασμα της ληξιαρχικής πράξης γάμου
 - 2° αποσπάσματα των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης των συζύγων
 - 3° αποσπάσματα των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης των κοινών τέκνων
 - 4° έγγραφο που πιστοποιεί την ιθαγένεια των συζύγων
 - 5° κατά περίπτωση, τη συμφωνία για την επιλογή του δικαίου που θα είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο των συζύγων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό και σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπονται από τον εν λόγω κανονισμό. Οι σύζυγοι μπορούν επίσης να ορίσουν το δικαίο που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 και σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπονται από τον εν λόγω κανονισμό στη συμφωνία συναινετικού διαζυγίου
 - 6° οποιοδήποτε άλλο έγγραφο το οποίο επιθυμούν να επικαλεστούν οι σύζυγοι.
- Εάν οι πράξεις και τα έγγραφα που κατατίθενται μαζί με την αίτηση και τα οποία οι διάδικοι επιθυμούν να επικαλεστούν προέρχονται από αλλοδαπή δημόσια αρχή πρέπει, κατά περίπτωση, να είναι επικυρωμένα.

Σε περίπτωση **διαζυγίου λόγω ισχυρού κλονισμού των συζυγικών σχέσεων ή δικαστικού χωρισμού**, η παράσταση με δικηγόρο είναι υποχρεωτική. Το πρωτοδικείο επιλαμβάνεται κατόπιν αίτησης που κατατίθεται στη γραμματεία.

Η αίτηση περιέχει:

- 1° ημερομηνία
- 2° όνομα, επώνυμο, επάγγελμα και κατοικία/-ες των συζύγων
- 3° ημερομηνία και τόπο γέννησης των συζύγων
- 4° κατά περίπτωση, αναφορά της ταυτότητας των κοινών τέκνων
- 5° αίτημα
- 6° συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Η αίτηση μπορεί να περιέχει επίσης αιτήματα λήψης ασφαλιστικών μέτρων που αφορούν το πρόσωπο, τη διατροφή και τα περιουσιακά στοιχεία τόσο των συζύγων όσο και των τέκνων τους.

Τα ακόλουθα έγγραφα πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση:

- 1° απόσπασμα της ληξιαρχικής πράξης γάμου
- 2° αποσπάσματα των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης των συζύγων
- 3° αποσπάσματα των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης των κοινών τέκνων
- 4° έγγραφο που πιστοποιεί την ιθαγένεια των συζύγων ή του αιτούντος αντίστοιχα
- 5° κατά περίπτωση, τη συμφωνία για την επιλογή του δικαίου που θα είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο των συζύγων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό και σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπονται από τον εν λόγω κανονισμό
- 6° κατά περίπτωση, σχέδιο διακανονισμού των αποτελεσμάτων του διαζυγίου για τα οποία οι σύζυγοι έχουν συμφωνήσει
- 7° κατά περίπτωση, αντίγραφο της απόφασης που καταδικάζει τον/τη σύζυγο για ένα από τα αδικήματα που προβλέπονται στα σημεία 3.2 και 3.4 ανωτέρω
- 8° οποιοδήποτε άλλο έγγραφο το οποίο επιθυμούν να επικαλεστούν οι αιτούντες.

Εάν οι πράξεις και τα έγγραφα που κατατίθενται μαζί με την αίτηση και τα οποία οι διάδικοι επιθυμούν να επικαλεστούν προέρχονται από αλλοδαπή δημόσια αρχή πρέπει, κατά περίπτωση, να είναι επικυρωμένα.

Σε περίπτωση αίτησης **ακύρωσης του γάμου**, το δικαστήριο επιλαμβάνεται κατόπιν αίτησης που κατατίθεται στη γραμματεία. Δεν είναι υποχρεωτικό η αίτηση προς το δικαστήριο να υπογράφεται από δικηγόρο. Η αίτηση περιέχει:

- 1° ημερομηνία
- 2° όνομα, επώνυμο και κατοικίες των μερών
- 3° ημερομηνία και τόπο γέννησης των μερών
- 4° αίτημα
- 5° συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και των προβαλλόμενων ισχυρισμών.

Εάν οι πράξεις και τα έγγραφα που κατατίθενται μαζί με την αίτηση και τα οποία οι διάδικοι επιθυμούν να επικαλεστούν προέρχονται από αλλοδαπή δημόσια αρχή πρέπει, κατά περίπτωση, να είναι επικυρωμένα.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Τα πρόσωπα με εισόδημα που θεωρείται ανεπαρκές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου μπορούν να τύχουν του ευεργετήματος της πενίας.

Προς τον σκοπό αυτόν, οφείλουν να συμπληρώσουν ένα ερωτηματολόγιο που διατίθεται από τον Δικηγορικό Σύλλογο του Λουξεμβούργου και να το αποστείλουν στον πρόεδρο του κατά τόπον αρμόδιου Δικηγορικού Συλλόγου, ο οποίος λαμβάνει τη σχετική απόφαση.

Το ευεργέτημα πενίας καλύπτει όλα τα έξοδα που αφορούν τις δίκες, τις διαδικασίες ή τις πράξεις για τις οποίες χορηγείται. Καλύπτει κυρίως τα τέλη χαρτοσήμου και πρωτοκόλλου, τα παράβολα γραμματείας, τις αμοιβές των δικηγόρων, τα τέλη και τα έξοδα του δικαστικού επιμελητή, τα έξοδα και τις αμοιβές των συμβολαιογράφων, τα έξοδα και τις αμοιβές των τεχνικών συμβούλων, τα τέλη των μαρτύρων, τις αμοιβές των μεταφραστών και διερμηνέων, τα τέλη για πιστοποιητικά ύπαρξης εθνικού κανόνα δικαίου, τα έξοδα μετακίνησης, τα τέλη και έξοδα διατυπώσεων εγγραφών, υποθηκών και ενεχύρων καθώς και τα έξοδα δημοσίευσης στις εφημερίδες, εάν είναι αναγκαία.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Στο Μεγάλο Δουκάτο, είναι δυνατή η άσκηση έφεσης κατά μίας τέτοιας απόφασης. Η προθεσμία άσκησης έφεσης είναι κατά κανόνα 40 ημέρες, αλλά μπορεί να παραταθεί, εάν ο εκκαλών διαμένει στο εξωτερικό. Το αρμόδιο δευτεροβάθμιο δικαστήριο είναι το Ανώτατο Δικαστήριο (Cour supérieure de justice).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Απόφαση διαζυγίου / δικαστικού χωρισμού / ακύρωσης γάμου που εκδόθηκε από δικαστήριο άλλης χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης τυγχάνει, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, εφαρμογής στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δυνάμει της αρχής αυτοδίκαιης αναγνώρισης. Αυτό σημαίνει ότι η αναγνώριση της απόφασης δεν υπόκειται σε καμία διαδικασία. Προβλέπεται επίσης η ενημέρωση των ληξιαρχικών πράξεων στο Μεγάλο Δουκάτο μετά από απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει ισχύ δεδικασμένου, χωρίς να απαιτείται καμία προηγούμενη διαδικασία. Η απόφαση του δικαστηρίου για την έκδοση διαζυγίου πρέπει να αναφέρεται στο περιθώριο της ληξιαρχικής πράξης γάμου και των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης των συζύγων. Εάν ο γάμος τελέστηκε στο εξωτερικό, η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει να καταχωριστεί στα μητρώα του ληξιαρχείου του δήμου όπου είχε καταχωριστεί η ληξιαρχική πράξη γάμου ή, σε διαφορετική περίπτωση, στα μητρώα του ληξιαρχείου της πόλης του Λουξεμβούργου, και να αναφέρεται επίσης στο περιθώριο των ληξιαρχικών πράξεων γέννησης κάθε συζύγου.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει, με υποβολή αίτησης, από τον πρόεδρο του πρωτοδικείου να εκδώσει απόφαση περί μη αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου / δικαστικού χωρισμού / ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλης χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου αποφαινεται σε σύντομο χρονικό διάστημα, χωρίς να μπορεί το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση μη αναγνώρισης, σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, να υποβάλει παρατηρήσεις. Η αίτηση μπορεί να γίνει δεκτή μόνο για τους εξής λόγους:

η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη

δεν έγιναν σεβαστά τα δικαιώματα της υπεράσπισης

η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε σε συναφή δίκη.

Κάθε διάδικος μπορεί να προσβάλει στο εφετείο την απόφαση του προέδρου του πρωτοδικείου. Η έφεση εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας. Κατά της απόφασης του εφετείου μπορεί να υποβληθεί αίτηση αναίρεσης ενώπιον του ακυρωτικού δικαστηρίου.

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου εφαρμόζει τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό, ο οποίος εφαρμόζεται από τις 21 Ιουνίου 2012 στο Βέλγιο, τη Βουλγαρία, τη Γερμανία, την Ισπανία, την Εσθονία (από τις 11 Φεβρουαρίου 2018), τη Γαλλία, την Ελλάδα (από τις 29 Ιουλίου 2015), τη Γαλλία, τη Λετονία, τη Λιθουανία (από τις 22 Μαΐου 2014), το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Αυστρία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία και τη Σλοβενία, και ορίζει ότι οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν με κοινή συμφωνία το δικαίο που θα είναι εφαρμοστέο σε περίπτωση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι ένα από τα ακόλουθα δίκαια:

το δικαίο του κράτους της συνήθους διαμονής των συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ή

το δικαίο του κράτους της τελευταίας συνήθους διαμονής των συζύγων, υπό την προϋπόθεση ότι ο ένας εξ αυτών εξακολουθεί να διαμένει εκεί κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ή

το δικαίο του κράτους της ιθαγένειας ενός εκ των συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ή

το δικαίο του δικάζοντος δικαστηρίου.

Δυνάμει του ίδιου κανονισμού, ελλείψει επιλογής σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός υπόκεινται στο δικαίο του κράτους:

της συνήθους διαμονής των συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

της τελευταίας συνήθους διαμονής των συζύγων, υπό την προϋπόθεση ότι η διαμονή αυτή δεν έπαυσε να υφίσταται ένα έτος και πλέον πριν από την υποβολή αγωγής στο δικαστήριο και εφόσον ο ένας εκ των συζύγων εξακολουθεί να διαμένει στο συγκεκριμένο κράτος κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

της ιθαγένειας των δύο συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής,

του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Όταν δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1259/2010, το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός διέπονται από το δικαίο του Λουξεμβούργου ως ακολούθως:

από το εθνικό δικαίο των συζύγων, εφόσον έχουν κοινή ιθαγένεια

από το δικαίο του τόπου της κοινής πραγματικής κατοικίας, εφόσον έχουν διαφορετικές ιθαγένειες

από το δικαίο του δικάζοντος δικαστηρίου, όταν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια και δεν έχουν κοινή πραγματική κατοικία.

Σχετικοί σύνδεσμοι

Φυλλάδιο: [Le divorce au Grand-Duché de Luxembourg \(Το διαζύγιο στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου\)](#)

[LEGILUX](#)

[Διαδικτυακή πύλη για τη δικαιοσύνη.](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ουγγαρία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διαζύγιο κατόπιν αιτήσεως ενός ή αμφοτέρων των συζύγων εφόσον ο γάμος τους έχει κλονιστεί πλήρως και ανεπανόρθωτα. Κατά την έκδοση του διαζυγίου, πρωταρχικό μέλημα αποτελεί να προστασπισθεί το ύψιστο συμφέρον των κοινών ανήλικων τέκνων των συζύγων.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί εάν ο γάμος έχει κλονιστεί πλήρως και ανεπανόρθωτα. Για τον σκοπό αυτό, το δικαστήριο προβαίνει στη διεξαγωγή αποδείξεων. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή των αναγκαίων αποδείξεων. Η τελική και κοινή δήλωση βούλησης των συζύγων (κοινή συναίνεση) για διαζύγιο, η οποία δεν υπόκειται σε αθέμιτη επιρροή, θεωρείται ενδεικτική του πλήρους και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου. Ειδικότερα, είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί πλήρως και ανεπανόρθωτα εάν οι σύζυγοι δεν μένουν πια μαζί ως ζευγάρι και –με βάση τη διαδικασία που οδηγεί στον χωρισμό του ζεύγους και τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο διαμένουν χωριστά– ότι είναι άτιθαιο να υπάρξει επανένωση.

Η τελική και κοινή δήλωση βούλησης των συζύγων για διαζύγιο, η οποία δεν υπόκειται σε αθέμιτη επιρροή, θεωρείται ότι αποτελεί επαρκή απόδειξη για τον κλονισμό του γάμου. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση υποβολής κοινής δήλωσης τέτοιου είδους, δεν απαιτείται η αναλυτική εξέταση των ως άνω λόγων που οδήγησαν στον χωρισμό.

Η απόφαση των συζύγων μπορεί να θεωρηθεί τελική εφόσον έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας των κοινών τέκνων τους, τη διατήρηση επαφής μεταξύ του γονέα που δεν έχει την επιμέλεια και του τέκνου, τη διατροφή, τη χρήση της οικογενειακής κατοικίας και –εφόσον ζητηθεί– την καταβολή διατροφής στον/στην σύζυγο (η εν λόγω συμφωνία πρέπει να εγκρίνεται από το δικαστήριο). Εάν οι σύζυγοι συμφωνήσουν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα, δεν χρειάζεται να συμφωνήσουν τους όρους διατήρησης επαφής με το τέκνο. Πρέπει όμως να προσδιορίσουν τον τόπο κατοικίας αυτού. Συνεπεία αυτού, το εύρος των ζητημάτων επί των οποίων πρέπει να συμφωνήσουν οι σύζυγοι που ζητούν την έκδοση συναινετικού διαζυγίου εξαρτάται από το εάν έχουν επιλέξει ή όχι να ασκήσουν από κοινού τη γονική μέριμνα.

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι, σε αντίθεση με την προγενέστερη νομοθεσία, η σύναψη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων όσον αφορά την κατανομή των περιουσιακών τους στοιχείων δεν απαιτείται πλέον από τον αστικό κώδικα.

3 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

Ο γάμος των συζύγων λύνεται με διαζύγιο. Μετά την έκδοση του διαζυγίου, ζητήματα όπως το δικαίωμα επιμέλειας και διατροφής του κοινού τέκνου, η επαφή μεταξύ του γονέα και του τέκνου, η καταβολή διατροφής σε έναν εκ των συζύγων, η χρήση της οικογενειακής κατοικίας και, σε περίπτωση κοινής γονικής μέριμνας, η κατοικία του τέκνου, ρυθμίζονται με δικαστικό συμβιβασμό εφόσον οι διάδικοι καταλήξουν σε συμφωνία –η οποία πληροί τις κανονιστικές απαιτήσεις– ή, ελλείψει συμφωνίας των συζύγων, με δικαστική απόφαση. Για την έκδοση διαζυγίου από το δικαστήριο, οι σύζυγοι δεν χρειάζεται να συμφωνήσουν σχετικά με την κατανομή της κοινής περιουσίας τους.

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Σε περίπτωση λύσης του γάμου με διαζύγιο παύει η υποχρέωση των συζύγων για συμβίωση και για κοινές αποφάσεις, ο ή η σύζυγος εάν έχουν λάβει και το επώνυμο του άλλου συζύγου κατά κανόνα παραμένει και πάλι μόνο το δικό τους, εκτός αν επιθυμούν, επειδή έχουν αποκτήσει επαγγελματική ή καλλιτεχνική φήμη με το συζυγικό τους επώνυμο να το διατηρήσουν. Παύει η ελαφρότερη ευθύνη των συζύγων κατά την εκπλήρωση των αμοιβαίων υποχρεώσεών τους, παύει να ισχύει το κώλυμα της διγαμίας και λήγει η αναστολή της παραγραφής των αξιώσεων του ενός συζύγου εναντίον του άλλου. Η εξ αγχιστείας συγγένεια που δημιουργείται με τον γάμο μεταξύ των εξ αίματος συγγενών του ενός συζύγου με τους εξ αίματος συγγενείς το άλλου και μετά τη λύση του γάμου εξακολουθεί να υπάρχει.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Με το διαζύγιο, παύει η κοινοκτημοσύνη και καθένας εκ των πρώην συζύγων μπορεί να υποβάλει αίτηση κατανομής των περιουσιακών στοιχείων. Οι πρώην σύζυγοι μπορούν να ζητήσουν αποζημίωση για επενδύσεις κοινών περιουσιακών στοιχείων σε ξεχωριστά περιουσιακά στοιχεία ή ξεχωριστών περιουσιακών στοιχείων σε κοινά περιουσιακά στοιχεία καθώς και για τυχόν δαπάνες διαχείρισης και συντήρησης. Δεν μπορεί να ζητηθεί αποζημίωση για τυχόν έξοδα εάν οι σύζυγοι έχουν παραιτηθεί των δικαιωμάτων τους ως προς τα σχετικά κεφάλαια. Αποζημίωση για τα ξεχωριστά περιουσιακά στοιχεία που έχουν χρησιμοποιηθεί ή αναλωθεί πλήρως στο πλαίσιο της έγγραφης σχέσης μπορεί να χορηγηθεί μόνο σε εξαιρετικές και δεδόντως αιολογημένες περιπτώσεις. Εάν είναι δυνατό, το μερίδιο που κατείχε κάθε πρώην σύζυγος στην κοινή περιουσία κατά τον χρόνο του διαζυγίου πρέπει να του παρέχεται σε είδος. Τα ξεχωριστά περιουσιακά στοιχεία που κατείχαν κατά τον χρόνο του διαζυγίου πρέπει επίσης να παρέχονται σε είδος. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, αυτό δεν είναι εφικτό ή ενδέχεται να οδηγήσει σε σημαντική απομείωση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, σε περίπτωση διαφωνίας, η μέθοδος κατανομής ορίζεται από το δικαστήριο. Δεν μπορεί να ζητηθεί καμία αποζημίωση για τα κοινά και για τα ατομικά απολεσθέντα περιουσιακά στοιχεία, εφόσον οι σύζυγοι δεν είχαν καμία κοινή περιουσία κατά τον χρόνο του διαζυγίου και ο οφειλέτης διάδικος δεν διαθέτει ατομικά περιουσιακά στοιχεία.

Σε περίπτωση κατανομής των κοινών περιουσιακών στοιχείων βάσει σύμβασης που έχει συναφθεί μεταξύ των συζύγων, η εν λόγω σύμβαση θεωρείται έγκυρη μόνον εφόσον περιλαμβάνεται σε δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο το οποίο συνυπογράφεται από δικηγόρο. Η εν λόγω διάταξη δεν ισχύει για την κατανομή της κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της κοινής περιουσίας των συζύγων εάν η κατανομή πραγματοποιείται μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης. Σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν συνάψουν σύμβαση για την κατανομή των κοινών περιουσιακών τους στοιχείων ή η σύμβαση δεν ρυθμίζει όλες τις αξιώσεις που ενδέχεται να προκύψουν από το διαζύγιο, το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την κατανομή της κοινής περιουσίας και τον διακανονισμό των αξιώσεων. Το δικαστήριο πρέπει να διασφαλίσει ότι, κατά τον διακανονισμό των αξιώσεων επί των περιουσιακών στοιχείων, κανένας εκ των συζύγων δεν θα αποκομίσει, αδικαιολογήτως, οικονομικά οφέλη.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Οι γονείς υποχρεούνται να μοιράζονται με τα ανήλικα τέκνα τους τους πόρους που διαθέτουν για τη συντήρηση των ιδίων και των εν λόγω τέκνων, ακόμα και αν αυτό γίνεται σε βάρος των δικών τους πόρων. Ο εν λόγω κανόνας δεν ισχύει εάν το παιδί μπορεί να καλύψει τις εύλογες ανάγκες του από τον μισθό που λαμβάνει από την άσκηση επαγγέλματος ή από την περιουσία του, ή εάν το παιδί διαθέτει κάποιον απευθείας συγγενή που ενδέχεται να επιφορτίζεται με την υποχρέωση καταβολής διατροφής. Ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια είναι υπεύθυνος για τη χορήγηση παροχών σε είδος, ενώ ο γονέας που δεν ασκεί την επιμέλεια αναλαμβάνει κυρίως τη χορήγηση παροχών σε χρήμα (διατροφή).

Εάν η διατροφή παρέχεται βάσει απόφασης δικαστηρίου, το δικαστήριο καθορίζει το ποσό που πρέπει να καταβάλλεται ως διατροφή. Το δικαστήριο δύναται να ορίσει στην απόφασή του ότι το ποσό της διατροφής πρέπει να αναπροσαρμόζεται αυτομάτως σε ετήσια βάση σύμφωνα με τον δείκτη τιμών καταναλωτή που δημοσιεύεται ετησίως από την κεντρική στατιστική υπηρεσία της Ουγγαρίας από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους.

Στο μέτρο του εφικτού, τα ζητήματα που αφορούν την άσκηση της γονικής μέριμνας των παιδιών πρέπει να αποφασίζονται με κοινή συμφωνία των γονέων. Εάν οι γονείς αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία για τα εν λόγω ζητήματα, το δικαστήριο θα χορηγήσει το δικαίωμα επιμέλειας στον γονέα ο οποίος είναι, κατά την κρίση του δικαστηρίου, σε καλύτερη θέση να συμβάλει στη σωματική, πνευματική και ηθική ανάπτυξη του παιδιού. Εάν η επιμέλεια του παιδιού από έναν από τους γονείς ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο δύναται να αναθέσει την άσκηση της επιμέλειας σε τρίτο, υπό τον όρο ότι αυτός επιθυμεί να ασκήσει την επιμέλεια του παιδιού αυτοπροσώπως.

Το παιδί έχει δικαίωμα να διατηρεί άμεση προσωπική επαφή με τον γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια. Αποτελεί δικαίωμα και καθήκον του γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια να διατηρεί σε τακτική βάση προσωπική σχέση και άμεση επαφή με το παιδί (δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας). Ο γονέας ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί την επιμέλεια δεν πρέπει να καταστρατηγεί το εν λόγω δικαίωμα πρόσβασης.

Ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια και εκείνος που δεν την ασκεί πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους –με σεβασμό προς την οικογενειακή ζωή και το δικαίωμα στην ηρεμία του άλλου– ώστε να εξασφαλίζεται η ισορροπημένη ανάπτυξη του παιδιού. Ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια πρέπει να ενημερώνει τακτικά τον άλλο γονέα σχετικά με την ανάπτυξη, την υγεία και τη μόρφωση του παιδιού, ενώ δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή των εν λόγω πληροφοριών όταν το ζητήσει ο γονέας που δεν ασκεί την επιμέλεια.

Οι γονείς που διαμένουν χωριστά ασκούν από κοινού τα δικαιώματά τους όσον αφορά ουσιαστικά ζητήματα σχετικά με το μέλλον του παιδιού, ακόμα και αν το δικαίωμα επιμέλειας έχει χορηγηθεί σε έναν εξ αυτών βάσει κοινής συμφωνίας ή δικαστικής απόφασης – εκτός εάν οι ευθύνες γονικής μέριμνας του γονέα που δεν έχει την επιμέλεια είναι περιορισμένες ή αν η άσκησή τους έχει απαγορευτεί από το δικαστήριο. Στα εν λόγω ουσιαστικά ζητήματα σχετικά με το μέλλον του παιδιού συγκαταλέγεται η χρήση ή η αλλαγή του ονόματος του ανήλικου τέκνου, ο τόπος κατοικίας του, πέραν του τόπου που μοιράζεται με τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια, ο τόπος κατοικίας του στο εξωτερικό για μόνιμη κατοικία ή εγκατάσταση, καθώς και η υπηκοότητα, η μόρφωση και η σταδιοδρομία του παιδιού.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Μετά τον δικαστικό χωρισμό, ο ένας πρώην σύζυγος μπορεί να ζητήσει διατροφή από τον άλλον ή, σε περίπτωση διαζυγίου, ο ένας πρώην σύζυγος μπορεί να ζητήσει διατροφή από τον άλλον εφόσον την έχει ανάγκη για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, εκτός εάν ο (πρώην) σύζυγος που ζητεί τη διατροφή δεν τη δικαιούται εξαιτίας της συμπεριφοράς του κατά τη διάρκεια του γάμου. Η καταβολή της διατροφής δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να θέτει σε κίνδυνο τα μέσα διαβίωσης του πρώην συζύγου που υποχρεούται να καταβάλλει τη διατροφή, ούτε και του προσώπου που ο τελευταίος πρέπει να συντηρεί από κοινού με τον πρώην σύζυγο που ζητεί τη διατροφή. Η υποχρέωση καταβολής διατροφής μπορεί να είναι περιορισμένης διάρκειας εφόσον μπορεί να υποτεθεί ότι ο διάδικος που ζητεί τη διατροφή δεν θα την έχει ανάγκη μετά το πέρας της εν λόγω περιόδου.

Εάν ο σύζυγος ή ο πρώην σύζυγος υποβάλει αίτημα για καταβολή διατροφής λόγω της επιδείνωσης της κατάστασης στην οποία βρίσκεται κατόπιν παρέλευσης διαστήματος άνω των πέντε ετών από τον δικαστικό χωρισμό, το εν λόγω αίτημα μπορεί να γίνει αποδεκτό μόνο για λόγους επιείκειας και σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Εάν οι σύζυγοι διέμεναν μαζί ως ζευγάρι για διάστημα μικρότερο του ενός έτους και δεν απέκτησαν παιδιά στο πλαίσιο του γάμου τους, ο πρώην σύζυγος που έχει ανάγκη από διατροφή τη δικαιούται μόνο για διάστημα που αντιστοιχεί στη διάρκεια της κοινής τους ζωής. Για λόγους επιείκειας και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το δικαστήριο δύναται να διατάξει την καταβολή διατροφής για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός των συζύγων σηματοδοτεί το τέλος του κοινού έγγαμου βίου τους. Μετά τον δικαστικό χωρισμό, μπορεί μεταξύ άλλων να ζητηθεί η κατανομή των περιουσιακών στοιχείων από το δικαστήριο.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Το δικαστήριο έχει τη διακριτική ευχέρεια να ορίζει την έναρξη και τη λήξη του κοινού βίου του ζευγαριού και, συνεπώς, το διάστημα κατά το οποίο διέθετε κοινή περιουσία. Κατά την άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας, το δικαστήριο καλείται να εξετάσει τις διάφορες πτυχές της ζωής του ζευγαριού κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής του (σεξουαλική σχέση, οικονομική αλληλεξάρτηση, κοινή οικογενειακή ζωή και νοικοκυριό, έκφραση της ενότητας του ζευγαριού, ανατροφή κοινών τέκνων, συγγενείς, φροντίδα του παιδιού του άλλου συζύγου, κ.ά.). Ως εκ τούτου, μέσω κοινής ανάλυσης όλων των αλληλένδετων οικονομικών, οικογενειακών, συναισθηματικών και άλλων σκόπιμα επιλεγόμενων παραγόντων, το δικαστήριο αποφασίζει εάν η κοινή ζωή του ζευγαριού συνεχίζεται ή έχει φτάσει πλέον στο τέλος της. Το γεγονός ότι παρουσιάζονται ελλείψεις σε ορισμένους από τους παραπάνω παράγοντες δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ο κοινός έγγαμος βίος των συζύγων έχει φτάσει στο τέλος του, ιδίως εάν υπάρχει αντικειμενικός λόγος που να αιτιολογεί τις εν λόγω ελλείψεις.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Κατόπιν του δικαστικού χωρισμού, ο οποίος σηματοδοτεί το τέλος του κοινού έγγαμου βίου, οι σύζυγοι είναι ελεύθεροι να ζητήσουν την κατανομή της κοινής περιουσίας τους. Στο σημείο αυτό, ο γάμος δεν έχει ακόμα ακυρωθεί νομικά, όμως οι σύζυγοι μπορούν να προβούν ανεξάρτητα στην απόκτηση περιουσιακών στοιχείων, πέραν της προϋπάρχουσας κοινής περιουσίας. Όσον αφορά την τελευταία, οι σύζυγοι μπορούν να αποφασίζουν μόνον από κοινού καθώς πλέον δεν ισχύει το τεκμήριο συναίνεσης. Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινά τέκνα, πρέπει να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να θεωρηθεί άκυρος μόνον εφόσον ακυρώνεται με δικαστική απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο διαδικασίας ακύρωσης γάμου. Η δικαστική απόφαση που κηρύσσει άκυρο έναν γάμο ισχύει για όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα. Οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου προβλέπονται από τη νομοθεσία.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος θεωρείται άκυρος εάν, κατά τη σύναψή του, ένας από τους συζύγους διατηρεί προϋπάρχουσα έγγαμη σχέση ή σχέση καταχωρημένης συμβίωσης. Επιπλέον, ένας γάμος θεωρείται άκυρος εάν έχει συναφθεί μεταξύ συγγενών σε ευθεία γραμμή ή μεταξύ αδελφού και αδελφής, μεταξύ θείου και ανιψιάς ή θείας και ανιψιού, ή μεταξύ υιοθετούντος γονέα και υιοθετημένου τέκνου. Επίσης, εάν ένα πρόσωπο, το οποίο θεωρείται ανίκανο για σύναψη γάμου, συνάψει γάμο δηλώνοντας ότι είναι ικανό για σύναψη γάμου, ο γάμος κηρύσσεται άκυρος. Ο γάμος κηρύσσεται επίσης άκυρος εάν οποιοδήποτε από τα πρόσωπα είναι πλήρως ανίκανο για σύναψη γάμου, παρόλο που η ανικανότητά του δεν δηλώθηκε κατά την τέλεση του γάμου. Ο γάμος είναι άκυρος εάν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα δεν ήταν από κοινού παρόντα κατά τη δήλωση της πρόθεσης σύναψης γάμου. Εάν οποιοδήποτε από τα πρόσωπα είναι ανήλικο, ο γάμος θεωρείται άκυρος. Κατ' εξαίρεση, ανήλικοι μπορούν να συνάψουν γάμο εφόσον εξασφαλίσουν την προηγούμενη έγκριση του κηδεμόνα και της αρχής προστασίας του παιδιού. Ο κηδεμόνας και η αρχή προστασίας του παιδιού μπορούν να χορηγήσουν την εν λόγω έγκριση μόνο σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και μόνον εφόσον ο ανήλικος έχει ηλικία τουλάχιστον 16 ετών.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Εάν οι δύο σύζυγοι σύναψαν γάμο τον οποίο στη συνέχεια ακύρωσαν με καλή πίστη, οι νομικές συνέπειες του γάμου ως προς την περιουσία είναι ίδιες με εκείνες που ισχύουν για έναν έγκυρο γάμο. Όταν ένας γάμος κηρύσσεται άκυρος, οι σύζυγοι μπορούν να προβάλλουν αξιώσεις ως προς την περιουσία σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν σε περίπτωση έκδοσης διαζυγίου από το δικαστήριο. Εάν μόνον ένας εκ των συζύγων σύναψε γάμο με καλή πίστη, οι εν λόγω κανόνες ισχύουν μόνο μετά την υποβολή σχετικής αίτησης εκ μέρους του.

Μετά την ακύρωση ενός γάμου, οι σύζυγοι διατηρούν το επώνυμο που χρησιμοποιούσαν κατά τη διάρκεια του γάμου τους. Εάν δεν επιθυμούν να διατηρήσουν το ίδιο επώνυμο, μετά την ακύρωση ενημερώνουν σχετικά τον προϊστάμενο του ληξιαρχείου. Ωστόσο, η πρώην σύζυγος δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί το επώνυμο του πρώην συζύγου της μαζί με το επίθεμα που προσδιορίζει την οικογενειακή της κατάσταση εάν δεν χρησιμοποιούσε το εν λόγω επώνυμο κατά τη διάρκεια του γάμου.

Η ακύρωση ενός γάμου δεν επηρεάζει το τεκμήριο πατρότητας.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Σε θέματα ακύρωσης γάμου και διαζυγίου, αποκλειστικά αρμόδια είναι τα δικαστήρια.

Σε περίπτωση ακύρωσης γάμου ή έκδοσης διαζυγίου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την επιμέλεια και τη διατροφή των ανήλικων τέκνων, ακόμα και σε περίπτωση μη υποβολής των σχετικών αιτήσεων, εφόσον είναι αναγκαίο. Το δικαστήριο αποφασίζει επίσης για δευτερεύοντα ζητήματα (π.χ. διατροφή των συζύγων, χρήση της οικογενειακής στέγης, κατανομή των κοινών περιουσιακών στοιχείων, κ.ά.), εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση. Σε περίπτωση μη υποβολής αίτησης, το δικαστήριο δεν αποφαινεται επί των ζητημάτων αυτών, τα οποία μπορούν να διευθετηθούν από τα εμπλεκόμενα μέρη εξωδικαστικά, στο πλαίσιο σύμβασης.

Πριν από ή κατά τη διάρκεια των διαδικασιών διαζυγίου, οι σύζυγοι μπορούν να υποβάλουν αίτημα για διαμεσολάβηση με ίδια πρωτοβουλία ή με πρωτοβουλία του δικαστηρίου ώστε να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με θέματα που αφορούν τη σχέση τους και τη λύση του γάμου τους. Η συμφωνία στην οποία καταλήγουν οι σύζυγοι έπειτα από τη διαμεσολάβηση μπορεί να συμπεριληφθεί στον δικαστικό συμβιβασμό.

Εφόσον χρειάζεται, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει τους γονείς που καταθέτουν αίτηση διαζυγίου να καταφύγουν σε διαμεσολάβηση για την επίλυση ορισμένων δευτερευόντων θεμάτων, ώστε να επιτευχθεί ο κατάλληλος διακανονισμός όσον αφορά τη γονική μέριμνα και την αναγκαία συνεργασία μεταξύ των μερών.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Για την έκδοση διαζυγίου, ένας εκ των συζύγων πρέπει να καταθέσει αγωγή διαζυγίου εναντίον του άλλου. Η αγωγή ακύρωσης γάμου πρέπει να κινείται από τον ένα σύζυγο κατά του άλλου, ή από τον εισαγγελέα ή άλλο τρίτο πρόσωπο που έχει το δικαίωμα προσφυγής κατά αμφοτέρων των συζύγων. Εάν το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αγωγή δεν είναι πλέον εν ζωή, η αγωγή πρέπει να στρέφεται κατά του διαχειριστή που ορίζει το δικαστήριο.

Για την κίνηση της διαδικασίας απαιτείται η υποβολή αγωγής στην οποία να προσδιορίζονται τα εξής: το αρμόδιο δικαστήριο, τα ονόματα, οι τόποι διαμονής και ο ρόλος των διαδίκων στη διαδικασία καθώς και των εκπροσώπων των διαδίκων, κατά περίπτωση το δικαίωμα του οποίου ζητείται η επιβολή τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η αξίωση τα δεδομένα βάσει των οποίων θεμελιώνεται η έκταση των εξουσιών και η αρμοδιότητα του δικαστηρίου καθώς και ρητό αίτημα (αίτηση) για έκδοση απόφασης από το δικαστήριο. Η αγωγή με την οποία κινούνται οι διαδικασίες διαζυγίου πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με τον γάμο, τη γέννηση τυχόν τέκνων που γεννήθηκαν μέσα στον γάμο και είναι εν ζωή και, εφόσον χρειάζεται, δεδομένα βάσει των οποίων θεμελιώνεται το δικαίωμα άσκησης αγωγής. Με την αγωγή πρέπει να συνοποβάλλονται δικαιολογητικά έγγραφα για τα προαναφερθέντα καθώς και ένα έγγραφο (ή αντίγραφο ή απόσπασμά του) στο οποίο να αναφέρονται τα περιστατικά που ο ενάγων επικαλείται ως αποδεικτικά στοιχεία και τα έγγραφα βάσει των οποίων θεμελιώνεται η έκταση των εξουσιών και η αρμοδιότητα του δικαστηρίου καθώς και άλλες περιστάσεις που πρέπει αυτομάτως να λαμβάνονται υπόψη, εξαιρουμένων των στοιχείων που μπορούν να επαληθευθούν και μέσω της ταυτότητας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, πρέπει να γίνεται σχετική μνεία στην αγωγή.

Σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες περί δικαιοδοσίας, το δικαστήριο που είναι αρμόδιο σε διαδικασίες διαζυγίου είναι αυτό που έχει δικαιοδοσία στον τόπο κατοικίας του εναγομένου. Εάν ο εναγόμενος δεν διαθέτει τόπο κατοικίας στην Ουγγαρία, η δικαιοδοσία ορίζεται με βάση τον τόπο διαμονής του εναγομένου.

Σε περίπτωση που ο τόπος διαμονής του εναγομένου είναι άγνωστος ή βρίσκεται στην αλλοδαπή, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου της τελευταίας κατοικίας του στην Ουγγαρία. Σε περίπτωση που ο τόπος της τελευταίας κατοικίας του εναγομένου στην Ουγγαρία δεν μπορεί να γίνει γνωστός ή σε περίπτωση που ο εναγόμενος δεν διαμένει στην Ουγγαρία, η δικαιοδοσία ορίζεται με βάση τον τόπο κατοικίας του ενάγοντος ή, ελλείψει αυτής, του τόπου διαμονής του ενάγοντος. Εξάλλου, το δικαστήριο που διαθέτει δικαιοδοσία στην περιοχή όπου βρίσκεται ο τελευταίος κοινός τόπος κατοικίας των συζύγων επίσης διαθέτει αρμοδιότητα στην υπόθεση. Αυτό σημαίνει ότι ο ενάγων είναι ελεύθερος να επιλέξει εάν θα καταθέσει την αγωγή του στο δικαστήριο που καθίσταται αρμόδιο σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες περί δικαιοδοσίας ή στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο βάσει του τελευταίου κοινού τόπου κατοικίας των συζύγων.

Σε περίπτωση που δεν ορίζεται κάποιο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο για την εκάστοτε υπόθεση διαζυγίου σύμφωνα με τους παραπάνω κανόνες, αρμόδιο θεωρείται το κεντρικό πρωτοδικείο της Πέστης.

Μετά την έναρξη των διαδικασιών διαζυγίου ενώπιον συγκεκριμένου δικαστηρίου, το εν λόγω δικαστήριο έχει αποκλειστική αρμοδιότητα όσον αφορά κάθε νέα αγωγή που κατατίθεται με αντικείμενο τις περιουσιακές διαφορές των συζύγων.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Βλέπε το θέμα «**Νομική συνδρομή**».

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης. Ωστόσο, δεν είναι δυνατή η άσκηση αγωγής για τον δικαστικό έλεγχο ή την αναθεώρηση των αποφάσεων ακύρωσης γάμου ή έκδοσης διαζυγίου όσον αφορά την ίδια την ακύρωση ή το ίδιο το διαζύγιο.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται αυτομάτως στα λοιπά κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται, κατά κανόνα, ειδική διαδικασία για την αναγνώριση των αποφάσεων. Σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού, ο διάδικος που αιτείται την αναγνώριση απόφασης οφείλει να προσκομίσει τα εξής έγγραφα:

αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας,

το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 39 του κανονισμού και το οποίο εκδίδεται από δικαστήριο ή αρχή του κράτους μέλους προέλευσης

χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα I του κανονισμού, και,

επιπροσθέτως, εφόσον πρόκειται για απόφαση που εκδίδεται ερήμην του εναγομένου, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερμηοδικήσαντα διάδικο, ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την απόφαση ανεπιφύλακτα.

Σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορεί να απαλλάξει τον αιτούντα από το βάρος της προσαγωγής των δύο τελευταίων εγγράφων εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί. Το δικαστήριο/Η αρχή μπορεί επίσης να απαιτήσει να επισυναφθεί μετάφραση των ανωτέρω εγγράφων, υποχρέωση την οποία τα δικαστήρια και οι αρχές της Ουγγαρίας είναι κατά κανόνα σε θέση να εκπληρώσουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση απόφασης που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος. Σε αυτή την περίπτωση, ο διάδικος που ζητεί την αναγνώριση απόφασης πρέπει να υποβάλει το αίτημά του, μαζί με τα ανωτέρω συνημμένα έγγραφα, στο αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο είναι το πρωτοδικείο (járásbírószág) που ασκεί τις

εργασίες του στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου (törvényszék) του τόπου κατοικίας ή συνήθους διαμονής του αντιδίκου στην Ουγγαρία (το κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας, στην περίπτωση της Βουδαπέστης) ή, εάν ο αντίδικος δεν διαθέτει ούτε τόπο κατοικίας ούτε τόπο συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία, το πρωτοδικείο που ασκεί τις εργασίες του στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ή συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία του διαδίκου που ζητεί την αναγνώριση (το κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας, στην περίπτωση της Βουδαπέστης). Εάν ούτε ο διάδικος που ζητεί την αναγνώριση απόφασης διαθέτει τόπο κατοικίας ή συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία, η αίτηση υποβάλλεται στο κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας. Το δικαστήριο εφαρμόζει στη διαδικασία τις διατάξεις των άρθρων 28-36 του κανονισμού, κατά περίπτωση.

Εάν η αναγνώριση της απόφασης είναι αναγκαία για την καταχώριση στο ληξιαρχικό βιβλίο γάμων της Ουγγαρίας, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού, η αίτηση αναγνώρισης σε συνδυασμό με τα ανωτέρω έγγραφα πρέπει να υποβάλλονται στο ληξιαρχείο.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για τη μη αναγνώριση απόφασης που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος. Σε αυτή την περίπτωση, ο διάδικος που αμφισβητεί την αναγνώριση πρέπει να επισυνάψει στην αίτησή του αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας καθώς και το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 39 του κανονισμού και το οποίο εκδίδεται από δικαστήριο ή αρχή του κράτους μέλους προέλευσης χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού. Το αρμόδιο δικαστήριο είναι το πρωτοδικείο που ασκεί τις εργασίες του στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ή συνήθους διαμονής του αντιδίκου στην Ουγγαρία (το κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας, στην περίπτωση της Βουδαπέστης) ή, εάν ο αντίδικος δεν διαθέτει ούτε τόπο κατοικίας ούτε τόπο συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία, το πρωτοδικείο που ασκεί τις εργασίες του στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ή συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία του διαδίκου που αμφισβητεί την αναγνώριση (το κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας, στην περίπτωση της Βουδαπέστης). Εάν ούτε ο διάδικος που αμφισβητεί την αναγνώριση απόφασης διαθέτει τόπο κατοικίας ή συνήθους διαμονής στην Ουγγαρία, η αίτηση υποβάλλεται στο κεντρικό πρωτοδικείο της Βούδας. Το δικαστήριο εφαρμόζει στη διαδικασία τις διατάξεις των άρθρων 28-36 του κανονισμού, κατά περίπτωση.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Στην Ουγγαρία, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό. Αντιστοίχως, σε όλες τις υποθέσεις που περιλαμβάνουν στοιχεία αλλοδαπότητας, το δίκαιο που εφαρμόζεται από τα ουγγρικά δικαστήρια είναι το δίκαιο που ορίζεται στον κανονισμό. Ο κανονισμός –ο οποίος υπόκειται σε περιορισμούς– παρέχει στους συζύγους την ελευθερία επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου (άρθρα 5-7) και ορίζει συνδεδετικούς παράγοντες για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου μόνο σε περίπτωση έλλειψης έγκυρης επιλογής από τα μέρη (άρθρα 8-10).

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέλος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ τα σχόλιά σας σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

 Your Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Μάλτα

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Για την έκδοση διαζυγίου στη Μάλτα, είτε πρέπει να υποβληθεί αίτηση και των δύο συζύγων από κοινού είτε από έναν εκ των δύο συζύγων έναντι του άλλου. Κατά την έναρξη της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου, οι σύζυγοι πρέπει να βρίσκονται σε διάσταση για περίοδο ή περιόδους συνολικής διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων ετών κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της υποβολής της αίτησης ή να έχουν παρέλθει τουλάχιστον τέσσερα έτη από την ημερομηνία δικαστικού χωρισμού. Το δικαστήριο πρέπει επίσης να εξασφαλίσει ότι δεν υπάρχει εύλογη προοπτική συμφιλίωσης των συζύγων. Άλλη προϋπόθεση είναι ότι οι σύζυγοι και όλα τα παιδιά τους πρέπει να λαμβάνουν επαρκή διατροφή, όταν καθίσταται απαιτητή, ωστόσο οι διάδικοι μπορούν να αποποιηθούν ανά πάσα στιγμή το δικαίωμα σε διατροφή. Ένα διαζύγιο που εκδίδεται μεταξύ συζύγων κατόπιν χωρισμού που έχει αποφασιστεί είτε με σύμβαση είτε με δικαστική απόφαση δεν επιφέρει καμία αλλαγή σε όσα έχουν διαταχθεί ή συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων, πλην των έννομων συνεπειών που επιφέρει το διαζύγιο. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, προτού ζητήσουν διαζύγιο, δεν είναι απαραίτητο να έχει προηγηθεί χωρισμός βάσει σύμβασης ή δικαστικής απόφασης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο νόμος δεν αναφέρεται στους λόγους διαζυγίου. Ωστόσο, όπως έχει ήδη αναφερθεί στην απάντηση σχετικά με τις προϋποθέσεις, κατά την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου, οι σύζυγοι πρέπει να βρίσκονται σε διάσταση για περίοδο ή περιόδους διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων ετών κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της υποβολής της αίτησης ή να έχουν παρέλθει τουλάχιστον τέσσερα έτη από την ημερομηνία δικαστικού χωρισμού.

3 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ένα διαζύγιο που εκδίδεται μεταξύ δύο συζύγων κατόπιν χωρισμού που έχει αποφασιστεί είτε με σύμβαση είτε με δικαστική απόφαση δεν επιφέρει καμία αλλαγή σε όσα έχουν διαταχθεί ή συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων, πλην των έννομων συνεπειών που επιφέρει το διαζύγιο. Το δίκαιο του διαζυγίου εφαρμόζεται στα επώνυμα και, συνεπώς, η σύζυγος μπορεί, μετά τον χωρισμό, να επιλέξει να ανακτήσει το πατρικό της επώνυμο. Αυτό γίνεται με σχετική

δήλωση στη δημόσια πράξη χωρισμού, και σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, η σύζυγος υποβάλλει δήλωση μέσω υπομνήματος που κατατίθεται στον φάκελο της υπόθεσης πριν από την εκδίκασή της. Με την έκδοση του διαζυγίου παύουν όλα τα έννομα αποτελέσματα του γάμου δυνάμει του αστικού δικαίου, καθώς και η υποχρέωση των διαδίκων να συμβιώνουν. Επιπλέον, παύουν επίσης να ισχύουν τα κληρονομικά δικαιώματα των συζύγων, με ισχύ από την ημερομηνία έκδοσης της διαταγής ή από την ημερομηνία που η δικαστική απόφαση διαζυγίου αποκτά την ισχύ δεδικασμένου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Ένα διαζύγιο που εκδίδεται μεταξύ συζύγων κατόπιν χωρισμού που έχει αποφασιστεί είτε με σύμβαση είτε με δικαστική απόφαση δεν επιφέρει καμία αλλαγή σε όσα έχουν διαταχθεί ή συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων. Το άρθρο 66Δ παράγραφος 5 του αστικού κώδικα της Μάλτας προβλέπει ότι στην περίπτωση που το καθεστώς κοινοκτημοσύνης ή το καθεστώς κοινοκτημοσύνης επί του υπολοίπου στο πλαίσιο χωριστής διαχείρισης έχει παύσει, οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα, σε κάθε περίπτωση, εφόσον συμφωνούν από κοινού, να λάβουν διαζύγιο χωρίς εκκαθάριση των κοινών περιουσιακών τους στοιχείων.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Η έκδοση του διαζυγίου δεν θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γονέων όσον αφορά τα παιδιά τους ή οποιαδήποτε συμφωνία έχει επιτευχθεί μεταξύ των διαδίκων σχετικά με τη μέριμνα και την επιμέλεια των παιδιών. Ωστόσο, ένας εκ των διαδίκων μπορεί να ισχυρισθεί ότι ο άλλος διάδικος δεν είναι κατάλληλος για να αναλάβει την επιμέλεια των ανήλικων παιδιών τους και, σε περίπτωση που το δικαστήριο καταλήξει σε τέτοια απόφαση, ο διάδικος που έχει κηρυχθεί ακατάλληλος δεν θα δύναται, μετά τον θάνατο του αντιδίκου, να αναλάβει την επιμέλεια των ανήλικων παιδιών χωρίς δικαστική άδεια. Η υποχρέωση καταβολής διατροφής για τα ανήλικα παιδιά συνεχίζει να ισχύει έως ότου τα παιδιά συμπληρώσουν το 18ο έτος της ηλικίας τους: σε περίπτωση που το παιδί συνεχίζει τις σπουδές του, η υποχρέωση καταβολής διατροφής συνεχίζει να ισχύει έως το 23ο έτος, εκτός αν άλλως συμφωνηθεί.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ένα διαζύγιο που εκδίδεται μεταξύ συζύγων κατόπιν χωρισμού που έχει αποφασιστεί είτε με σύμβαση είτε με δικαστική απόφαση δεν επιφέρει καμία αλλαγή σε όσα έχουν διαταχθεί ή συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση διαζυγίου δεν αίρεται η υποχρέωση καταβολής διατροφής, εκτός εάν οι διάδικοι αποφασίσουν διαφορετικά. Το δικαστήριο μπορεί, στη δικαστική απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η αίτηση αγωγής διαζυγίου, και κατόπιν αιτήματος που υποβάλλεται κατά τη διάρκεια της ακρόασης της θέσης του διαδίκου στον οποίο οφείλεται η καταβολή διατροφής –για τον ίδιο ή για τα παιδιά– από τον αντίδικο, να διατάξει τη διασφάλιση της καταβολής διατροφής από τον αντίδικο μέσω επαρκούς και εύλογης εγγύησης, ανάλογα με την κατάσταση των διαδίκων. Το ποσό της εν λόγω εγγύησης δεν υπερβαίνει το ποσό της διατροφής για διάστημα πέντε ετών. Το αίτημα αυτό μπορεί επίσης να υποβληθεί ανά πάσα στιγμή μετά την εν λόγω δικαστική απόφαση, όποτε η καταβολή της διατροφής καθίσταται απαιτητή.

Στην περίπτωση που μια αίτηση αγωγής διαζυγίου υποβάλλεται στο αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο από έναν από τους συζύγους ή από αμφότερους τους συζύγους κατόπιν συμφωνίας τους ότι ο γάμος τους πρέπει να λυθεί και στην περίπτωση που οι σύζυγοι δεν προβαίνουν σε χωρισμό με βάση σύμβαση ή δικαστική απόφαση, το δικαστήριο, προτού κάνει δεκτή την αίτηση αγωγής διαζυγίου των διαδίκων, καλεί τους διαδίκους να παρουσιάσουν ενώπιον του διαμεσολαβητή, ο οποίος ορίζεται είτε από το ίδιο το δικαστήριο είτε με κοινή συναίνεση των διαδίκων, ώστε να γίνει απόπειρα συμφιλίωσης των συζύγων, και, στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφιλίωση και εάν οι σύζυγοι δεν έχουν ακόμη συμφωνήσει σχετικά με τους όρους του διαζυγίου, προκειμένου οι διάδικοι να μπορέσουν να ολοκληρώσουν τη διαδικασία του διαζυγίου βάσει συμφωνίας. Η εν λόγω συμφωνία περιλαμβάνει ορισμένους ή όλους τους

μέριμνα και επιμέλεια των παιδιών

δικαίωμα επαφής των δύο διαδίκων με τα παιδιά

υποχρεώσεις διατροφής των συζύγων ή ενός εκ των συζύγων και κάθε παιδιού

διαμονή στη συζυγική οικία

κατανομή των προσεπικτηθέντων περιουσιακών στοιχείων υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης ή υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης επί των εναπομενόντων στοιχείων στο πλαίσιο χωριστής διαχείρισης.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός αφορά την περίπτωση υποβολής της σχετικής αίτησης από τον έναν εκ των συζύγων κατά του άλλου συζύγου και έκδοσης απόφασης από το δικαστήριο σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των διαδίκων κατά την επέλευση του δικαστικού χωρισμού.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού είναι μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες:

μοιχεία

πράξεις ενδοοικογενειακής βίας

καταχρήσεις, βάνουση συμπεριφορά, εκτόξευση απειλών ή πρόκληση σοβαρών σωματικών βλαβών από τον ένα σύζυγο σε βάρος του άλλου ή των παιδιών τους

οι σύζυγοι δεν είναι λογικά δυνατόν να ζήσουν μαζί λόγω ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου

εγκατάλειψη.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Όσον αφορά τη **διατροφή**, ο διάδικος σε βάρος του οποίου εκδίδεται η απόφαση δικαστικού χωρισμού πρέπει να καταβάλλει διατροφή στον αντίδικο και στα παιδιά έως ότου αυτά συμπληρώσουν το 18ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και έως το 23ο έτος της ηλικίας τους, εάν συνεχίζουν να παρακολουθούν πλήρη κύκλο εκπαίδευσης, κατάρτισης ή μάθησης. Το ύψος της διατροφής που οφείλεται στον αντίδικο και στα παιδιά καθορίζεται με γνώμονα τη συνολική κατάσταση των συζύγων και των παιδιών. Μεταξύ άλλων, λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες παράμετροι:

οι ανάγκες των παιδιών, αφού εξεταστεί η συνολική τους κατάσταση

τυχόν αναπηρία, είτε σωματική είτε διανοητική

καταστάσεις ασθένειας, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και της βαρύτητάς τους περιορίζουν την ικανότητα των συζύγων ή των παιδιών να συντηρήσουν τον εαυτό τους

κατά πόσον η ικανότητα βιοπορισμού του διαδίκου στον οποίο οφείλεται η διατροφή έχει μειωθεί λόγω του ότι, κατά τη διάρκεια του γάμου, ο εν λόγω

διάδικος είχε αναλάβει τη φροντίδα του νοικοκυριού, του αντιδίκου, καθώς και την ανατροφή των παιδιών που γεννήθηκαν εντός του γάμου

το συνολικό εισόδημα ή τα επιδόματα που λαμβάνουν οι σύζυγοι ή ο ένας από τους συζύγους σύμφωνα με τον νόμο

τις απαιτήσεις διαμονής των συζύγων και των παιδιών

το ποσό που θα οφειλόταν σε καθέναν από τους διαδίκους ως παροχή, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, όχι όμως περιοριζόμενων σε αυτές, παροχών στο πλαίσιο συνταξιοδοτικού προγράμματος, που ο συγκεκριμένος διάδικος θα χάσει την ευκαιρία ή τη δυνατότητα να αποκτήσει λόγω του χωρισμού.

Η συζυγική οικία μπορεί να παραχωρηθεί από το δικαστήριο στον ένα διάδικο κατόπιν αιτήματος ενός εκ των διαδίκων, αποκλείοντας τον αντίδικο, για το διάστημα και υπό τις συνθήκες που το δικαστήριο κρίνει ενδεδειγμένες: το δικαστήριο μπορεί επίσης να αποφασίσει ότι η συζυγική οικία θα πρέπει να πωληθεί σε περίπτωση που εξακριβωθεί ότι αμφότεροι οι διάδικοι και τα παιδιά τους θα έχουν εναλλακτικό και κατάλληλο χώρο διαμονής και ότι τα έσοδα από την πώληση θα κατανεμηθούν στους διαδίκους κατά την κρίση του δικαστηρίου ή, σε περίπτωση που η συζυγική οικία ανήκει σε αμφότερους τους διαδίκους, παραχωρεί τη συζυγική οικία στον έναν διάδικο και ο τελευταίος καταβάλλει αποζημίωση στον αντίδικο για την οικονομική απώλεια που υπέστη.

Κατά την έκδοση απόφασης χωρισμού, το δικαστήριο αποφασίζει επίσης σε ποιον από τους συζύγους θα αναθέσει την **επιμέλεια** των παιδιών με πρωταρχικό μέλημα την ευημερία των παιδιών. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήματος ενός από τους διαδίκους, να χαρακτηρίσει ακατάλληλο τον αντίδικο για να αναλάβει την επιμέλεια των ανήλικων παιδιών των διαδίκων και, στην περίπτωση που το δικαστήριο εκδώσει τέτοια απόφαση, ο διάδικος που έχει κηρυχθεί ακατάλληλος δεν δικαιούται να αναλάβει την επιμέλεια των ανήλικων παιδιών μετά τον θάνατο του αντιδίκου χωρίς έγκριση του δικαστηρίου. Η σύζυγος μπορεί, μετά τον χωρισμό, να επιλέξει να ανακτήσει το πατρικό της **επώνυμο**, ωστόσο θα πρέπει να δηλώσει αυτή την επιλογή της στη δημόσια πράξη χωρισμού και, σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, μέσω υπομνήματος που κατατίθεται στον φάκελο της υπόθεσης πριν από την εκδίκασή της. Σε κάθε περίπτωση, οι προσωπικές συνέπειες του χωρισμού δεν παύουν έναντι **τρίτων**, εξαιρουμένης της ημέρας κατά την οποία το έγγραφο καταχωρίζεται στο δημόσιο μητρώο.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η ακύρωση του γάμου σημαίνει ότι ο γάμος δεν παράγει έννομα αποτελέσματα. Αυτός ο γάμος κηρύσσεται άκυρος.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος είναι άκυρος εάν:

δεν έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις που απαιτούνται από τον νόμο της χώρας στην οποία τελείται ο γάμος

η συναίνεση οποιουδήποτε εκ των συζύγων είναι αποτέλεσμα σωματικής ή ψυχολογικής βίας ή φόβου

η συναίνεση οποιουδήποτε εκ των συζύγων είναι άκυρη λόγω πλάνης σχετικής με την ταυτότητα του άλλου συζύγου

η συναίνεση οποιουδήποτε εκ των συζύγων αποσπάστηκε με απάτη ως προς κάποια ιδιότητα του άλλου συζύγου η οποία θα μπορούσε, λόγω της φύσης της, να διαταράξει σοβαρά την έγγαμη συμβίωση

η συναίνεση οποιουδήποτε εκ των συζύγων πάσχει από σοβαρό ελάττωμα που έγκειται στην αδυναμία του να διαμορφώσει σωστή κρίση για την έγγαμη συμβίωση ή για τα ουσιώδη δικαιώματα και καθήκοντα που απορρέουν από αυτήν ή από σοβαρή ψυχολογική ανωμαλία που δεν επιτρέπει στον εν λόγω σύζυγο να εκπληρώσει τις ουσιώδεις υποχρεώσεις του γάμου

οποιοσδήποτε από τους συζύγους είναι ανίκανος, ανεξάρτητα από το εάν η εν λόγω ανικανότητα είναι απόλυτη ή σχετική, με την προϋπόθεση όμως ότι η ανικανότητα προϋπήρχε του γάμου

η συναίνεση είτε του ενός είτε του άλλου συζύγου πάσχει από το θετικό αποκλεισμό του ίδιου του γάμου ή ενός ή περισσότερων από τα απαραίτητα στοιχεία της συζυγικής ζωής ή του δικαιώματος στη συζυγική πράξη

οποιοσδήποτε εκ των συζύγων εξάρτησε τη συναίνεσή του από αίτηση που αναφέρεται στο μέλλον

οποιοσδήποτε εκ των συζύγων, παρότι δεν έχει τεθεί σε απαγόρευση ούτε είναι ολιγοφρενής, δεν είχε, κατά τη σύναψη του γάμου, έστω και λόγω παροδικής αιτίας, επαρκή πνευματική διαύγεια ή βούληση για να παράσχει τη συναίνεσή του για τον γάμο.

ο γάμος δεν ολοκληρώθηκε

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Τα έννομα αποτελέσματα ενός έγκυρου γάμου θεωρείται ότι υπήρχαν ανέκαθεν όσον αφορά τα παιδιά που γεννήθηκαν ή συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια γάμου που κηρύσσεται άκυρος, καθώς και όσον αφορά τα παιδιά που γεννήθηκαν πριν από τον εν λόγω γάμο και έχουν αναγνωρισθεί πριν από την έκδοση της απόφασης με την οποία κηρύσσεται άκυρος ο γάμος. Εάν μόνον ένας από τους συζύγους ενήργησε με καλή πίστη, τα εν λόγω αποτελέσματα ισχύουν προς όφελος αυτού/αυτής και των παιδιών. Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν ενεργήσει κακή τη πίστη, τα έννομα αποτελέσματα ενός έγκυρου γάμου ισχύουν μόνο προς όφελος των παιδιών που γεννήθηκαν ή συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια του γάμου που κηρύχθηκε άκυρος. Ο σύζυγος που ήταν υπαίτιος για την ακυρότητα του γάμου υποχρεούται να καταβάλλει διατροφή στον άλλο σύζυγο καλή τη πίστη για περίοδο πέντε ετών: αυτή η υποχρέωση παύει εάν ο διάδικος που ενήργησε καλή τη πίστη παντρευτεί κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Όχι, δεν υπάρχουν τέτοια εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα η επίλυση είναι δυνατή μόνο μέσω δικαστηρίων.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης πολιτικού γάμου πρέπει να κατατίθεται στο τμήμα οικογενειακού δικαίου του πολιτικού δικαστηρίου, ενώ η αίτηση καταχώρισης της απόφασης ακύρωσης που εκδίδεται από το εκκλησιαστικό δικαστήριο στη Μάλτα πρέπει να κατατίθεται στο εφετείο. Η κατάθεση της αίτησης αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης πολιτικού γάμου πρέπει να βεβαιώνεται ενόρκως. Η απάντηση στην αίτηση πρέπει να κατατίθεται εντός είκοσι ημερών. Τα έγγραφα που πρέπει να επισυνάπτονται ποικίλλουν ανάλογα με το τι θέλει να αποδείξει ο ενάγων. Ωστόσο, στην περίπτωση καταχώρισης ακύρωσης από το εκκλησιαστικό δικαστήριο, πρέπει να επισυνάπτεται αντίγραφο της δικαστικής απόφασης που εξέδωσε το μητροπολιτικό δικαστήριο της Μάλτας, η διαταγή που εξέδωσε το δευτεροβάθμιο περιφερειακό δικαστήριο, η διαταγή εκτέλεσης και ένα πιστοποιητικό γάμου.

Κάθε διάδικος σε διαδικασία δικαστικού χωρισμού μπορεί, μέσω αίτησης την οποία υποβάλλει ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της δίκης, αλλά όχι μετά την αναβολή της απόφασης, να ζητήσει η αίτηση αγωγής δικαστικού χωρισμού που έχει υποβληθεί στο πλαίσιο αυτής της δίκης να θεωρηθεί, αντ' αυτού, αίτηση έκδοσης διαζυγίου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι, μπορείτε να λάβετε νομική συνδρομή εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 912 του κώδικα οργάνωσης και πολιτικής δικονομίας.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου. Ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι δεν χωρεί έφεση κατά της διαταγής για την καταχώριση απόφασης ακύρωσης που έχει εκδώσει το εκκλησιαστικό δικαστήριο της Μάλτας.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Η απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά ή επηρεάζει την κατάσταση γάμου προσώπου αναγνωρίζεται για όλους τους σκοπούς του μαλτέζικου δικαίου εφόσον η απόφαση έχει εκδοθεί από αρμόδιο δικαστήριο της χώρας της οποίας είναι κάτοικος ή πολίτης ο ένας από τους διαδίκους. Η διαδικασία αναγνώρισης πραγματοποιείται στη Μάλτα στο Δημόσιο Μητρώο (**Evans Building, Merchant's Street, Valletta VLT 2000**).

Εκτός από το μαλτέζικο δίκαιο, εφαρμόζεται επίσης το ευρωπαϊκό δίκαιο, ήτοι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000. Στο άρθρο **22 του εν λόγω κανονισμού προβλέπονται οι λόγοι μη αναγνώρισης αποφάσεων που αφορούν διαζύγιο,**

δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου. Πιο συγκεκριμένα:

«α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης

β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερμηνοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση

γ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή

δ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης.»

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Αρμόδιο για την προσβολή της απόφασης με την οποία αναγνωρίστηκε διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός ή ακύρωση γάμου είναι το πολιτικό δικαστήριο (τμήμα οικογενειακού δικαίου). Ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται στο κεφάλαιο 12 της Νομοθεσίας της Μάλτας.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Τα πολιτικά δικαστήρια είναι αρμόδια να επιλαμβάνονται και να εκδικάζουν αιτήσεις έκδοσης διαζυγίου μόνον εφόσον πληρούνται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

τουλάχιστον ένας από τους συζύγους κατοικούσε στη Μάλτα κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης αγωγής διαζυγίου στο αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο ή

τουλάχιστον ένας από τους συζύγους είχε τη συνήθη κατοικία του στη Μάλτα για περίοδο ενός έτους αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης αγωγής διαζυγίου.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην ελληνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [nl](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: [en](#)

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Κάτω Χώρες

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί από έναν εκ των δύο συζύγων (μονομερής αίτηση) καθώς και από τους δύο συζύγους από κοινού (από κοινού αίτηση). Η διαδικασία είναι η ίδια (βλ. ερώτηση 11).

Και στις δύο περιπτώσεις κατά τη διαδικασία έκδοσης διαζυγίου οι σύζυγοι πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Η αίτηση διαζυγίου εξετάζεται στο πρωτοδικείο (*rechtbank*) του τόπου όπου κατοικεί ο αιτών ή ένας από τους αιτούντες. Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε μετά τη σύναψη του γάμου η παρέλευση ορισμένης χρονικής περιόδου από τη σύναψη του γάμου δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υποβολή αίτησης. Το διαζύγιο παράγει αποτελέσματα από την εγγραφή της δικαστικής απόφασης στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου (*burgerlijke stand, μεταγραφή*). Η εγγραφή αυτή μπορεί να γίνει μόνον αφού καταστεί αμετάκλητη η σχετική δικαστική απόφαση (έχει αποκτήσει «ισχύ δεδικασμένου»). Η εγγραφή στο ληξιαρχείο πρέπει να γίνει εντός 6 μηνών από τότε που καθίσταται αμετάκλητη η απόφαση, διαφορετικά δεν παράγει αποτελέσματα και η εγγραφή του διαζυγίου δεν μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί. Σε περίπτωση που ο γάμος τελέσθηκε στο εξωτερικό και το αλλοδαπό πιστοποιητικό γάμου δεν έχει εγγραφεί στα ληξιαρχικά βιβλία των Κάτω Χωρών, η ολλανδική απόφαση για το διαζύγιο εγγράφεται στο ειδικό βιβλίο (μητρώο γεννήσεων, γάμων και θανάτων) του ληξιαρχείου της Χάγης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης σχέσης. Οριστικός κλονισμός υφίσταται εφόσον η συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη για τους συζύγους και δεν υπάρχουν προοπτικές αποκατάστασης ομαλών συζυγικών σχέσεων. Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης, ο σύζυγος που ζητεί το διαζύγιο πρέπει να επικαλεσθεί οριστικό κλονισμό του γάμου και να προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, εάν ο άλλος σύζυγος το αμφισβητεί. Ο δικαστής αποφαινεται αν συντρέχει πράγματι ο λόγος αυτός. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης διαζυγίου, η απόφαση διαζυγίου θα εκδοθεί επί της βάσης ότι ο οριστικός κλονισμός του γάμου αποτελεί πεποίθηση και των δύο συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Το διαζύγιο μπορεί να έχει συνέπειες για τη χρήση του επωνύμου του/της πρώην συζύγου. Μετά την έκδοση οριστικής απόφασης διαζυγίου, ο διαζευγμένος /η διαζευγμένη μπορεί να τελέσει άλλο γάμο ή να συνάψει σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Νομικό καθεστώς (κοινοκτημοσύνη)

Στις Κάτω Χώρες ισχύει ένα ιδιαίτερο νομικό καθεστώς όσον αφορά τα εισοδήματα και τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια του γάμου. Το καθεστώς που προβλέπει ο νόμος είναι η κοινοκτημοσύνη επί όλων των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων (*algehele gemeenschap van goederen*). Κατ' αρχήν, όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από ένα σύζυγο πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου αποτελούν μέρος της κοινής περιουσίας. Τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων συνενώνονται. Κατ' αρχήν, όλες οι οφειλές που υφίστανται πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου θεωρούνται επίσης κοινές, ανεξάρτητα από το ποιος σύζυγος ευθύνεται για τη γένεση της οφειλής. Οι δανειστές των συζύγων μπορούν να στραφούν κατά της κοινής περιουσίας για την εξόφληση της οφειλής. Η κοινοκτημοσύνη λήγει με το διαζύγιο, δηλαδή όταν η απόφαση διαζυγίου εγγράφεται στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου. Η συνένωση των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων δεν ισχύει πλέον, οπότε πρέπει να γίνει διανομή των κοινών περιουσιακών στοιχείων.

Πρέπει να διαπιστωθεί ποια περιουσιακά στοιχεία από την κοινή περιουσία δικαιούται ο κάθε σύζυγος. Κατά γενικό κανόνα, κάθε σύζυγος δικαιούται το ήμισυ της κοινής περιουσίας. Οι σύζυγοι μπορούν να παρεκκλίνουν από την αρχή αυτή και να προβούν σε διαφορετικές ρυθμίσεις είτε με διακανονισμό (*echtscheidingsconvenant*) είτε κατά τον χρόνο διανομής της κοινής περιουσίας (*verdeling*).

Προγαμιαίο και μεταγαμιαίο συμβόλαιο

Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν διαφορετικό καθεστώς από εκείνο που προβλέπει ο νόμος με τη σύναψη προγαμιαίου ή (σπανίως) μεταγαμιαίου συμβολαίου. Τα συμβόλαια αυτά *ορίζουν και* τους κανόνες για τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων σε περίπτωση διαζυγίου.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Γονική μέριμνα

Μετά το διαζύγιο οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα, όπως και κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί από το δικαστήριο να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας σε έναν από τους δύο γονείς. Η σχετική αίτηση για γονική μέριμνα κατ' αποκλειστικότητα υποβάλλεται από τον ένα ή και αμφότερους τους γονείς. Ο γονέας που δεν ασκεί τη γονική μέριμνα έχει δικαιώματα επίσκεψης σε σχέση με το παιδί. Αμφότεροι οι γονείς ή ένας εξ αυτών μπορούν να ζητήσουν από το δικαστήριο τη ρύθμιση των δικαιωμάτων επίσκεψης.

Υποχρεώσεις διατροφής έναντι των τέκνων

Αν οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα μετά το διαζύγιο, καλούνται να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον επιμερισμό των οικονομικών βαρών της ανατροφής των τέκνων. Μπορούν επίσης να ζητήσουν από το δικαστήριο την καταχώριση της εν λόγω συμφωνίας. Αν αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία, το δικαστήριο μπορεί να ρυθμίσει το ύψος της διατροφής. Αν η γονική μέριμνα ανατεθεί κατ' αποκλειστικότητα σε έναν από τους δύο γονείς, ο εν λόγω γονέας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να καθορίσει το ύψος της οικονομικής συμμετοχής του άλλου γονέα στα έξοδα συντήρησης του παιδιού. Κατ' αρχήν, οι γονείς πρέπει να ρυθμίζουν μόνοι τους το θέμα της καταβολής διατροφής για τα τέκνα τους. Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επισκεφθείτε τον ιστότοπο της εθνικής υπηρεσίας είσπραξης οφειλών διατροφής (*Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen*) (<http://www.lbio.nl/>).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των συζύγων εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση του γάμου. Εφόσον ένας από τους πρώην συζύγους δεν έχει επαρκή έσοδα για τη συντήρησή του και δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει το απαραίτητο επίπεδο εισοδήματος, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να επιβάλει την καταβολή διατροφής από τον άλλο σύζυγο για τη συντήρησή του. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την καταβολή διατροφής με την απόφαση διαζυγίου ή με μεταγενέστερη δικαστική εντολή. Κατά τον υπολογισμό του ύψους της διατροφής, το δικαστήριο εξετάζει τις ανάγκες του δικαιούχου διατροφής και τα οικονομικά μέσα του υπόχρεου διατροφής. Επίσης, μπορούν να ληφθούν υπόψη άλλοι παράγοντες πέραν των οικονομικών, όπως η διάρκεια του γάμου ή της συμβίωσης των συζύγων. Αν το δικαστήριο δεν καθορίσει χρονική διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής, αυτή λήγει μετά την πάροδο 12 ετών. Σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρής οικονομικής δυσχέρειας, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να παρατείνει αυτή τη διάρκεια, εφόσον το ζητήσει ο δικαιούχος. Κατ' αρχήν, σε περίπτωση σύντομης διάρκειας του γάμου (κάτω των πέντε ετών) και εφόσον δεν υπάρχουν τέκνα, η διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής δεν υπερβαίνει τη διάρκεια του γάμου. Εάν οι σύζυγοι ή πρώην σύζυγοι καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την καταβολή διατροφής, μπορούν να μετατρέψουν την εν λόγω συμφωνία σε γραπτό διακανονισμό για το διαζύγιο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός (*scheiding van tafel en bed, χωρισμός από κλίνης και τραπέζης*) είναι ένα νομικό μέσο με το οποίο οι σύζυγοι παύουν τη συμβίωση χωρίς να λύσουν τον μεταξύ τους γάμο. Παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους συζύγους που επιθυμούν να χωρίσουν και να ρυθμίσουν τις έννομες συνέπειες αυτού του χωρισμού, αλλά επιθυμούν να παραμείνουν παντρεμένοι, πιθανόν για θρησκευτικούς ή οικονομικούς λόγους. Ο δικαστικός χωρισμός αφήνει περιθώριο συμφιλίωσης αλλά μπορεί, επίσης, να χρησιμεύσει ως μεταβατικό στάδιο για τη λύση του γάμου. Ο δικαστικός χωρισμός επέρχεται με την καταχώριση της σχετικής δικαστικής απόφασης στο μητρώο περιουσιακών στοιχείων των συζύγων. Όπως και στην περίπτωση του διαζυγίου, η καταχώριση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός εξαμήνου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο μοναδικός λόγος δικαστικού χωρισμού είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι συνέπειες του δικαστικού χωρισμού σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων, την επιμέλεια των τέκνων (δικαιώματα επίσκεψης), τις υποχρεώσεις διατροφής και τα δικαιώματα σύνταξης είναι ταυτόσημες με εκείνες του διαζυγίου. Ο γάμος συνεχίζει να υφίσταται. Ο νόμος ορίζει ότι οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού δεν έχουν δικαιώματα κληρονομιάς μεταξύ τους σε περίπτωση θανάτου. Εάν, μετά τον δικαστικό χωρισμό, οι σύζυγοι επιθυμούν την ολοκληρωτική διακοπή κάθε σχέσης, μπορούν να υποβάλουν αίτηση διαζυγίου. Οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού μπορούν να συμβιώσουν με νέο σύντροφο και να ξεκινήσουν νέα ζωή, ωστόσο, δεν μπορούν να τελέσουν άλλο γάμο ή να συνάψουν σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης διαζυγίου μετά τον δικαστικό χωρισμό, υφίστανται ορισμένοι περιορισμοί. Όταν η αίτηση υποβάλλεται μονομερώς, για την έκδοση του διαζυγίου πρέπει να παρέλθει περίοδος τριών ετών. Σε ορισμένες περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να μειώσει την περίοδο αυτή σε ένα έτος. Η τριετής περίοδος ξεκινά από την ημερομηνία καταχώρισης του δικαστικού χωρισμού στα σχετικά βιβλία. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης διαζυγίου μετά τον δικαστικό χωρισμό, δεν υπάρχει περίοδος αναμονής. Η λύση του γάμου επέρχεται με την καταχώριση της απόφασης διαζυγίου στα βιβλία του ληξιαρχείου (μητρώο γεννήσεων, γάμων και θανάτων).

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο με δικαστική απόφαση. Η διαδικασία ακύρωσης κινείται κατόπιν υποβολής της σχετικής αίτησης. Επομένως, ο γάμος δεν θεωρείται αυτοδικαίως ως μηδέποτε γενόμενος: συνεχίζει να ισχύει έως ότου ακυρωθεί. Ο νόμος ορίζει τους λόγους ακύρωσης και τα πρόσωπα που μπορούν να τη ζητήσουν.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο νόμος επιτρέπει την ακύρωση του γάμου για τους ακόλουθους λόγους: εάν ο γάμος τελέστηκε υπό τις εξής συνθήκες:

παρά την ύπαρξη κωλυμάτων (για παράδειγμα, μη νόμιμη ηλικία γάμου, έλλειψη άδειας για σύναψη γάμου του ανήλικου, διγαμία, βαθμό συγγένειας όπου απαγορεύεται ο γάμος, κλπ.)

υπό το κράτος απειλής ή πλάνης

ως «λευκός» γάμος

ένας εκ των συζύγων πάσχει από διανοητική διαταραχή

αναρμοδιότητα του υπαλλήλου του ληξιαρχείου ή

ελλείψει μαρτύρων.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση έχει αναδρομική ισχύ και ισχύει από την ημερομηνία σύναψης του γάμου. Αυτό σημαίνει ότι μετά την έκδοση της δικαστικής απόφασης ακύρωσης, ο γάμος θεωρείται ως μηδέποτε γενόμενος. Υπό ορισμένες συνθήκες, μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση από την αρχή αυτή, οπότε η ακύρωση έχει

τις ίδιες συνέπειες με εκείνες του διαζυγίου. Για παράδειγμα, τα τέκνα που προέκυψαν από γάμο που ακυρώθηκε εξακολουθούν να θεωρούνται ως τέκνα γεννηθέντα εντός γάμου. Μια άλλη εξαίρεση αφορά τον καλόπιστο σύζυγο, δηλαδή τον σύζυγο που δεν αντιλήφθηκε το ελάττωμα του γάμου του. Βλ. επίσης τις προϋποθέσεις για την ακύρωση γάμου όπως αναφέρονται στην απάντηση της ερώτησης 8. Παραδείγματος χάριν, ο καλόπιστος σύζυγος μπορεί να ζητήσει καταβολή διατροφής από τον έτερο σύζυγο.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στις Κάτω Χώρες γίνεται συχνά προσφυγή σε διαμεσολάβηση. Με τη βοήθεια του μεσολαβητή και ενδεχομένως των δικηγόρων τους, οι σύζυγοι προσπαθούν να καταλήξουν σε συμφωνία για το διαζύγιο και τις συνέπειές του. Οι συμφωνίες αυτές συνάπτονται με τη μορφή γραπτού διακανονισμού (*echtscheidingsconvenant*). Ο διακανονισμός καλύπτει ζητήματα όπως η διανομή των περιουσιακών στοιχείων, η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των πρώην συζύγων και ο προγραμματισμός επιμέλειας των παιδιών. Το δικαστήριο μπορεί να συμπεριλάβει στην απόφαση διαζυγίου που εκδίδει τον διακανονισμό που συνάπτεται κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Υπάρχει ένωση δικηγόρων οικογενειακού δικαίου και μεσολαβητών διαζυγίου (*Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars*), της οποίας τα μέλη ειδικεύονται σε ζητήματα όπως το διαζύγιο και οι υποχρεώσεις διατροφής. Επίσης, ειδικεύονται στη διαμεσολάβηση σε υποθέσεις διαζυγίου και συναφή ζητήματα. Για περισσότερες πληροφορίες: <http://www.vas-scheidingsbemiddeling.nl/>.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηχοθούν με την αγωγή;

Αίτηση

Η διαδικασία διαζυγίου κινείται πάντοτε κατόπιν αίτησης προς το δικαστήριο (*verzoekschrift*). Η αίτηση πρέπει να αναφέρει το όνομα και το επώνυμο των συζύγων και τη διεύθυνση της κατοικίας ή διαμονής τους. Εάν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, πρέπει να αναφέρονται τα αντίστοιχα στοιχεία και των εν λόγω τέκνων. Ο αιτών/ η αιτούσα μπορεί επίσης να ζητήσει παρεπόμενη προστασία (*nevenvoorzieningen*). Η αίτηση αυτή συνδέεται με το διαζύγιο. Το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει παρεπόμενη προστασία για τα εξής ζητήματα, μεταξύ άλλων:

γονική μέριμνα και δικαιώματα επίσκεψης σε σχέση με τα ανήλικα τέκνα
διατροφή τέκνου ή συζύγου

διανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων ή επιβολή του καθεστώτος που συμφωνήθηκε στο προγαμιαίο ή το μεταγαμιαίο συμβόλαιο
χρήση της συζυγικής οικίας και
εξισορρόπηση των συνταξιοδοτικών αξιώσεων.

Ο δικηγόρος του αιτούντος (*advocaat*) υποβάλλει την αίτηση διαζυγίου στο πρωτοδικείο (*rechtbank*). Εάν ο αιτών ζει στις Κάτω Χώρες, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί στο δικαστήριο της περιοχής όπου κατοικεί. Εάν στις Κάτω Χώρες δεν κατοικεί ο αιτών αλλά ο άλλος σύζυγος, η αίτηση απευθύνεται στο δικαστήριο της περιοχής όπου ζει ο τελευταίος. Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι ζουν εκτός των Κάτω Χωρών, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο Πρωτοδικείο της Χάγης.

Ποια έγγραφα πρέπει να υποβληθούν;

γνήσια αντίγραφα (που έχουν εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες) από τα μητρώα του δημοτολογίου των δύο συζύγων, με αναφορά της ιθαγένειας, της προσωπικής τους κατάστασης και, αν οι σύζυγοι δεν έχουν την ολλανδική ιθαγένεια, της ημερομηνίας άφιξής τους στις Κάτω Χώρες εάν μόνο ένας από τους συζύγους έχει ολλανδική ιθαγένεια, πρέπει να αναφέρεται η ημερομηνία εγκατάστασης στις Κάτω Χώρες του άλλου συζύγου

γνήσια αντίγραφα των πιστοποιητικών γέννησης των ανήλικων τέκνων (που εκδόθηκαν τους τρεις τελευταίους μήνες)

γνήσιο αντίγραφο της ληξιαρχικής πράξης γάμου (από το δημαρχείο της πόλης όπου τελέσθηκε ο γάμος και που έχει εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες) όσον αφορά τους γάμους που έχουν συναφθεί στο εξωτερικό, αρκεί η υποβολή της πρωτότυπης ληξιαρχικής πράξης γάμου ή παλαιότερου αντιγράφου και σε περίπτωση ανήλικων τέκνων, ένα σχέδιο προγράμματος γονικής μέριμνας το σχέδιο προγράμματος γονικής μέριμνας περιλαμβάνει τον διακανονισμό που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των γονέων σε σχέση με τα τέκνα τους, με προβλέψεις για την καθημερινή φροντίδα των τέκνων, την εκπαίδευσή τους, τη συμμετοχή τους σε αθλήματα, την ιατρική φροντίδα τους, ρυθμίσεις για ειδικές ημέρες όπως διακοπές και αργίες, οικονομικά ζητήματα και πρακτικά ζητήματα (μεταφορά των τέκνων από/προς διάφορες δραστηριότητες).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Σε περίπτωση που ο αιτών δεν είναι σε θέση να καταβάλει το σύνολο ή μέρος της αμοιβής δικηγόρου ή διαμεσολαβητή, μπορεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις να του παρασχεθεί νομική συνδρομή. Το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής (*Raad voor de rechtsbijstand*) παρέχει νομική συνδρομή μόνο μέσω των διαμεσολαβητών που αποτελούν μέλη του. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις για την παροχή νομικής συνδρομής ανατρέξτε στο <http://www.rvr.org/>.

Νομική συνδρομή δικαιούται να ζητήσει σε διασυνοριακές διαφορές και ο αιτών που ζει εκτός Κάτω Χωρών αλλά σε χώρα μέλος της ΕΕ. Το ζήτημα αυτό ρυθμίζει η ευρωπαϊκή οδηγία σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διασυνοριακές διαφορές (ΕΕ L 26 της 31.1.2003). Αίτημα για νομική συνδρομή μπορεί να υποβληθεί στο Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής στη Χάγη μέσω του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στην οδηγία και είναι το ίδιο για όλα τα κράτη μέλη. Εάν είναι απαραίτητο, το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής μπορεί να βοηθήσει τον αιτούντα στην επιλογή δικηγόρου. Για περισσότερες πληροφορίες: <http://www.rvr.org/>.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν υφίσταται ειδική σύμβαση, ο αιτών που ζει εκτός ΕΕ ενδέχεται να μπορεί να ζητήσει νομική συνδρομή στις Κάτω Χώρες. Ως προς αυτό συναφείς είναι οι εξής συμβάσεις: η Σύμβαση της Χάγης του 1954 για την Πολιτική Δικονομία, η Ευρωπαϊκή Συμφωνία του 1977 για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής συνδρομής και η Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διευκόλυνση της διεθνούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Οι συμβάσεις αυτές περιέχουν διατάξεις που ορίζουν, σε γενικές γραμμές, ότι οι υπήκοοι των κρατών που τις έχουν προσυπογράψει μπορούν να ζητήσουν δωρεάν νομική συνδρομή σε όλα τα λοιπά προσυπογράφοντα κράτη υπό τις ίδιες συνθήκες με εκείνες που ισχύουν για τους υπηκόους των εν λόγω κρατών. Σε τέτοιες περιπτώσεις στις Κάτω Χώρες πρέπει να ζητηθεί πιστοποιητικό απορίας (*verklaring van onvermogen*) από την αρμόδια αρχή στον τόπο συνήθους διαμονής του αιτούντος. Η αίτηση για παροχή νομικής συνδρομής και το πιστοποιητικό απορίας θα αποσταλούν από την εν λόγω αρχή στην αρμόδια αρχή της χώρας όπου πρόκειται να παρασχεθεί η νομική συνδρομή. Στη συνέχεια, η εν λόγω αρχή θα αξιολογήσει εάν ο αιτών δικαιούται την παροχή νομικής συνδρομής.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, έφεση μπορεί να ασκηθεί στη γραμματεία του εφετείου (*gerechtshof*) εντός τριμήνου από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης διαζυγίου. Κατά της απόφασης του εφετείου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση στο Ανώτατο Δικαστήριο (*Hoge Raad der Nederlanden*). Και σε αυτή τη διαδικασία οι αιτούντες πρέπει να έχουν νομική εκπροσώπηση.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Από την 1η Μαρτίου 2005 τέθηκε σε ισχύ στα κράτη μέλη της ΕΕ ο αποκαλούμενος «κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα» η πλήρης ονομασία του είναι: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα εφαρμόζεται σε υποθέσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου. Με βάση τον κανονισμό αυτό, τα διαζύγια που έχουν εκδοθεί στα άλλα κράτη μέλη (εκτός της Δανίας)

αναγνωρίζονται στις Κάτω Χώρες χωρίς καμία διαδικασία (άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού). Παρομοίως, δεν απαιτείται καμία διαδικασία για την ενημέρωση των ληξιαρχικών βιβλίων, παραδείγματος χάριν όταν πρέπει να προστεθεί στο πιστοποιητικό γάμου σχετική σημείωση που αφορά το διαζύγιο. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει αγωγή ενώπιον δικαστηρίου για την αναγνώριση απόφασης διαζυγίου που έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα απαριθμεί διάφορους λόγους για τη μη αναγνώριση μιας απόφασης διαζυγίου. Παραδείγματος χάριν, η αναγνώριση της απόφασης διαζυγίου δεν μπορεί να αντίκειται στη δημόσια τάξη. Επίσης, εξετάζεται εάν ο εναγόμενος (ο διάδικος που δεν κατέθεσε την αίτηση διαζυγίου) ενημερώθηκε δεόντως για τη διαδικασία. Ωστόσο, αποκλείεται η αναθεώρηση της απόφασης επί της ουσίας. Βάσει του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου εκδόθηκε η απόφαση χορηγεί, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου, πιστοποιητικό σχετικά με την απόφαση αυτή (με τυποποιημένο έντυπο). Το πιστοποιητικό αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων τη χώρα όπου εκδόθηκε η απόφαση, τα στοιχεία των διαδίκων, αν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το είδος της απόφασης, δηλαδή αν πρόκειται για απόφαση που αφορά διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό, την ημερομηνία έκδοσής της και την αρχή που την εξέδωσε.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Όταν ο ενδιαφερόμενος επιθυμεί να μην αναγνωριστεί στις Κάτω Χώρες μια απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο, μπορεί να υποβάλει αίτηση μη αναγνώρισης στο τμήμα ασφαλιστικών μέτρων (*voorzieningenrechter*) του πρωτοδικείου της περιοχής όπου έχει τη συνήθη διαμονή του.

16 Ποιο δικαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Την 1η Ιανουαρίου 2012 τέθηκε σε ισχύ το Βιβλίο 10 του ολλανδικού Αστικού Κώδικα (*Burgerlijk Wetboek*). Το Βιβλίο 10 του Αστικού Κώδικα περιέχει τους κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων, οι οποίοι προσδιορίζουν ποιο είναι το ισχύον δικαιο.

Βασικός κανόνας είναι ότι τα δικαστήρια θα εφαρμόζουν πάντοτε το δικαιο για τη διαδικασία διαζυγίου στις Κάτω Χώρες, ανεξάρτητα από την εθνικότητα και τον τόπο συνήθους διαμονής των συζύγων. Εάν, παραδείγματος χάριν, μια αίτηση διαζυγίου υποβληθεί στις Κάτω Χώρες από ένα έγγαμο ζευγάρι Βέλγων υπηκόων που κατοικούν στις Κάτω Χώρες, ισχύει αυτοδικαίως το δικαιο για τη διαδικασία διαζυγίου των Κάτω Χωρών. Η μόνη περίπτωση που αυτό δεν συμβαίνει είναι όταν οι σύζυγοι επιλέγουν το δικαιο που θα εφαρμοστεί στη διαδικασία διαζυγίου. Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν να εφαρμοστεί κατά τη διαδικασία διαζυγίου το κοινό εθνικό τους δικαιο και όχι το ολλανδικό δικαιο. Επομένως, το ζεύγος των Βέλγων υπηκόων μπορεί να επιλέξει ως ισχύον δικαιο το βελγικό δικαιο για τη διαδικασία διαζυγίου.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ε^U Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [Ε^U τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 22/11/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [de](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: [en](#)

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Αυστρία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το αυστριακό δικαιο γνωρίζει τρία είδη διαζυγίου: το διαζύγιο λόγω υπαιτιότητας, το διαζύγιο λόγω διακοπής της έγγαμης συμβίωσης για τουλάχιστον τρία έτη και το συναινετικό διαζύγιο.

Κάθε σύζυγος μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου όταν ο άλλος σύζυγος διέπραξε κάποιο σοβαρό γαμικό παράπτωμα ή συμπεριφέρθηκε άτιμα ή ανήθικα, με αποτέλεσμα ο γάμος να κλονιστεί τόσο ισχυρά, ώστε να μην μπορεί να αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης.

Σε περίπτωση διάστασης επί τρία συναπτά έτη, καθένας από τους συζύγους μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου λόγω ισχυρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου.

Σε περίπτωση που η έγγαμη συμβίωση έχει διακοπεί για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών και οι σύζυγοι συμφωνούν ότι η συζυγική τους σχέση έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και ότι συμφωνούν μεταξύ τους για τη λύση του γάμου τους, μπορούν να υποβάλουν κοινή αίτηση έκδοσης διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο κύριος λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης. Ο εν λόγω κλονισμός μπορεί να οφείλεται σε σοβαρό γαμικό παράπτωμα ενός από τους συζύγους, κυρίως όταν αυτός διέπραξε μοιχεία ή άσκησε στον άλλο σύζυγο σωματική βία ή προκάλεσε έντονο ψυχικό πόνο.

Δυνατότητα υποβολής αίτησης διαζυγίου παρέχεται ακόμη και όταν η εν λόγω συμπεριφορά του άλλου συζύγου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως γαμικό παράπτωμα, επειδή οφείλεται σε ψυχική ασθένεια ή συναφή αναπηρία, πλην όμως έχει προκαλέσει τόσο ισχυρό κλονισμό του γάμου ώστε να μην αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης, καθώς και όταν ο άλλος σύζυγος πάσχει από βαριά μεταδοτική ασθένεια ή από ασθένεια που προκαλεί αποτροπιασμό. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, ο σύζυγος που αιτείται το διαζύγιο οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν οι λόγοι που επικαλείται. Ωστόσο, εάν οι σύζυγοι δεν συμβιώνουν για χρονικό διάστημα τριών ετών, δεν απαιτείται η επίκληση ή η απόδειξη γαμικού παραπτώματος.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Κατά κανόνα, ο κάθε σύζυγος διατηρεί το επώνυμο που έφερε κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε περίπτωση που κάποιος εκ των συζύγων απέκτησε, κατά τη σύναψη του γάμου, το επώνυμο του άλλου, μπορεί να επανακτήσει το επώνυμο που έφερε πριν από τον γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Οι σύζυγοι μπορούν, καταρχήν, να συμφωνήσουν στη διανομή της περιουσίας τους με όποιον τρόπο εκείνοι επιθυμούν. Αυτό μπορεί να γίνει είτε με την αμοιβαία παραίτηση των συζύγων από τα σχετικά δικαιώματά τους (το οποίο σημαίνει ότι η νομικά κατοχυρωμένη περιουσιακή αυτοτέλεια που υπήρχε κατά τη διάρκεια του γάμου διατηρείται και μετά τη λύση του), είτε με τη διανομή της τυχόν συμβατικά συμφωνηθείσας ως κοινής περιουσίας των συζύγων, είτε με τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από τον έναν σύζυγο στον άλλο.

Εφόσον οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε σχετική συμφωνία, ο καθένας τους δύναται να ζητήσει από το δικαστήριο τη διανομή συγκεκριμένης περιουσίας που ανήκει και στους δύο συζύγους. Σε διανομή μεταξύ τους υπόκεινται η λεγόμενη «κοινή περιουσία των συζύγων» και οι λεγόμενες «κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων». Στην «κοινή περιουσία των συζύγων» συγκαταλέγονται η συζυγική στέγη και η οικοσκευή καθώς και όλα τα υπόλοιπα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι δύο σύζυγοι στην καθημερινή τους έγγαμη συμβίωση. «Κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων» θεωρούνται όλες οι αποταμιεύσεις στις οποίες προέβησαν οι σύζυγοι κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους.

Από τη διανομή της περιουσίας εξαιρούνται όλα τα αντικείμενα που οι σύζυγοι απέκτησαν πριν από τον γάμο, καθώς και όσα απέκτησαν από κληρονομιά ή δωρεά από τρίτο. Επίσης, εξαιρούνται τα προσωπικά αντικείμενα και τα αντικείμενα επαγγελματικής χρήσης του καθενός εκ των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων και των μεριδίων συμμετοχής τους σε επιχειρήσεις, εφόσον δεν πρόκειται απλώς για επενδυτικές συμμετοχές. Το δικαστήριο οφείλει να προβεί στη δίκαιη διανομή της περιουσίας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως τη σημασία και τον βαθμό συνεισφοράς του κάθε συζύγου στην απόκτηση της κοινής περιουσίας και στη συγκέντρωση των κοινών αποταμιεύσεων, καθώς και το συμφέρον των παιδιών. Ως συνεισφορά στην απόκτηση της περιουσίας θεωρούνται και η οικιακή εργασία, η συμβολή στον βιοπορισμό, η διαχείριση του κοινού νοικοκυριού, η φροντίδα και ανατροφή των κοινών παιδιών, καθώς και κάθε άλλη συζυγική συμβολή.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου του έτους 2001 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων, την 1η Ιουλίου 2001, οι γονείς, αφού χωρίσουν, έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό οι ίδιοι το θέμα της επιμέλειας των παιδιών τους. Σε περίπτωση διαζυγίου, η επιμέλεια των ανήλικων παιδιών παραμένει σε αμφοτέρους τους γονείς. Ωστόσο, οι γονείς, εφόσον επιθυμούν να συνεχίσουν να ασκούν από κοινού την πλήρη επιμέλεια του παιδιού τους, όπως κατά τη διάρκεια του γάμου τους, θα πρέπει, εντός ευλόγου προθεσμίας, να προσκομίσουν στο δικαστήριο συμφωνητικό με το οποίο θα καθορίζουν τον κύριο τόπο διαμονής του παιδιού. Οι γονείς μπορούν επίσης να συνάψουν συμφωνία στο δικαστήριο, βάσει της οποίας ο ένας εκ των γονέων ασκεί την αποκλειστική επιμέλεια ή η επιμέλεια που ασκεί ο ένας εκ των γονέων περιορίζεται σε συγκεκριμένα ζητήματα.

Από τον νόμο του 2013 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων και το δικαίωμα στο όνομα (Kindschaftsrechts-Änderungsgesetz), το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει στους γονείς την κοινή επιμέλεια, παρά τις επιθυμίες του ενός ή αμφοτέρων των γονέων, εφόσον κρίνει ότι η κοινή επιμέλεια εξυπηρετεί με καλύτερο τρόπο το συμφέρον του παιδιού από την αποκλειστική επιμέλεια. Στη συνέχεια, οι γονείς πρέπει να συμφωνήσουν με ποιον από τους δύο γονείς θα ζήσει το παιδί. Εάν η κοινή επιμέλεια δεν εξυπηρετεί το συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει σε ποιον γονέα θα ανατεθεί η αποκλειστική επιμέλεια.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο αποκλειστικά ή κυρίως υπαίτιος σύζυγος υποχρεούται να καταβάλλει στον άλλο σύζυγο διατροφή που να επιτρέπει τη διατήρηση των όρων διαβίωσης των συζύγων, εφόσον τα εισοδήματα του τελευταίου από την αξιοποίηση της περιουσίας του ή την εργασία που βάσει των συνθηκών μπορεί να αξιωθεί από αυτόν να παρέχει, δεν κρίνονται επαρκή για τη διαβίωσή του. Σε περίπτωση που αμφοτέροι οι σύζυγοι βαρύνονται με υπαιτιότητα για τον χωρισμό τους και κανείς εξ αυτών δεν κρίνεται ως ο κυρίως υπαίτιος αυτού, μπορεί να αναγνωριστεί στον σύζυγο που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει εξ ιδίων τη διατροφή του, αξίωση διατροφής κατά του άλλου συζύγου, εφόσον αυτό επιβάλλεται ενόψει των αναγκών και της περιουσιακής και εισοδηματικής κατάστασης του υπόχρεου σε διατροφή συζύγου. Οιαδήποτε ανάλογη υποχρέωση μπορεί να υπόκειται σε χρονικούς περιορισμούς. Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι διαθέτουν το δικαίωμα να ορίσουν με συμφωνία τους εάν κάποιος εξ αυτών θα καταβάλλει στον άλλο διατροφή ή εάν παραιτούνται αμοιβαία από τις σχετικές αξιώσεις τους.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Δεν προβλέπεται σχετική ρύθμιση βάσει του αυστριακού δικαίου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η έννοια της «ακυρότητας του γάμου» (Ehenichtigkeit) προβλέπεται από το αυστριακό δίκαιο. Ένας γάμος θεωρείται άκυρος εάν δεν συνήφθη κατά τον προβλεπόμενο τύπο, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους ήταν δικαιοπρακτικά ανίκανος ή έπασχε από απώλεια συνείδησης ή βρισκόταν σε προσωρινή ψυχική ή διανοητική διαταραχή ή εάν ο γάμος συνήφθη αποκλειστικά ή κυρίως για να αποκτήσει ο ένας σύζυγος το όνομα ή την ιθαγένεια του άλλου, χωρίς να υπάρχει πρόθεση πραγματικής έγγαμης συμβίωσης. Επίσης, ο γάμος είναι άκυρος εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους τελούσε σε νόμιμο γάμο με τρίτο πρόσωπο ή εάν ο γάμος συνήφθη παράνομα μεταξύ συγγενών εξ αίματος.

Ο γάμος είναι ακυρώσιμος με δικαστική απόφαση εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους διέθετε περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα και ο νόμιμος εκπρόσωπός του δεν είχε συγκατατεθεί στη σύναψη του γάμου, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι πρόκειται για γάμο ή το γνώριζε μεν αλλά δεν επιθυμούσε να δηλώσει τη συγκατάθεσή του στο γάμο, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς την ταυτότητα του άλλου συζύγου, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς ορισδήποτε συνθήκες αφορούσαν τον άλλο σύζυγο τις οποίες εάν γνώριζε, εκτιμώντας ορθά τις επιπτώσεις του γάμου, θα είχε αρνηθεί τον γάμο, καθώς και εάν κάποιος από τους συζύγους συναίεσε στο γάμο λόγω ουσιώδους απάτης ή παράνομου εξαναγκασμού (απειλής).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 7.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ο άκυρος γάμος θεωρείται σαν να μην συνήφθη ποτέ. Εάν κατά τη σύναψη του γάμου την ακυρότητά του αγνοούσε ο ένας μόνον από τους συζύγους, η κατάσταση όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων επιλύεται με την αναλογική εφαρμογή των διατάξεων που ρυθμίζουν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων σε περίπτωση διαζυγίου. Επίσης, τα παιδιά που τυχόν γεννήθηκαν σε γάμο θεωρούνται ως γεννημένα εντός του γάμου ακόμη και μετά την ακύρωσή του.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Το διαζύγιο, η ακύρωση και η αναγνώριση της ακυρότητας ορισμένου γάμου μπορούν να επέλθουν αποκλειστικά με δικαστική απόφαση. Ωστόσο, οι διαφορές που δημιουργούνται με αφορμή το διαζύγιο μπορούν να επιλυθούν και εξωδικαστικώς (π.χ. με διαμεσολάβηση).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο το διαζύγιο, την ακύρωση ή την αναγνώριση της ακυρότητας, καθώς και το υποστατό ή ανυπόστατο ορισμένου γάμου υπάγονται στην αρμοδιότητα των Περιφερειακών Δικαστηρίων (Bezirksgesichte). Περαιτέρω, οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο το διαζύγιο, την ακύρωση ή την αναγνώριση της ακυρότητας, καθώς και το υποστατό ή ανυπόστατο ορισμένου γάμου υπάγονται στην αποκλειστική τοπική αρμοδιότητα του Περιφερειακού Δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου οι σύζυγοι έχουν ή είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους. Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής κανείς από τους συζύγους δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής εντός της περιφέρειας του εν λόγω δικαστηρίου ή που οι σύζυγοι ουδέποτε διέθεταν κοινό τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, αποκλειστικά αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του εναγόμενου συζύγου ή, εάν αυτός δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του ενάγοντος. Σε περίπτωση που ούτε αυτός διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο της Κεντρικής Βιέννης (Bezirksgesicht Innere Stadt Wien). Η εκδίκαση τέτοιων διαφορών εμπίπτει στη δικαιοδοσία των αυστριακών δικαστηρίων όταν ο ένας τουλάχιστον από τους συζύγους διαθέτει την αυστριακή υπηκοότητα, όταν ο εναγόμενος ή, σε περίπτωση αγωγής ακύρωσης γάμου που στρέφεται κατά αμφοτέρων των συζύγων, ο ένας τουλάχιστον από τους εναγομένους, έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία, καθώς και όταν ο ενάγων έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία και είτε οι σύζυγοι είχαν ως τόπο τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους την Αυστρία, είτε ο ενάγων είναι ανιθαγενής, είτε διέθετε κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου την αυστριακή υπηκοότητα. Παρόλο που η δωσιδικία αυτή αποτελεί αποκλειστική δωσιδικία, επιτρέπεται συμφωνία παρέκτασης.

Οι αγωγές διαζυγίου πρέπει να ασκούνται βάσει των γενικών όρων που ισχύουν για κάθε αγωγή. Αιτήσεις έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, οι οποίες εκδικάζονται κατά την εκούσια δικαιοδοσία, πρέπει να υπογράφονται από αμφοτέρους τους συζύγους. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να επισυνάπτεται ληξιαρχική πράξη γάμου. Είναι επίσης σκόπιμο να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα που υποστηρίζουν το αίτημα του δικογράφου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Η παροχή νομικής συνδρομής είναι δυνατή και σε περίπτωση διαζυγίου. Η νομική συνδρομή διέπεται από τους γενικούς κανόνες για τη νομική συνδρομή (βλέπε «Νομική συνδρομή — Αυστρία»). Στη διαδικασία έκδοσης διαζυγίου υφίσταται σχετική υποχρέωση παράστασης δια δικηγόρου. Αυτό σημαίνει ότι ο διάδικος που δεν επιθυμεί να παραστεί αυτοπροσώπως στο δικαστήριο μπορεί να εκπροσωπηθεί αποκλειστικά από δικηγόρο.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κατά των πρωτοβάθμιων αποφάσεων που απαγγέλλουν το διαζύγιο ή την ακύρωση ή που αναγνωρίζουν την ακυρότητα ορισμένου γάμου, καθώς και κατά όσων αποφαίνονται επί του υποστατού ή μη ορισμένου γάμου, επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων ενώπιον του Πρωτοδικείου (Landesgericht) στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το Περιφερειακό Δικαστήριο (Bezirksgesicht) που εξέδωσε την πρωτοβάθμια απόφαση, το οποίο δικάζει την υπόθεση σε δεύτερο βαθμό.

Κατά της δευτεροβάθμιας απόφασης επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης μόνον εάν το αποτέλεσμα της απόφασης εξαρτάται από την επίλυση ορισμένου ουσιαστικού ή οικονομικού νομικού ζητήματος με ιδιαίτερη σημασία για την ενότητα, την ασφάλεια ή την εξέλιξη του δικαίου, όπως όταν η απόφαση του Πρωτοδικείου αποκλίνει από τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, όταν δεν υφίσταται τέτοια νομολογία ή όταν αυτή είναι ασυνεπής.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Οι εν λόγω αποφάσεις (πλην των προερχόμενων από τη Δανία) αναγνωρίζονται στην Αυστρία αυτομάτως, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003 (στο εξής «κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα»), δηλαδή χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη διαδικασία αναγνώρισης. Βάσει του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, προϋπόθεση της εν λόγω αυτόματης αναγνώρισης είναι, κατά κανόνα, να έχει κινηθεί η δικαστική διαδικασία διαζυγίου, ακύρωσης ή αναγνώρισης της ακυρότητας του γάμου πριν από την 1η Μαρτίου 2001 (για τις εξαιρέσεις, βλ. άρθρο 64 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα). Στις παλαιότερες υποθέσεις εφαρμόζεται κατά βάση ο προϊσχύων του Βρυξέλλες ΙΙα κανονισμός. Για τις αποφάσεις που προέρχονται από τη Δανία απαιτείται, κατά κανόνα, ιδιαίτερη διαδικασία αναγνώρισης.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Για την προσβολή της αναγνώρισης αλλοδαπής απόφασης λύσης γάμου αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο (Bezirksgesicht) στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η κοινή συνήθης διαμονή ή η τελευταία κοινή συνήθης διαμονή των διαδίκων. Αν κανείς από τους διαδίκους δεν έχει συνήθη διαμονή στην εν λόγω περιφέρεια ή αν οι διάδικοι δεν είχαν ποτέ κοινή συνήθη διαμονή στην Αυστρία, αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η συνήθης διαμονή του εναγόμενου ή, αν αυτός δεν έχει συνήθη διαμονή στην Αυστρία, το Περιφερειακό Δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η συνήθης διαμονή του ενάγοντος, άλλως αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο της Κεντρικής Βιέννης (Bezirksgesicht Innere Stadt Wien) [άρθρο 76 του αυστριακού νόμου περί δικαιοδοσίας και αρμοδιότητας των τακτικών δικαστηρίων σε αστικές υποθέσεις (Jurisdiktionsnorm)].

Η διαδικασία που ακολουθείται είναι αυτή που καθορίζεται από τις διατάξεις του αυστριακού νόμου περί εκουσίας δικαιοδοσίας (Außerstreitgesetz). Σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, ο ενάγων οφείλει να προσκομίσει τόσο αντίγραφο της απόφασης όσο και το πιστοποιητικό που εκδίδει το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης κατά το άρθρο 39 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα.

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το δικαίο που διέπει τις υποθέσεις διαζυγίου που συνδέονται με το δικαίο άλλου κράτους καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ L 343 της 29.12.2010, σ. 10) («κανονισμός Ρώμη ΙΙΙ»). Οι κανόνες περί σύγκρουσης νόμων του κανονισμού Ρώμη ΙΙΙ εφαρμόζονται «οικουμενικά», δηλαδή ακόμη και αν το εφαρμοστέο βάσει του εν λόγω κανονισμού δικαίο δεν είναι το δικαίο συμμετέχοντος στην ενισχυμένη διαδικασία κράτους μέλους.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/01/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Πολωνία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Για την έκδοση διαζυγίου, πρέπει να υποβληθεί αίτηση διαζυγίου στο περιφερειακό δικαστήριο (*sąd okręgowy*) της τελευταίας κοινής κατοικίας των συζύγων. Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση έπειτα από ακρόαση. Η έκδοση προγενέστερης απόφασης δικαστικού χωρισμού δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση διαζυγίου. Ο γάμος πρέπει να έχει κλονιστεί πλήρως και ανεπανόρθωτα.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Λόγος διαζυγίου είναι ο πλήρης και ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου. Πρέπει να πληρούνται και οι δύο προϋποθέσεις (άρθρο 56 παράγραφος 1 του Κώδικα Οικογενειακού Δικαίου και Δικαίου Κηδεμονίας — KRiO).

Ωστόσο, ακόμη και αν ο γάμος έχει κλονιστεί πλήρως και ανεπανόρθωτα, το διαζύγιο δεν μπορεί να εκδοθεί εάν αυτό θα έβλαπτε το συμφέρον των ανήλικων τέκνων που γεννήθηκαν εντός του γάμου ή εάν θα ήταν ασυμβίβαστο με τους κανόνες της κοινωνικής συνύπαρξης για άλλους λόγους. Ούτε επιτρέπεται το διαζύγιο όταν η αίτηση υποβάλλεται από τον σύζυγο που φέρει την αποκλειστική ευθύνη για τον κλονισμό του γάμου, εκτός εάν ο άλλος σύζυγος συναινέσει στο διαζύγιο ή η άρνησή του να συναινέσει στο διαζύγιο είναι, υπό τις συνθήκες αυτές, ασυμβίβαστη με τους κανόνες της κοινωνικής συνύπαρξης.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο διαζευγμένος σύζυγος που άλλαξε επώνυμο όταν παντρεύτηκε μπορεί να επανυιοθετήσει το προ του γάμου επώνυμο του εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη τελεσίδικη η απόφαση διαζυγίου. Προς τον σκοπό αυτόν, πρέπει να υποβληθεί δήλωση στον προϊστάμενο του ληξιαρχείου ή σε πρόξενο. Επιπλέον, ο διαζευγμένος σύζυγος είναι ελεύθερος να τελέσει νέο γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Κατά τον γάμο, η κοινή περιουσία των συζύγων συνίσταται εκ του νόμου (κοινοκτημοσύνη εκ του νόμου) και καλύπτει τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από έναν ή και από τους δύο συζύγους καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοκτημοσύνης εκ του νόμου (κοινή περιουσία). Τα περιουσιακά στοιχεία που δεν καλύπτονται από την κοινοκτημοσύνη εκ του νόμου αποτελούν την προσωπική περιουσία κάθε συζύγου. Κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των συζύγων, το δικαστήριο μπορεί να διανείμει την κοινή περιουσία με την απόφαση διαζυγίου, εφόσον η διανομή της περιουσίας δεν προκαλεί υπερβολική καθυστέρηση στη διαδικασία. Η κοινή περιουσία ανήκει κατ' ισομοιρία και στους δύο συζύγους. Ωστόσο, εφόσον συντρέχουν σοβαροί λόγοι, κάθε σύζυγος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη διανομή της κοινής περιουσίας ανάλογα με τη συμβολή καθενός εκ των συζύγων στην απόκτηση της εν λόγω περιουσίας. Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινή κατοικία, το δικαστήριο καθορίζει στην απόφαση διαζυγίου τον τρόπο χρήσης της κατοικίας για την περίοδο κατά την οποία οι διαζευγμένοι σύζυγοι εξακολουθούν να τη μοιράζονται. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας εκ των συζύγων καθιστά αδύνατη τη συμβίωση με την εντόνως αποδοκιμαστέα συμπεριφορά του, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την έξωσή του κατόπιν αιτήματος του έτερου συζύγου. Εφόσον το ζητήσουν αμφοτέρωτα τα μέρη, το δικαστήριο μπορεί επίσης να αποφασίσει με την απόφαση διαζυγίου να διανείμει την κοινή κατοικία ή να την επιδικάσει σε έναν εκ των συζύγων, αν ο άλλος συμφωνεί να την εγκαταλείψει χωρίς να του παρασχεθεί υποκατάστατο κατάλυμα και υποκατάστατες διευκολύνσεις, εφόσον είναι δυνατή η διανομή ή η επιδίκαση της κατοικίας με αυτόν τον τρόπο. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την κοινή κατοικία, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, πρωτίστως, τις ανάγκες των τέκνων και του συζύγου στον οποίο έχει ανατεθεί η γονική μέριμνα.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Με την απόφαση διαζυγίου το δικαστήριο αποφαινεται για τη γονική μέριμνα τυχόν ανήλικων τέκνων των συζύγων και για την προσωπική επικοινωνία μεταξύ των γονέων και των τέκνων. Καθορίζει επίσης το ποσό που πρέπει να καταβάλλει κάθε σύζυγος για τη διατροφή και την ανατροφή των τέκνων. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη γραπτή συμφωνία μεταξύ των συζύγων σχετικά με τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας και τη ρύθμιση της προσωπικής επικοινωνίας με το τέκνο μετά το διαζύγιο, εφόσον η συμφωνία είναι προς το συμφέρον του τέκνου. Τα αδέρφια θα πρέπει να μεγαλώνουν μαζί, εκτός εάν το συμφέρον του τέκνου επιβάλλει διαφορετική λύση.

Ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των συζύγων, το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα του τέκνου να ανατραφεί από αμφοτέρους τους γονείς του, αποφασίζει τον τρόπο με τον οποίο ασκείται από κοινού η γονική μέριμνα και τις ρυθμίσεις επικοινωνίας μετά το διαζύγιο. Το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας στον έναν γονέα, περιορίζοντας τη γονική μέριμνα του άλλου σε συγκεκριμένες υποχρεώσεις και δικαιώματα σε σχέση με το τέκνο, εάν αυτό είναι προς το υπέρτερο συμφέρον του τέκνου.

Εφόσον το ζητήσουν και οι δύο σύζυγοι, το δικαστήριο μπορεί να μην αποφανθεί επί της ρύθμισης της προσωπικής επικοινωνίας.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο διαζευγμένος σύζυγος που δεν κρίθηκε ότι ευθύνεται αποκλειστικά για τον κλονισμό του γάμου και ο οποίος αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες μπορεί να απαιτήσει από τον άλλο διαζευγμένο σύζυγο διατροφή που να ανταποκρίνεται στις εύλογες ανάγκες του και στις οικονομικές δυνατότητες του άλλου συζύγου.

Εάν κριθεί ότι ένας από τους συζύγους ευθύνεται αποκλειστικά για τον κλονισμό του γάμου και το διαζύγιο συνεπάγεται σημαντική επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης του άλλου συζύγου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει, κατόπιν αιτήματος του μη υπαίτιου συζύγου, να υποχρεωθεί ο μόνος υπαίτιος σύζυγος να συνεισφέρει στις εύλογες ανάγκες του μη υπαίτιου συζύγου, ακόμη και αν ο τελευταίος δεν αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες.

Η υποχρέωση διατροφής έναντι συζύγου παύει όταν ο εν λόγω σύζυγος ξαναπαντρευτεί. Ωστόσο, όταν ο διαζευγμένος σύζυγος που δεν έχει κριθεί υπαίτιος για τον κλονισμό του γάμου υποχρεούται να καταβάλει διατροφή, η υποχρέωση διατροφής παύει επίσης 5 έτη μετά την έκδοση της απόφασης διαζυγίου, εκτός εάν το δικαστήριο παρατείνει την εν λόγω πενταετή περίοδο, κατόπιν αιτήματος του δικαιούχου διατροφής, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Πρόκειται για δικαστικό χωρισμό, δηλαδή διατάσσεται από το δικαστήριο σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 6 του Κώδικα Οικογενειακού Δικαίου και Δικαίου Κηδεμονίας (ΚRiO).

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Προϋπόθεση του δικαστικού χωρισμού είναι η διάγνωση του πλήρους κλονισμού του γάμου. Ωστόσο, ακόμη και αν ο γάμος έχει κλονιστεί πλήρως, δεν μπορεί να εκδοθεί απόφαση δικαστικού χωρισμού εάν αυτό θα έβλαπτε το συμφέρον των ανήλικων τέκνων που γεννήθηκαν εντός του γάμου ή εάν ο δικαστικός χωρισμός θα ήταν ασυμβίβαστος με τους κανόνες της κοινωνικής συνύπαρξης για άλλους λόγους. Εάν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινά ανήλικα τέκνα, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση δικαστικού χωρισμού, εφόσον το ζητήσουν και οι δύο διάδικοι.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι έννομες συνέπειες του δικαστικού χωρισμού είναι, κατά κανόνα, όμοιες με εκείνες του διαζυγίου. Ωστόσο, ο σύζυγος που τελεί υπό δικαστικό χωρισμό δεν έχει δικαίωμα τέλεσης νέου γάμου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ως «ακύρωση του γάμου» νοείται η ακύρωση όλων των αποτελεσμάτων ενός γάμου με αναδρομική ισχύ. Ο γάμος λογίζεται μηδέποτε τελεσθείς. Η μόνη εξαίρεση είναι ότι τα τέκνα από τον ακυρωθέντα γάμο διατηρούν την ιδιότητα των τέκνων γεννημένων σε γάμο.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι λόγοι ακύρωσης του γάμου απαριθμούνται στον Κώδικα Οικογενειακού Δικαίου και Δικαίου Κηδεμονίας (ΚRiO), και είναι οι εξής:

ο σύζυγος είναι μικρότερος από την ηλικία γάμου (άρθρο 10 του ΚRiO),

ο σύζυγος είναι απολύτως ανίκανος προς δικαιοπραξία (άρθρο 11 του ΚRiO),

ο σύζυγος πάσχει από ψυχική ασθένεια ή διανοητική αναπηρία (άρθρο 12 του ΚRiO),

ο σύζυγος είναι ήδη παντρεμένος με άλλο πρόσωπο (άρθρο 13 του ΚRiO),

οι σύζυγοι είναι συγγενείς εξ αίματος σε ευθεία γραμμή, συγγενείς εξ αίματος σε πλάγια γραμμή (αδελφία, συμπεριλαμβανομένων των αδελφών λόγω γάμου και των αδελφών που γεννήθηκαν εκτός γάμου) ή συγγενείς εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή (άρθρο 14 του ΚRiO). Ωστόσο, για σημαντικούς λόγους, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σε συγγενείς εξ αγχιστείας να συνάψουν γάμο,

οι σύζυγοι συνδέονται με υιοθεσία (άρθρο 15 του ΚRiO),

έχει υποβληθεί δήλωση ότι, κατά τη σύναψη του γάμου, ο σύζυγος δεν ήταν, για οποιονδήποτε λόγο, σε θέση να εκφράσει συνειδητά τη βούλησή του,

έσφαλε ως προς την ταυτότητα του άλλου συζύγου ή τελούσε υπό παράνομη απειλή (άρθρο 15 παράγραφος 1 του ΚRiO),

εάν ο γάμος συνήφθη μέσω πληρεξουσίου, ο αντιπροσωπευόμενος μπορεί να ζητήσει την ακύρωση του γάμου, εάν δεν είχε εκδοθεί δικαστική απόφαση που να επιτρέπει τη σύναψη γάμου μέσω πληρεξουσίου ή εάν η πληρεξουσιότητα ήταν άκυρη ή ανακληθήκε εγκύρωσ. Είναι, ωστόσο, αδύνατο να γίνει επίκληση αυτού του λόγου ακύρωσης, εάν οι σύζυγοι συμβίωσαν.

Καθεμία από τις προαναφερθείσες αιτίες πρέπει να υφίσταται κατά τη σύναψη του γάμου. Επιπλέον, εάν οι λόγοι ακύρωσης παύσουν να ισχύουν, ο γάμος που συνήφθη δεν μπορεί να ακυρωθεί ανεξάρτητα από την προγενέστερη ύπαρξη τέτοιων λόγων.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η απόφαση ακύρωσης γάμου είναι συστατική και παράγει αποτελέσματα έναντι όλων (*erga omnes*). Τα αποτελέσματα διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

στα αποτελέσματα *ex tunc*, δηλ. σε εκείνα που ανατρέχουν στην ημερομηνία σύναψης του γάμου, για παράδειγμα, οι σύζυγοι ανακτούν την οικογενειακή κατάσταση που είχαν πριν από τον γάμο και επανυιοθετούν τα προηγούμενα επώνυμά τους, ο σύζυγος και η οικογένεια του άλλου συζύγου δεν συνδέονται πλέον με δεσμούς συγγένειας και η κληρονομική διαδοχή εξ αδιαθέτου είναι αδύνατη·

στα αποτελέσματα *ex nunc*, δηλ. σε εκείνα που παράγονται μετά την τελεσιδικία της απόφασης ακύρωσης του γάμου, π.χ. ως προς τις περιουσιακές σχέσεις.

Τα αποτελέσματα της ακύρωσης του γάμου για τη σχέση μεταξύ των συζύγων και των τέκνων από τον γάμο τους, και για τις περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συζύγων διέπονται από τους σχετικούς κανόνες διαζυγίου, σύμφωνα με τους οποίους ο σύζυγος που συνήψε τον γάμο κακόπιστα αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και ο σύζυγος που ευθύνεται για τον κλονισμό του γάμου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στην Πολωνία οι σύζυγοι μπορούν να προσφύγουν σε οικογενειακή διαμεσολάβηση. Οι κύριοι στόχοι της είναι η επίλυση των διαφορών μεταξύ των συζύγων κατά τρόπο ώστε να αποφευχθεί το διαζύγιο ή ο δικαστικός χωρισμός. Ωστόσο, εάν αυτό είναι αδύνατον, η διαμεσολάβηση έχει ως στόχο τη φιλική επεξεργασία των όρων του διαζυγίου (περιουσιακά ζητήματα, επιμέλεια τέκνων). Οι υπηρεσίες διαμεσολάβησης παρέχονται κυρίως από μη κυβερνητικές οργανώσεις ιδρύματα και σωματεία. Οι σύζυγοι μπορούν επίσης να επωφεληθούν από διάφορες μορφές οικογενειακής θεραπείας και συνδρομής από ψυχολόγους, ψυχοθεραπευτές, ομάδες στήριξης κ.λπ. Η διαμεσολάβηση είναι επίσης δυνατή και κατά την εκκρεμοδικία.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συυποβάλλονται με την αγωγή;

Οι αιτήσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου πρέπει να υποβάλλονται στο περιφερειακό δικαστήριο (*sąd okręgowy*) της τελευταίας κοινής κατοικίας των συζύγων. Εν απουσία αυτού, οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται στο περιφερειακό δικαστήριο (*sąd okręgowy*) της κατοικίας του αιτούντος.

Για τις αιτήσεις αυτές καταβάλλεται δικαστικό τέλος.

Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται τα ακόλουθα έγγραφα: αντίγραφα ληξιαρχικών εγγράφων (ληξιαρχική πράξη γάμου, πιστοποιητικά γέννησης τέκνων), το πληρεξούσιο που χορηγείται στον δικηγόρο (εάν ο διάδικος έχει διορίσει δικηγόρο της επιλογής του) και άλλα πιστοποιητικά που μπορεί να σχετίζονται με την υπόθεση (ιατρικά πιστοποιητικά, επίσημα πιστοποιητικά), διοικητικές αποφάσεις κ.λπ.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι. Ο διάδικος του οποίου η οικονομική κατάσταση δεν του επιτρέπει να καταβάλει το απαιτούμενο τέλος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο πλήρη ή μερική απαλλαγή από τα δικαστικά έξοδα και μπορεί επίσης να ζητήσει από το δικαστήριο να διορίσει πληρεξούσιό του.

Ο αιτών πλήρη ή μερική απαλλαγή από τα δικαστικά έξοδα ή τον διορισμό δικαστικού πληρεξουσίου πρέπει να επισυνάπτει στην αίτηση δήλωση της οικονομικής του κατάστασης (στο κατάλληλο έντυπο, διαθέσιμο από το δικαστήριο), απόδειξη των αποδοχών (εισοδήματός) του και άλλες πληροφορίες σχετικά με την περιουσία και την οικογενειακή κατάστασή του.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι δυνατή η άσκηση έφεσης ενώπιον των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων. Οι σύζυγοι έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση ενώπιον του εφετείου κατά της απόφασης του πρωτοδικείου.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες IIβ), τέτοιου είδους αποφάσεις αναγνωρίζονται αυτόματα στην Πολωνία χωρίς καμία διαδικασία (άρθρο 30 και επόμενα του κανονισμού Βρυξέλλες IIβ).

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης που να αναγνωρίζει ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης αναγνώρισης δικαστικής απόφασης (άρθρο 30 παράγραφος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙβ). Στην Πολωνία, οι αιτήσεις αυτές υποβάλλονται στο περιφερειακό δικαστήριο (*sąd okręgowy*). Η κατά τόπον αρμοδιότητα έχει καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 103 του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙβ. Οι πληροφορίες αυτές διατίθενται στην ιστοσελίδα της [ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης](#).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Η Πολωνία είναι συμβαλλόμενο μέρος σε αρκετές διεθνείς συμφωνίες οι οποίες διέπουν το ανωτέρω ζήτημα. Οι κανόνες των εν λόγω συμφωνιών υπερσχύουν των διατάξεων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της Πολωνίας. Συνεπώς, ενδέχεται να ισχύουν διαφορετικοί κανόνες στην περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια. Ελλείψει διεθνούς συμφωνίας, εφαρμόζεται ο νόμος περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της 4ης Φεβρουαρίου 2011 (*Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe*). Σύμφωνα με το άρθρο 54 του εν λόγω νόμου, η λύση του γάμου διέπεται από το δίκαιο της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης λύσης του γάμου. Όταν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινή ιθαγένεια, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν την κατοικία τους κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης λύσης. Όταν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινή κατοικία κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης λύσης, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο της χώρας στην οποία οι σύζυγοι είχαν την τελευταία κοινή συνθήκη διαμονής τους, υπό την προϋπόθεση ότι εξακολουθεί να είναι η συνήθης διαμονή ενός εκ των συζύγων. Στις λοιπές περιπτώσεις, η λύση του γάμου διέπεται από το πολωνικό δίκαιο.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Πορτογαλία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Στην Πορτογαλία, το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί είτε κοινή συναινέσει είτε χωρίς τη συναινέση ενός εκ των συζύγων, με διαδικασία έκδοσης κατ' αντιδικία διαζυγίου [άρθρο 1773 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα (*Código Civil*)].

Η πρώτη περίπτωση προϋποθέτει ότι αμφότεροι οι σύζυγοι συμφωνούν για τη λύση του γάμου και, καταρχήν, την καταβολή διατροφής στον σύζυγο που την έχει ανάγκη, την άσκηση της γονικής μέριμνας όσον αφορά τα ανήλικα τέκνα, τη διάθεση της συζυγικής κατοικίας και σχετικά με τις ρυθμίσεις για τυχόν ζώα συντροφιάς (άρθρο 1775 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου κατ' αντιδικία κινείται κατόπιν αγωγής ενός εκ των συζύγων κατά του άλλου, βάσει νομικώς τεκμηριωμένων πραγματικών περιστατικών ή άλλων πραγματικών περιστατικών τα οποία, ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα που καταλογίζεται στους συζύγους, αποδεικνύουν τον ισχυρό κλονισμό του γάμου (άρθρο 1773 παράγραφος 3 και άρθρο 1781 του αστικού κώδικα).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Στη διαδικασία έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι δεν υποχρεούνται να αποκαλύψουν τους λόγους για τους οποίους υπέβαλαν αίτηση διαζυγίου. Λόγοι έκδοσης κατ' αντιδικία διαζυγίου είναι οι ακόλουθοι (άρθρο 1781 του αστικού κώδικα):

- α) διάσταση επί ένα πλήρες έτος· διάσταση θεωρείται ότι υφίσταται όταν δεν υπάρχει συμβίωση των συζύγων ούτε πρόθεση για αποκατάσταση της σχέσης τους από έναν εξ αυτών ή αμφότερους τους συζύγους (άρθρο 1782 του αστικού κώδικα)·
- β) μεταβολή των διανοητικών ικανοτήτων του έτερου συζύγου εφόσον έχει διαρκέσει πάνω από ένα έτος και είναι τόσο σοβαρή ώστε να υπονομεύει κάθε δυνατότητα συμβίωσης·
- γ) η αφάνεια, χωρίς καμία επικοινωνία με τον άφαντο επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους·
- δ) οποιοδήποτε άλλο γεγονός το οποίο, ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα που καταλογίζεται στους συζύγους, αποδεικνύει τον ισχυρό κλονισμό του γάμου.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Με το διαζύγιο λύεται ο γάμος και επέρχονται οι ίδιες έννομες συνέπειες με τη λύση λόγω θανάτου, εκτός των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον νόμο (άρθρο 1788 του αστικού κώδικα).

Οι συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συζύγων επέρχονται από τη στιγμή που η απόφαση διαζυγίου καθίσταται τελεσίδικη, ωστόσο ισχύουν αναδρομικά από την ημερομηνία άσκησης της αγωγής (άρθρο 1789 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Εάν κατά τη διαδικασία αποδειχθεί η διάσταση των συζύγων, οποιοσδήποτε εκ των συζύγων μπορεί να ζητήσει την αναδρομική ισχύ των συνεπειών του διαζυγίου από την ημερομηνία που ξεκίνησε η διάσταση σύμφωνα με την απόφαση διαζυγίου (άρθρο 1789 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Παρά την έκδοση διαζυγίου, καθένας εκ των συζύγων δικαιούται να διατηρήσει το επώνυμο του έτερου συζύγου που ενδεχομένως έχει υιοθετήσει, υπό την προϋπόθεση ότι ο τελευταίος συναινεί ή εφόσον του το επιτρέπει το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τους προβαλλόμενους λόγους. Η συγκατάθεση του/της πρώην συζύγου μπορεί να δοθεί με συμβολαιογραφική πράξη, με έγγραφο που συντάσσεται κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας (γραπτή

καταχώριση, κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, της βούλησης του διαδίκου) ή με δήλωση ενώπιον του υπαλλήλου του ληξιαρχείου. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας από το δικαστήριο για χρήση του επωνύμου του/της πρώην συζύγου μπορεί να υποβληθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου ή σε χωριστή διαδικασία, ακόμη και μετά την έκδοση του διαζυγίου (άρθρο 1677-B του αστικού κώδικα).

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου, κανένας σύζυγος δεν μπορεί να λάβει περισσότερα από όσα θα λάμβανε εάν ο γάμος είχε συναφθεί υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης επί των αποκτημάτων (regime da comunhão de adquiridos) — άρθρο 1790 του αστικού κώδικα.

Κάθε σύζυγος χάνει όλα τα ωφελήματα που απέκτησε ή που αναμένεται να αποκτήσει από τον έτερο σύζυγο ή από τρίτους λόγω του γάμου ή βάσει του γεγονότος ότι είναι έγγαμος, ανεξαρτήτως από το αν η σχετική συνομολόγηση είναι προγενέστερη ή μεταγενέστερη της τέλεσης του γάμου. Ο πάροχος δύναται να ορίσει ότι το ωφέλημα σωρεύεται στα τέκνα που προήλθαν από τον γάμο (άρθρο 1791 του αστικού κώδικα).

Οι συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συζύγων επέρχονται από τη στιγμή που η απόφαση διαζυγίου καθίσταται οριστική και αμετάκλητη, ωστόσο ισχύουν αναδρομικά από την ημερομηνία κίνησης της δικαστικής διαδικασίας (άρθρο 1789 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Εάν κατά τη διαδικασία αποδειχθεί η διάσταση των συζύγων, οποιοσδήποτε εκ των συζύγων μπορεί να ζητήσει την αναδρομική ισχύ των συνεπειών του διαζυγίου από την ημερομηνία που ξεκίνησε η διάσταση σύμφωνα με την απόφαση διαζυγίου (άρθρο 1789 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Το δικαστήριο δύναται να ορίσει η συζυγική κατοικία θα μισθωθεί από έναν από τους συζύγους, κατόπιν αιτήματός του, ανεξάρτητα από το αν αυτή ανήκει κατά συγκυριότητα και στους δύο συζύγους ή κατά κυριότητα στον έτερο σύζυγο, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη τις ανάγκες του κάθε συζύγου και τα συμφέροντα των τέκνων που προήλθαν από τον γάμο. Η εκμίσθωση υπόκειται στους κανόνες για την εκμίσθωση κατοικιών, αλλά το δικαστήριο δύναται να καθορίσει τους όρους της σύμβασης, αφού ακούσει τους συζύγους, και να κηρύξει άκυρη την εκμίσθωση, κατόπιν αιτήματος του κυρίου της κατοικίας, εφόσον αυτό δικαιολογείται από τις περιστάσεις. Ο διακανονισμός που έχει συναφθεί, είτε με έγκριση της σύμβασης από τους συζύγους είτε με δικαστική εντολή, μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με τους γενικούς όρους της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 1793 του αστικού κώδικα).

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού, κήρυξης ακυρότητας ή ακύρωσης του γάμου, η τύχη των τέκνων, η διατροφή που τους οφείλεται και ο τρόπος καταβολής αυτής της διατροφής ρυθμίζονται με συμφωνία των γονέων, η οποία εγκρίνεται από το δικαστήριο [ή από τον ληξιαρχο (Conservador do Registo Civil) σε περίπτωση συναινετικών διαδικασιών χωρισμού και διαζυγίου] (άρθρο 1905 παράγραφος 1 και άρθρο 1776-A του αστικού κώδικα).

Η διαδικασία ρύθμισης της γονικής μέριμνας στο ληξιαρχείο (Conservatória do Registo Civil) διέπεται από τα άρθρα 274-A, 274-B και 274-C του πορτογαλικού ληξιαρχικού κώδικα (Código do Registo Civil).

Ελλείψει συμφωνίας, το δικαστήριο αποφασίζει με γνώμονα το συμφέρον του ανηλίκου, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης στενών σχέσεων με αμφότερους τους γονείς, ενθαρρύνοντας και κάνοντας δεκτές συμφωνίες ή λαμβάνοντας αποφάσεις που παρέχουν άφθονες ευκαιρίες για επαφή με αμφότερους τους γονείς και επιμερισμό της γονικής μέριμνας μεταξύ τους. Η επιμέλεια του ανηλίκου τέκνου μπορεί να ανατεθεί σε οποιονδήποτε εκ των γονέων, σε τρίτο πρόσωπο ή σε αναμορφωτήριο ή ίδρυμα παροχής φροντίδας σε ανήλικους (άρθρο 1906 παράγραφος 8 του αστικού κώδικα).

Για περισσότερες πληροφορίες, ανατρέξτε στο ενημερωτικό δελτίο για τη «Γονική μέριμνα - επιμέλεια των παιδιών και δικαίωμα επικοινωνίας».

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κάθε σύζυγος πρέπει να εξασφαλίζει τα προς το ζην μετά την έκδοση διαζυγίου. Καθένας εκ των συζύγων δικαιούται διατροφή, ανεξάρτητα από το είδος του διαζυγίου. Όταν συντρέχουν προφανείς λόγοι επειρείας, το δικαίωμα σε διατροφή μπορεί να απορριφθεί (άρθρο 2016 παράγραφοι 1, 2 και 3 του αστικού κώδικα).

Κατά τον καθορισμό του ποσού της διατροφής, το δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια του γάμου, τη συνεισφορά στα οικονομικά της οικογένειας, την ηλικία και την κατάσταση της υγείας των συζύγων, τα επαγγελματικά τους προσόντα και τις δυνατότητες εύρεσης εργασίας, τον χρόνο που πρέπει πιθανόν να αφιερώσουν στην ανατροφή των κοινών τέκνων, τα εισοδήματα και τις προσόδους τους, την ύπαρξη νέου γάμου ή εκτός γάμου συμβίωσης και, γενικότερα, όλους τους παράγοντες που επηρεάζουν τις ανάγκες του συζύγου που δικαιούται τη διατροφή και τις οικονομικές δυνατότητες του συζύγου που την καταβάλλει (άρθρο 2016-A παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Το δικαστήριο πρέπει να δίνει προτεραιότητα στις υποχρεώσεις διατροφής που έχει ο υπόχρεος σύζυγος απέναντι στο τέκνο του σε σχέση με την υποχρέωση διατροφής που έχει απέναντι στον έτερο σύζυγο λόγω διαζυγίου (άρθρο 2016-A παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Ο δικαιούχος σύζυγος δεν δικαιούται να απαιτήσει τη διατήρηση του βιοτικού επιπέδου που απολάμβανε κατά τη διάρκεια του γάμου (άρθρο 2016-A παράγραφος 3 του αστικού κώδικα).

Για περισσότερες πληροφορίες, ανατρέξτε στο ενημερωτικό δελτίο για την «Καταβολή διατροφής».

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός δεν λύει τον δεσμό του γάμου, αλλά οδηγεί σε κατάργηση των υποχρεώσεων έγγαμης συμβίωσης και αμοιβαίας συνδρομής, με την επιφύλαξη του δικαιώματος διατροφής. Όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία, ο χωρισμός παράγει τα ίδια αποτελέσματα με τη λύση του γάμου (άρθρο 1795-A του αστικού κώδικα).

Ο δικαστικός χωρισμός παύει είτε με τη συμφιλίωση των συζύγων είτε με τη λύση του γάμου (άρθρο 1795-B του αστικού κώδικα).

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι λόγοι του δικαστικού χωρισμού, είτε κατ' αντιδικία είτε κοινή συναινέσει, ταυτίζονται, αναλογικά, με τους λόγους διαζυγίου (άρθρο 1794 του αστικού κώδικα).

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Όπως επισημαίνεται στην απάντηση της ερώτησης 4, με τον δικαστικό χωρισμό καταργούνται οι υποχρεώσεις έγγαμης συμβίωσης και αμοιβαίας συνδρομής, ωστόσο διατηρείται το δικαίωμα διατροφής. Όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία, ο δικαστικός χωρισμός παράγει τα ίδια αποτελέσματα με τη λύση του γάμου (άρθρο 1795-A του αστικού κώδικα).

Οι διατάξεις περί διαζυγίου εφαρμόζονται αναλογικά στον δικαστικό χωρισμό (άρθρο 1794 του αστικού κώδικα).

Ο δικαστικός χωρισμός μπορεί να μετατραπεί σε διαζύγιο, μολονότι δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση διαζυγίου ή στάδιο της διαδικασίας διαζυγίου. Εάν οι σύζυγοι δεν συμφιλιωθούν εντός ενός έτους αφότου η απόφαση περί δικαστικού χωρισμού (είτε κατ' αντιδικία είτε κοινή συναινέσει) καταστεί οριστική και αμετάκλητη, οποιοσδήποτε εκ αυτών μπορεί να αξιώσει μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο. Εάν η αίτηση για μετατροπή υποβληθεί από αμφότερους τους συζύγους, δεν απαιτείται να εκπνεύσει η καθορισμένη προθεσμία και η απόφαση εκδίδεται αμέσως (άρθρο 1975-Δ παράγραφοι 1 και 2 του αστικού κώδικα).

Σε περίπτωση που η αίτηση για μετατροπή υποβληθεί από έναν εκ των συζύγων, ο έτερος σύζυγος θα ειδοποιηθεί αυτοπροσώπως ή δια του νομίμου εκπροσώπου του, κατά περίπτωση, να αντικρούσει την αίτηση —η αντίκρουση αυτή μπορεί να θεμελιώνεται μόνο στη συμφιλίωση των συζύγων— εντός προθεσμίας 15 ημερών [άρθρο 993 παράγραφοι 3 και 4 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Código de Processo Civil)]. Μετά την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων, ο δικαστής εκδίδει απόφαση επί της αντίκρουσης εντός 15 ημερών (άρθρο 986 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Η αίτηση για μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο μπορεί επίσης να υποβληθεί σε οποιοδήποτε ληξιαρχείο [άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και άρθρο 6 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων]. Η νόμος και ουσία βάσιμη αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο ληξιαρχείο, με προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων και επισύναψη των αποδεικτικών εγγράφων (άρθρο 7 παράγραφος 1 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Ο καθ' ου η αίτηση ειδοποιείται, εντός 15 ημερών, να αντικρούσει την αίτηση, να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία και να επισυνάψει αποδεικτικά έγγραφα (άρθρο 7 παράγραφος 2 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Εάν ο καθ' ου δεν αντικρούσει την αίτηση, τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο αιτών θεωρούνται αποδεδειγμένα και ο ληξιαρχος, αφού εξακριβώσει ότι πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις, κάνει δεκτή την αίτηση (άρθρο 7 παράγραφος 3 του νομοθετικού διατάγματος 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Εάν ο καθ' ου αντικρούσει την αίτηση, ο ληξιαρχος προγραμματίζει συνάντηση για απόπειρα συμφιλίωσης των συζύγων, η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός 15 ημερών, και μπορεί να διατάξει τη διενέργεια δικαιοπραξιών και την προσκόμιση των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για την πλήρωση των νομικών απαιτήσεων (άρθρο 7 παράγραφοι 4 και 5 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Σε περίπτωση που ο καθ' ου αντικρούσει την αίτηση και είναι αδύνατη η επίτευξη συμφωνίας, τα μέρη ειδοποιούνται να αναπτύξουν τους ισχυρισμούς τους και να ζητήσουν την προσκόμιση νέων αποδεικτικών στοιχείων εντός 8 ημερών. Στη συνέχεια, η υπόθεση παραπέμπεται στο καθ' ύλην πρωτοβάθμιο δικαστήριο της περιφέρειας όπου υπάγεται το ληξιαρχείο (άρθρο 8 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Μετά την παραπομπή της υπόθεσης στο δικαστήριο, ο δικαστής διατάσσει την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων και ορίζει δικάσιμο (άρθρο 9 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

«Ακύρωση του γάμου» σημαίνει άρση των νομικών συνεπειών του γάμου λόγω επίκλησης σημαντικού ελαττώματος του γάμου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οι γάμοι που έχουν συναφθεί υπό τις ακόλουθες περιστάσεις μπορούν να ακυρωθούν (άρθρο 1631 του αστικού κώδικα):

α) σε περίπτωση ανατρεπτικού κωλύματος (απόλυτου ή σχετικού)·

β) σε περίπτωση έλλειψης συναίνεσης ή ελαττωματικής συναίνεσης που ήταν προϊόν πλάνης ή απειλής εκ μέρους ενός ή αμφοτέρων των συζύγων·

γ) σε περίπτωση τέλεσης του γάμου χωρίς την παρουσία μαρτύρων, όταν αυτό απαιτείται από τον νόμο.

Στη συνέχεια παρατίθενται τα ανατρεπτικά κωλύματα που επιφέρουν απόλυτη ακυρότητα και παρεμποδίζουν τον γάμο ενός ατόμου με οποιοδήποτε άλλο (άρθρο 1601 του αστικού κώδικα):

α) ηλικία κάτω των 16 ετών·

β) διαγνωσθείσα άνοια, ακόμη και σε περιόδους πνευματικής διαύγειας, και δικαστική απαγόρευση ή ανικανότητα για δικαιοπραξία λόγω διανοητικής διαταραχής·

γ) προηγούμενος γάμος, θρησκευτικός ή πολιτικός, ο οποίος δεν έχει λυθεί, ακόμη και αν η αντίστοιχη πράξη δεν έχει καταχωριστεί στο ληξιαρχείο.

Στη συνέχεια παρατίθενται τα ανατρεπτικά κωλύματα που επιφέρουν σχετική ακυρότητα και παρεμποδίζουν τον γάμο δύο προσώπων μεταξύ τους (άρθρο 1602 του αστικού κώδικα):

α) συγγένεια εξ αίματος σε ευθεία γραμμή·

β) προηγούμενη σχέση γονικής μέριμνας·

γ) συγγένεια β' βαθμού εξ αίματος σε πλάγια γραμμή·

δ) συγγένεια εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή·

ε) προηγούμενη καταδική ενός εκ των συζύγων ως αυτοργού ή συνεργού σε ανθρωποκτονία ή απόπειρα αυτής κατά του συζύγου του άλλου μέρους.

Ο γάμος είναι ακυρώσιμος λόγω έλλειψης συναίνεσης (άρθρο 1635 του αστικού κώδικα):

α) σε περίπτωση που κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, ένας εκ των δύο συζύγων δεν είχε επίγνωση των πράξεών του λόγω αιφνίδιας ανικανότητας ή άλλων αιτιών·

β) σε περίπτωση που ένας εκ των δύο συζύγων παραπλανήθηκε σε σχέση με την ταυτότητα του έτερου συζύγου·

γ) σε περίπτωση που η δήλωση συναίνεσης αποσπάστηκε δια φυσικού εξαναγκασμού·

δ) σε περίπτωση εικονικού γάμου.

Η πλάνη που καθιστά ελαττωματική τη συναίνεση είναι κρίσιμη για την ακύρωση μόνο όταν βασίζεται σε ουσιώδεις προσωπικές ιδιότητες του έτερου συζύγου και αποδεικνύεται ότι ευλόγως ο γάμος δεν θα είχε συναφθεί εάν υπήρχε η εν λόγω πλάνη (άρθρο 1636 του αστικού κώδικα).

Ο γάμος που τελείται δια ψυχολογικού καταναγκασμού είναι ακυρώσιμος σε περίπτωση που ένας εκ των συζύγων δέχεται σοβαρή και παράνομη απειλή και ο φόβος του για πραγματοποίηση της απειλής είναι δικαιολογημένος (άρθρο 1638 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Εάν ένας εκ των συζύγων, εν γνώσει του και παρανόμως, αποσπάσει δήλωση συναίνεσης από τον έτερο σύζυγο με την υπόσχεση ότι θα τον προφυλάξει από απρόβλεπτη ζημία ή ζημία προκαλούμενη από τρίτους, η υπόσχεση αυτή ισοδυναμεί με παράνομη απειλή (άρθρο 1638 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Η δήλωση συναίνεσης κατά την πράξη τέλεσης του γάμου αποτελεί τεκμήριο όχι μόνο της επιθυμίας των συζύγων να τελέσουν γάμο αλλά και της απουσίας ελαττώματος στη συναινετική δήλωση βούλησής τους λόγω πλάνης ή εξαναγκασμού (άρθρο 1634 του αστικού κώδικα).

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση ενός πολιτικού γάμου, ο οποίος συνάφθηκε καλή τη πίστει από αμφοτέρους τους συζύγους, παράγει αποτελέσματα έναντι των συζύγων και τρίτων όταν η δικαστική απόφαση για την ακύρωση καταστεί οριστική και αμετάκλητη (άρθρο 1647 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Σε περίπτωση που μόνο ο ένας σύζυγος συνήψε τον γάμο καλή τη πίστει, τότε μόνο ο εν λόγω σύζυγος μπορεί να αξιώσει τα ωφελήματα που πηγάζουν από το καθεστώς του γάμου και να τα αντιτάξει έναντι τρίτων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό αντικατοπτρίζει απλώς τη σχέση μεταξύ των συζύγων (άρθρο 1647 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Ο σύζυγος που συνάπτει γάμο αγνοώντας δικαιολογημένα το ελάττωμα που προκαλεί ακυρότητα ή ακυρωσία ή του οποίου η δήλωση συναίνεσης αποσπάστηκε δια φυσικού ή ψυχολογικού εξαναγκασμού θεωρείται ότι έχει συνάψει γάμο καλή τη πίστει (άρθρο 1648 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Τα κρατικά δικαστήρια είναι αποκλειστικά αρμόδια για την αναγνώριση της καλής πίστης. Η καλή πίστη των συζύγων τεκμαίρεται (άρθρο 1648 παράγραφοι 2 και 3 του αστικού κώδικα).

Σε περίπτωση που ο γάμος κηρυχθεί άκυρος ή ακυρωθεί, ο σύζυγος που τον συνήψε καλή τη πίστει διατηρεί το δικαίωμα να λαμβάνει διατροφή αφότου η απόφαση καταστεί οριστική και αμετάκλητη ή μετά την καταχώριση της απόφασης (άρθρο 2017 του αστικού κώδικα).

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Πριν από την κίνηση διαδικασίας διαζυγίου, το ληξιαρχείο ή το δικαστήριο πρέπει να ενημερώσει τους συζύγους σχετικά με την ύπαρξη και τους στόχους των υπηρεσιών οικογενειακής διαμεσολάβησης (άρθρο 1774 του αστικού κώδικα και άρθρο 14 παράγραφος 3 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Η οικογενειακή διαμεσολάβηση είναι μια εξωδικαστική μέθοδος για την επίλυση διαφορών που προκύπτουν στο πλαίσιο των οικογενειακών σχέσεων, κατά την οποία, οι σύζυγοι, με την προσωπική και άμεση συμμετοχή τους και τη συνδρομή του διαμεσολαβητή, προσπαθούν να καταλήξουν σε συμφωνία. Με την προσφυγή σε αυτό το εναλλακτικό μέσο επίλυσης διαφορών μπορούν να επιλυθούν οι διαφορές που απορρέουν από τη ρύθμιση, την τροποποίηση και τη μη συμμόρφωση με την άσκηση της γονικής μέριμνας, το διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό, τη μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο, τη συμφιλίωση των συζύγων σε διάσταση, τη χορήγηση και την τροποποίηση προσωρινής ή οριστικής διατροφής, την παραχώρηση της οικογενειακής στέγης, τη στέρηση του δικαιώματος χρήσης του επωνύμου του έτερου συζύγου και την έγκριση της χρήσης του επωνύμου του πρώην συζύγου [άρθρο 4 του νομοθετικού διατάγματος (Despacho Normativo) αριθ. 13/2018, της 9ης Νοεμβρίου 2018, για τη ρύθμιση της δραστηριότητας του συστήματος οικογενειακής διαμεσολάβησης (SMF), που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 18 778/2007 της 22ας Αυγούστου 2007, και την έγκριση του κανονισμού για τις διαδικασίες επιλογής διαμεσολαβητών για την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης στο πλαίσιο του συστήματος οικογενειακής διαμεσολάβησης].

Οι οικογενειακοί διαμεσολαβητές είναι επαγγελματίες με άδεια άσκησης λειτουργήματος που χορηγείται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης (Ministério da Justiça) και είναι υπεύθυνοι για τη διεξαγωγή συναντήσεων με ανεξάρτητο και αμερόληπτο τρόπο, προκειμένου να βοηθήσουν τα μέρη να καταλήξουν σε συμφωνία μεταξύ τους [άρθρο 7 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13/2018, της 9ης Νοεμβρίου 2018, για τη ρύθμιση της δραστηριότητας του συστήματος οικογενειακής διαμεσολάβησης (SMF), το οποίο θεσπίστηκε με το διάταγμα αριθ. 18 778/2007, της 22ας Αυγούστου 2007, και για την έγκριση του κανονισμού για τις διαδικασίες επιλογής διαμεσολαβητών για την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης στο πλαίσιο του συστήματος οικογενειακής διαμεσολάβησης].

Η αίτηση για έκδοση συναινετικού διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί στο ληξιαρχείο, εκτός από τις περιπτώσεις όπου επιτεύχθηκε συμφωνία στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έκδοση διαζυγίου κατ' αντιδικία (άρθρο 1779 του αστικού κώδικα) και υπό την προϋπόθεση ότι η υποβολή αίτησης για έκδοση συναινετικού διαζυγίου συνοδεύεται από λεπτομερή κατάλογο των κοινών περιουσιακών στοιχείων του ζεύγους, συμφωνία για τη διάθεση της συζυγικής κατοικίας, συμφωνία για την καταβολή διατροφής στον σύζυγο που την έχει ανάγκη και βεβαίωση της δικαστικής απόφασης που ρυθμίζει την άσκηση της γονικής μέριμνας ή συμφωνία για την άσκηση της γονικής μέριμνας των ανηλικών τέκνων, εάν υπάρχουν, όταν δεν υπάρχει προηγούμενη δικαστική απόφαση επ' αυτού (άρθρο 272 παράγραφος 1 του πορτογαλικού ληξιαρχικού κώδικα).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Δικαστικός χωρισμός και διαζύγιο κοινή συναινέσει

Για τον δικαστικό χωρισμό και το διαζύγιο κοινή συναινέσει υποβάλλεται αίτηση στο ληξιαρχείο από αμφοτέρους τους συζύγους βάσει αμοιβαίας συμφωνίας. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα έγγραφα (άρθρο 272 παράγραφος 1 του πορτογαλικού ληξιαρχικού κώδικα):

- λεπτομερή κατάλογο των κοινών περιουσιακών στοιχείων με προσδιορισμό της αντίστοιχης αξίας τους ή, σε περίπτωση που οι σύζυγοι επιλέξουν να προβούν σε διανομή των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, έγγραφη συμφωνία για τη διανομή ή αίτηση για τη σύνταξη σχετικής συμφωνίας·
- βεβαίωση της δικαστικής απόφασης για την άσκηση της γονικής μέριμνας ή έγγραφη συμφωνία για την άσκηση της γονικής μέριμνας των ανηλικών τέκνων, εάν υπάρχουν, όταν δεν υπάρχει προηγούμενη δικαστική απόφαση επ' αυτού·
- έγγραφη συμφωνία για την καταβολή διατροφής στον σύζυγο που την έχει ανάγκη·
- έγγραφη συμφωνία για τον τρόπο διάθεσης της συζυγικής κατοικίας·
- προγαμιαίο συμβόλαιο, εάν υπάρχει.

Εάν δεν προκύπτει κάτι διαφορετικό από τα προσκομιζόμενα έγγραφα, θεωρείται ότι οι συμφωνίες ισχύουν τόσο κατά την περίοδο της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου όσο και κατά τη μεταγενέστερη περίοδο (άρθρο 272 παράγραφος 4 του αστικού κώδικα).

Η διαδικασία για δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο κοινή συναινέσει κινείται με υποβολή αίτησης που υπογράφεται από τους συζύγους ή τους εκπροσώπους τους στο ληξιαρχείο (conservatória do registo civil). Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί μαζί με τα προαναφερόμενα έγγραφα και τη ληξιαρχική πράξη γάμου [άρθρο 14 παράγραφος 1 και 2 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων].

Αφού παραλάβει την αίτηση, ο ληξιαρχος καλεί τους συζύγους σε συνάντηση κατά την οποία ελέγχει αν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις (άρθρο 1776 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα). Στη συνάντηση, οι σύζυγοι ενημερώνονται για την παροχή υπηρεσιών οικογενειακής διαμεσολάβησης· εάν οι σύζυγοι εξακολουθούν να επιθυμούν διαζύγιο, οι συμφωνίες εξετάζονται και οι σύζυγοι καλούνται να τις τροποποιήσουν σε περίπτωση που δεν διασφαλίζουν δεόντως τα συμφέροντα ενός εκ των συζύγων ή των τέκνων. Για τον σκοπό αυτό, μπορούν να διενεργούνται δικαιοπραξίες και να λαμβάνονται αποδεικτικά στοιχεία. Εφόσον πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις και έχουν τηρηθεί οι προαναφερθείσες διαδικασίες, ο ληξιαρχος κάνει δεκτή την αίτηση (άρθρο 14 παράγραφος 3 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Εάν προσκομιστεί συμφωνία σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας επί ανήλικων τέκνων, η υπόθεση παραπέμπεται στην εισαγγελία (Ministério Público) του καθ' ύλην αρμόδιου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου της περιφέρειας στην οποία υπάγεται το ληξιαρχείο, προκειμένου να εκδοθεί απόφαση επί της συμφωνίας εντός 30 ημερών (άρθρο 14 παράγραφος 4 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Εάν ο εισαγγελέας εκτιμήσει ότι η εν λόγω συμφωνία δεν διασφαλίζει δεόντως τα συμφέροντα των ανηλικών τέκνων, οι αιτούντες έχουν τη δυνατότητα να την τροποποιήσουν αναλόγως ή να προσκομίσουν νέα συμφωνία. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η συμφωνία διαβιβάζεται εκ νέου στον εισαγγελέα. Εάν ο εισαγγελέας κρίνει ότι η συμφωνία διασφαλίζει δεόντως τα συμφέροντα των ανηλικών τέκνων ή εάν οι σύζυγοι τροποποίησαν τη συμφωνία σύμφωνα με τις υποδείξεις του, εκδίδεται διαζύγιο (άρθρο 14 παράγραφος 5 και 6 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Σε περιπτώσεις όπου οι αιτούντες δεν συμφωνούν με τις τροποποιήσεις που υπέδειξε ο εισαγγελέας και εξακολουθούν να επιθυμούν την έκδοση διαζυγίου και/ή οι συμφωνίες που προσκομίστηκαν δεν διασφαλίζουν επαρκώς τα συμφέροντα ενός εκ των συζύγων, δεν χορηγείται έγκριση και η υπόθεση παραπέμπεται στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το ληξιαρχείο (άρθρο 14 παράγραφος 7 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 272/2001 της 13ης Οκτωβρίου 2001 — Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων).

Μετά την παραλαβή της δικογραφίας, ο δικαστής εξετάζει τις συμφωνίες που προσκομίστηκαν από τους συζύγους καλώντας τους να τις τροποποιήσουν εάν δεν διασφαλίζουν τα συμφέροντα ενός εκ αυτών ή των τέκνων τους (άρθρο 1778-A παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Στη συνέχεια, ο δικαστής καθορίζει τις συνέπειες του διαζυγίου σχετικά με ζητήματα επί των οποίων οι σύζυγοι δεν προχώρησαν σε τροποποιήσεις. Εάν κάποια συμφωνία δεν διασφαλίζει επαρκώς τα συμφέροντα ενός εκ των συζύγων, ο δικαστής μπορεί, για τον σκοπό αυτό και για την αξιολόγηση των προτεινόμενων συμφωνιών, να διατάξει τη διενέργεια πράξεων και την προσκόμιση των απαιτούμενων αποδεικτικών στοιχείων (άρθρο 1178-A παράγραφοι 3 και 4 του αστικού κώδικα).

Κατά τον καθορισμό των συνεπειών του διαζυγίου, ο δικαστής θα πρέπει πάντοτε όχι μόνο να ενθαρρύνει την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων αλλά και να λαμβάνει υπόψη τη συμφωνία αυτή (άρθρο 1778-A παράγραφος 6 του αστικού κώδικα).

Στη συνέχεια εκδίδεται συναινετικό διαζύγιο και καταχωρίζεται στο αντίστοιχο μητρώο του ληξιαρχείου (άρθρο 1778-A παράγραφος 5 του αστικού κώδικα). Η αίτηση για δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο κοινή συναινέσει υποβάλλεται στο δικαστήριο εφόσον οι σύζυγοι δεν επισυνάπτουν τις προαναφερθείσες συμφωνίες (άρθρο 1778-A παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Στη περίπτωση αυτή, η αίτηση διαζυγίου κατατίθεται στο δικαστήριο. Ο δικαστής, μετά την παραλαβή της αίτησης, εξετάζει τις συμφωνίες που προσκομίστηκαν από τους συζύγους καλώντας τους να τις τροποποιήσουν εάν δεν διασφαλίζουν τα συμφέροντα ενός εξ αυτών ή των τέκνων τους. Ο δικαστής καθορίζει τις συνέπειες του διαζυγίου σχετικά με ζητήματα επί των οποίων οι σύζυγοι δεν συμφώνησαν και μπορεί για τον σκοπό αυτό και για την αξιολόγηση των προτεινόμενων συμφωνιών, να διατάξει τη διενέργεια πράξεων και την προσκόμιση των απαιτούμενων αποδεικτικών στοιχείων. Κατά τον καθορισμό των συνεπειών του διαζυγίου, ο δικαστής πρέπει όχι μόνο να ενθαρρύνει την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων αλλά και να λαμβάνει υπόψη τη συμφωνία αυτή. Στη συνέχεια εκδίδεται συναινετικό διαζύγιο και καταχωρίζεται στο αντίστοιχο μητρώο του ληξιαρχείου (άρθρο 1778-A παράγραφοι 2, 3, 4, 5 και 6 του αστικού κώδικα).

Δικαστικός χωρισμός ή διαζύγιο κατ' αντιδικία

Οι αιτήσεις δικαστικού χωρισμού ή διαζυγίου κατ' αντιδικία υποβάλλονται στο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων και ανηλίκων (Juízo de Família e Menores) ή, ελλείψει αυτού, στο κατά τόπον αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο (Juízo Local Cível) ή στο δικαστήριο γενικής αρμοδιότητας (Juízo de Competência Genérica) (άρθρο 122 παράγραφος 1 στοιχείο c) του νόμου για την οργάνωση του δικαστικού συστήματος — Lei da Organização do Sistema Judiciário). Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του ενάγοντος (του προσώπου που ασκεί την αγωγή διαζυγίου) (άρθρο 72 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Οι διατάξεις περί διαζυγίου εφαρμόζονται αναλογικά στον δικαστικό χωρισμό (άρθρο 1794 του αστικού κώδικα).

Ο δικαστικός χωρισμός πάυει είτε με τη συμφιλίωση των συζύγων είτε με τη λύση του γάμου (άρθρο 1795-B του αστικού κώδικα).

Οποιοσδήποτε εκ των συζύγων να αιτηθεί την έκδοση κατ' αντιδικία διαζυγίου λόγω διάστασης επί ένα πλήρες έτος, μεταβολής στις διανοητικές ικανότητες του έτερου συζύγου η οποία έχει διαρκέσει περισσότερο του ενός έτους και η οποία, λόγω της σοβαρότητάς της, υπονομεύει τη δυνατότητα συμβίωσης, αφάνειας ενός από τους συζύγους, χωρίς καμία επικοινωνία με τον άφαντο για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και οποιοδήποτε άλλο γεγονός το οποίο, ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα που καταλογίζεται στους συζύγους, αποδεικνύει τον ισχυρό κλονισμό του γάμου (άρθρο 1781 του αστικού κώδικα). Ο θιγόμενος σύζυγος έχει το δικαίωμα να αξιώσει αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από τον έτερο σύζυγο σύμφωνα με τους γενικούς όρους περί αστικής ευθύνης στα τακτικά δικαστήρια (άρθρο 1792 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Ο σύζυγος που άσκησε αγωγή διαζυγίου λόγω μεταβολής των διανοητικών ικανοτήτων του έτερου συζύγου πρέπει να τον αποζημιώσει για την ηθική βλάβη που του προκάλεσε η λύση του γάμου· η αξίωση αυτή πρέπει να υποβληθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου (άρθρο 1792 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Εάν ο λόγος διαζυγίου είναι είτε η μεταβολή των διανοητικών ικανοτήτων του έτερου συζύγου που έχει διαρκέσει περισσότερο του ενός έτους και που, λόγω της σοβαρότητάς της, υπονομεύει τη δυνατότητα συμβίωσης, είτε η αφάνεια του έτερου συζύγου χωρίς καμία επικοινωνία με τον άφαντο για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους, μόνο ο σύζυγος που επικαλείται τη μεταβολή των διανοητικών ικανοτήτων ή την αφάνεια του έτερου συζύγου μπορεί να ασκήσει αγωγή διαζυγίου (άρθρο 1785 παράγραφος 1 του αστικού κώδικα).

Όταν ο σύζυγος που δικαιούται να ασκήσει αγωγή διαζυγίου τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση, η αγωγή αυτή μπορεί να ασκηθεί από τον ίδιο ή από τον δικαστικό συμπαραστάτη, εφόσον διαθέτει εξουσία αντιπροσώπευσης, και έχει λάβει την έγκριση του δικαστηρίου· σε περίπτωση που ο δικαστικός συμπαραστάτης είναι ο έτερος σύζυγος, η αγωγή διαζυγίου μπορεί να ασκηθεί, για λογαριασμό του προσώπου που δικαιούται να την ασκήσει, από οποιοδήποτε συγγενή σε ευθεία γραμμή ή συγγενή έως τρίτου βαθμού σε πλάγια γραμμή ή από την εισαγγελία (άρθρο 1785 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Το δικαίωμα διαζυγίου δεν μεταβιβάζεται λόγω θανάτου. Ωστόσο, οι κληρονόμοι του ενάγοντος μπορούν να συνεχίσουν την αγωγή για λόγους που σχετίζονται με την κληρονομιά περιουσία, εάν ο ενάγων αποβιώσει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας· η αγωγή μπορεί να συνεχιστεί κατά των κληρονόμων του εναγομένου για τους ίδιους λόγους (άρθρο 1785 παράγραφος 3 του αστικού κώδικα).

Μετά την κατάθεση της σχετικής αίτησης, εάν η αγωγή μπορεί να προχωρήσει, ο δικαστής ορίζει ημερομηνία για μια προσπάθεια συμφιλίωσης και αμφότεροι ο ενάγων και ο εναγόμενος καλούνται να παραστούν αυτοπροσώπως (άρθρο 931 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Σε περίπτωση που η προσπάθεια συμφιλίωσης αποτύχει, το δικαστήριο επιδιώκει την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου. Σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας ή εάν οι σύζυγοι επιλέξουν την έκδοση συναινετικού διαζυγίου σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ακολουθείται η διαδικασία για την έκδοση αυτού του είδους διαζυγίου, τηρουμένων των αναλογιών (άρθρο 1779 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Εάν ο δικαστής αδυνατεί να επιτύχει συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου ή για συναινετικό δικαστικό χωρισμό, επιδιώκει την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων σχετικά με τη χορήγηση διατροφής και τη ρύθμιση της άσκησης γονικής μέριμνας. Ο δικαστής επιδιώκει επίσης την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συζύγων σχετικά με τη χρήση της συζυγικής κατοικίας κατά την περίοδο που εκκρεμεί η διαδικασία, όπου υφίσταται τέτοιο ζήτημα (άρθρο 931 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Κατά την προσπάθεια συμφιλίωσης ή σε οποιοδήποτε άλλο χρονικό σημείο της διαδικασίας, οι διάδικοι δύνανται να συμφωνήσουν σε συναινετικό διαζύγιο ή συναινετικό δικαστικό χωρισμό, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις (άρθρο 931 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Σε περίπτωση απουσίας ενός ή αμφότερων των μερών, ή σε περίπτωση που η συμφιλίωση αποδειχθεί αδύνατη, ο δικαστής δίνει εντολή να κοινοποιηθεί στον εναγόμενο ότι δύνανται να αντικρούσει την αγωγή εντός 30 ημερών· κατά την κοινοποίηση, η οποία πραγματοποιείται αμέσως, παραδίδεται στον εναγόμενο αντίγραφο της αρχικής αίτησης (άρθρο 931 παράγραφος 5 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Σε περίπτωση που ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου είναι άγνωστος και έχει καταβληθεί κάθε προσπάθεια εντοπισμού του σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο χωρίς επιτυχία, η ημερομηνία που έχει οριστεί για την προσπάθεια συμφιλίωσης είναι άκυρη και ο εναγόμενος καλείται με δημόσια ανακοίνωση να αντικρούσει την αγωγή (άρθρο 931 παράγραφος 6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την αντίκρουση της αγωγής, ακολουθείται η κοινή διαδικασία. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, προσδιορίζεται το αντικείμενο της διαφοράς και ανακοινώνεται η βάση των αποδείξεων. Η τελική ακρόαση πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας με την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων. Με την ολοκλήρωση της τελικής ακρόασης, η δικογραφία κλείνει και αποστέλλεται στον δικαστή, ο οποίος εκδίδει απόφαση εντός 30 ημερών (άρθρο 932 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Αίτηση για δικαστικό χωρισμό μπορεί να υποβληθεί στο πλαίσιο ανταγωγής, ακόμα και εάν ο ενάγων είχε ασκήσει αγωγή διαζυγίου· εάν ο ενάγων έχει υποβάλει αίτηση για δικαστικό χωρισμό, ο εναγόμενος μπορεί επίσης να καταθέσει ανταγωγή ζητώντας διαζύγιο. Στις περιπτώσεις αυτές, όταν γίνονται δεκτές η αίτηση και η ανταγωγή, εκδίδεται διαζύγιο (άρθρο 1795 του αστικού κώδικα).

Ακύρωση γάμου

Δεν επιτρέπεται να γίνει επίκληση της ακυρώσεως γάμου με οποιονδήποτε τρόπο, είτε δικαστικώς είτε εξωδικαστικώς, έως ότου αναγνωρισθεί με δικαστική απόφαση επί αγωγής που ασκείται ειδικά για αυτόν τον σκοπό (άρθρο 1632 του αστικού κώδικα).

Η συγκεκριμένη αγωγή ασκείται στο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων και ανηλίκων με την κατάθεση εισαγωγικού δικογράφου, το οποίο, υπό μορφή υπομνήματος, προσδιορίζει τους διαδίκους, εξιστορεί τα πραγματικά περιστατικά και καταλήγει στο αίτημα της αγωγής [άρθρο 122 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του νόμου για την οργάνωση του δικαστικού συστήματος].

Το άτομο που νομιμοποιείται να ασκήσει την εν λόγω αγωγή διαφέρει ανάλογα με τους λόγους που θεμελιώνουν την αξίωση (*ανατρέξτε στην απάντηση της ερώτησης 8*).

Οι σύζυγοι ή οι συγγενείς τους σε ευθεία γραμμή ή οι συγγενείς έως τετάρτου βαθμού σε πλάγια γραμμή, οι κληρονόμοι και οι θετοί γονείς των συζύγων, καθώς και ο εισαγγελέας, έχουν έννομο συμφέρον για την άσκηση ή συνέχιση της αγωγής ακύρωσης λόγω ανατρεπτικού κωλύματος γάμου. Εκτός από τα προαναφερόμενα πρόσωπα, νομιμοποιούνται επίσης να καταθέσουν ή να συνεχίσουν την αγωγή ο κηδεμόνας ή ο επίτροπος στις περιπτώσεις ανηλικών ή ατόμων που τελούν υπό δικαστική απαγόρευση ή είναι ανίκανοι για δικαιοπραξία λόγω διανοητικής διαταραχής, καθώς και ο πρώτος ή η πρώτη σύζυγος του παραβάτη σε περίπτωση διγαμίας (άρθρο 1639 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης εικονικού γάμου ασκείται από τους ίδιους τους συζύγους ή από οποιοδήποτε πρόσωπο θίγεται από τον γάμο. Στις λοιπές περιπτώσεις έλλειψης συναίνεσης, η αγωγή ακύρωσης μπορεί να ασκηθεί μόνον από τον σύζυγο που δεν είχε συναινέσει. Ωστόσο, οι συγγενείς τους, οι συγγενείς εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή, οι κληρονόμοι ή οι θετοί γονείς μπορούν να συνεχίσουν την αγωγή σε περίπτωση θανάτου του ενάγοντος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας (άρθρο 1640 του Αστικού Κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης που βασίζεται σε ελαττωματική συναίνεση μπορεί να ασκηθεί μόνον από τον σύζυγο που υπήρξε θύμα πλάνης ή εξαναγκασμού. Ωστόσο, οι συγγενείς τους, οι συγγενείς εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή, οι κληρονόμοι ή οι θετοί γονείς μπορούν να συνεχίσουν την αγωγή σε περίπτωση θανάτου του ενάγοντος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας (άρθρο 1641 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης που βασίζεται στην έλλειψη μαρτύρων μπορεί να ασκηθεί μόνον από τον εισαγγελέα (άρθρο 1642 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης λόγω ανατρεπτικού κωλύματος πρέπει να ασκείται:

α) στην περίπτωση ανηλικών, προσώπων που έχουν διαγνωστεί με άνοια ή ανίκανων προς δικαιοπραξία ενηλίκων που τελούν υπό δικαστική συμπαράσταση, όταν η αγωγή ασκείται από το ανίκανο προς δικαιοπραξία πρόσωπο, έως και 6 μήνες από τη συμπλήρωση του έτους ενηλικίωσης, από την άρση της ανικανότητας ή την άρση ή επανεξέταση της δικαστικής συμπαράστασης· όταν ασκείται από τρίτον, εντός 3 ετών από την τέλεση του γάμου, αλλά σε καμία περίπτωση μετά τη συμπλήρωση του έτους ενηλικίωσης ή μετά την άρση της ανικανότητας [άρθρο 1643 παράγραφος 1 στοιχείο α) του αστικού κώδικα].

β) σε περίπτωση καταδίκης για ανθρωποκτονία του/της συζύγου ενός εκ των συζύγων, εντός 3 ετών από την ημερομηνία τέλεσης του γάμου [άρθρο 1643 παράγραφος 1 στοιχείο β) του αστικού κώδικα].

γ) στις λοιπές περιπτώσεις, εντός 6 μηνών από τη λύση του γάμου [άρθρο 1643 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του αστικού κώδικα].

Ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει την αγωγή ακύρωσης μόνο πριν από τη λύση του γάμου (άρθρο 1643 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης λόγω προηγούμενου γάμου που δεν έχει λυθεί δεν μπορεί να ασκηθεί ούτε να συνεχιστεί ενόσω εκκρεμεί η δίκη για κήρυξη της ακυρότητας ή για ακύρωση του πρώτου γάμου του δίγαμου προσώπου (άρθρο 1643 παράγραφος 3 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης λόγω έλλειψης συναίνεσης ενός ή αμφοτέρων των συζύγων μπορεί να ασκηθεί μόνον εντός 3 ετών από την ημερομηνία τέλεσης του γάμου ή, όταν ο ενάγων αγνοεί το γεγονός της τέλεσης του γάμου, εντός 6 μηνών από τη στιγμή που έλαβε σχετική γνώση (άρθρο 1644 του αστικού κώδικα). Το δικαίωμα για άσκηση αγωγής ακύρωσης λόγω ελαττωματικής συναίνεσης αποσβέννυται εάν η αγωγή δεν ασκηθεί εντός 6 μηνών από την άρση του ελαττώματος (άρθρο 1645 του αστικού κώδικα).

Η αγωγή ακύρωσης λόγω έλλειψης μαρτύρων πρέπει να ασκείται το αργότερο εντός 1 έτους από την ημερομηνία τέλεσης του γάμου (άρθρο 1646 του αστικού κώδικα).

Το εισαγωγικό έγγραφο πρέπει να συνοδεύεται από τη ληξιαρχική πράξη γάμου και, ενδεχομένως (όταν η ηλικία σύναψης του γάμου αποτελεί τη βάση της αγωγής), από ληξιαρχική πράξη γέννησης του εν λόγω συζύγου.

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την αντίκρουση της αγωγής, ακολουθείται η κοινή διαδικασία, όπως αναφέρεται παραπάνω.

Η ακυρώσια θεωρείται ότι έχει αρθεί και ο γάμος θεωρείται έγκυρος από τη στιγμή της τέλεσής του εάν οποιοδήποτε από τα ακόλουθα περιστατικά λάβει χώρα προτού η δικαστική απόφαση για την ακύρωση καταστεί οριστική και αμετάκλητη:

α) εάν ο γάμος ανηλικού προσώπου επιβεβαιωθεί από τον εν λόγω ανήλικο ενώπιον ληξιαρχου και δύο μαρτύρων, μετά την ενηλικίωσή του [άρθρο 1633 παράγραφος 1 στοιχείο α) του αστικού κώδικα].

β) εάν ο γάμος προσώπου με διαγνωσμένη άνοια ή προσώπου που τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση επιβεβαιωθεί από το εν λόγω πρόσωπο αφού πιστοποιηθεί δικαστικά ότι τα αίτια του κωλύματος έχουν παύσει να υφίστανται [άρθρο 1633 παράγραφος 1 στοιχείο β) του αστικού κώδικα].

γ) εάν ο πρώτος γάμος δίγαμου προσώπου κηρυχθεί άκυρος ή ακυρωθεί [άρθρο 1633 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του αστικού κώδικα].

δ) σε περίπτωση που η έλλειψη μαρτύρων οφείλεται σε περιστάσεις που τη δικαιολογούν, όπως εκείνες που αναγνωρίζει ο ληξιαρχος, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την τέλεση του γάμου [άρθρο 1633 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του αστικού κώδικα].

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Ναι, το καθέστως νομικής συνδρομής εφαρμόζεται σε όλα τα δικαστήρια και για οποιαδήποτε μορφή δίκης

([📄 νόμος αριθ. 34/2004 της 29ης Ιουλίου 2004](#) — Πρόσβαση στο δικαίο και στη δικαιοσύνη).

Για περισσότερες πληροφορίες, ανατρέξτε στο ενημερωτικό δελτίο για τη «[📄 Νομική συνδρομή](#)».

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι. Υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα προσφυγής κατά των αποφάσεων αυτών (άρθρο 629 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Εάν η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός της Δανίας [άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003], η απόφαση αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003.

Εάν η απόφαση εκδόθηκε στη Δανία, εφαρμόζεται η ειδική διαδικασία για την επανεξέταση αλλοδαπών αποφάσεων (άρθρα 978 επ. του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την επανεξέταση και την επικύρωση αλλοδαπών αποφάσεων είναι το εφετείο (tribunal da relação) του τόπου κατοικίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η αναγνώριση της απόφασης (άρθρο 979 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Κατά τη διαδικασία αυτή, το έγγραφο που περιέχει την προς επανεξέταση απόφαση υποβάλλεται μαζί με την αίτηση επανεξέτασης, και ο καθ' ου ενημερώνεται ότι έχει στη διάθεσή του προθεσμία 15 ημερών για να υποβάλει υπόμνημα αντίκρουσης. Ο αιτών δύναται να απαντήσει εντός 10 ημερών από την κοινοποίηση του υπομνήματος αντίκρουσης του καθ' ου (άρθρο 981 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Μόλις οι διάδικοι υποβάλουν τα υπομνήματά τους και ολοκληρωθούν οι ενέργειες που κρίνονται απαραίτητες, ο φάκελος της υπόθεσης διαβιβάζεται στους διαδίκους και στον εισαγγελέα προκειμένου να τον εξετάσουν και να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, εντός 15 ημερών (άρθρο 982 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Προκειμένου να επικυρωθεί η δικαστική απόφαση, είναι αναγκαίο:

α) να μην υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα του εγγράφου που περιέχει τη δικαστική απόφαση ούτε ως προς το σκεπτικό της απόφασης;

β) η απόφαση να έχει τελεσιδικήσει σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας όπου εκδόθηκε;

γ) να προέρχεται από δικαστήριο της αλλοδαπής του οποίου η δικαιοδοσία εφαρμόστηκε κατά τις διατάξεις του νόμου και να μην αφορά υπόθεση που εμπίπτει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των πορτογαλικών δικαστηρίων;

δ) να μην είναι δυνατή η επίκληση της εκκρεμοδικίας ή του δεδουλευμένου με βάση υπόθεση που εκδικάζεται σε πορτογαλικά δικαστήρια, εκτός εάν η αγωγή είχε ασκηθεί πρώτα ενώπιον του αλλοδαπού δικαστηρίου;

ε) ο καθ' ου να έχει ενημερωθεί δεόντως για την αγωγή, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας του δικαστηρίου προέλευσης, και να έχουν τηρηθεί, κατά τη διάρκεια της δίκης, το δικαίωμα της υπεράσπισης και η αρχή της ίσης μεταχείρισης των διαδίκων;

στ) να μην περιλαμβάνει απόφαση η αναγνώριση της οποίας αντίκειται προδήλως στις αρχές διεθνούς δημόσιας τάξης του πορτογαλικού κράτους. (άρθρο 980 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Εάν ο ενδιαφερόμενος διάδικος αποφασίσει να αιτηθεί την αναγνώριση απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Δανίας, η αίτηση υποβάλλεται στο δικαστήριο οικογενειακών υποθέσεων και ανηλίκων (άρθρο 122 του νόμου για την οργάνωση του δικαστικού συστήματος). Το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους όπου εκδικάζεται η αίτηση για αναγνώριση της απόφασης.

16 Ποιο δικαίο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες σύγκρουσης νόμων, στις περιπτώσεις διαζυγίου και δικαστικού χωρισμού εφαρμόζεται το εθνικό δικαίο του κράτους κοινής ιθαγένειας των δύο συζύγων. Εάν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινή ιθαγένεια εφαρμόζεται το δικαίο του τόπου της συνήθους διαμονής των συζύγων.

Ελλείψει αυτής, εφαρμόζεται το δικαίο της χώρας με την οποία συνδέεται στενότερα η οικογενειακή ζωή τους (άρθρο 52 παράγραφοι 1 και 2 του αστικού κώδικα).

Εάν, ωστόσο, υπάρξει μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου κατά τη διάρκεια του γάμου, ο χωρισμός ή το διαζύγιο μπορούν να θεμελιωθούν μόνο σε κάποιο πραγματικό περιστατικό που συνέβη τη στιγμή αυτής της μεταβολής (άρθρο 55 παράγραφος 2 του αστικού κώδικα).

Πού μπορείτε να συμβουλευθείτε την ισχύουσα νομοθεσία

 [Πορτογαλικός αστικός κώδικας](#)

 [Πορτογαλικός κώδικας ληξιαρχείου](#)

 [Πορτογαλικός κώδικας πολιτικής δικονομίας](#)

 [Διαδικασίες υπαγόμενες στην αρμοδιότητα της εισαγγελίας και των ληξιαρχείων](#)

 [Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 13/2018](#)

 [Νόμος για την οργάνωση του δικαστικού συστήματος](#)

 [Πρόσβαση στον νόμο και τη δικαιοσύνη](#)

 [Κανονισμός \(ΕΚ\) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας](#)

Τελική σημείωση

Οι πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν ενημερωτικό δελτίο είναι γενικής φύσης και δεν είναι εξαντλητικές. Δεν δεσμεύουν το σημείο επαφής, το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, τα δικαστήρια ή οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα. Δεν προορίζονται να αντικαταστήσουν την ενημέρωση για την ισχύουσα νομοθεσία.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 22/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Ρουμανία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί κοινή συναινέσει (μέσω δικαστικής, διοικητικής ή συμβολαιογραφικής διαδικασίας). Σε περίπτωση απουσίας κοινής συναίνεσης, το διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί από το δικαστήριο.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Δυνάμει του άρθρου 373 του αστικού κώδικα, διαζύγιο μπορεί να εκδοθεί στις παρακάτω περιπτώσεις:

με κοινή συναίνεση των συζύγων·

εφόσον η σχέση μεταξύ των συζύγων έχει επιδεινωθεί σοβαρά και είναι πλέον αδύνατη η συνέχιση του γάμου·

κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων, μετά από διάσταση η οποία έχει διαρκέσει τουλάχιστον δύο έτη·

κατόπιν αίτησης του/της συζύγου του οποίου/της οποίας η κατάσταση της υγείας καθιστά αδύνατη τη συνέχιση του γάμου.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

η ιδιότητα του/της συζύγου παύει να υφίσταται και έκαστος εκ των διαζευγμένων συζύγων μπορεί να ξαναπαντρευτεί·

κατά τη λύση του γάμου με διαζύγιο, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν στη διατήρηση των επωνύμων που χρησιμοποιούσαν κατά τη διάρκεια του γάμου τους. Αν δεν υπάρξει συμφωνία, το δικαστήριο μπορεί, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να επιτρέψει στους συζύγους να διατηρήσουν τα επώνυμα που χρησιμοποιούσαν κατά τη διάρκεια του γάμου τους. Αν δεν υπάρξει ούτε συμφωνία ούτε δικαστική απόφαση, κάθε πρώην σύζυγος επανέρχεται στο επώνυμο που είχε πριν από τον γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Ως αποτέλεσμα του διαζυγίου, το καθεστώς που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων παύει να υφίσταται, αρχής γενομένης από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου. Ωστόσο, έκαστος εκ των συζύγων –ή αμφότεροι, από κοινού, σε περίπτωση διαζυγίου κοινή συναινέσει– μπορούν να ζητήσουν από το δικαστήριο να κηρύξει την παύση ισχύος του καθεστώτος για τις περιουσιακές τους σχέσεις, αρχής γενομένης από την ημερομηνία της διάστασης.

Αν το καθεστώς κοινοκτημοσύνης παύσει να ισχύει μέσω της λύσης του γάμου, οι πρώην σύζυγοι παραμένουν συνιδιοκτήτες της κοινής περιουσίας έως ότου καθοριστούν τα αντίστοιχα μερίδιά τους.

Κατά τη λύση του γάμου, έκαστος εκ των συζύγων αναλαμβάνει την κυριότητα της περιουσίας του, αφού γίνει διανομή της κοινής περιουσίας και διευθετηθούν τα χρέη. Γι' αυτόν τον λόγο, το μερίδιο της περιουσίας που αντιστοιχεί σε κάθε σύζυγο καθορίζεται καταρχάς βάσει της συνεισφοράς του στην απόκτηση της κοινής περιουσίας και της εκπλήρωσης των κοινών υποχρεώσεων. Εκτός εάν αποδεχθεί το αντίθετο, τεκμαίρεται ότι οι σύζυγοι συνεισέφεραν εξίσου στην κοινή περιουσία.

Ανεξάρτητα από οιαδήποτε υποχρέωση διατροφής μεταξύ των πρώην συζύγων, και παροχής αποζημίωσης, ο σύζυγος που δεν φέρει υπαιτιότητα και ο οποίος έχει υποστεί οικονομική ζημία εξαιτίας της λύσης του γάμου μπορεί να ζητήσει από τον υπαίτιο σύζυγο να τον/την αποζημιώσει. Το οικογενειακό δικαστήριο αποφαινεται επί του συγκεκριμένου αιτήματος με την απόφαση διαζυγίου.

Επιπλέον, έπειτα από το διαζύγιο, χάνονται τα δικαιώματα αμοιβαίας κληρονομιάς.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μόλις εκδοθεί η απόφαση διαζυγίου, το οικογενειακό δικαστήριο αποφαινεται για τη σχέση μεταξύ των διαζευγμένων γονέων και των ανήλικων τέκνων. Κατά κανόνα, μετά το διαζύγιο, οι σύζυγοι έχουν από κοινού τη **γονική μέριμνα** των τέκνων. Το οικογενειακό δικαστήριο ορίζει ως **τόπο κατοικίας** του ανήλικου τέκνου την κατοικία του γονέα όπου το τέκνο έχει τη συνήθη διαμονή του, ενώ ο γονέας που αποχωρίζεται το τέκνο έχει δικαίωμα προσωπικής επαφής με αυτό. Το δικαστήριο ορίζει τη **συνεισφορά** κάθε γονέα στα έξοδα που σχετίζονται με την ανατροφή, την εκπαίδευση, τη σχολική φοίτηση και την επαγγελματική κατάρτιση του τέκνου.

Αν αλλάξουν οι περιστάσεις, το οικογενειακό δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει τα μέτρα που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των διαζευγμένων γονέων απέναντι στα ανήλικα τέκνα τους, εφόσον του ζητηθεί είτε από τους γονείς είτε από άλλο μέλος της οικογένειας, από το τέκνο, την υπηρεσία κοινωνικής πρόνοιας, τον δημόσιο φορέα προστασίας των τέκνων ή τον εισαγγελέα.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ως αποτέλεσμα της λύσης του γάμου, παύει να ισχύει και η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των συζύγων. Ο/Η διαζευγμένος/-η σύζυγος δικαιούται διατροφή αν βρίσκεται σε οικονομική ανάγκη λόγω ανικανότητας προς εργασία η οποία προέκυψε πριν ή κατά τη διάρκεια του γάμου ή εντός ενός έτους από τη λύση του (όμως μόνο εφόσον η ανικανότητα προκλήθηκε από περίσταση που σχετίζεται με τον γάμο).

Ο/Η σύζυγος που καταθέτει αίτηση για επίδομα διατροφής δεν μπορεί να ζητήσει και αποζημίωση. Όταν το διαζύγιο έχει χορηγηθεί λόγω αποκλειστικής υπαιτιότητας του εναγομένου συζύγου, ο ενάγων σύζυγος μπορεί να λάβει αποζημίωση. Αποζημίωση μπορεί να χορηγηθεί μόνο αν ο γάμος διήρκεσε τουλάχιστον 20 έτη.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στο ρουμανικό δίκαιο δεν υφίσταται η έννοια του «δικαστικού χωρισμού» παρά μόνο της «διάστασης» και η δικαστική διανομή της περιουσίας. Η εν λόγω κατάσταση πρέπει να αποδειχθεί ενώπιον του δικαστηρίου. Όταν η διάσταση έχει διαρκέσει τουλάχιστον δύο έτη, συντρέχει λόγος δικαστικής έκδοσης διαζυγίου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος ακυρώνεται λόγω παραβίασης κάποιας εκ των νομικών απαιτήσεων που αφορούν τη γαμήλια σύμβαση. Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο με δικαστική απόφαση. Η ακύρωση έχει αναδρομική και μελλοντική ισχύ ο γάμος θεωρείται ότι δεν έχει τελεστεί.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Παραβάσεις των νομικών διατάξεων που σχετίζονται με τη γαμήλια σύμβαση, όπως οι παρακάτω, συνιστούν απόλυτους λόγους ακύρωσης:

ο γάμος συνήφθη χωρίς συναίνεση·

ο γάμος συνήφθη μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου·

ο γάμος συνήφθη από ήδη έγγαμο πρόσωπο·

ο γάμος συνήφθη μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή εκ πλαγίου, έως και τέταρτου βαθμού συγγένειας·

ο γάμος συνήφθη από άτομο που δεν έχει σώας τας φρένας ή έχει διανοητικές διαταραχές·

ο γάμος συνήφθη χωρίς τη συναίνεση των μελλοντικών συζύγων ή η εν λόγω συναίνεση δεν δόθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει ο νόμος·

ο γάμος συνήφθη από ανήλικο πρόσωπο κάτω των 16 ετών·

ο γάμος συνήφθη για λόγους διαφορετικούς από τη δημιουργία οικογένειας.

Σχετικοί λόγοι για την ακύρωση γάμου είναι οι εξής:

όταν συνάπτεται από ανήλικο 16 ετών βάσει ιατρικής γνωμάτευσης, χωρίς τη συναίνεση των γονέων/του γονέα που έχει τη νόμιμη κηδεμονία ή χωρίς την έγκριση του προσώπου που έχει γονικά δικαιώματα·

όταν υπάρχει ελάττωμα της συναίνεσης: πλάνη (όσον αφορά τη φυσική ταυτότητα του άλλου συζύγου), απάτη ή βία·

όταν συνάπτεται από πρόσωπο που προσωρινά δεν έχει δυνατότητα κρίσης·

όταν ο γάμος συνάπτεται μεταξύ θετού γονέα και ανήλικου τέκνου που έχει υπό την κηδεμονία του.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Μέχρι να εκδοθεί η οριστική δικαστική απόφαση, ο σύζυγος ο οποίος καλή τη πίστει σύναψε άκυρο ή ακυρωθέντα γάμο διατηρεί την ιδιότητα του/της συζύγου εντός έγκυρου γάμου, και οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των πρώην συζύγων υπόκεινται, κατ' αναλογία, στις διατάξεις που διέπουν το διαζύγιο. Ο άκυρος χαρακτήρας του γάμου δεν έχει καμία έννομη συνέπεια για τα τέκνα, τα οποία διατηρούν την ιδιότητά τους ως τέκνα του γάμου. Όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις γονέων και τέκνων, ισχύουν κατ' αναλογία οι διατάξεις που διέπουν το διαζύγιο.

Μια δικαστική απόφαση που κρίνει άκυρο ή ακυρώνει ένα γάμο είναι εκτελεστέη έναντι τρίτων αντιστοίχως είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις που αφορούν τις διατυπώσεις για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, τον δημόσιο χαρακτήρα της γαμήλιας σύμβασης και την μη εκτελεστότητα του γαμήλιας σύμβασης. Η ακυρότητα ενός γάμου δεν μπορεί να επιβληθεί έναντι τρίτου σε σχέση με πρότερη πράξη που είχε συναφθεί με έναν εκ των συζύγων, εκτός εάν έχουν ολοκληρωθεί οι διατυπώσεις δημοσιοποίησης που ορίζονται από τον νόμο σχετικά με την αγωγή για κήρυξη ακυρότητας ή την αγωγή ακύρωσης, ή αν ο τρίτος γνώριζε τους λόγους της ακυρότητας του γάμου πριν από την ολοκλήρωση της πράξης.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Η διαμεσολάβηση πριν από την έναρξη της δικαστικής διαδικασίας είναι προαιρετική. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, οι δικαστικές αρχές οφείλουν να ενημερώνουν τους διαδίκους σχετικά με τη δυνατότητα και τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης.

Μέσω της διαμεσολάβησης μπορούν να διευθετηθούν οι παρεξηγήσεις μεταξύ των συζύγων που αφορούν την άσκηση των γονικών δικαιωμάτων, τον καθορισμό της κατοικίας των τέκνων, τη συνεισφορά των γονέων στη διατροφή των τέκνων. Ο διαμεσολαβητής θα διασφαλίσει ότι το αποτέλεσμα της διαμεσολάβησης δεν θα είναι αντίθετο προς το συμφέρον του τέκνου και θα προτρέψει τους γονείς να εστιάσουν κυρίως στις ανάγκες του τέκνου και να αναλάβουν τη γονική μέριμνα ώστε να διασφαλιστεί ότι η διάσταση ή το διαζύγιο δεν παρεμποδίζει την ανατροφή και την ανάπτυξή του.

Η συμφωνία διαμεσολάβησης η οποία περιέχει τη συμφωνία των μερών σχετικά με την άσκηση των γονικών δικαιωμάτων, τη συνεισφορά των γονέων στη διατροφή των τέκνων και τον καθορισμό της κατοικίας των τέκνων πρέπει να υπόκειται στην άδεια του δικαστηρίου, το οποίο υποχρεούται να εξακριβώσει αν η συμφωνία είναι σε συνάρτηση με το συμφέρον του τέκνου.

Αν οι σύζυγοι συμφωνήσουν στην έκδοση διαζυγίου και δεν έχουν ανήλικα τέκνα τα οποία να έχουν γεννηθεί εντός ή εκτός γάμου ή να είναι υιοθετημένα, ο γενικός ληξιαρχος ή ο συμβολαιογράφος του τόπου στον οποίο συνήφθη ο γάμος ή στον οποίο είχε καταχωρηθεί η τελευταία κοινή κατοικία των συζύγων μπορεί να κηρύξει τη λύση του γάμου μέσω της συμφωνίας των συζύγων και να τους εκδώσει πιστοποιητικό διαζυγίου.

Διαζύγιο μέσω συμφωνίας των συζύγων μπορεί να εκδοθεί από συμβολαιογράφο και στην περίπτωση που υπάρχουν ανήλικα τέκνα τα οποία έχουν γεννηθεί εντός ή εκτός γάμου ή έχουν υιοθετηθεί, υπό την προϋπόθεση ότι οι σύζυγοι συμφωνούν επί όλων των πτυχών που αφορούν το ονοματεπώνυμο, την άσκηση γονικής μέριμνας, τον καθορισμό της κατοικίας των τέκνων, τους τρόπους διατήρησης προσωπικών σχέσεων και τον καθορισμό της συνεισφοράς των γονέων στα έξοδα που σχετίζονται με την ανατροφή, την εκπαίδευση, τη σχολική φοίτηση και την επαγγελματική κατάρτιση των τέκνων.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση διαζυγίου εμπίπτει στις αρμοδιότητες του δικαστηρίου.

Από χωρική άποψη, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου στον οποίο βρίσκεται η τελευταία κοινή κατοικία των συζύγων. Αν οι σύζυγοι δεν είχαν κοινή κατοικία ή αν κανείς εξ αυτών δεν ζει πλέον στον τόπο όπου βρισκόταν η τελευταία κοινή κατοικία τους, η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για τον τόπο στον οποίο βρίσκεται η κατοικία του εναγομένου. Ωστόσο, αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία στη Ρουμανία, και τα ρουμανικά δικαστήρια έχουν διεθνή αρμοδιότητα, η αίτηση θα πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για τον τόπο στον οποίο βρίσκεται η κατοικία του ενάγοντος. Αν ούτε ο ενάγων ούτε ο εναγόμενος έχει την κατοικία του/της στη Ρουμανία, οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν να καταθέσουν την αίτηση διαζυγίου σε οποιοδήποτε δικαστήριο της Ρουμανίας. Όταν δεν υφίσταται τέτοια συμφωνία, η αίτηση διαζυγίου θα πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο του Τομέα 5 στο Βουκουρέστι.

Η αίτηση διαζυγίου πρέπει, εκτός από τις παρατηρήσεις από την κλήτευση, να περιλαμβάνει τα ονόματα των ανήλικων τέκνων. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από το πιστοποιητικό γάμου, αντίγραφα των πιστοποιητικών γέννησης των ανήλικων τέκνων και, όπου χρειάζεται, τη συμφωνία των συζύγων που προέκυψε μετά από τη διαμεσολάβηση.

Σε περίπτωση που η αίτηση διαζυγίου βασίζεται στη συμφωνία των μερών, πρέπει να υπογραφεί από αμφότερους τους συζύγους ή από κοινά εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ο οποίος διαθέτει επικυρωμένο ειδικό πληρεξούσιο. Αν ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος είναι δικηγόρος, βεβαιώνει το γνήσιο των υπογραφών των συζύγων, όπως ορίζει ο νόμος.

Οι διάδικοι πρέπει να εμφανιστούν αυτοπροσώπως ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, εκτός αν ένας εξ αυτών εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή, κωλύεται λόγω σοβαρής ασθένειας, τελεί υπό προσωρινά μέτρα, διαμένει στο εξωτερικό ή βρίσκεται σε κατάσταση η οποία δεν του επιτρέπει να παραστεί αυτοπροσώπως· σε τέτοιες περιπτώσεις, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο, εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ή, κατά περίπτωση, από κηδεμόνα ή πρόσωπο που ασκεί επιτροπεία (δικαστικός συμπαραστάτης). Αν την ημέρα της ακροαματικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ο ενάγων απουσιάζει αδικαιολόγητα, και εμφανιστεί μόνο ο εναγόμενος, η αίτηση απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Το δικαστήριο διαζυγίων αποφαινεται, ακόμα κι αν η αίτηση διαζυγίου δεν ζητούσε κάτι τέτοιο, όσον αφορά την άσκηση γονικής μέριμνας, τη συνεισφορά των γονέων στα έξοδα που σχετίζονται με την ανατροφή και την εκπαίδευση των τέκνων, την κατοικία τους και το δικαίωμα του γονέα να έχει προσωπική σχέση με τα τέκνα.

Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να καταθέσει αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του γάμου για απόλυτους λόγους. Η αίτηση ακύρωσης γάμου έχει προσωπικό χαρακτήρα και δεν επηρεάζει σε καμία περίπτωση τους κληρονόμους. Ωστόσο, αν η αίτηση κατατέθηκε από έναν εκ των συζύγων, μπορεί να συνεχιστεί από οιοδήποτε εκ των κληρονόμων.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Νομική συνδρομή μπορεί να χορηγηθεί υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο έκτακτο κυβερνητικό διάταγμα αριθ. 51/2008 σχετικά με τη νομική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις, όπως εγκρίθηκε με τροποποιήσεις και προσθήκες με τον νόμο αριθ. 193/2008, όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια. Νομική συνδρομή μπορεί να χορηγηθεί, χωριστά ή σωρευτικά, με τη μορφή συνδρομής από δικηγόρο· καταβολή αμοιβής εμπειρογνώμονα, μεταφραστή ή διερμηνέα· καταβολή αμοιβής δικαστικού επιμελητή· και με τη μορφή απαλλαγών, εκπτώσεων, δόσεων ή αναβολών ως προς την καταβολή των νομικών εξόδων.

Επιλέξιμα για πλήρη νομική συνδρομή είναι τα πρόσωπα που είχαν μέσο καθαρό μηνιαίο εισόδημα ανά μέλος της οικογένειας μικρότερο από 300 RON κατά τους δύο τελευταίους μήνες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Αν το εισόδημα είναι μικρότερο των 600 RON, το ποσοστό της παρεχόμενης νομικής συνδρομής είναι 50%. Νομική βοήθεια ανάλογη με τις ανάγκες του αιτούντος μπορεί επίσης να χορηγηθεί σε άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες τα

συγκεκριμένα ή εκτιμώμενα έξοδα της δικαστικής διαδικασίας είναι πιθανόν να περιορίσουν την αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, για παράδειγμα λόγω της διαφοράς μεταξύ του κόστους ζωής στο κράτος μέλος στο οποίο διαμένει ο αιτών και του κόστους ζωής στη Ρουμανία.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Στον νέο κώδικα πολιτικής δικονομίας, η προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά απόφασης είναι 30 ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Η ισχύουσα νομοθεσία που αφορά την αναγνώριση απόφασης διαζυγίου είναι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο δικαστήριο του τόπου διαμονής ή κατοικίας του εναγομένου στη Ρουμανία. Αν δεν είναι γνωστή η διαμονή του εναγομένου, η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο δικαστήριο του τόπου διαμονής ή κατοικίας του ενάγοντος.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Προσφυγή κατά αναγνωριστικής απόφασης είναι δυνατή με την κατάθεση αίτησης στο εφετείο που έχει κατά τόπον αρμοδιότητα ή με την υποβολή έφεσης στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Προκειμένου το ρουμανικό δικαστήριο να καθορίσει το εφαρμοστέο δίκαιο σε διεθνείς σχέσεις ιδιωτικού δικαίου, εφαρμόζει είτε τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό είτε το άρθρο 2597 και επόμενα του αστικού κώδικα.

Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το δίκαιο του κράτους στο οποίο έχουν την κοινή συνήθη διαμονή τους ή είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους (αν τουλάχιστον ο ένας εξ αυτών διαμένει σε αυτό κατά την ημερομηνία της συμφωνίας για την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου), το δίκαιο του κράτους του οποίου υπήκοος είναι ο ένας εκ των συζύγων, το δίκαιο του κράτους στο οποίο διέμεναν οι σύζυγοι τα τελευταία τρία έτη, ή το ρουμανικό δίκαιο.

Αν οι σύζυγοι δεν έχουν επιλέξει, εφαρμοστέο δίκαιο είναι το δίκαιο του κράτους στο οποίο έχουν την κοινή συνήθη διαμονή τους, ή ελλείψει αυτής, το δίκαιο του κράτους στο οποίο οι σύζυγοι είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους (αν τουλάχιστον ο ένας εξ αυτών εξακολουθεί να διαμένει σε αυτό το κράτος κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου) όταν ο ένας εκ των συζύγων δεν έχει συνήθη διαμονή, εφαρμοστέο δίκαιο είναι το δίκαιο του κράτους του οποίου ήταν αμφότεροι υπήκοοι κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου· ή όταν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική υπηκοότητα, το δίκαιο της χώρας της οποίας είχαν τελευταία κοινή υπηκοότητα (αν τουλάχιστον ο ένας εξ αυτών εξακολουθεί να έχει την εν λόγω υπηκοότητα κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης διαζυγίου). Σε κάθε άλλη περίπτωση, εφαρμοστέο δίκαιο είναι το ρουμανικό.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 31/05/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Σλοβενία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το σλοβενικό δίκαιο αναγνωρίζει:

- α) την έκδοση συναινετικού διαζυγίου,
- β) την έκδοση διαζυγίου βάσει συμφωνητικού που καταρτίζεται ενώπιον συμβολαιογράφου και
- γ) την έκδοση διαζυγίου κατόπιν αίτησης διαζυγίου (με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας).

α) Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, το δικαστήριο εκδίδει διαζύγιο βάσει του άρθρου 96 του οικογενειακού κώδικα (Družinski zakonik) υπό την προϋπόθεση ότι οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και σχετικά με την επικοινωνία των τέκνων με τους γονείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του οικογενειακού κώδικα και εφόσον έχουν υποβάλει, με τη μορφή εκτελεστής συμβολαιογραφικής πράξης, συμφωνητικό σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, το οποίο καθορίζει ποιος από τους δύο θα παραμείνει στην οικία του ζεύγους ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα.

Πριν από την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να κρίνει αν η συμφωνία μεταξύ των συζύγων διασφαλίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και την επικοινωνία μεταξύ των τέκνων και των γονέων με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία των συζύγων δεν είναι προς το συμφέρον των τέκνων, απορρίπτει την αίτηση λύσης του γάμου με συναινετικό διαζύγιο.

β) Εάν δύο σύζυγοι οι οποίοι δεν έχουν κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα, επιθυμούν τη λύση του γάμου τους και καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, με την οποία καθορίζεται ποιος από τους δύο θα παραμείνει στη συζυγική οικία ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα, προσέρχονται σε συμβολαιογράφο ο οποίος καταρτίζει συμβολαιογραφική πράξη που ενσωματώνει τη συμφωνία τους για τη λύση του γάμου. Ο γάμος λύεται με την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης. Η πράξη αυτή αποτελεί τη νομική βάση για την καταχώριση του διαζυγίου στο ληξιαρχείο. Ο συμβολαιογράφος αποστέλλει την πράξη στη διοικητική μονάδα, η οποία καταχωρίζει το διαζύγιο στο ληξιαρχείο εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ενώπιον του συμβολαιογράφου. (άρθρο 97 του οικογενειακού κώδικα)

γ) Σε περίπτωση που η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης έχει καταστεί, για οποιονδήποτε λόγο, «αφόρητη», οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου. Όταν το δικαστήριο αποφασίζει τη λύση του γάμου βάσει της προηγούμενης παραγράφου, αποφαινεται επίσης για τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων των συζύγων, καθώς και για την επικοινωνία τους με τους γονείς σύμφωνα με τον κώδικα. Προτού το δικαστήριο αποφανθεί σχετικά με τα ζητήματα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, πρέπει να διαπιστώσει με ποιον τρόπο εξυπηρετείται καλύτερα το συμφέρον του τέκνου. (άρθρο 98 του οικογενειακού κώδικα)

Πριν από την κατάθεση της αγωγής διαζυγίου ή της αίτησης για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, το αρμόδιο κέντρο κοινωνικών υπηρεσιών (center za socialno delo) παρέχει συμβουλευτική υποστήριξη στους συζύγους, εκτός εάν:

δεν έχουν αποκτήσει κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα·

ένας εκ των συζύγων είναι πνευματικά ανίκανος·

ένας εκ των συζύγων είναι αγνώστου διαμονής ή δεν μπορεί να εντοπιστεί·

ένας εκ των συζύγων ή αμφότεροι οι σύζυγοι διαμένουν στο εξωτερικό.

Σκοπός της συμβουλευτικής υποστήριξης είναι να βοηθήσει τους συζύγους να διαπιστώσουν αν η σχέση τους έχει κλονιστεί σε βαθμό που η έγγαμη συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη, τουλάχιστον για έναν από τους δύο ή αν υπάρχει δυνατότητα ο γάμος να διασωθεί. Κατά τη συμβουλευτική υποστήριξη οι σύζυγοι παρίστανται αυτοπροσώπως, χωρίς τους εκπροσώπους τους. (άρθρο 200 του οικογενειακού κώδικα)

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο οικογενειακός κώδικας αναγνωρίζει μόνο έναν λόγο διαζυγίου: ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη. Αυτό σημαίνει ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ισχυρά και ανεπανόρθωτα, σε βαθμό που δεν μπορεί πλέον να διασωθεί. Η έγγαμη σχέση θεωρείται ότι έχει καταστεί «αφόρητη» όταν οι σχέσεις μεταξύ των συζύγων δεν έχουν απλώς κλονιστεί προσωρινά, αλλά ισχυρά και ανεπανόρθωτα, για σοβαρούς λόγους. Ο αφόρητος χαρακτήρας αξιολογείται με βάση την κατάσταση που διαπιστώνεται κατά τον χρόνο της ακροαματικής διαδικασίας, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που οδήγησαν στην τρέχουσα, κατά τον χρόνο αυτό, κατάσταση. Το δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη όταν ο άλλος σύζυγος συναινεί στην έκδοση διαζυγίου.

Ο γάμος μπορεί να λυθεί κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε εκ των συζύγων, ενώ δεν απαιτείται η έγγαμη σχέση να έχει καταστεί αφόρητη και για τους δύο.

Το ζήτημα της υπαιτιότητας για το γεγονός ότι η έγγαμη σχέση έχει καταστεί αφόρητη δεν θίγεται ούτε διαπιστώνεται από το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης. Ως εκ τούτου, ο γάμος μπορεί να λυθεί και κατόπιν αίτησης του συζύγου που ευθύνεται για το γεγονός ότι η έγγαμη σχέση κατέστη αφόρητη.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

Οι έννομες συνέπειες του διαζυγίου περιγράφονται αναλυτικά κατωτέρω:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο σύζυγος που άλλαξε το επώνυμό του μετά τη σύναψη του γάμου μπορεί, εντός ενός έτους από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης διαζυγίου ή απόφασης λύσης του γάμου ή εντός ενός έτους από την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου με το οποίο εκδίδεται συναινετικό διαζύγιο, να υποβάλει στην αρμόδια αρχή δήλωση ότι επιθυμεί να λάβει εκ νέου το επώνυμο που είχε πριν από τη σύναψη του γάμου. Η δήλωση αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο από πρόσωπο το οποίο δεν είχε αλλάξει περαιτέρω το επώνυμό του κατά τη διάρκεια του γάμου. [Άρθρο 17 του νόμου για τα ονόματα των προσώπων (Zakon o osebnem imenu)]. Η μεταβολή επωνύμου αποτελεί διοικητικό ζήτημα, επί του οποίου δεν αποφαινεται το δικαστήριο αλλά ο αρμόδιος διοικητικός φορέας.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Εάν οι σύζυγοι δεν έχουν συνάψει συμφωνία για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, κατά τη διανομή των κοινών περιουσιακών τους στοιχείων **ισχύει το νομικό τεκμήριο της κατανομής των κοινών περιουσιακών στοιχείων των συζύγων κατά ίσα μέρη**. ωστόσο, ο σύζυγος που θεωρεί ότι θα περιέλθει σε μειονεκτική θέση λόγω της κατανομής της περιουσίας κατά ίσα μέρη, μπορεί να ζητήσει να προσδιοριστεί το μερίδιό του κατ' αναλογία προς τη συμβολή του στη διαμόρφωση της κοινής περιουσίας. Τυχόν αμελητέες διαφορές όσον αφορά το μέγεθος της συμβολής κάθε συζύγου στη διαμόρφωση της συζυγικής περιουσίας δεν λαμβάνονται υπόψη. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης και ειδικότερα τα εισοδήματα κάθε συζύγου, την αρωγή του ενός συζύγου προς τον άλλο, τη φροντίδα και την ανατροφή τυχόν τέκνων, την εκτέλεση οικιακών εργασιών, τη φροντίδα του σπιτιού και της οικογένειας, τη συντήρηση των περιουσιακών στοιχείων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη μορφή εργασίας και συμμετοχής στη διαχείριση, τη συντήρηση και την επαύξηση της κοινής περιουσίας. (άρθρο 74 του οικογενειακού κώδικα)

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Οι γονείς που δεν ζουν μαζί ή που σκοπεύουν να χωρίσουν πρέπει **να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την ανατροφή και τη φροντίδα των τέκνων** με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Μπορούν να συμφωνήσουν ότι θα αναλάβουν από κοινού τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, ότι η φροντίδα και η ανατροφή των τέκνων θα ανατεθεί σε έναν από τους δύο γονείς, ή ότι η φροντίδα και η ανατροφή ορισμένων από τα τέκνα θα ανατεθούν σε έναν από τους δύο γονείς και των υπόλοιπων τέκνων στον άλλο γονέα. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία, ζητείται η συνδρομή του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών για την επίτευξη συμφωνίας. Μπορούν επίσης να ζητήσουν τη διεξαγωγή διαμεσολάβησης.

Εάν οι γονείς καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, μπορούν να υποβάλουν στο δικαστήριο αίτηση για την υπογραφή δικαστικού συμβιβασμού. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, απορρίπτει την αίτηση.

Εάν, παρά τη συνδρομή του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την ανατροφή και τη φροντίδα των τέκνων, το δικαστήριο αποφασίζει, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από έναν ή και τους δύο γονείς, από επίτροπο του τέκνου ή από τέκνο που έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις έννομες συνέπειες των πράξεών του, ή κατόπιν αίτησης του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών:

ότι οι γονείς διατηρούν από κοινού την άσκηση της γονικής μέριμνας σε ό,τι αφορά τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων·

ότι η φροντίδα και η ανατροφή όλων των τέκνων θα ανατεθούν σε έναν από τους γονείς·

ότι η φροντίδα και ανατροφή ορισμένων από τα τέκνα θα ανατεθούν σε έναν από τους γονείς και των υπόλοιπων τέκνων θα ανατεθούν στον άλλο γονέα·

το δικαστήριο μπορεί επίσης, αυτεπαγγέλτως και σύμφωνα με τις διατάξεις του οικογενειακού κώδικα, να αποφασίζει τη λήψη κάθε μέτρου για τη διασφάλιση των συμφερόντων των τέκνων.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, το δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εφόσον εκφράζεται από το ίδιο το τέκνο ή από πρόσωπο που το τέκνο εμπιστεύεται και έχει επιλεγεί από το ίδιο το τέκνο, και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης. Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή προς το συμφέρον του τέκνου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία. [Άρθρα 138 και 143 του οικογενειακού κώδικα, άρθρο 102 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία (Zakon o nepravnem postopku)].

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το τέκνο έχει δικαίωμα επικοινωνίας και με τους δύο γονείς, και αντιστρόφως. Η επικοινωνία πρέπει να διασφαλίζει τα συμφέροντα του τέκνου. Ο γονέας στον οποίο έχουν ανατεθεί η φροντίδα και η ανατροφή του τέκνου, ή άλλο πρόσωπο με το οποίο διαμένει το τέκνο, οφείλει να απέχει από κάθε συμπεριφορά που εμποδίζει ή αποτρέπει την επικοινωνία, και πρέπει να προσπαθεί να ενθαρρύνει το τέκνο να υιοθετήσει κατάλληλη συμπεριφορά ως προς την επικοινωνία του με τον άλλο γονέα ή με τους γονείς του. Ο γονέας που έχει επικοινωνία με το τέκνο πρέπει να απέχει από κάθε συμπεριφορά που εμποδίζει την επικοινωνία, τη φροντίδα και την ανατροφή του τέκνου.

Οι γονείς που δεν ζουν μαζί ή που σκοπεύουν να χωριστούν πρέπει να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία, ζητείται η συνδρομή του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών για την επίτευξη συμφωνίας. Μπορούν επίσης να ζητήσουν τη διεξαγωγή διαμεσολάβησης. Εάν οι γονείς καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο δικαστήριο για την υπογραφή συμβιβασμού. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, την απορρίπτει. Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, το ζήτημα αποφασίζεται από το δικαστήριο.

Η δικαστική διαδικασία για την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία, καθώς και για την τροποποίηση απόφασης που ρυθμίζει το ζήτημα αυτό, κινείται κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από έναν ή και από τους δύο γονείς, από κηδεμόνα του τέκνου, από τέκνο που έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις έννομες συνέπειες των πράξεών του, ή κατόπιν αίτησης του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών.

Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι πρέπει να συμπεριλάβουν στη συμφωνία τους για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου συμφωνία σχετικά με την επικοινωνία, την οποία το δικαστήριο ενσωματώνει στην απόφαση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, ενώ πρέπει επίσης να υποβάλουν, μαζί με την αίτηση, έγγραφο με το οποίο βεβαιώνεται η λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης πριν από την υποβολή της αίτησης. Εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή αίτηση διαζυγίου, αίτηση ακύρωσης γάμου ή αίτηση για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου, αποφαίνεται επίσης και σχετικά με την επικοινωνία μεταξύ των συζύγων και τυχόν κοινών τέκνων.

Η απόφαση σχετικά με την επικοινωνία εκδίδεται σε πρώτο βαθμό από τα περιφερειακά δικαστήρια (okrožna sodišča) με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία, πρωταρχική σημασία έχει το συμφέρον του τέκνου: η επικοινωνία θεωρείται ότι δεν είναι προς το συμφέρον του τέκνου εάν προκαλεί ψυχολογική πίεση στο τέκνο ή εάν θέτει σε κίνδυνο τη σωματική και πνευματική του ανάπτυξη· το τέκνο έχει επίσης δικαίωμα να επικοινωνεί με άλλα συγγενικά πρόσωπα που διατηρούν στενούς προσωπικούς δεσμούς με το τέκνο (π.χ. παππούδες και ετεροθαλή αδέρφια).

Το δικαστήριο μπορεί να αφαιρέσει ή να περιορίσει το δικαίωμα επικοινωνίας σύμφωνα με το άρθρο 173 του οικογενειακού κώδικα.

Εάν ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο εμποδίζει την επικοινωνία μεταξύ του τέκνου και του άλλου γονέα και η επικοινωνία δεν μπορεί να καταστεί δυνατή ούτε με την εξειδικευμένη βοήθεια κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αίτησης του άλλου γονέα, να αποφασίσει να αφαιρέσει την επιμέλεια από τον γονέα που εμποδίζει την επικοινωνία και να την αναθέσει στον άλλο γονέα, εάν θεωρεί ότι ο εν λόγω γονέας θα καταστήσει δυνατή την επικοινωνία και εάν αυτός είναι ο μόνος τρόπος διαφύλαξης των συμφερόντων του τέκνου. Το δικαστήριο εκδίδει νέα απόφαση σχετικά με την επικοινωνία μεταξύ γονέων και τέκνων όταν αυτό απαιτείται λόγω μεταβολής των περιστάσεων και των συμφερόντων του τέκνου.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων, το δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εφόσον εκφράζεται από το ίδιο το τέκνο ή από πρόσωπο που το τέκνο εμπιστεύεται και έχει επιλεγεί από το ίδιο το τέκνο, και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο είναι σε θέση να κατανοήσει το νόημα και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης.

Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με την επικοινωνία προς το συμφέρον του τέκνου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη γνώμη του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία. (Άρθρα 141, 142 και 143 του οικογενειακού κώδικα, άρθρο 102 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

ΔΙΑΤΡΟΦΗ συζύγων και τέκνων

Οι σύζυγοι μπορούν να αποφασίσουν να υπογράψουν πρακτικό δικαστικού συμβιβασμού σχετικά με τη διατροφή των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του τέκνου, απορρίπτει τη σχετική αίτηση. (άρθρο 191 του οικογενειακού κώδικα)

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν καταλήξουν σε συμφωνία είτε μόνοι τους είτε με τη βοήθεια κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών, μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει σχετική απόφαση. Πριν από την έκδοση της απόφασης, το δικαστήριο πρέπει να ζητήσει τη γνώμη του αρμόδιου κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών και υποχρεούται επίσης να λάβει υπόψη τη γνώμη του τέκνου, εάν την εκφράσει το ίδιο το τέκνο και εφόσον είναι σε θέση να κατανοήσει τη σημασία και τις συνέπειες της διατύπωσης γνώμης. (Άρθρα 140 και 143 του οικογενειακού κώδικα)

Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους έως την ενηλικίωσή του, ώστε να διασφαλίζουν, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, τις συνθήκες διαβίωσης που απαιτούνται για την ανάπτυξη του τέκνου.

Οι γονείς έχουν επίσης υποχρέωση διατροφής του τέκνου το οποίο φοιτά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και μετά την ενηλικίωσή του, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των σπουδών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή την ολοκλήρωση του ανώτατου επιπέδου γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδευσης που μπορεί να λάβει το τέκνο σύμφωνα με τους κανόνες για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η υποχρέωση διατροφής παύει όταν το τέκνο συμπληρώσει την ηλικία των 26 ετών.

Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους που φοιτά στην τριτοβάθμια τεχνική εκπαίδευση, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται, και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των σπουδών τριτοβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την τριτοβάθμια τεχνική εκπαίδευση. Οι γονείς έχουν υποχρέωση διατροφής του τέκνου τους που φοιτά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εφόσον παρακολουθεί πρόγραμμα τακτικής εκπαίδευσης και δεν εργάζεται και εφόσον δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο ανέργων, δηλαδή μέχρι την πρώτη ολοκλήρωση των προπτυχιακών σπουδών ή του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών ή του ενοποιημένου προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εάν το πρόγραμμα σπουδών που παρακολουθεί το τέκνο διαρκεί περισσότερα από τέσσερα έτη, η υποχρέωση διατροφής εκτείνεται και στο χρονικό διάστημα που βαίνει πέραν της τετραετούς διάρκειας του προγράμματος σπουδών. Η υποχρέωση διατροφής παύει όταν το τέκνο συμπληρώσει την ηλικία των 26 ετών. (άρθρο 183 του οικογενειακού κώδικα)

Το ύψος της διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με τις ανάγκες του αιτούντος και σύμφωνα με τις υλικές και τις βιοποριστικές δυνατότητες του υπόχρεου σε διατροφή. Κατά τον καθορισμό του ύψους της διατροφής του τέκνου, το δικαστήριο υποχρεούται να λάβει υπόψη το συμφέρον του τέκνου, ώστε το ποσό της διατροφής να είναι επαρκές για τη διασφάλιση της ευνοϊκής σωματικής και πνευματικής του ανάπτυξης. Η διατροφή πρέπει να καλύπτει τις δαπάνες διαβίωσης του τέκνου, ιδίως τις δαπάνες στέγασης, διατροφής, ένδυσης, υπόδησης, φροντίδας και προστασίας, εκπαίδευσης, φοίτησης, αναψυχής, ψυχαγωγίας, καθώς και λοιπές ειδικές ανάγκες του τέκνου. Το ποσό της διατροφής αναπροσαρμόζεται μία φορά ετησίως σύμφωνα με τον δείκτη τιμών καταναλωτή της Σλοβενίας. (Άρθρα 189, 190 και 198 του οικογενειακού κώδικα)

Οι σύζυγοι ή οι σύντροφοι οι οποίοι δεν έχουν τελέσει γάμο έχουν υποχρέωση να συντηρούν τα ανήλικα τέκνα του συζύγου ή του συντρόφου τους με τα οποία συνοικούν, εκτός εάν ο εν λόγω γονέας ή ο άλλος γονέας είναι σε θέση να συντηρεί το τέκνο.

Η υποχρέωση του συζύγου ή του εκτός γάμου συντρόφου παύει με τη λύση του γάμου ή της μη έγγαμης σχέσης συμβίωσης με τη μητέρα ή τον πατέρα του τέκνου, εκτός εάν ο γάμος ή η μη έγγαμη σχέση συμβίωσης λυθεί λόγω θανάτου του γονέα του τέκνου. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο επιζών σύζυγος ή εκτός γάμου σύντροφος έχει υποχρέωση να συντηρεί το τέκνο του συζύγου ή συντρόφου του που απεβίωσε, μόνο εφόσον συνοικούσε με το τέκνο κατά τον χρόνο λύσης του γάμου ή της μη έγγαμης σχέσης συμβίωσης (άρθρο 187 του οικογενειακού κώδικα).

Το ενήλικο τέκνο έχει υποχρέωση να συντηρεί τους γονείς του σύμφωνα με τις δυνατότητές του, εφόσον οι γονείς δεν διαθέτουν και δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν επαρκή μέσα διαβίωσης, αλλά μόνο για όσο χρόνο το ίδιο το τέκνο συντηρούνταν από τους γονείς του. Το ενήλικο τέκνο δεν υποχρεούται να συντηρεί τον γονέα ο οποίος, χωρίς εύλογη αιτία, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις διατροφής που υπέχει έναντι του τέκνου. (άρθρο 185 του οικογενειακού κώδικα)

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο σύζυγος που δεν διαθέτει κανένα μέσο διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα έχει το δικαίωμα να ζητήσει διατροφή από τον άλλο σύζυγο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου, καθώς και μέσω ειδικής αγωγής η οποία πρέπει να ασκηθεί εντός ενός έτους από την οριστική λύση του γάμου.

Διατροφή μπορεί να ζητηθεί μόνον εφόσον οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση διατροφής πληρούνταν κατά τον χρόνο έκδοσης του διαζυγίου και εξακολουθούν να πληρούνται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης διατροφής από τον σύζυγο. (άρθρο 100 του οικογενειακού κώδικα)

Οι σύζυγοι μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διατροφή σε περίπτωση διαζυγίου, υπογράφοντας συμφωνητικό το οποίο περιβάλλεται τον τύπο εκτελεστού συμβολαιογραφικού εγγράφου και καταρτίζεται κατά τη σύναψη του γάμου, κατά τη διάρκεια του γάμου ή κατά τον χρόνο λύσης του γάμου με διαζύγιο. (άρθρο 101 του οικογενειακού κώδικα)

Το ύψος της διατροφής καθορίζεται σύμφωνα με τις ανάγκες του αιτούντος και τις δυνατότητες του υπόχρεου σε διατροφή. Η διατροφή ορίζεται ως μηνιαίο ποσό, το οποίο προκαταβάλλεται, και μπορεί να ζητηθεί από τον χρόνο άσκησης της αγωγής διατροφής. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να καταβληθεί ως εφάπαξ ποσό ή με άλλο τρόπο, εφόσον αυτό δικαιολογείται από ειδικούς λόγους. Ωστόσο, η διατροφή που αποφασίζεται να καταβληθεί κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να περιάγει τον αιτούντα σε σημαντικά δυσμενέστερη θέση από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν αν το ποσό της διατροφής προκαταβαλλόταν ως μηνιαίο ποσό, ούτε να επιβαρύνει υπερβολικά τον υπόχρεο διατροφής. (άρθρο 104 του οικογενειακού κώδικα)

Το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εάν η καταβολή διατροφής στον σύζυγο που τη ζητεί θα ήταν άδικη για τον άλλο σύζυγο λαμβανομένων υπόψη των λόγων που συνδέονται στο να καταστεί αφόρητη η έγγαμη σχέση, ή αν ο σύζυγος που τη ζητεί διέπραξε ποινικό αδίκημα εις βάρος του άλλου συζύγου ή του τέκνου ή των γονέων του πριν ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου ή μετά την έκδοση του διαζυγίου. (άρθρο 100 του οικογενειακού κώδικα)

Δεν υφίσταται υποχρέωση διατροφής μεταξύ διαζευγμένων εάν η καταβολή της διατροφής θα έθετε σε κίνδυνο την ικανότητά τους να συντηρούν τον εαυτό τους ή τυχόν ανηλίκους έναντι των οποίων υπέχουν υποχρέωση διατροφής βάσει του οικογενειακού κώδικα. (άρθρο 105 του οικογενειακού κώδικα)

Το ποσό της διατροφής αναπροσαρμόζεται μία φορά ετησίως σύμφωνα με τον δείκτη τιμών καταναλωτή της Σλοβενίας. (άρθρο 107 του οικογενειακού κώδικα)

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Η «ένωση συμβίωσης» (življenjska skupnost) αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της έγγαμης σχέσης (άρθρο 3 του οικογενειακού κώδικα). Ως λύση της ένωσης συμβίωσης (prenehanje življenjske skupnosti) ή δικαστικός χωρισμός νοείται η μόνιμη λύση των βασικών στοιχείων των αμοιβαίων σχέσεων που υπάρχουν μεταξύ των συζύγων. Όταν λύεται μια ένωση συμβίωσης, παύουν να υφίστανται η οικονομική ένωση και οι προσωπικοί και συναισθηματικοί δεσμοί μεταξύ των συζύγων, όπως και το κοινό νοικοκυριό κ.λπ.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Η νομοθεσία δεν προβλέπει ειδικές προϋποθέσεις για τον δικαστικό χωρισμό. Τα δικαστήρια αποφαινόμενα σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό σε κάθε επιμέρους διαδικασία, ανάλογα με τις περιστάσεις και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εκάστοτε υπόθεσης.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο δικαστικός χωρισμός δεν επηρεάζει την ύπαρξη του γάμου· αυτό, συνεπώς, σημαίνει ότι λύεται μόνο η ένωση συμβίωσης και όχι ο γάμος. Για τη λύση του γάμου, απαιτείται να κατατεθεί αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, αίτηση σε συμβολαιογράφο για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξης για την επικύρωση του συμφωνίας διαζυγίου ή να κατατεθεί αίτηση διαζυγίου (βλ. σημείο 1). Ο σύζυγος που δεν διαθέτει κανένα μέσο διαβίωσης μπορεί να ζητήσει διατροφή από τον άλλο σύζυγο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου, καθώς και μέσω ειδικής αγωγής η οποία πρέπει να ασκηθεί εντός ενός έτους από την οριστική λύση του γάμου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ακύρωση σημαίνει ότι, κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου, δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον νόμο για να θεωρηθεί έγκυρος ο γάμος (π.χ. δεν υπήρχε ελεύθερη έκφραση βούλησης, η βούληση εκφράστηκε υπό καθεστώς πλάνης ή απειλής, ο γάμος δεν συνάφθηκε σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία, συνάφθηκε από ανήλικο ή πνευματικά ανίκανο ή προσωρινά πνευματικά ανίκανο πρόσωπο κ.λπ.). Οι έννομες συνέπειες του γάμου παύουν να ισχύουν από την ημέρα της ακύρωσής του.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο γάμος δεν καθίσταται αυτοδικαίως άκυρος αλλά πρέπει να ακυρωθεί με απόφαση.

Αγωγή ακύρωσης γάμου μπορεί να ασκηθεί από τους συζύγους ή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον για ακύρωση του γάμου, δηλαδή εάν ο γάμος συνάφθηκε από ανήλικο ή από πνευματικά ανίκανο πρόσωπο, εάν δεν είχε λυθεί προγενέστερος γάμος, εάν ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ συγγενών, εάν οποιοσδήποτε από τους συζύγους δεν ήταν παρών κατά την τέλεση του γάμου ή εάν ο γάμος δεν συνάφθηκε με σκοπό τη διατήρηση κοινού νοικοκυριού. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να κινηθεί διαδικασία για τους ανωτέρω λόγους, καθώς και στην περίπτωση γάμου που έχει συναφθεί μεταξύ θετού γονέα και υιοθετημένου τέκνου.

Οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να ασκήσει αγωγή ακύρωσης του γάμου όταν εκλείψει η αιτία της πνευματικής ανικανότητας.

Το δικαίωμα υποβολής αίτησης ακύρωσης του γάμου δεν υπόκειται σε παραγραφή. (άρθρο 48 του οικογενειακού κώδικα)

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Οι έννομες συνέπειες της ακύρωσης του γάμου επέρχονται από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ακύρωσης καθίσταται τελεσίδικη. Σε περίπτωση ακύρωσης του γάμου, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στη διαδικασία διαζυγίου εφαρμόζονται στις περιουσιακές σχέσεις και τα δώρα μεταξύ των συζύγων. (Άρθρα 54 και 55 του οικογενειακού κώδικα)

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Οι διατάξεις του νόμου για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah), ο οποίος άρχισε να ισχύει τον Ιούνιο του 2008, ρυθμίζουν τη διαδικασία διαμεσολάβησης σε διαφορές αστικού δικαίου, και σε διαφορές στο πλαίσιο εμπορικών, εργασιακών, οικογενειακών και άλλων περιουσιακών σχέσεων που άπτονται αξιώσεων τις οποίες τα μέρη μπορούν ελεύθερα να προβάλουν και να διευθετήσουν με διακανονισμό, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από χωριστή νομοθετική διάταξη για οποιαδήποτε από τις εν λόγω διαφορές. Η λύση του γάμου δεν είναι δυνατή χωρίς παρέμβαση δικαστηρίου· πρέπει να κατατεθεί αίτηση για τη λύση του γάμου με συναινετικό διαζύγιο (βλ. σημείο 1).

11 Πού πρέπει να καταθέσει την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Σύμφωνα με τον νόμο για την εκούσια δικαιοδοσία, οι διαδικασίες γαμικών διαφορών είναι: οι διαδικασίες για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου, για την ακύρωση γάμου και τη λύση του γάμου.

Τα **περιφερειακά δικαστήρια** είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί των ζητημάτων αυτών σε πρώτο βαθμό (άρθρο 10 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία). Η διαδικασία για την αναγνώριση της ανυπαρξίας ανυπόστατου γάμου κινείται με την υποβολή αίτησης από πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον ή τον εισαγγελέα.

Η διαδικασία για την ακύρωση γάμου κινείται κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων. Η διαδικασία μπορεί επίσης να κινηθεί κατόπιν αίτησης προσώπου που έχει έννομο συμφέρον ή του εισαγγελέα, εφόσον η δυνατότητα αυτή προβλέπεται στον οικογενειακό κώδικα.

Η διαδικασία για τη λύση του γάμου κινείται κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων.

Η διαδικασία για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου κινείται κατόπιν αίτησης που κατατίθεται και από τους δύο συζύγους. Εάν κατατεθεί αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου και ένας από τους συζύγους αποσύρει την αίτηση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το δικαστήριο διακόπτει τη διαδικασία. (άρθρο 81 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

Όσον αφορά το περιεχόμενο της αίτησης στις γαμικές διαφορές, ο νόμος για την εκούσια δικαιοδοσία προβλέπει ότι η αίτηση που κατατίθεται στο πλαίσιο γαμικής διαφοράς πρέπει να περιέχει και το αίτημα επί του οποίου πρέπει να αποφανθεί το δικαστήριο. Η αίτηση για τη λύση του γάμου πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών σχετικά με τη λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης, εάν ο οικογενειακός κώδικας προβλέπει ότι πριν από την έναρξη της διαδικασίας ο αιτών πρέπει να λάβει τέτοια υποστήριξη. (άρθρο 82 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία).

Συναινετικό διαζύγιο: Το δικαστήριο διατάσσει τη συναινετική λύση του γάμου υπό την προϋπόθεση ότι οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με σημαντικά, από νομικής άποψης, ζητήματα, και έχουν υποβάλει συμφωνητικό που ρυθμίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν τέκνων του ζεύγους, καθώς και σχετικά με την επικοινωνία των τέκνων με τους γονείς, και εφόσον έχουν επίσης υποβάλει, με τη μορφή εκτελεστής συμβολαιογραφικής πράξης, συμφωνητικό σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, το οποίο καθορίζει ποιος από τους δύο θα παραμείνει στην οικία του ζεύγους ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει ίδια μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα. Πριν από την έκδοση του διαζυγίου, το δικαστήριο πρέπει να κρίνει αν η συμφωνία μεταξύ των συζύγων διασφαλίζει τη φροντίδα, την ανατροφή και τη συντήρηση τυχόν κοινών τέκνων του ζεύγους, καθώς και την επικοινωνία μεταξύ των τέκνων και των γονέων με γνώμονα το συμφέρον των τέκνων. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι η συμφωνία των συζύγων δεν είναι προς το συμφέρον των τέκνων, απορρίπτει την αίτηση για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου. (άρθρο 96 του οικογενειακού κώδικα)

Διαζύγιο βάσει συμφωνίας ενώπιον συμβολαιογράφου: Εάν δύο σύζυγοι οι οποίοι δεν έχουν κοινά τέκνα επί των οποίων ασκούν γονική μέριμνα, επιθυμούν τη λύση του γάμου και καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της κοινής τους περιουσίας, με την οποία καθορίζεται ποιος από τους δύο θα παραμείνει στη συζυγική οικία ή θα καταστεί ένοικος αυτής, και σχετικά με τη διατροφή του συζύγου που δεν διαθέτει μέσα διαβίωσης και είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα, προσέρχονται σε συμβολαιογράφο ο οποίος καταρτίζει συμβολαιογραφική πράξη που ενσωματώνει τη συμφωνία τους για τη λύση του γάμου. Ο γάμος λύεται με την υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξης. Η πράξη αυτή αποτελεί τη νομική βάση για την καταχώριση του διαζυγίου στο ληξιαρχείο. Ο συμβολαιογράφος αποστέλλει την πράξη στη διοικητική μονάδα, η οποία καταχωρίζει το διαζύγιο στο ληξιαρχείο εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ενώπιον του συμβολαιογράφου. (άρθρο 97 του οικογενειακού κώδικα)

Διαζύγιο: Σε περίπτωση που η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης έχει, για οποιονδήποτε λόγο, καταστεί «αφόρητη», οποιοσδήποτε από τους συζύγους μπορεί να καταθέσει αίτηση διαζυγίου. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών σχετικά με τη λήψη συμβουλευτικής υποστήριξης, εάν ο οικογενειακός κώδικας προβλέπει ότι πριν από την έναρξη της διαδικασίας ο αιτών πρέπει να λάβει τέτοια υποστήριξη. (άρθρο 82 του νόμου για την εκούσια δικαιοδοσία, άρθρο 98 του οικογενειακού κώδικα).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Το δικαστήριο απαλλάσσει εν μέρει ή πλήρως έναν διάδικο από την υποχρέωση καταβολής δικαστικών τελών εάν η καταβολή τους θα συνεπαγόταν σημαντική μείωση των διαθέσιμων χρηματικών πόρων για τη διαβίωση τόσο του ίδιου όσο και των μελών της οικογένειάς του. Οι αλλοδαποί πολίτες απαλλάσσονται από την καταβολή δικαστικών τελών, εφόσον αυτό προβλέπεται από διατάξεις διεθνούς συνθήκης ή εφόσον πληρούται ο όρος της αμοιβαιότητας. [άρθρα 10 και 11 του νόμου για τα δικαστικά τέλη (Zakon o sodnih taksah, ZST-1)].

Οι διάδικοι δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση νομικής συνδρομής για την κάλυψη των εξόδων για τις αμοιβές δικηγόρου και πραγματογνώμονα: η απόφαση σχετικά με τη χορήγηση νομικής συνδρομής λαμβάνεται από το περιφερειακό δικαστήριο του τόπου κατοικίας του αιτούντος. Στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, το δικαστήριο αξιολογεί τα κριτήρια (π.χ. ουσιαστικά, οικονομικά) λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου περί νομικής συνδρομής (Zakon o brezplačni pravni pomoči).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Κατά απόφασης που εκδόθηκε σε γαμική διαφορά είναι δυνατή η άσκηση έφεσης ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου (višje sodišče).

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει προηγούμενη απόφαση κατόπιν αίτησης που ασκείται εμπρόθεσμα, εάν αυτό δεν θίγει τα δικαιώματα άλλων προσώπων που στηρίζονται σ' αυτήν την απόφαση ή εάν τα πρόσωπα αυτά συναινούν στην τροποποίηση ή την ακύρωση.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζονται χωρίς καμία διαδικασία.

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση δικαστικής απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο της Σλοβενίας.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η διαδικασία υποβολής αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία της Σλοβενίας.

Ο διάδικος που ζητεί ή αμφισβητεί την αναγνώριση δικαστικής απόφασης ή υποβάλλει αίτηση κήρυξης της εκτελεστότητας, υποχρεούται να υποβάλει τα εξής: αντίγραφο της απόφασης το οποίο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας

πιστοποιητικό, σε τυποποιημένο έντυπο, που αφορά τη δικαστική απόφαση επί της γαμικής διαφοράς.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 (κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα) εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο και άμεσα σε υποθέσεις διεθνούς δικαιοδοσίας που αφορούν υπηκόους ή μόνιμους κατοίκους των κρατών μελών της ΕΕ.

Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι είναι υπήκοοι διαφορετικών χωρών κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής, εφαρμόζονται σωρευτικά οι νομοθεσίες των χωρών των οποίων είναι υπήκοοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του σλοβενικού εθνικού δικαίου [άρθρο 37 παράγραφος 2 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku)].

Σε περίπτωση που η λύση του γάμου δεν είναι δυνατή βάσει των νομοθετικών διατάξεων των χωρών των οποίων είναι υπήκοοι οι σύζυγοι, εφαρμόζεται για τη λύση του γάμου το δίκαιο της Σλοβενίας, εφόσον ένας εκ των συζύγων ήταν μόνιμος κάτοικος της Σλοβενίας κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής. Εάν ένας εκ των συζύγων είναι υπήκοος της Σλοβενίας αλλά δεν έχει μόνιμη κατοικία στη Σλοβενία, και ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί δυνάμει της διάταξης του άρθρου 37 παράγραφος 2 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας, για τη λύση του γάμου εφαρμόζεται το δίκαιο της Σλοβενίας.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/08/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Σλοβακία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Στη Σλοβακική Δημοκρατία, για τη λύση του γάμου απαιτείται δικαστική απόφαση.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Το δικαστήριο μπορεί να λύσει τον γάμο εφόσον οι σχέσεις των συζύγων έχουν υποστεί σοβαρό και μόνιμο κλονισμό κατά τρόπο ώστε ο γάμος να μην εξυπηρετεί πλέον τον σκοπό του και να μην θεωρείται πιθανό να εξακολουθήσει η συμβίωση των συζύγων.

Το δικαστήριο εξακριβώνει τους λόγους σοβαρού κλονισμού της σχέσης των συζύγων και τους λαμβάνει υπόψη στην απόφασή του επί του διαζυγίου. Το δικαστήριο λαμβάνει πάντοτε υπόψη τα συμφέροντα των ανήλικων παιδιών στην απόφαση διαζυγίου.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Σύζυγος που, κατά τη σύναψη γάμου, έλαβε το επώνυμο του/της άλλου/-ης συζύγου μπορεί να ενημερώσει το ληξιαρχείο εντός τριών μηνών από την τελεσιδικία της απόφασης διαζυγίου ότι λαμβάνει εκ νέου το προηγούμενο επώνυμό του/της.

Σύζυγος που, κατά τη σύναψη γάμου, έλαβε το επώνυμο του/της άλλου/-ης συζύγου και συγχρόνως διατήρησε, ως δεύτερο επώνυμο, το προηγούμενο επώνυμό του/της, μπορεί να ενημερώσει το ληξιαρχείο εντός τριών μηνών από την τελεσιδικία της απόφασης διαζυγίου ότι δεν θα εξακολουθήσει να χρησιμοποιεί το κοινό επώνυμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το καθεστώς των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων λύεται σε περίπτωση διαζυγίου. Σ' αυτήν την περίπτωση, τα περιουσιακά στοιχεία διανέμονται σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 150 του Αστικού Κώδικα. Η κοινοκτημοσύνη μπορεί να λυθεί με τους ακόλουθους τρόπους: α) συμφωνία δ) δικαστική απόφαση γ) λήξη προθεσμίας.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Σε απόφαση διαζυγίου των γονέων ανήλικου, το δικαστήριο προσδιορίζει τις ευθύνες των γονέων έναντι του παιδιού κατά την περίοδο μετά το διαζύγιο, ιδίως προσδιορίζοντας ποιος γονέας θα αναλάβει την επιμέλεια του παιδιού, θα εκπροσωπεί το παιδί και θα διαχειρίζεται τα περιουσιακά του στοιχεία. Η απόφαση σχετικά με τη γονική μέριμνα μπορεί να αντικατασταθεί από συμφωνία των γονέων.

Εάν οι γονείς δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τα δικαιώματα επικοινωνίας όσον αφορά το παιδί, το δικαστήριο καθορίζει τα εν λόγω δικαιώματα στην απόφαση διαζυγίου. Όταν είναι αναγκαίο προς το συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο μπορεί να περιορίσει ή να απαγορεύσει την επαφή ενός γονέα με το παιδί.

Επιπλέον, το δικαστήριο προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο ο γονέας στον οποίο δεν έχει ανατεθεί η επιμέλεια του παιδιού συμβάλλει στη συντήρηση του παιδιού ή εγκρίνει τη συμφωνία των γονέων σχετικά με το ποσό της διατροφής.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο/η διαζευγμένος/-η σύζυγος που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει ο ίδιος τη διατροφή του μπορεί να ζητήσει από τον/την πρώην σύζυγο συνεισφορά βασικής διατροφής σύμφωνα με τις ικανότητες και τις δυνατότητες του/της τελευταίου/-ας. Εάν οι σύζυγοι δεν συμφωνήσουν, η απόφαση σχετικά με την εν λόγω συνεισφορά διατροφής λαμβάνεται από το δικαστήριο κατόπιν αίτησης ενός εκ των συζύγων.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στη σλοβακική εθνική νομοθεσία δεν προβλέπεται ο θεσμός του δικαστικού χωρισμού.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Πέραν του διαζυγίου, ο γάμος μπορεί επίσης να κηρυχθεί άκυρος με δικαστική απόφαση. Στην περίπτωση αυτή ο γάμος αυτός θεωρείται ως μη τελεσθείς εξ αρχής (matrimonium nullum). Το δικαστήριο μπορεί επίσης να κηρύξει τον γάμο ανυπόστατο (non matrimonium).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

α. Οι λόγοι ακύρωσης του γάμου είναι οι ακόλουθοι:

ύπαρξη άλλου γάμου

συγγενική σχέση μεταξύ ανιόντων και κατιόντων και μεταξύ αδελφών, συμπεριλαμβανομένης της συγγενικής σχέσης που προκύπτει από υιοθεσία μη συμπλήρωση του νομίμου ορίου ηλικίας, σε περίπτωση ανήλικου άνω των 16 αλλά κάτω των 18 ετών

νοητική διαταραχή η οποία συνεπάγεται περιορισμό της δικαιοπρακτικής ικανότητας

η σύναψη του γάμου δεν έγινε ελεύθερα, σοβαρά, ρητά και σαφώς.

Γάμος ο οποίος τελείται παρά την ύπαρξη οποιουδήποτε εκ των ανωτέρω λόγων ακυρότητας, θεωρείται ότι υφίσταται έως την τελεσιδικία της απόφασης ακύρωσής του.

β. Ο γάμος θεωρείται ανυπόστατος αν συνήφθη:

με καταναγκασμό

από ανήλικο που δεν είχε συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας του

ενώπιον ληξιαρχείου μη αρμόδιου προς τούτο, με την εξαίρεση των περιπτώσεων του άρθρου 4 παράγραφοι 2 και 3, ή ενώπιον δημάρχου ή μέλους

δημοτικού συμβουλίου που δεν έχει εξουσίες τέλεσης γάμων

ενώπιον εκκλησιαστικής αρχής ή θρησκευτικής κοινότητας που δεν έχει καταχωριστεί σύμφωνα με τη σχετική ειδική νομοθεσία, ή ενώπιον προσώπου που

δεν έχει άδεια να ασκεί τις δραστηριότητες κληρικού καταχωρισμένης εκκλησίας ή θρησκευτικής κοινότητας

στο εξωτερικό ενώπιον αναρμόδιας αρχής

μέσω πληρεξουσίου χωρίς έγκυρη άδεια ή με άδεια που είχε ανακληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Γάμος που έχει κηρυχθεί άκυρος με δικαστική απόφαση θεωρείται ότι δεν έχει συναφθεί.

Μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης για την ακύρωση του γάμου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συζύγων όσον αφορά το κοινό παιδί τους και τις περιουσιακές τους σχέσεις διέπονται από τις ίδιες διατάξεις που ισχύουν για τους διαζευγμένους γονείς. Μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης για την ακύρωση του γάμου, η δήλωση των συζύγων σχετικά με το κοινό επώνυμο παύει επίσης να ισχύει και κάθε σύζυγος πρέπει να αναλάβει εκ νέου το προηγούμενο επώνυμό του.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Ο γάμος λύεται μόνο με δικαστική απόφαση. Τα συναφή ζητήματα μπορούν να επιλυθούν με την εφαρμογή του νόμου αριθ. 420/2004 περί διαμεσολάβησης.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συυποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση διαζυγίου, η αίτηση ακύρωσης του γάμου και η δήλωση περί ανυπόστατου του γάμου υποβάλλονται ενώπιον του τοπικού δικαστηρίου (okresný súd).

Το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου οι σύζυγοι είχαν την τελευταία κοινή κατοικία τους, εάν τουλάχιστον ένας εξ αυτών κατοικεί στην περιφέρεια του δικαστηρίου. Διαφορετικά, αρμόδιο είναι το γενικό δικαστήριο του καθ' ου. Εάν το αρμόδιο δικαστήριο δεν μπορεί να προσδιοριστεί μ' αυτόν τον τρόπο, αρμόδιο είναι το γενικό δικαστήριο του αιτούντος.

Η αίτηση πρέπει να πληροί τις διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 127 του νόμου αριθ. 160/2015, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Civilný sporový poriadok) και στα άρθρα 25 και 26 του νόμου αριθ. 161/2015, του Κώδικα Εκούσιας Πολιτικής Δικαιοδοσίας (Civilný mimosporový poriadok).

Η αίτηση πρέπει να αναφέρει σε ποιο δικαστήριο απευθύνεται, ποιος είναι ο αιτών, ποιο είναι το αντικείμενό της και ο επιδιωκόμενος σκοπός και πρέπει να υπογράφεται. Επιπλέον, η αίτηση πρέπει να αναφέρει τα ονόματα των διαδίκων, των εκπροσώπων τους (εάν διαθέτουν), να περιλαμβάνει πιστή και πλήρη περιγραφή των βασικών πραγματικών περιστατικών και να απαριθμεί τα αποδεικτικά στοιχεία που προτίθεται να χρησιμοποιήσει ο αιτών θα πρέπει επίσης να αναφέρει ρητώς το αίτημα του αιτούντος. Ο αιτών πρέπει να επισυνάψει στην αίτηση τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίζεται.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Η παροχή νομικής συνδρομής διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αριθ. 327/2005 περί παροχής νομικής συνδρομής σε άτομα που τελούν σε οικονομική δυσπραγία.

Η διαδικασία έκδοσης διαζυγίου βαρύνεται με την καταβολή δικαστικού τέλους. Οποιοσδήποτε εκ των διαδίκων μπορεί να ζητήσει να εξαιρεθεί από την υποχρέωση καταβολής του τέλους.

Κατόπιν αίτησης, το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον διάδικο, εν όλω ή εν μέρει, από την υποχρέωση καταβολής δικαστικού τέλους, εφόσον αυτό δικαιολογείται από τις περιστάσεις του διαδίκου και η υπόθεση δεν αφορά αυθαίρετη ή προδήλως ατελέσφορη διεκδίκηση ή προστασία δικαιώματος. Εφόσον το δικαστήριο δεν αποφασίσει άλλως, η απαλλαγή ισχύει για ολόκληρη τη διαδικασία και με αναδρομική ισχύ. Ωστόσο, τα τέλη που καταβλήθηκαν πριν από την έκδοση της απόφασης εξαιρέσης δεν επιστρέφονται.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Έφεση κατά της δικαστικής απόφασης μπορεί να υποβληθεί εντός 15 ημερών από την επίδοσή της.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Πρέπει να υποβληθεί αίτηση για την αναγνώριση της απόφασης. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το περιφερειακό δικαστήριο Μπρατισλάβας (Krajský súd v Bratislave).

Οι τελεσιδικίες αποφάσεις επί γαμικών διαφορών που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη (με εξαίρεση τη Δανία) μετά την 1η Μαΐου 2004 αναγνωρίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000. Οι αποφάσεις αναγνωρίζονται χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία. Ιδίως, δεν απαιτείται ειδική διαδικασία για την τροποποίηση της σχετικής εγγραφής στα αρχεία του ληξιαρχείου. Ωστόσο, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση ειδικής απόφασης για την αναγνώριση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου επί γαμικής διαφοράς. Αρμόδιο για την αναγνώριση αποφάσεων αλλοδαπών δικαστηρίων είναι το περιφερειακό δικαστήριο Μπρατισλάβας.

Όσον αφορά τις αποφάσεις που εκδίδονται στη Δανία ή αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη πριν από την 1η Μαΐου 2004, πρέπει να κατατίθεται αίτηση για την αναγνώριση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου επί γαμικής διαφοράς, εάν ένας τουλάχιστον από τους διάδικους είναι Σλοβάκος υπήκοος. Η διαδικασία αυτή κινείται με αίτηση η οποία μπορεί να υποβληθεί από πρόσωπο που αναφέρεται ως διάδικος στην απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου. Αρμόδιο για την αναγνώριση αποφάσεων αλλοδαπών δικαστηρίων είναι το περιφερειακό δικαστήριο Μπρατισλάβας.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Απόφαση για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου μπορεί να προσβληθεί. Το σχετικό ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου Μπρατισλάβας και η σχετική απόφαση εκδίδεται από το ανώτατο δικαστήριο (Najvyšší súd).

16 Ποιο δικαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Η λύση του γάμου με την έκδοση διαζυγίου διέπεται από το ισχύον δίκαιο του κράτους την ιθαγένεια του οποίου είχαν οι σύζυγοι κατά την έναρξη της διαδικασίας. Εάν οι σύζυγοι είναι διαφορετικής ιθαγένειας, η λύση του γάμου με διαζύγιο διέπεται από το δίκαιο της Σλοβακίας.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Φινλανδία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Οι αιτήσεις διαζυγίου εκδικάζονται από τα πρωτοδικεία (käräjäoikeus). Αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβάλει είτε ο ένας σύζυγος είτε και οι δύο σύζυγοι από κοινού.

Το διαζύγιο εκδίδεται μετά από περίοδο αναμονής διάρκειας έξι μηνών. Δεν απαιτείται περίοδος αναμονής εάν οι σύζυγοι ζουν χωριστά για τουλάχιστον δύο έτη πριν από την κατάθεση της αίτησης διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Οι λόγοι διαζυγίου δεν χρειάζεται να αναγράφονται στην αίτηση. Τα αρμόδια δικαστήρια δεν εξετάζουν τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων ή τους λόγους διαζυγίου. Βλ. ερώτηση 1.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μετά το διαζύγιο οι σύζυγοι διατηρούν τα επώνυμα που είχαν κατά τη διάρκεια του γάμου. Αν ένας από τους συζύγους έχει αλλάξει το επώνυμό του/της λόγω του γάμου, μπορεί να υποβάλει αίτηση για την εκ νέου αλλαγή του μετά το διαζύγιο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Η έκδοση διαζυγίου και η διανομή της περιουσίας αποτελούν ξεχωριστά ζητήματα. Μετά τη λύση του γάμου, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν για τη διανομή της περιουσίας ή να ζητήσουν από το δικαστήριο να διορίσει εκκαθαριστή. Το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων κατανέμεται κατά γενικό κανόνα ισομερώς μεταξύ των δύο. Σε περίπτωση προγαμιαίου συμφωνητικού, μπορεί να υπάρξει εξαίρεση από τον γενικό κανόνα. Επίσης, η διανομή μπορεί να αναπροσαρμοστεί αν το αποτέλεσμα της θα μπορούσε να θεωρηθεί μη εύλογο διαφορετικά. Τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων μπορούν να διανεμηθούν αμέσως μετά την έναρξη της περιόδου αναμονής.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Τα ζητήματα της επιμέλειας, της κατοικίας, της διατροφής και του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας όσον αφορά τα ανήλικα τέκνα των συζύγων μπορούν να ρυθμιστούν όταν υποβάλλεται η αίτηση διαζυγίου. Βλ. «Γονική μέριμνα—Φινλανδία» και «Αξιώσεις διατροφής—Φινλανδία».

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Με την απόφαση διαζυγίου το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήματος και εφόσον το κρίνει εύλογο, να διατάξει τον έναν σύζυγο να καταβάλει διατροφή στον άλλον. (Βλ. «Αξιώσεις διατροφής—Φινλανδία»). Ωστόσο, σπανίως συμβαίνει κάτι τέτοιο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Η φινλανδική έννομη τάξη δεν αναγνωρίζει τον δικαστικό χωρισμό. Στην πράξη, ο δικαστικός χωρισμός σημαίνει ότι οι σύζυγοι ζουν χωριστά, σε διαφορετικές διευθύνσεις.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε ερώτηση 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Στη φινλανδική νομοθεσία δεν υπάρχουν διατάξεις για την ακύρωση του γάμου. Ωστόσο, ο εισαγγελέας πρέπει να κινήσει αμέσως τη διαδικασία διαζυγίου, εφόσον προκύψει ότι οι σύζυγοι είναι στενοί συγγενείς ή ότι ένας από τους συζύγους βρισκόταν ήδη σε νόμιμο γάμο κατά την τέλεση του γάμου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Βλ. ερώτηση 7.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Βλ. ερώτηση 7.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Οι αγωγές διαζυγίου υποβάλλονται πάντα στο πρωτοδικείο. Ωστόσο, σύμφωνα με τον νόμο, οι σύζυγοι θα πρέπει πρώτα να προσπαθήσουν να λύσουν τις οικογενειακές διαφορές με διαπραγμάτευση και αμοιβαία συμφωνία· για τον σκοπό αυτόν, οι σύζυγοι μπορούν να ζητήσουν τη συνδρομή των οικογενειακών διαμεσολαβητών της τοπικής επιτροπής κοινωνικών υπηρεσιών (sosiaalilautakunta). Τα πρωτοδικεία έχουν επίσης καθήκον να ενημερώνουν τους συζύγους ότι υπάρχει υπηρεσία οικογενειακής διαμεσολάβησης. Οι διαμεσολαβητές προσπαθούν να βοηθήσουν τους συζύγους να συμφωνήσουν αμοιβαία για τον πλέον ικανοποιητικό τρόπο επίλυσης των οικογενειακών διαφορών, προς το συμφέρον όλων των μελών της οικογένειας. Οι διαμεσολαβητές μπορούν επίσης να βοηθούν τους συζύγους στην κατάρτιση συμφωνιών και στην κίνηση άλλων διαδικασιών επίλυσης διαφορών. Οι διαμεσολαβητές έχουν ειδικό καθήκον να εξετάζουν τα συμφέροντα τυχόν ανήλικων τέκνων της οικογένειας. Η διαμεσολάβηση είναι πάντοτε προαιρετική.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηχοθούν με την αγωγή;

Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί από κοινού από τους δύο συζύγους ή μονομερώς από έναν εκ των δύο. Για την έκδοση διαζυγίου πρέπει να υποβληθεί έγγραφη αίτηση διαζυγίου στο πρωτοδικείο του τόπου διαμονής ενός εκ των συζύγων. Οι αιτήσεις διαζυγίου υποβάλλονται αυτοπροσώπως ή από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο. Οι αιτήσεις μπορούν επίσης να αποστέλλονται στο πρωτοδικείο μέσω ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Η χορήγηση δωρεάν νομικής συνδρομής είναι δυνατή σε υποθέσεις διαζυγίου. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη νομική συνδρομή στη Φινλανδία διατίθενται στη διεύθυνση: <https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index.html>.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Είναι δυνατόν να ασκηθούν ένδικα μέσα κατά της απόφασης διαζυγίου ενώπιον του Εφετείου (hovioikeus).

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Κατά κανόνα, η αναγνώριση απόφασης διαζυγίου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος γίνεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία. Ωστόσο, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη της απόφασης διαζυγίου.

Αρμόδια για τις αιτήσεις που αφορούν την αναγνώριση αποφάσεων είναι τα πρωτοδικεία.

Ωστόσο, στην περίπτωση αιτήσεων διαζυγίου στις Βόρειες Χώρες, εφαρμόζεται η Σύμβαση των Βορείων Χωρών περί Γάμου του 1931. Όσον αφορά τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέρη της σύμβασης αυτής είναι η Φινλανδία, η Σουηδία και η Δανία. Απόφαση διαζυγίου που εκδόθηκε σύμφωνα με τη Σύμβαση των Βορείων Χωρών περί Γάμου ισχύει σε όλες τις Βόρειες Χώρες χωρίς ειδική επιβεβαίωση.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η διαδικασία είναι η ίδια με εκείνη που περιγράφεται στην ερώτηση 14.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το δίκαιο της Φινλανδίας εφαρμόζεται σε όλες τις υποθέσεις διαζυγίου που υποβάλλονται στη Φινλανδία.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [H Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/02/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Σουηδία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Ο ένας από τους συζύγους ή και οι δύο σύζυγοι μαζί μπορούν να υποβάλουν αίτηση έκδοσης διαζυγίου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το διαζύγιο εκδίδεται μόνο αφού παρέλθει εξάμηνη περίοδος περίσκεψης. Τούτο συμβαίνει εφόσον:

αμφότεροι οι σύζυγοι υποβάλουν σχετικό αίτημα·

ένας από τους συζύγους συγκατοικεί μόνιμως με δικό του τέκνο ηλικίας κάτω των 16 ετών του οποίου ασκεί την επιμέλεια· ή

μόνο ο ένας από τους συζύγους επιθυμεί τη λύση του γάμου.

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμη και αν συντρέχει κάποιος από τους προαναφερόμενους όρους, το ζευγάρι έχει το δικαίωμα να ζητήσει την έκδοση διαζυγίου χωρίς να παρέλθει περίοδος περίσκεψης. Τούτο ισχύει εάν οι σύζυγοι ζουν χωριστά επί δύο έτη. Ένας από τους συζύγους έχει επίσης το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση έκδοσης διαζυγίου χωρίς να παρέλθει προθεσμία περίσκεψης εάν στοιχειοθετηθεί ότι ο γάμος έχει τελεσθεί έπειτα από εξαναγκασμό του εν λόγω συζύγου ή ότι ο σύζυγος προέβη στη σύναψη του γάμου παρά το γεγονός ότι δεν είχε συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του κατά την τέλεση του γάμου χωρίς να έχει χορηγηθεί η δέουσα επίσημη άδεια της αρμόδιας αρχής. Σε περίπτωση που ο γάμος έχει τελεσθεί παρά το γεγονός ότι οι σύζυγοι έχουν μεταξύ τους στενή συγγενική σχέση ή εάν ο γάμος έχει τελεσθεί παρά το γεγονός ότι ο ένας από τους συζύγους ήταν ήδη έγγαμος ή τελούσε σε σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης και ο προηγούμενος γάμος ή η σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης δεν είχε λυθεί, έκαστος σύζυγος έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση έκδοσης διαζυγίου χωρίς να παρέλθει προθεσμία περίσκεψης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ένας σύζυγος έχει πάντα το δικαίωμα να προσφύγει σε δικαστήριο με αίτημα την έκδοση διαζυγίου χωρίς να είναι υποχρεωμένος να επικαλεσθεί ειδικούς λόγους προς επίρρωση αυτού του αιτήματος.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Εάν ο ένας από τους συζύγους υιοθέτησε το επώνυμο του άλλου συζύγου, έχει το δικαίωμα να ανακτήσει το επώνυμο που είχε προ του γάμου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Μετά την έκδοση του διαζυγίου, η περιουσία των συζύγων μοιράζεται μεταξύ τους. Ο γενικός κανόνας είναι ότι η περιουσία μοιράζεται σε ίσα μέρη. Οι λόγοι για τη λύση του γάμου δεν έχουν καμία σημασία για τη διανομή της περιουσίας των συζύγων.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μετά την έκδοση του διαζυγίου, οι σύζυγοι εξακολουθούν αυτομάτως να ασκούν από κοινού την επιμέλεια των παιδιών τους. Η κοινή επιμέλεια είναι, ωστόσο, δυνατόν να καταργηθεί με δικαστική απόφαση ως εξής:

με πρωτοβουλία του ίδιου του δικαστηρίου, εάν αυτό κρίνει ότι η κοινή επιμέλεια προδήλως δεν εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο το συμφέρον του παιδιού· ή

με αίτημα ενός από τους συζύγους, εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι είναι καλύτερο για το παιδί να ασκείται η επιμέλεια αποκλειστικά από τον ένα σύζυγο.

Εάν και οι δύο σύζυγοι ζητήσουν την κατάργηση της κοινής επιμέλειας, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να το πράξει.

Για τη διατροφή των παιδιών είναι υπεύθυνοι και οι δύο σύζυγοι. Ο σύζυγος που δεν συγκατοικεί με το παιδί εκπληρώνει την υποχρέωση διατροφής που υπέχει ως γονέας με την καταβολή κάποιου ποσού διατροφής για το παιδί στον άλλο σύζυγο.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Μετά την έκδοση του διαζυγίου, κάθε σύζυγος επιφορτίζεται ο ίδιος με την ευθύνη για την προσωπική του συντήρηση. Εξαίρεση από αυτόν τον κανόνα προβλέπεται μόνο σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, π.χ. εάν ο ένας σύζυγος δυσκολεύεται να αυτοσυντηρηθεί μετά τη λύση μακροχρόνιου γάμου ή εάν συντρέχουν άλλοι ειδικοί λόγοι.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ακύρωση του γάμου. Ένας γάμος είναι δυνατόν να λυθεί είτε με τον θάνατο ενός από τους συζύγους είτε με την έκδοση διαζυγίου με απόφαση δικαστηρίου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ακύρωση του γάμου.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ακύρωση του γάμου.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Μόνο το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει τη λύση ενός γάμου με την έκδοση διαζυγίου. Αντιθέτως, υπάρχουν εναλλακτικοί τρόποι διευθέτησης των ποικίλων ζητημάτων που ενδέχεται να ανακύψουν εξαιτίας ενός διαζυγίου.

Οι σύζυγοι μπορούν να προσφύγουν στις αποκαλούμενες υπηρεσίες οικογενειακής διαμεσολάβησης, οι οποίες αποσκοπούν στην επίλυση των διαφορών που προκύπτουν κατά τη συμβίωση. Τούτο σημαίνει ότι οι σύζυγοι μπορούν να λάβουν υποστήριξη προκειμένου να επιλύσουν τα τυχόν προβλήματα και τις συγκρούσεις, ώστε να μπορέσουν να εξακολουθήσουν τον έγγαμο βίο τους. Εάν ο χωρισμός αποτελεί ήδη πραγματικότητα, οι υπηρεσίες οικογενειακής διαμεσολάβησης αποσκοπούν, αντιθέτως, στην εκτόνωση των συγκρούσεων και επιτρέπουν στους ενήλικες να επιτελέσουν από κοινού τον ρόλο των γονέων. Υπηρεσίες οικογενειακής διαμεσολάβησης παρέχονται τόσο από κρατικούς φορείς (τοπικές αρχές) όσο και από εκκλησιαστικούς φορείς, καθώς και από ιδιώτες. Οι τοπικές αρχές είναι υποχρεωμένες να μεριμνούν για την παροχή υπηρεσιών οικογενειακής διαμεσολάβησης σε όποιον τις ζητά.

Οι σύζυγοι έχουν ακόμη το δικαίωμα να ζητήσουν τη διεξαγωγή των αποκαλούμενων διαβουλεύσεων συνεργασίας. Οι διαβουλεύσεις αυτές δεν αφορούν τις σχέσεις μεταξύ των ενηλίκων, αλλά τα παιδιά. Σκοπός τους είναι, πρωτίστως, η επίτευξη συμφωνίας επί ζητημάτων που σχετίζονται με την επιμέλεια των παιδιών, τις συνθήκες διαβίωσής τους και την επικοινωνία με τα παιδιά. Οι διαβουλεύσεις συνεργασίας πραγματοποιούνται υπό την εποπτεία ειδικού. Οι τοπικές αρχές είναι υποχρεωμένες να διασφαλίζουν την προσφορά της δυνατότητας των διαβουλεύσεων συνεργασίας σε όποιον τις ζητά.

Εάν οι σύζυγοι επιθυμούν να επιφέρουν κάποια μεταβολή στο καθεστώς επιμέλειας των παιδιών τους, των συνθηκών διαβίωσής τους ή της επικοινωνίας με αυτά, μπορούν να συνάψουν για τον σκοπό αυτόν συμφωνία. Η συμφωνία αυτή πρέπει να εγκριθεί από την επιτροπή κοινωνικής πρόνοιας της τοπικής αρχής.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου.

Για να μπορεί ένας πολίτης να υποβάλει αγωγή διαζυγίου σε σουηδικό δικαστήριο πρέπει, κατά πρώτον, το σουηδικό δικαστήριο να είναι αρμόδιο για την υπόθεση. Εκτός από τις διατάξεις του κανονισμού Βρυξέλλες II, καλύπτονται οι ακόλουθες περιπτώσεις σύμφωνα με τους αυτόνομους κανόνες δικαιοδοσίας των σουηδικών δικαστηρίων:

εάν αμφότεροι οι σύζυγοι είναι Σουηδοί πολίτες,

εάν ο ενάγων είναι Σουηδός πολίτης και έχει την κατοικία του στη Σουηδία ή είχε παλαιότερα την κατοικία του στη Σουηδία μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας,

εάν ο ενάγων δεν είναι Σουηδός πολίτης, αλλά έχει την κατοικία του στη Σουηδία επί τουλάχιστον ένα έτος ή

εάν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του στη Σουηδία.

Αφ' ης στιγμής εξακριβωθεί ότι τα σουηδικά δικαστήρια είναι πράγματι αρμόδια να επιληφθούν μιας υπόθεσης διαζυγίου, η αγωγή εκδικάζεται από το σουηδικό πρωτοδικείο («tingsrätt»), στη Σουηδία, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του ο ένας από τους συζύγους. Εάν κανείς από τους συζύγους δεν έχει την κατοικία του στη Σουηδία, αρμόδιο είναι το πρωτοδικείο της Στοκχόλμης («Stockholms tingsrätt»).

Υπάρχουν δύο διαφορετικοί τρόποι για την υποβολή αγωγής διαζυγίου στο πρωτοδικείο. Εάν και οι δύο σύζυγοι επιθυμούν το διαζύγιο, μπορούν να υποβάλουν την αγωγή από κοινού. Εάν, αντιθέτως, το διαζύγιο επιθυμεί μόνον ο ένας από τους συζύγους, τότε πρέπει αυτός να υποβάλει το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο στο πρωτοδικείο. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να επισυναφθεί ληξιαρχική πράξη γέννησης και των δύο συζύγων. Η αίτηση για τη χορήγηση ληξιαρχικής πράξης γέννησης υποβάλλεται στη σουηδική φορολογική υπηρεσία («Skatteverket»).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Για τις υποθέσεις που αφορούν διαζύγια και άλλα συναφή ζητήματα, η χορήγηση νομικής συνδρομής είναι δυνατόν να εγκριθεί μόνον εφόσον συντρέχουν *ειδικοί λόγοι*.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Η νομοθεσία της Σουηδίας δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου.

Ναι, είναι δυνατή η άσκηση έφεσης κατά δικαστικών αποφάσεων που αφορούν διαζύγια.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με τον [ΕΚ κανονισμό \(ΕΚ\) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου](#) για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (κανονισμός «Βρυξέλλες II»), οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να πρέπει να κινηθεί κάποια ιδιαίτερη διαδικασία. Εντούτοις, προβλέπονται ορισμένοι λόγοι για τους οποίους είναι δυνατή η απόρριψη της αναγνώρισης.

Επομένως, ο βασικός κανόνας στον κανονισμό «Βρυξέλλες II» είναι ότι οι δικαστικές αποφάσεις περί διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχουν εκδοθεί σε ένα άλλο κράτος μέλος εξομοιώνονται αυτοδικαίως και έχουν τις ίδιες έννομες συνέπειες με τις αντίστοιχες αποφάσεις των σουηδικών δικαστηρίων. Επομένως, παρότι ο κανονισμός στηρίζεται στην αρχή της αυτοδικαίως αναγνώρισης, υπάρχει η δυνατότητα για τον εκάστοτε ενδιαφερόμενο να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη της αλλοδαπής δικαστικής απόφασης στη Σουηδία. Οι σχετικές αγωγές υποβάλλονται στο Εφετείο Svea («Svea hovrätt»), το οποίο αποφασίζει στις περιπτώσεις αυτές επί της αγωγής χωρίς να καλέσει σε ακρόαση τον αντίδικο.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Εάν κάποιος θέλει να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στον κανονισμό «Βρυξέλλες II» σχετικά με την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη της αλλοδαπής δικαστικής απόφασης στη Σουηδία, πρέπει να καταθέσει σχετική αίτηση στο Εφετείο Svea («Svea hovrätt») (βλ. ερώτηση 14 ανωτέρω). Εφόσον το Εφετείο Svea διαπιστώσει, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, ότι η συγκεκριμένη δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται στη Σουηδία, ο αντίδικος δύναται να ζητήσει την επανεξέταση της απόφασης αυτής. Η αίτηση επανεξέτασης υποβάλλεται στο Εφετείο Svea, το οποίο στη συνέχεια της διαδικασίας ακούει τις απόψεις αμφοτέρων των διαδίκων. Οι αποφάσεις του Εφετείου Svea επί των αιτήσεων επανεξέτασης μπορούν στη συνέχεια να προσβληθούν ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου («Högsta domstolen»).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Οι αγωγές για την έκδοση διαζυγίου που υποβάλλονται στα σουηδικά δικαστήρια πρέπει πάντα να εκδικάζονται με βάση το σουηδικό δίκαιο (αρχή της lex fori).

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου. Αυτό αφορά τις ακόλουθες περιπτώσεις:

Εάν και οι δύο σύζυγοι είναι αλλοδαποί και κανείς εκ των δύο δεν είχε την κατοικία του στη Σουηδία επί τουλάχιστον ένα έτος, δεν είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής απόφασης περί διαζυγίου ενάντια στη θέληση ενός από τους συζύγους εάν δεν προβλέπεται σχετικός λόγος από τη νομοθεσία του κράτους του οποίου ο ένας ή και οι δύο σύζυγοι έχουν την ιθαγένεια.

Εάν και οι δύο σύζυγοι είναι αλλοδαποί και ο ένας εξ αυτών ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει λόγος λύσης του γάμου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους του οποίου ο εν λόγω σύζυγος έχει την ιθαγένεια, δεν είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής απόφασης περί διαζυγίου, εάν, με βάση το συμφέρον του συζύγου ή των κοινών τέκνων, συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι για να μην γίνει αυτό.

Εάν και οι δύο σύζυγοι είναι αλλοδαποί και ο ένας εξ αυτών ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει λόγος λύσης του γάμου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους του οποίου ο εν λόγω σύζυγος έχει την ιθαγένεια, δεν είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής απόφασης περί διαζυγίου, εάν, με βάση το συμφέρον του συζύγου ή των κοινών τέκνων, συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι για να μην γίνει αυτό.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 01/06/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Αγγλία και Ουαλία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Ένας εκ των συζύγων πρέπει να υποβάλει γραπτή αίτηση (αγωγή) στο δικαστήριο. Οι αιτήσεις διαζυγίου εξετάζονται από το Δικαστήριο Οικογενειακών Διαφορών και οι σύζυγοι πρέπει να υποβάλουν αίτηση στο εν λόγω δικαστήριο για το διαζύγιό τους. Ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και πρέπει να προσκομίσει αποδείξεις για ένα από τα πέντε γεγονότα που παρατίθενται κατωτέρω.

Δεν μπορεί να υποβληθεί αίτηση διαζυγίου πριν από την παρέλευση τουλάχιστον ενός έτους από την ημερομηνία του γάμου, μολοντί μπορεί να υποβληθεί αίτηση ακύρωσης οποιαδήποτε στιγμή μετά τον γάμο. Ωστόσο, μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποδεικτικά στοιχεία από το διάστημα του ενός έτους που έπεται της ημερομηνίας του γάμου για να αποδειχθεί ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου.

Από τον Μάρτιο του 2014, έχει δοθεί η δυνατότητα στα ζευγάρια ίδιου φύλου να συνάψουν γάμο στην Αγγλία και την Ουαλία. Οι ίδιοι όροι ισχύουν για το διαζύγιο είτε το έγγαμο ζευγάρι είναι αντίθετου φύλου είτε ίδιου φύλου.

Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί διαδικτυακά.

Από το 2005, τα ζευγάρια ίδιου φύλου στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουν τη δυνατότητα να επισημοποιούν νομικά τη σχέση τους συνάπτοντας σύμφωνο συμβίωσης. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται πλέον, από τις 31 Δεκεμβρίου 2019 και εφεξής, και στα ζευγάρια αντίθετου φύλου. Οι συμβαλλόμενοι ενός τέτοιου συμφώνου είναι ελεύθεροι είτε να ζητήσουν τη λύση του είτε να ζητήσουν την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού, όταν η σχέση τους κλονιστεί. Η διαδικασία μοιάζει με αυτήν για το διαζύγιο, τον δικαστικό χωρισμό και την ακύρωση γάμου, όπως περιγράφονται κατωτέρω. Η αίτηση λύσης συμφώνου συμβίωσης δεν μπορεί να υποβληθεί διαδικτυακά. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στον [δικτυακό τόπο της κυβέρνησης](#).

Σε έναν γάμο μεταξύ ατόμων ίδιου φύλου, το ζευγάρι αναφέρεται, εάν πρόκειται για δύο άνδρες, ως ο σύζυγος και ο σύζυγος (husband and husband) ή, εάν πρόκειται για δύο γυναίκες, ως η σύζυγος και η σύζυγος (wife and wife).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός της έγγαμης σχέσης. Για να αποδειχθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα είναι απαραίτητο να προσκομιστούν αποδεικτικά στοιχεία για ένα ή περισσότερα «γεγονότα» που αφορούν την έγγαμη σχέση: ο άλλος σύζυγος έχει διαπράξει μοιχεία με άτομο του αντίθετου φύλου και η συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη για τον αιτούντα παράλογη συμπεριφορά, που σημαίνει ότι ο άλλος σύζυγος έχει συμπεριφερθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην είναι δυνατό να αναμένεται ευλόγως από τον αιτούντα να συνεχίσει τη συμβίωση μαζί του

εγκατάλειψη, που σημαίνει ότι ο άλλος σύζυγος έχει εγκαταλείψει τον αιτούντα για περίοδο δύο ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου διάσταση των συζύγων για περίοδο δύο ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου (με τη συναίνεση του άλλου συζύγου) διάσταση για περίοδο πέντε ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου (χωρίς τη συναίνεση του άλλου συζύγου).

Το δικαστήριο υποχρεούται να διερευνήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τα γεγονότα που επικαλείται ο αιτών (ενάγων) και όποια γεγονότα επικαλείται ο άλλος σύζυγος (εναγόμενος). Εάν το δικαστήριο πεισθεί βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, εκδίδεται απόφαση διαζυγίου από τον δικαστή του Δικαστηρίου Οικογενειακών Διαφορών.

Το γεγονός ότι υπήρξε μοιχεία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως απόδειξη για τη λύση συμφώνου συμβίωσης.

Εάν το δικαστήριο πεισθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, εκδίδει καταρχάς μια προσωρινή απόφαση διαζυγίου (decree nisi). Έπειτα από διάστημα έξι εβδομάδων, ο διάδικος που αιτήθηκε το διαζύγιο από το δικαστήριο μπορεί να υποβάλει αίτηση για να λάβει την οριστική απόφαση (decree absolute). Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, δεν υπάρχει χρονικό όριο για την υποβολή αίτησης προκειμένου να καταστεί οριστική μια απόφαση.

Ωστόσο, αν η αίτηση για οριστική απόφαση κατατεθεί πάνω από 12 μήνες μετά την προσωρινή απόφαση, ο αιτών απαιτείται να την καταθέσει μαζί με γραπτή εξήγηση στην οποία:

να αιτιολογεί την καθυστέρηση

να δηλώνει εάν οι δύο σύζυγοι έχουν συμβιώσει μετά την προσωρινή απόφαση και, εάν ναι, μεταξύ ποιων ημερομηνιών και

να δηλώνει εάν η σύζυγος, δηλαδή οποιαδήποτε εκ των δύο συζύγων σε περίπτωση ζεύγους του ίδιου φύλου, έχει γεννήσει (ή πιστεύεται ότι έχει γεννήσει) τέκνο μετά την έκδοση της προσωρινής απόφασης και, εφόσον αυτό συνέβη, εάν εικάζεται ότι το παιδί είναι ή ενδέχεται να είναι τέκνο της οικογένειας.

Ο δικαστής του Δικαστηρίου Οικογενειακών Διαφορών μπορεί να απαιτήσει από τον αιτούντα να καταθέσει ένορκη βεβαίωση που να επιβεβαιώνει την εξήγηση που έχει δώσει και μπορεί να εκδώσει όποια απόφαση επί της αίτησης κρίνει ο ίδιος ενδεδειγμένη.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Οι πρώην σύζυγοι είναι ελεύθεροι να συνάψουν νέο γάμο ή σύμφωνο συμβίωσης, εάν το επιθυμούν. Μπορούν να επιλέξουν να διατηρήσουν το επώνυμο που απέκτησαν με τον γάμο τους ή να ανακτήσουν το επώνυμο που είχαν πριν.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το δικαστήριο, κατά την έκδοση απόφασης διαζυγίου, ακύρωσης γάμου ή δικαστικού χωρισμού, ή κατόπιν, μπορεί να διατάξει τη μεταβίβαση περιουσίας από τον έναν σύζυγο στον άλλον, ή σε ένα τέκνο της οικογένειας, ή σε άλλο πρόσωπο προς όφελος ενός τέκνου της οικογένειας.

Τα δικαστήρια έχουν επίσης την εξουσία να διατάσσουν περιοδικές καταβολές, να διατάσσουν την πώληση περιουσίας, να εκδίδουν αποφάσεις σχετικά με συντάξεις, να διατάσσουν εφάπαξ καταβολές, κλπ. Έγκειται στην κρίση τους ποια απόφαση θα εκδώσουν σε κάθε υπόθεση, για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης σύμφωνα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της.

Όταν κρίνουν την εκάστοτε υπόθεση, τα δικαστήρια οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη την ευημερία των τέκνων της οικογένειας τα οποία έχουν ηλικία κάτω των 18 ετών, και επιπλέον τους ακόλουθους παράγοντες:

το εισόδημα, την ικανότητα βιοπορισμού, την περιουσία και τους λοιπούς οικονομικούς πόρους που διαθέτει καθένας από τους συζύγους ή που είναι πιθανό να αποκτήσει στο προσεχές μέλλον

τη συνεισφορά, είτε οικονομική είτε άλλο είδους, καθενός από τους συζύγους στη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών

τις οικονομικές ανάγκες, υποχρεώσεις και ευθύνες που έχει καθένας από τους συζύγους ή είναι πιθανό να αποκτήσει στο προσεχές μέλλον

το επίπεδο διαβίωσης που απολάμβανε η οικογένεια πριν από τον κλονισμό του γάμου

την ηλικία κάθε συζύγου και τη διάρκεια του γάμου

την τυχόν σωματική ή νοητική αναπηρία οποιουδήποτε από τους διαδίκους

τη μέχρι στιγμής ή την πιθανή μελλοντική συνεισφορά κάθε συζύγου στην ευημερία της οικογένειας

τη συμπεριφορά των συζύγων, σε περίπτωση που θα ήταν άδικο να αγνοηθεί κατά τη λήψη της απόφασης διαχωρισμού της περιουσίας

την αξία τυχόν πλεονεκτημάτων που αναμένεται να απολέσει κάθε σύζυγος λόγω του διαζυγίου ή της ακύρωσης.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μετά το διαζύγιο, και οι δύο γονείς συνεχίζουν να ασκούν τη γονική μέριμνα των τέκνων που έχουν αποκτηθεί εντός του γάμου. Κάθε γονέας διατηρεί τη γονική μέριμνα τυχόν τέκνων από άλλες σχέσεις των οποίων ασκεί τη γονική μέριμνα κατά την έκδοση του διαζυγίου. Και οι δύο γονείς έχουν διαρκές καθήκον να συντηρούν τα ανήλικα τέκνα που έχουν ζήσει ως τέκνα της οικογένειας.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Το καθήκον συντήρησης του άλλου συζύγου στις περισσότερες περιπτώσεις παύει να υφίσταται όταν οριστικοποιηθεί το διαζύγιο (με την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης), εκτός από τις περιπτώσεις όπου υπάρχει διαταγή καταβολής συζυγικής διατροφής στο πλαίσιο της διαδικασίας διαζυγίου. Επιπλέον, οποιοδήποτε καθήκον σχετίζεται με υπάρχουσα δικαστική απόφαση (που αφορά, φερ' ειπείν, συζυγική διατροφή) παραμένει ενεργό, και είναι δυνατόν να τροποποιηθεί μια υφιστάμενη απόφαση στο μέλλον, εφόσον υπάρξουν σημαντικές αλλαγές στους λόγους στους οποίους βασίζεται η αρχική δικαστική απόφαση.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στην Αγγλία και την Ουαλία, ο νομικός χωρισμός είναι γνωστός ως «δικαστικός χωρισμός». Όταν το δικαστήριο εκδίδει μια τέτοια απόφαση δεν αναμένεται πλέον από τον σύζυγο που ζήτησε τον δικαστικό χωρισμό να συνεχίσει να συμβιώνει με τον/την σύζυγό του. Ωστόσο, δεν έχει το δικαίωμα να συνάψει νέο γάμο. Στην ουσία, ο δικαστικός χωρισμός είναι μια εναλλακτική λύση για τους συζύγους των οποίων ο γάμος έχει κλονιστεί, αλλά δεν επιθυμούν να συνάψουν νέο γάμο. Ο αιτούμενος δικαστικό χωρισμό δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι ο γάμος του έχει ανεπανόρθωτα κλονιστεί. Είναι δυνατόν να υποβληθεί αίτηση διαζυγίου μετά την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού.

Οι συμβαλλόμενοι σε σύμφωνο συμβίωσης δύνανται να ζητήσουν να εκδοθεί απόφαση χωρισμού, που έχει ακριβώς την ίδια ισχύ.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο αιτών πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για ένα ή περισσότερα από τα γεγονότα που απαιτούνται προκειμένου να αποδειχθεί ο κλονισμός του γάμου και, σε αντίθεση με όσους ζητούν διαζύγιο, δεν είναι απαραίτητο να παρέλθει ένα έτος από την ημερομηνία του γάμου.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Εάν ένας διάδικος σε διαδικασία δικαστικού χωρισμού αποβιώσει χωρίς να έχει κάνει διαθήκη, η περιουσία του θα διανεμηθεί σύμφωνα με τους κανόνες της εξ αδιαθέτου διαδοχής, και η απόφαση δικαστικού χωρισμού έχει την ίδια ισχύ με ένα διαζύγιο. Επομένως, ο άλλος σύζυγος δεν έχει κατόπιν κανένα δικαίωμα στην περιουσία του συζύγου που δεν άφησε διαθήκη. Εάν ένας σύζυγος που έχει λάβει απόφαση δικαστικού χωρισμού αποβιώσει έχοντας κάνει διαθήκη, ο δικαστικός χωρισμός δεν έχει καμία ισχύ ως προς τα κληρονομικά δικαιώματα βάσει αυτής της διαθήκης, σε περίπτωση που, παραδείγματος χάριν, ο επιζών δικαστικά χωρισμένος σύζυγος έχει οριστεί ως δικαιούχος σύμφωνα με τη συγκεκριμένη διαθήκη.

Το δικαστήριο εφαρμόζει τις ίδιες διατάξεις σχετικά με τον διαχωρισμό περιουσίας τόσο για το διαζύγιο όσο και για τον δικαστικό χωρισμό.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Υπάρχουν δύο μορφές ακύρωσης γάμου. Ο γάμος μπορεί να κηρυχθεί «άκυρος», που σημαίνει ότι ο γάμος ουδέποτε ήταν έγκυρος και δεν υπήρξε ποτέ. Υπό διαφορετικές περιστάσεις, ο γάμος μπορεί να κηρυχθεί «ακυρώσιμος», πράγμα που σημαίνει ότι ένας εκ των συζύγων μπορεί να αιτηθεί την ακύρωση του γάμου. Ο γάμος είναι δυνατόν να συνεχιστεί, εάν και οι δύο σύζυγοι είναι ικανοποιημένοι.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος είναι άκυρος και ανίσχυρος εάν:

δεν πληροί τις προϋποθέσεις των νόμων περί γάμου (Marriage Acts) του 1949 έως 1986 ως προς το ότι:

υπάρχει στενή συγγένεια μεταξύ των συζύγων

ένας τουλάχιστον από τους συζύγους είναι κάτω των δεκαέξι ετών

δεν έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διατυπώσεις του γάμου

κατά τη σύναψη του γάμου ένας εκ των συζύγων ήταν ήδη κατά τον νόμο δεσμευμένος με γάμο ή σύμφωνο συμβίωσης

σε περίπτωση πολυγαμικού γάμου που έχει τελεστεί εκτός Αγγλίας και Ουαλίας, ένας εκ των συζύγων κατοικούσε στην Αγγλία ή την Ουαλία κατά τη σύναψη του γάμου.

Ένας γάμος θεωρείται ακυρώσιμος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

Ο γάμος δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω ανικανότητας ενός από τους συζύγους να τον ολοκληρώσει. Αυτό ισχύει μόνο στους γάμους μεταξύ ατόμων αντίθετου φύλου.

Ο γάμος δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω της ενσυνείδητης άρνησης του εναγομένου να τον ολοκληρώσει. Αυτό ισχύει μόνο στους γάμους μεταξύ ατόμων αντίθετου φύλου.

Ένας εκ των συζύγων δεν συναίνεσε δεόντως στον γάμο, διότι του ασκήθηκε πίεση και εξαναγκάστηκε να συμφωνήσει, παρανόησε τις νομικές συνέπειες του γάμου, ή ήταν νοητικά ανίκανος να εκτιμήσει τις συνέπειες της απόφασης να συνάψει γάμο.

Κατά τη σύναψη του γάμου, ένας εκ των συζύγων έπασχε από διανοητική ασθένεια που τον καθιστούσε ανίκανο για γάμο, ή από μεταδοτικό αφροδίσιο νόσημα το οποίο αγνοούσε ο ενάγων τη συγκεκριμένη στιγμή.

Κατά τη σύναψη του γάμου, η εναγόμενη κυφορούσε τέκνο κάποιου τρίτου προσώπου πέραν του ενάγοντος και ο ενάγων αγνοούσε τότε αυτό το γεγονός.

Έχει εκδοθεί προσωρινό πιστοποιητικό αναγνώρισης φύλου για οποιονδήποτε εκ των διαδίκων, μετά την τέλεση του γάμου.

Ο εναγόμενος είναι ένα πρόσωπο του οποίου το φύλο κατά τη σύναψη του γάμου θεωρείτο ως αποκτηθέν βάσει του νόμου περί αναγνώρισης φύλου του 2004, και ο ενάγων αγνοούσε τότε αυτό το γεγονός.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Εάν ένας γάμος κριθεί άκυρος, θεωρείται παντελώς ανίσχυρος και αντιμετωπίζεται σαν να μην υπήρξε ποτέ. Αυτό δεν επηρεάζει το καθεστώς των τέκνων.

Εάν ένας γάμος κριθεί ακυρώσιμος, θεωρείται ανίσχυρος από την ημερομηνία οριστικοποίησης της απόφασης ακύρωσης του γάμου. Ο γάμος θεωρείται υφιστάμενος έως εκείνη τη στιγμή.

Σε περίπτωση άκυρου ή ακυρώσιμου γάμου, το δικαστήριο μπορεί να ρυθμίσει τον διαχωρισμό της περιουσίας κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο διαζύγιο.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Η κυβέρνηση ενθαρρύνει τη χρήση της οικογενειακής διαμεσολάβησης για την επίλυση διαφορών σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις. Η διαμεσολάβηση μπορεί να ενδείκνυται σε διαφορές που αφορούν τέκνα καθώς και σε διαφορές που αφορούν περιουσία και οικονομικά θέματα. Σε ορισμένες περιοχές, το προσωπικό της Συμβουλευτικής και Υποστηρικτικής Υπηρεσίας του Δικαστηρίου Υποθέσεων Τέκνων και Οικογενειών [CAFCASS \(Αγγλία\)](#) ή [CAFCASS Cymru \(Ουαλία\)](#) παρέχει συνδρομή για την επίλυση δικαστικών διαφορών που αφορούν τέκνα. Το δικαστήριο μπορεί να αναβάλει την εκδίκαση μιας υπόθεσης, ώστε να επιχειρηθεί η επίλυση της διαφοράς με αυτόν τον τρόπο.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί στο Δικαστήριο Οικογενειακών Διαφορών οποιασδήποτε περιοχής, και πρέπει να διευκρινίζεται εάν αφορά διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση. Λεπτομέρειες για τα δικαστήρια και τα απαραίτητα έντυπα μπορείτε να βρείτε στους δικτυακούς τόπους του [Υπουργείου Δικαιοσύνης](#) και της [μηχανής αναζήτησης του αρμόδιου δικαστηρίου](#), καθώς και στην κρατική ιστοσελίδα «[Get a divorce](#)» (Εκδοχή διαζυγίου).

Συνήθως απαιτείται καταβολή τέλους για την υποβολή αίτησης, αλλά υπάρχουν εξαιρέσεις για όσους λαμβάνουν ορισμένα κρατικά επιδόματα ή μπορούν να αποδείξουν ότι η καταβολή του τέλους θα τους επέφερε υπέρμετρη επιβάρυνση. Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τα δικαστικά τέλη μπορείτε να βρείτε [εδώ](#).

Ο διάδικος πρέπει να χρησιμοποιήσει [το έντυπο αίτησης \(D8\)](#) και πρέπει να αποστείλει:

3 αντίγραφα του εντύπου αίτησης

ένα επιπλέον αντίγραφο για οποιοδήποτε κατονομαζόμενο πρόσωπο εμπλέκεται σε μοιχεία

πιστοποιητικό γάμου (όχι φωτοαντίγραφο), συνοδευόμενο από επικυρωμένη μετάφραση εάν χρειάζεται.

ένα [έντυπο απαλλαγής από τέλη](#).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Κατά κανόνα, δεν παρέχεται νομική συνδρομή για διαζύγια ή διαφορές που αφορούν τέκνα ή περιουσία, εκτός εάν υπάρχει ενδοοικογενειακή βία.

Πραγματοποιείται επίσης έλεγχος πόρων και βασίμου της αίτησης. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στον [δικτυακό τόπο της κυβέρνησης](#).

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Όταν έχει εκδοθεί προσωρινή απόφαση, είναι δυνατόν ένας από τους συζύγους να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στο δικαστήριο ζητώντας τη μη οριστικοποίησή της. Το δικαστήριο μπορεί είτε να τα αγνοήσει, αποφαινόμενο ότι το διαζύγιο πρέπει να καταστεί οριστικό, είτε να διατάξει περαιτέρω έρευνες ή να χειριστεί την υπόθεση με όποιον άλλον τρόπο κρίνει ορθότερο.

Αφού εκδοθεί οριστική απόφαση, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, δεν είναι εφικτή η άσκηση περαιτέρω ένδικων μέσων.

Δεν είναι δυνατόν να ασκηθεί έφεση κατά απόφασης δικαστικού χωρισμού, αλλά είναι δυνατόν να παρακαμφθεί η απόφαση σε περίπτωση που συμφωνήσουν και οι δύο διάδικοι.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ αριθ. 2201/2003 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος μπορεί να αναγνωριστεί σε άλλα κράτη μέλη. Τα απαιτούμενα έγγραφα μπορούν να ζητηθούν από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και πρέπει να υποβληθούν στο Ανώτατο Δικαστήριο (High Court).

Ο εν λόγω κανονισμός δεν θίγει ζητήματα υπαιτιότητας, περιουσιακές συνέπειες του γάμου, διατροφή ή άλλα παρεπόμενα ζητήματα. Πρέπει να υπάρχει πραγματικός δεσμός μεταξύ του ενδιαφερομένου μέρους και του κράτους μέλους το οποίο ασκεί δικαιοδοσία.

Η αναγνώριση μπορεί να μη γίνει δεκτή εάν η απόφαση αντίκειται στη δημόσια τάξη, εάν έχει εκδοθεί ερήμην, εάν δεν έχουν επιδοθεί στον εναγόμενο τα σχετικά έγγραφα σε εύλογο χρόνο, ή εάν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση επί διαδικασίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων στην Αγγλία ή την Ουαλία, ή αν είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση σε άλλη χώρα, εφόσον η προγενέστερη απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί στην Αγγλία και την Ουαλία.

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης. Το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, εάν έχει κατατεθεί έφεση κατά της απόφασης για την οποία ζητείται αναγνώριση.

Ο κανονισμός της ΕΕ (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 θα συνεχίσει να εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Εάν η απόφαση δεν μπορεί να αναγνωριστεί βάσει αυτού του κανονισμού, οι ρυθμίσεις για την αναγνώριση διαζυγίων που εκδίδονται στο εξωτερικό περιλαμβάνονται στο οικογενειακό δίκαιο, στον νόμο του 1986 (Family Law Act 1986), στο άρθρο 46 του οποίου αναφέρεται:

Η εγκυρότητα μιας απόφασης διαζυγίου, ακύρωσης ή δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό κατόπιν δικαστικής διαδικασίας, αναγνωρίζεται εάν:

το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ισχύει δυνάμει του δικαίου της χώρας στην οποία εκδόθηκε και

την κρίσιμη ημερομηνία (δηλαδή την ημερομηνία εκκίνησης των διαδικασιών για την έκδοση του διαζυγίου) τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων διέμενε συνήθως στη χώρα όπου εκδόθηκε το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ή

κατοικούσε στην εν λόγω χώρα ή

ήταν υπήκοος αυτής της χώρας.

Η εγκυρότητα μιας απόφασης διαζυγίου, ακύρωσης ή δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό χωρίς δικαστική διαδικασία, αναγνωρίζεται εάν:

το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ισχύει δυνάμει του δικαίου της χώρας στην οποία εκδόθηκε

την κρίσιμη ημερομηνία (δηλαδή την ημερομηνία έκδοσης του διαζυγίου):

και οι δύο σύζυγοι κατοικούσαν στην εν λόγω χώρα ή

ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων κατοικούσε στην εν λόγω χώρα και ο άλλος κατοικούσε σε χώρα της οποίας το δίκαιο αναγνωρίζει το διαζύγιο, την

ακύρωση ή τον δικαστικό χωρισμό ως έγκυρο και

κανείς από τους δύο συζύγους δεν διέμενε συνήθως στο Ηνωμένο Βασίλειο καθ' όλο το διάστημα του αμέσως προηγούμενου της εν λόγω ημερομηνίας έτους.

Οποιοσδήποτε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο απόφαση αναγνώρισης στην Αγγλία και την Ουαλία ενός διαζυγίου, μιας ακύρωσης γάμου ή ενός δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί εκτός Αγγλίας και Ουαλίας. Το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει την αίτηση εφόσον ο αιτών είναι κάτοικος Αγγλίας ή Ουαλίας κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ή

διέμενε συνήθως στην Αγγλία ή στην Ουαλία καθ' όλο το διάστημα του αμέσως προηγούμενου της εν λόγω ημερομηνίας έτους.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που περιγράφονται ανωτέρω, οποιοσδήποτε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο Οικογενειακών Διαφορών την έκδοση απόφασης μη αναγνώρισης διαζυγίου, ακύρωσης ή δικαστικού χωρισμού στην Αγγλία και την Ουαλία.

Οι αιτήσεις για αναγνώριση δυνάμει του κανονισμού της ΕΕ πρέπει να υποβάλλονται στο Ανώτατο Δικαστήριο. Ο αιτών οφείλει να ενημερώνει τον εναγόμενο για την αίτηση αποστέλλοντας τα σχετικά έγγραφα, δίνοντάς του την ευκαιρία να αντιπαχθεί στην αναγνώριση της απόφασης, εκτός εάν το δικαστήριο αποφανθεί ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί αδιαμφισβήτητα την απόφαση.

Ο κανονισμός ορίζει ότι οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για αναγνώριση ή μη της απόφασης. Το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία εάν έχει κατατεθεί έφεση κατά της απόφασης για την οποία ζητείται αναγνώριση στο κράτος μέλος όπου εκδόθηκε η απόφαση.

Ο κανονισμός της ΕΕ θα συνεχίσει να εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Τα δικαστήρια στην Αγγλία και την Ουαλία εφαρμόζουν πάντα το δίκαιο της Αγγλίας και της Ουαλίας στις υποθέσεις που υποβάλλονται ενώπιόν τους. Τα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν ένα διαζύγιο, έστω και αν ο γάμος έχει λάβει χώρα στο εξωτερικό, εάν τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων:

είναι κάτοικος Αγγλίας ή Ουαλίας κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ή

είχε συνήθη τόπο διαμονής στην Αγγλία ή την Ουαλία καθ' όλο το αμέσως προηγούμενο της εν λόγω ημερομηνίας έτος.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[🔗 Διαζύγιο, χωρισμός και κλονισμός σχέσης](#)

[🔗 Νομική συνδρομή](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [🔗 Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [🔗 τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/06/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις

μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Βόρεια Ιρλανδία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Στη Βόρεια Ιρλανδία, η νομοθεσία περί διαζυγίου περιλαμβάνεται στο διάταγμα του 1978 περί διαζυγίων (Matrimonial Causes Order, εφεξής «διάταγμα του 1978»).

Ο σύζυγος ή η σύζυγος μπορεί να λάβει διαζύγιο υποβάλλοντας γραπτή αίτηση (αγωγή) στο δικαστήριο. Το πρόσωπο που αιτείται διαζύγιο αποκαλείται ενάγων και ο άλλος διάδικος αποκαλείται εναγόμενος. Ο ενάγων πρέπει να αποδείξει ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και να προσκομίσει αποδείξεις για τουλάχιστον ένα από πέντε γεγονότα (βλέπε ερώτηση 2 κατωτέρω). Αγωγή διαζυγίου δεν μπορεί να υποβληθεί στα πρώτα δύο έτη του γάμου. Ωστόσο, μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποδεικτικά στοιχεία από αυτό το διάστημα των δύο ετών για να αποδειχθεί ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου. Γενικά, για να αποδειχθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, ο ενάγων πρέπει να τεκμηριώσει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα γεγονότα:

ότι ο εναγόμενος έχει διαπράξει μοιχεία. Αυτό το γεγονός δεν λαμβάνεται υπόψη εάν ο ενάγων, αφού έλαβε γνώση της μοιχείας, συνέχισε να συμβιώνει με τον εναγόμενο για περίοδο που υπερβαίνει –ή για περιόδους που συνολικά υπερβαίνουν– τους 6 μήνες

ότι ο εναγόμενος έχει συμπεριφερθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην είναι δυνατό να αναμένεται ευλόγως από τον ενάγοντα να συνεχίσει τη συμβίωση μαζί του. Αυτό το γεγονός δεν λαμβάνεται υπόψη εάν οι σύζυγοι συνέχισαν να συμβιώνουν για 6 μήνες ή περισσότερο μετά την ημερομηνία του τελευταίου περιστατικού παράλογης συμπεριφοράς

ότι ο εναγόμενος έχει εγκαταλείψει τον αιτούντα επί συνεχή περίοδο δύο ετών αμέσως πριν την κατάθεση της αίτησης

ότι οι διάδικοι έχουν διακόψει τη συμβίωσή τους επί συνεχή περίοδο δύο ετών αμέσως πριν την κατάθεση της αίτησης, και ο εναγόμενος συναινεί στην έκδοση του διαζυγίου

ότι οι διάδικοι έχουν διακόψει τη συμβίωσή τους επί συνεχή περίοδο πέντε ετών αμέσως πριν την κατάθεση της αίτησης. Η συναίνεση του εναγομένου δεν απαιτείται, και ο εναγόμενος μπορεί να αντιθετεί στο διαζύγιο με την αιτιολογία ότι αναμένεται να του προκαλέσει σοβαρή οικονομική ή άλλη δυσχέρεια.

Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υπήρξε εγκατάλειψη του εναγόντος ή διακοπή της συμβίωσης των συζύγων επί συνεχή περίοδο, δεν λαμβάνονται υπόψη τυχόν περιόδοι (που δεν υπερβαίνουν συνολικά τους 6 μήνες) κατά τις οποίες οι διάδικοι άρχισαν εκ νέου να συμβιώνουν. Ωστόσο, οι εν λόγω περιόδοι δεν υπολογίζονται ως μέρος της περιόδου εγκατάλειψης ή διάστασης.

Εάν το δικαστήριο πεισθεί με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, εκδίδει προσωρινή απόφαση (decree nisi), δηλαδή δικαστική απόφαση που οδηγεί σε διαζύγιο.

Η διαδικασία διαζυγίου ολοκληρώνεται όταν η προσωρινή απόφαση καταστεί οριστική. Αίτηση οριστικοποίησης της προσωρινής απόφασης μπορεί να υποβληθεί έξι εβδομάδες και μία ημέρα μετά την ημερομηνία της προσωρινής απόφασης. Εάν δεν υποβληθεί αίτηση εντός 12 μηνών από την προσωρινή απόφαση, ο ενάγων μπορεί να κληθεί να καταθέσει ένορκη βεβαίωση προκειμένου να αιτιολογήσει την καθυστέρηση. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο εναγόμενος μπορεί να αιτηθεί την οριστικοποίηση της προσωρινής απόφασης. Οι πρώην σύζυγοι δεν μπορούν να συνάψουν νέο γάμο πριν από την έκδοση οριστικής απόφασης.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες που ρυθμίζουν τις σχέσεις μετά το διαζύγιο. Ωστόσο, δεν αναμένεται πλέον από τους πρώην συζύγους να συμβιώνουν και, εάν η σύζυγος έχει υιοθετήσει το επώνυμο του συζύγου της, μπορεί να αποφασίσει να ανακτήσει το πατρικό της όνομα.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το διάταγμα του 1978 περιέχει ευρείες διατάξεις που επιτρέπουν στο δικαστήριο να διευθετεί τα περιουσιακά ζητήματα των διαδίκων και να ρυθμίζει τους οικονομικούς τους διακανονισμούς, που αφορούν τόσο τους ίδιους όσο και τα τέκνα της οικογένειας.

Το δικαστήριο, κατά την έκδοση απόφασης διαζυγίου ή κατόπιν, μπορεί να εκδώσει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες διαταγές:

διαταγή περιοδικών καταβολών

διαταγή καταβολής εφάπαξ ποσού

διαταγή ρύθμισης ιδιοκτησίας

διαταγή επιμερισμού σύνταξης ή δέσμευσης συνταξιοδοτικών κεφαλαίων.

Πριν από την έκδοση της διαταγής, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης. Ωστόσο, πρωταρχικό του μέλημα είναι η ευημερία των τέκνων της οικογένειας που είναι κάτω των 18 ετών.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Μετά το διαζύγιο, και οι δύο γονείς διατηρούν τη γονική μέριμνα των τέκνων που έχουν γεννηθεί εντός του γάμου, και έχουν διαρκές καθήκον να συντηρούν τα ανήλικα παιδιά που έχουν ζήσει ως τέκνα της οικογένειας.

Εάν υπάρχει ανήλικο τέκνο (κάτω των 16 ετών) ή τέκνο άνω των 16 ετών που συνεχίζει την εκπαίδευσή του ή την κατάρτισή του σε μια τέχνη, επάγγελμα ή λειτούργημα, ο ενάγων πρέπει να συμπληρώσει ένα έντυπο (form M4) όπου θα καθορίζονται οι ρυθμίσεις για το συγκεκριμένο τέκνο. Μέσω του εντύπου ενθαρρύνονται οι διάδικοι να επιδιώξουν συμφωνία επί των προτάσεων για το μέλλον του τέκνου. Ωστόσο, εάν δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί συμφωνία, ο εναγόμενος έχει την ευκαιρία να υποβάλει παρατηρήσεις ως προς τις προτεινόμενες ρυθμίσεις και το δικαστήριο μπορεί να ασκήσει τις εξουσίες του δυνάμει του διατάγματος περί τέκνων (Children Order) του 1995, φερ' ειπείν για να προσδιορίσει πού πρέπει να ζήσει το παιδί.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Το καθήκον συντήρησης του άλλου συζύγου παύει να υφίσταται με το διαζύγιο, εκτός εάν το δικαστήριο εκδώσει διαταγή καταβολής χρηματικού ποσού ή διανομής περιουσίας.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Αίτηση δικαστικού χωρισμού μπορεί να υποβληθεί εάν ένας γάμος έχει κλονιστεί, αλλά, για οποιονδήποτε λόγο, ο ενάγων δεν επιθυμεί διαζύγιο. Εάν ο ενάγων επιτύχει απόφαση δικαστικού χωρισμού, δεν υποχρεούται πλέον να συμβιώνει με τον/τη σύζυγό του. Ωστόσο, δεν έχει το δικαίωμα να συνάψει νέο γάμο. Είναι δυνατόν να υποβληθεί αίτηση διαζυγίου μετά την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Κατά την υποβολή αίτησης για δικαστικό χωρισμό, δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι σύζυγοι δεν αναμένεται πλέον να συμβιώνουν. Εάν μια απόφαση δικαστικού χωρισμού είναι σε ισχύ και ένας από τους συζύγους αποβιώσει χωρίς να έχει κάνει διαθήκη, η περιουσία του διανέμεται ωςάν ο άλλος σύζυγος να έχει ήδη αποβιώσει, και τα τυχόν πλεονεκτήματα που θα απολάμβανε χάνονται. Οι

εξουσίες του δικαστηρίου σε σχέση με τον διαχωρισμό της περιουσίας είναι γενικά οι ίδιες στον δικαστικό χωρισμό όπως και στο διαζύγιο. Ωστόσο, το δικαστήριο δεν μπορεί να εκδώσει διαταγή επιμερισμού σύνταξης.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Απόφαση ακυρότητας εκδίδεται εφόσον ο ενάγων αποδείξει ότι ο γάμος είναι είτε άκυρος είτε ακυρώσιμος. Άκυρος γάμος είναι αυτός που δεν θα έπρεπε να είχε τελεστεί και που θεωρείται ότι δεν είχε ποτέ νομική ισχύ. Ο ακυρώσιμος γάμος αναγνωρίζεται και εξακολουθεί να υφίσταται έως ότου κηρυχθεί άκυρος.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος θεωρείται άκυρος και ανίσχυρος εάν αποδειχθεί ένα από τα ακόλουθα γεγονότα:

υπάρχει πολύ στενή συγγένεια μεταξύ των συζύγων

ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων είναι κάτω των δεκαέξι ετών

δεν έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διατυπώσεις του γάμου

κατά τη σύναψη του γάμου ένας εκ των συζύγων ήταν ήδη νομίμως συζευγμένος

ο σύζυγος δεν είναι διαφορετικού φύλου (πρέπει να είναι άνδρας και γυναίκα)

σε περίπτωση πολυγαμικού γάμου που έχει τελεστεί εκτός Βόρειας Ιρλανδίας, ένας εκ των συζύγων κατοικούσε στη Βόρεια Ιρλανδία κατά τη σύναψη του γάμου.

Ένας γάμος θεωρείται ακυρώσιμος εάν αποδειχθεί ένα από τα ακόλουθα γεγονότα:

δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω ανικανότητας ενός εκ των συζύγων

ένας εκ των συζύγων έχει αρνηθεί να τον ολοκληρώσει

ένας εκ των συζύγων δεν συναίνεσε δεόντως στον γάμο (για παράδειγμα, συναίνεσε επειδή του ασκήθηκε πίεση και εξαναγκάστηκε να συμφωνήσει ή παρανόησε τον χαρακτήρα της τελετής)

κατά τη σύναψη του γάμου, ένας εκ των συζύγων έπασχε από ψυχική ασθένεια

κατά τη σύναψη του γάμου, ένας από τους συζύγους έπασχε από μεταδοτικό αφροδίσιο νόσημα

κατά τη σύναψη του γάμου, η σύζυγος κuoφορούσε το τέκνο κάποιου άλλου και όχι του συζύγου της.

Εάν η αίτηση για απόφαση ακυρότητας βασίζεται σε ένα από τα τέσσερα ανωτέρω γεγονότα, πρέπει να υποβληθεί εντός τριών ετών από την ημερομηνία του γάμου. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να επιτρέψει την υποβολή αίτησης πέραν αυτής της περιόδου.

Εάν η αίτηση βασίζεται στα δύο τελευταία γεγονότα, ο ενάγων πρέπει να αποδείξει ότι, κατά τη σύναψη του γάμου, αγνούσε το νόσημα ή την εγκυμοσύνη.

Το δικαστήριο δεν ακυρώνει ακυρώσιμο γάμο εάν ο εναγόμενος αποδείξει:

ότι ο ενάγων γνώριζε ότι ο γάμος μπορούσε να ακυρωθεί, αλλά συμπεριφέρθηκε ωσάν να πιστεύει ευλόγως ότι, αφενός, δεν θα μπορούσε να ζητηθεί ακύρωση και

ότι, αφετέρου, η ακύρωση θα ήταν άδικη.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Εάν ένας γάμος κριθεί άκυρος, θεωρείται εντελώς ανίσχυρος και αντιμετωπίζεται σαν να μην υπήρξε ποτέ. Εάν ένας γάμος κριθεί ακυρώσιμος, θεωρείται ανίσχυρος από την ημερομηνία οριστικοποίησης της απόφασης ακυρότητας.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Υπάρχουν ορισμένες υπηρεσίες στη Βόρεια Ιρλανδία που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης (για παράδειγμα, η Relate). Η διαμεσολάβηση μπορεί να σας βοηθήσει να ρυθμίσετε τα πρακτικά ζητήματα του διαζυγίου, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών διακανονισμών και των θεμάτων γονικής μέριμνας.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Οι αιτήσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου μπορούν να υποβληθούν είτε στο Ανώτατο Δικαστήριο (High Court) είτε σε ένα επαρχιακό δικαστήριο (county court) αρμόδιο για διαζύγια. Ωστόσο, εάν ο εναγόμενος αντικρούσει αγωγή που έχει υποβληθεί σε επαρχιακό δικαστήριο, η υπόθεση παραπέμπεται στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Οι διευθύνσεις και οι αριθμοί τηλεφώνων των δικαστηρίων περιέχονται στον δικτυακό τόπο της [Υπηρεσίας Δικαστηρίων της Βόρειας Ιρλανδίας](#).

Για να κινηθεί η διαδικασία, πρέπει να αποστείλετε μια σειρά εντύπων στο αρμόδιο δικαστήριο μαζί με:

το πρωτότυπο πιστοποιητικό γάμου σας (όχι φωτοαντίγραφο), συνοδευόμενο από επικυρωμένη μετάφραση και ένορκη βεβαίωση εάν ο γάμος έλαβε χώρα εκτός Βόρειας Ιρλανδίας

το πρωτότυπο πιστοποιητικό γέννησης τυχόν τέκνων της οικογένειας κάτω των 18 ετών (σε πλήρη μορφή που θα αναφέρει όλα τα στοιχεία των γονέων και του τέκνου)

αντίγραφο οποιασδήποτε δικαστικής απόφασης αναφέρεται στην αγωγή

πρωτότυπο και δύο αντίγραφα οποιασδήποτε συμφωνίας (π.χ. όσον αφορά τα οικονομικά), η οποία αναμένεται να αποτελέσει αντικείμενο απόφασης του δικαστηρίου και

τα δικαστικά τέλη (η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να σας ενημερώσει για τα ισχύοντα τέλη).

Η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να σας παράσχει αντίτυπα των εντύπων και να σας εξηγήσει πώς να τα συμπληρώσετε. Ωστόσο, οι υπάλληλοι του δικαστηρίου δεν μπορούν να σας δώσουν νομικές συμβουλές ή να σας πουν τι να ισχυριστείτε.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Έχετε δικαίωμα να ζητήσετε νομική συνδρομή. Ωστόσο, το επίπεδο της οικονομικής βοήθειας (εφόσον παρασχεθεί) υπόκειται σε αξιολόγηση οικονομικών πόρων. Ακόμη και αν κριθείτε οικονομικά επιλέξιμος, ενδέχεται να χρειαστεί να συνεισφέρετε οικονομικά στα έξοδα. Κατόπιν συμφωνίας, η εν λόγω συνεισφορά μπορεί να καταβληθεί στο Τμήμα Νομικής Συνδρομής εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος. Πέρα από τα κριτήρια οικονομικής επιλεξιμότητας, πρέπει επίσης να υποβληθείτε με επιτυχία στον έλεγχο του βασίμου της υπόθεσής σας, δηλαδή πρέπει να υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την άσκηση ή την απόκρουση της αγωγής, και πρέπει να είναι εύλογες σε κάθε περίπτωση οι ενέργειές σας.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Οριστική απόφαση λύσης ή ακύρωσης γάμου δεν μπορεί να προσβληθεί εάν ο θιγόμενος διάδικος είχε την ευκαιρία να προσβάλει την προσωρινή απόφαση αλλά δεν το έπραξε. Επίσης, οι αποφάσεις που εκδίδονται με τη συναίνεση των διαδίκων μπορούν να προσβληθούν μόνο με την άδεια του δικαστηρίου. Το εφετείο διαθέτει μια σειρά εξουσιών και μπορεί να επιβεβαιώσει, να ανατρέψει ή να τροποποιήσει την αρχική απόφαση.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 της 29ης Μαΐου 2000 (εφεξής «κανονισμός») προβλέπει ότι μια απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία (εκτός από αυτήν που ορίζεται στον ίδιο τον κανονισμό).

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει αναγνώριση της απόφασης και οι λόγοι μη αναγνώρισης είναι αυστηρά περιορισμένοι (για παράδειγμα, η αναγνώριση μπορεί να απορριφθεί εάν η απόφαση αντίκειται στη δημόσια τάξη).

Η αίτηση αναγνώρισης πρέπει να υποβληθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο της Βόρειας Ιρλανδίας.

Εάν ο κανονισμός δεν έχει εφαρμογή, η απόφαση μπορεί να καλυφθεί από το άρθρο 46 του νόμου του 1986 περί οικογενειακών σχέσεων (Family Law Act), που καθορίζει τις γενικές προϋποθέσεις για την αναγνώριση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης που έχουν εκδοθεί στο εξωτερικό.

Η αίτηση αναγνώρισης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης που έχουν εκδοθεί στο εξωτερικό πρέπει να υποβληθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η αίτηση έχει τη μορφή δικογράφου, στο οποίο επισυνάπτεται αντίγραφο της απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Καθώς το Ανώτατο Δικαστήριο ασχολείται με την αναγνώριση διαζυγίων, δικαστικών χωρισμών ή ακυρώσεων (δυνάμει αμφοτέρων του κανονισμού και του νόμου του 1986 περί οικογενειακών σχέσεων), τυχόν ενστάσεις ως προς την προτεινόμενη αναγνώριση εξετάζονται επίσης από το εν λόγω δικαστήριο. Οι λόγοι μη αναγνώρισης παρατίθενται στο άρθρο 15 του κανονισμού και στο άρθρο 51 του εν λόγω νόμου.

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Εάν ένα δικαστήριο στη Βόρεια Ιρλανδία κρίνει ότι έχει τη δικαιοδοσία να εξετάσει το διαζύγιο, τον χωρισμό ή την ακύρωση, εφαρμόζει το δικαίωμα της Βόρειας Ιρλανδίας.

Ένα δικαστήριο στη Βόρεια Ιρλανδία έχει δικαιοδοσία να εξετάσει ένα διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό (ακόμη και αν ο γάμος έχει λάβει χώρα στο εξωτερικό), εάν:

το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία δυνάμει του κανονισμού ή

κανένα δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους (δηλαδή κράτους που προσυπέγραψε αρχικά τον κανονισμό ή τον υιοθέτησε στη συνέχεια) δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του κανονισμού και τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων ήταν κάτοικος Βόρειας Ιρλανδίας κατά την κίνηση της διαδικασίας.

Ένα δικαστήριο στη Βόρεια Ιρλανδία έχει δικαιοδοσία να εξετάσει αίτηση ακύρωσης γάμου (ακόμη και αν ο γάμος έχει λάβει χώρα στο εξωτερικό), εάν:

το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία δυνάμει του κανονισμού ή

κανένα δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του κανονισμού και τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων:

ήταν κάτοικος Βόρειας Ιρλανδίας κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ή

απεβίωσε πριν από αυτή την ημερομηνία και κατά τον χρόνο θανάτου κατοικούσε στη Βόρεια Ιρλανδία, ή είχε τη συνήθη διαμονή του στη Βόρεια Ιρλανδία καθ' όλο το διάστημα του ενός έτους που προηγήθηκε της ημερομηνίας θανάτου.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[🇪🇺 Υπηρεσία Δικαστηρίων της Βόρειας Ιρλανδίας](#)

Περισσότερες πληροφορίες για τη νομική συνδρομή είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο του [🇪🇺 Τμήματος Νομικής Συνδρομής της Βόρειας Ιρλανδίας](#).

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαμεσολάβηση είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο του [🇪🇺 Relate NI](#) και στον δικτυακό τόπο του [🇪🇺 UK College of Family Mediators](#) (Σύλλογος Διαμεσολαβητών Ηνωμένου Βασιλείου για οικογενειακές υποθέσεις).

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [🇪🇺 Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθήσουν πολύ [🇪🇺 τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Your Europe

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Σκωτία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Στη Σκωτία, το διαζύγιο πρέπει να εκδίδεται από το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να χορηγήσει διαζύγιο μόνο εάν αποδειχθεί:

ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, ή

ότι έχει εκδοθεί προσωρινό πιστοποιητικό αναγνώρισης φύλου, δυνάμει του νόμου περί αναγνώρισης φύλου του 2004, για οποιονδήποτε από τους συζύγους, μετά την ημερομηνία του γάμου.

Ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου μπορεί να αποδειχθεί με έναν από τους τέσσερις τρόπους που παρατίθενται στην απάντηση 2 κατωτέρω.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Βλέπε απάντηση στην ερώτηση 1 ανωτέρω. Ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου μπορεί να αποδειχθεί με τους ακόλουθους τρόπους:

μοιχεία του εναγομένου

παράλογη συμπεριφορά του εναγομένου

διακοπή συμβίωσης των συζύγων επί ένα έτος, με τη συναίνεση του άλλου συζύγου

διακοπή συμβίωσης των συζύγων επί δύο έτη.

Μια απλουστευμένη διαδικασία είναι διαθέσιμη για ορισμένες υποθέσεις που εμπίπτουν στις δύο τελευταίες κατηγορίες.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο νόμος δεν προβλέπει ειδικές διατάξεις για τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ πρώην συζύγων. Όσον αφορά τα επώνυμα, κάθε σύζυγος μπορεί να διατηρήσει το επώνυμο του μετά τον γάμο. Παρομοίως, έχει το δικαίωμα να διατηρήσει το επώνυμο του/της συζύγου του μετά το διαζύγιο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Το οικογενειακό δίκαιο, και ειδικότερα ο νόμος του 1985 περί οικογενειακών σχέσεων (Family Law Act) της Σκωτίας προβλέπει τον διαχωρισμό της κοινής περιουσίας των συζύγων μετά το διαζύγιο. Κοινή περιουσία θεωρείται γενικά όλη η περιουσία που αποκτήθηκε από τους συζύγους στη διάρκεια του γάμου, καθώς και η περιουσία που αποκτήθηκε για να χρησιμοποιηθεί ως κοινή κατοικία των συζύγων –ή ο εξοπλισμός της εν λόγω κατοικίας– πριν από τον γάμο. Στην κοινή περιουσία δεν περιλαμβάνεται άλλη τυχόν περιουσία που αποκτήθηκε πριν από τον γάμο, περιουσία που αποκτήθηκε από τον έναν σύζυγο μετά τη διακοπή της συμβίωσης, ή περιουσία που δωρήθηκε ή κληροδοτήθηκε από τρίτο μέρος κατά τη διάρκεια του γάμου.

Οποιοσδήποτε εκ των συζύγων μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο έκδοση διαταγής δυνάμει του νόμου του 1985. Το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει διαταγές για καταβολή ποσών κεφαλαίου, μεταβίβαση περιουσίας, καταβολή περιοδικών επιδομάτων, διαταγές σχετικά με συντάξεις και συνταξιοδοτική αποζημίωση, και άλλες παρεπόμενες διαταγές.

Η διαταγή που εκδίδει το δικαστήριο πρέπει να διέπεται από τις ακόλουθες αρχές:

Η καθαρή αξία της κοινής περιουσίας πρέπει να κατανέμεται δίκαια.

Το δικαστήριο πρέπει να λαμβάνει υπόψη το οικονομικό πλεονέκτημα που έχει αποκομίσει κάθε σύζυγος από τις συνεισφορές του άλλου και το οικονομικό μειονέκτημα που έχει υποστεί κάθε σύζυγος προς το συμφέρον του άλλου συζύγου ή της οικογένειας. Οι συνεισφορές μπορεί να είναι αφενός μη οικονομικές, όπως μεταξύ άλλων η φροντίδα του σπιτιού ή της οικογένειας, και αφετέρου οικονομικές.

Η οικονομική επιβάρυνση της ανατροφής ενός τέκνου κάτω των 16 ετών που έχει αποκτηθεί εντός του γάμου πρέπει να κατανέμεται δίκαια μεταξύ των συζύγων.

Ένας σύζυγος που ήταν ουσιαστικά εξαρτώμενος οικονομικά από τον άλλον σύζυγο πρέπει να λάβει διατροφή που θα του επιτρέψει να προσαρμοστεί στην απώλεια της στήριξης που απολάμβανε. Η διατροφή μπορεί να διαρκέσει έως και τρία έτη.

Εάν ένας σύζυγος είναι πιθανό να υποστεί σοβαρή οικονομική δυσπραγία ως αποτέλεσμα του διαζυγίου, πρέπει να του χορηγηθεί εύλογη οικονομική βοήθεια ώστε να μετριαστεί αυτή η δυσπραγία, για εύλογο χρονικό διάστημα.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Όπως αναφέρεται στην απάντηση 3.2 ανωτέρω, η οικονομική επιβάρυνση της ανατροφής ενός τέκνου της οικογένειας πρέπει να κατανέμεται δίκαια. Βλέπε επίσης το ενημερωτικό κείμενο του [Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για τη Σκωτία σχετικά με τη γονική μέριμνα](#).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Βλέπε το ενημερωτικό κείμενο του [Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για τη Σκωτία σχετικά με τις αξιώσεις διατροφής](#).

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στη Σκωτία, δυνάμει του νόμου της Σκωτίας του 1976 περί διαζυγίου, το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση χωρισμού, που ονομάζεται δικαστικός χωρισμός. Η δυνατότητα αυτή προσφέρεται στους συζύγους που είναι αντίθετοι στο διαζύγιο, αλλά επιθυμούν να διακόψουν τη συμβίωσή τους. Οι σύζυγοι παραμένουν στον γάμο και οφείλουν να συνεχίσουν να συντηρούν ο ένας τον άλλον – δηλαδή, οφείλουν να στηρίζουν οικονομικά ο ένας τον άλλον, όπως κάθε έγγαμο ζευγάρι.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού είναι ίδιες με αυτές του διαζυγίου. Βλέπε απάντηση στην ερώτηση 1 ανωτέρω.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλέπε απάντηση στην ερώτηση 4 ανωτέρω. Σημειώνεται ότι ο δικαστικός χωρισμός δεν εμποδίζει έναν χωρισμένο σύζυγο να αιτηθεί διαζύγιο.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Παρότι η ακύρωση γάμου δεν είναι νομικός όρος που χρησιμοποιείται στη Σκωτία, εάν ένας γάμος στη Σκωτία είναι άκυρος, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο κήρυξη ακυρότητας. Η κήρυξη ακυρότητας σημαίνει ότι ο γάμος θεωρείται, για την πλειονότητα των σκοπών, ότι δεν υπήρξε ποτέ. Ένας γάμος στη Σκωτία είναι άκυρος, εάν:

Τουλάχιστον ένας από τους συζύγους ήταν κάτω των 16 ετών κατά την τέλεση του γάμου.

Οι σύζυγοι έχουν πολύ στενή συγγένεια. Οι απαγορευμένοι βαθμοί συγγένειας αναφέρονται στο διάγραμμα 1 του νόμου της Σκωτίας του 1977 περί γάμου.

Τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων ήταν ήδη συζευγμένος.

Τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων ήταν ανίκανος να συναινέσει στον γάμο.

Ένας σύζυγος που ήταν ικανός να συναινέσει στον γάμο συναινέσε μόνο λόγω εξαναγκασμού ή πλάνης.

Ακυρώσιμος γάμος είναι αυτός που υφίσταται ωςότου ένας εκ των συζύγων ζητήσει κήρυξη ακυρότητας. Ο μόνος λόγος να θεωρηθεί ένας γάμος ακυρώσιμος είναι να υφίσταται μόνιμη και ανίατη σεξουαλική ανικανότητα ενός εκ των συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο κήρυξη ακυρότητας ενός άκυρου γάμου και έκαστος σύζυγος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο κήρυξη ακυρότητας ενός ακυρώσιμου γάμου. Βλέπε απάντηση 7 ανωτέρω για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τους άκυρους και ακυρώσιμους γάμους.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ένας άκυρος γάμος θεωρείται ότι δεν υπήρξε ποτέ, οπότε ενδέχεται να μην υπάρχει ανάγκη να υποβληθεί αίτηση για κήρυξη ακυρότητας. Εάν το δικαστήριο προβεί σε κήρυξη ακυρότητας, μπορεί επίσης να εκδώσει διαταγή καταβολής διατροφής σε οποιονδήποτε από τους συζύγους του άκυρου γάμου. Ένας ακυρώσιμος γάμος επίσης θεωρείται ότι δεν υπήρξε ποτέ, εάν το δικαστήριο προβεί σε κήρυξη ακυρότητας.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Η εθελοντική οργάνωση [Relationships Scotland](#), που λαμβάνει χρηματοδοτική στήριξη από την κυβέρνηση της Σκωτίας, παρέχει οικογενειακή διαμεσολάβηση μέσω ενός δικτύου τοπικών υπηρεσιών σε ζευγάρια που έχουν αποφασίσει να προχωρήσουν σε διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό. Η διαμεσολάβηση είναι μια εθελοντική διαδικασία που βοηθά τα ζευγάρια να συμφωνήσουν σε λύσεις επί πρακτικών ζητημάτων. Επίσης παρέχεται υπηρεσία συμβουλευτικής σχέσεων σε ζευγάρια ή άτομα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στη σχέση τους. Η παροχή κατάλληλων συμβουλών και στήριξης σε οικογένειες μπορεί να τις βοηθήσει να αποφύγουν ενέργειες που ενδέχεται να οδηγήσουν σε αντιδικία.

Οικογενειακή διαμεσολάβηση προσφέρεται επίσης μέσω διαπιστευμένων διαμεσολαβητών δικηγόρων ([Comprehensive Accredited Lawyer Mediators](#)).

Στις λοιπές εναλλακτικές συγκαταλέγονται η εξωδικαστική συνεργατική διαδικασία και η διαιτησία: [Flags Scotland](#)

Είναι δυνατόν να καταχωρισθεί ένα νομικά δεσμευτικό πρακτικό συμφωνίας στο μητρώο Books of Council and Session, βιβλίων που τηρούνται από την [Υπηρεσία Μητρώων της Σκωτίας](#) (Registers of Scotland).

Η [κυβέρνηση της Σκωτίας](#) έχει προβλέψει τη συμφωνία γονικής μέριμνας (Parenting Agreement for Scotland). Πρόκειται για ένα εργαλείο που βοηθά τους γονείς να συμφωνήσουν το βέλτιστο δυνατό για τα παιδιά τους όταν παύει η σχέση του ζεύγους.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Διαζύγιο/Δικαστικός χωρισμός

i. Αίτηση διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού μπορεί να υποβληθεί είτε στο Court of Session στο Εδιμβούργο είτε σε ένα από τα τοπικά Sheriff Courts. Ο δικτυακός τόπος της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) περιέχει έναν χάρτη με τις τοποθεσίες των δικαστηρίων, τις διευθύνσεις τους και τα στοιχεία επικοινωνίας.

ii. Η επιλογή δικαστηρίου είναι θέμα προσωπικής απόφασης. Για να επιλεγεί το Court of Session, πρέπει να μπορεί να θεμελιωθεί δικαιοδοσία εντός της Σκωτίας. Για να επιλεγεί ένα από τα Sheriff Courts, πρέπει να μπορεί να θεμελιωθεί δικαιοδοσία εντός της περιφέρειας στην οποία βρίσκεται το δικαστήριο. Η δικαιοδοσία βασίζεται στον τόπο διαμονής ή κατοικίας των διαδίκων. Ως κατοικία ενός προσώπου ορίζεται το συγκεκριμένο μέρος της Σκωτίας όπου το εν λόγω πρόσωπο αναγνωρίζει ότι βρίσκεται η οικία του και όπου σκοπεύει να ζήσει μόνιμα στο προσεχές μέλλον.

iii. Υπάρχουν δύο διαφορετικοί τύποι αίτησης διαζυγίου στη Σκωτία.

iv. Η απλουστευμένη αίτηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περιπτώσεις όπου μπορούν να θεμελιωθούν λόγοι διαζυγίου βάσει της «διακοπής συμβίωσης των συζύγων για περίοδο ενός έτους» με παράλληλη συναίνεση του εναγομένου ως προς την αίτηση, ή εφόσον υπήρξε «διακοπή συμβίωσης για περίοδο δύο ετών» χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο εάν:

δεν εκκρεμούν άλλες διαδικασίες σε οποιοδήποτε δικαστήριο που θα μπορούσαν να επιφέρουν λύση του γάμου

δεν υπάρχουν τέκνα κάτω των 16 ετών που έχουν αποκτηθεί εντός του γάμου

δεν έχει υποβληθεί αίτηση από οποιοδήποτε σύζυγο για έκδοση διαταγής που ορίζει την καταβολή διατροφής μετά το διαζύγιο και επίσης, κανείς από τους συζύγους δεν πάσχει από διανοητική διαταραχή.

v. Οι αιτήσεις διαζυγίου με αυτήν την απλουστευμένη διαδικασία υποβάλλονται συνήθως από τους συζύγους χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου. Αυτού του είδους η αίτηση είναι γνωστή ως «Do it yourself divorce». Οδηγίες και έντυπα διατίθενται στον δικτυακό τόπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#).

vi. Αίτηση για τον άλλο (συνήθη) τύπο διαζυγίου ή χωρισμού πρέπει να υποβάλλεται είτε υπό μορφή κλήτευσης στο Court of Session είτε με αρχικό ένταλμα στο Sheriff Court. Κάθε δικαστήριο έχει δικούς του κανόνες που καθορίζουν τη μορφή που πρέπει να έχει η εν λόγω αίτηση. Βλέπε ενότητα «Rules and Practice» του δικτυακού τόπου της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#). Το Κεφάλαιο 49 των «Court of Session rules» και το Κεφάλαιο 33 των «Ordinary Cause Rules» για το Sheriff Court καλύπτουν ζητήματα οικογενειακού δικαίου.

Ακύρωση γάμου

vii. Η αγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας (ακύρωση) ενός γάμου υποβάλλεται υποχρεωτικά στο δικαστήριο.

Διατυπώσεις και έγγραφα

viii. Σε κάθε δικαστήριο απαιτείται καταβολή τέλους για την αρχική αίτηση αλλά πιθανόν και σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας. Αν λαμβάνετε νομική συνδρομή ή ορισμένα κρατικά επιδόματα, ενδέχεται να δικαιούστε να ζητήσετε απαλλαγή από την καταβολή τελών. Το έντυπο αίτησης για απαλλαγή είναι διαθέσιμο στην ενότητα για τα διαζύγια του δικτυακού τόπου της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#).

ix. Κατά την υποβολή αίτησης διαζυγίου, χωρισμού ή ακύρωσης απαιτείται να προσκομίσετε πιστοποιητικό γάμου.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Συμβουλές και αρωγή παρέχονται σε υποθέσεις διαζυγίου, με την επιφύλαξη των συνήθων οικονομικών ελέγχων που προβλέπονται από τον νόμο. Νομική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις επίσης παρέχεται σε υποθέσεις διαζυγίου, εκτός των απλουστευμένων διαδικασιών διαζυγίου, με την επιφύλαξη των τριών τυπικών ελέγχων οικονομικής επιλεξιμότητας, ευλόγου και πιθανής αιτίας, που προβλέπονται από τον νόμο. Επικοινωνήστε με το [Scottish Legal Aid Board](#) - SLAB (Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής της Σκωτίας) για περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την επιλεξιμότητα.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

i. Απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί με απλουστευμένη διαδικασία από Sheriff Court μπορεί να προσβληθεί με επιστολή, εντός 14 ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

ii. Απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί με απλουστευμένη διαδικασία από το Court of Session δεν μπορεί να προσβληθεί και, για να αναιρεθούν η ισχύς και το αποτέλεσμα της, πρέπει να υποβληθεί σε αυτό το δικαστήριο αίτηση αναίρεσης ή ακύρωσης.

iii. Απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί από Sheriff Court με τη συνήθη διαδικασία ή μια απόφαση χωρισμού από Sheriff Court μπορούν να προσβληθούν με επιστολή εντός 14 ημερών από την ημερομηνία της απόφασης. Οι αποφάσεις διαζυγίου, χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδονται από το Court of Session μπορούν να προσβληθούν εντός 21 ημερών από την έκδοση της απόφασης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Η αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου, ακύρωσης γάμου και δικαστικού χωρισμού εμπίπτει εν γένει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, δηλ. του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003. Το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τη βάση της αναγνώρισης.

i. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία διαδικασία.

ii. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, χωρίς καμία διαδικασία, να επιφέρει τροποποιήσεις στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

iii. Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από το Court of Session την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης.

iv. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Η Σκωτία έχει πλέον αναγνωρίσει τον γάμο ατόμων ίδιου φύλου. Καθώς είναι αβέβαιο κατά πόσον ο κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα» ισχύει για σχέσεις ατόμων ίδιου φύλου, έχει προβλεφθεί, κατ'αναλογία προς τον «Βρυξέλλες ΙΙα», η αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων άλλων κρατών μελών. Βλέπε τους κανονισμούς της Σκωτίας περί γάμου του 2014, όσον αφορά τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων για ζευγάρια ίδιου φύλου [Marriage (Same Sex Couples) (Jurisdiction and Recognition of Judgments) (Scotland) Regulations 2014 (SSI 2014 No. 362)].

Εάν η αναγνώριση της απόφασης δεν εμπίπτει στον κανονισμό «Βρυξέλλες ΙΙα» ή σε παρόμοιες διατάξεις, τότε ισχύει το μέρος II του νόμου του 1986 περί οικογενειακών σχέσεων (Family Law Act) και, ειδικότερα, το άρθρο 46. Οι λόγοι αναγνώρισης δυνάμει του εν λόγω άρθρου είναι οι εξής:

Η εγκυρότητα μιας απόφασης διαζυγίου, ακύρωσης ή δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό κατόπιν δικαστικής διαδικασίας αναγνωρίζεται εάν:

α) το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ισχύει δυνάμει του δικαίου της χώρας στην οποία εκδόθηκε και

β) κατά την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας ένας τουλάχιστον εκ των συζύγων:

i. είχε τη συνήθη διαμονή του στη χώρα όπου εκδόθηκε το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ή

ii. κατοικούσε στην εν λόγω χώρα ή

iii. ήταν υπήκοος αυτής της χώρας.

Η εγκυρότητα μιας απόφασης διαζυγίου, ακύρωσης ή δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό χωρίς δικαστική διαδικασία αναγνωρίζεται εάν:

α) το διαζύγιο, η ακύρωση ή ο δικαστικός χωρισμός ισχύει δυνάμει του δικαίου της χώρας στην οποία εκδόθηκε

β) κατά την ημερομηνία έκδοσης του διαζυγίου:

- i. και οι δύο σύζυγοι κατοικούσαν στην εν λόγω χώρα ή
 - ii. τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων κατοικούσε στην εν λόγω χώρα και ο άλλος κατοικούσε σε χώρα της οποίας το δίκαιο αναγνωρίζει το διαζύγιο, την ακύρωση ή τον δικαστικό χωρισμό ως έγκυρο και
- γ) κανείς από τους συζύγους δεν είχε τη συνήθη διαμονή του στο Ηνωμένο Βασίλειο καθ' όλο το διάστημα του αμέσως προηγούμενου της εν λόγω ημερομηνίας έτους.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Η αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου, ακύρωσης γάμου και δικαστικού χωρισμού εμπίπτει εν γένει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, δηλ. του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003 βλ. σχετικά την απάντηση στην ερώτηση 14 ανωτέρω. Απόφαση αναγνώρισης ή μη αναγνώρισης μπορεί να ζητηθεί από το Court of Session ή το Sheriff Court.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Εφόσον τα δικαστήρια της Σκωτίας κρίνουν ότι έχουν δικαιοδοσία, εφαρμόζουν εν γένει το δίκαιο της Σκωτίας.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[🇪🇺 Δικαστική Υπηρεσία της Σκωτίας](#)

[🇪🇺 Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής της Σκωτίας](#)

[🇪🇺 Κυβέρνηση της Σκωτίας](#)

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [🇪🇺 Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [🇪🇺 τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 09/02/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός - Γιβραλτάρ

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Ο σύζυγος ή η σύζυγος πρέπει να υποβάλει γραπτή αίτηση (αγωγή) στο δικαστήριο. Οι αιτήσεις διαζυγίου εκδικάζονται από το Ανώτατο Δικαστήριο και οι σύζυγοι πρέπει να υποβάλουν αίτηση στο εν λόγω δικαστήριο για το διαζύγιο τους. Ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και πρέπει να προσκομίσει αποδείξεις για ένα από τα πέντε γεγονότα που παρατίθενται κατωτέρω.

Αίτηση διαζυγίου δεν μπορεί να κατατεθεί πριν παρέλθουν δύο έτη από την ημερομηνία γάμου. Μοναδικές εξαιρέσεις σε αυτόν τον κανόνα είναι όταν ο ενάγων έχει υποστεί εξαιρετικά πλήγηματα και τλαιπωρίες, ή ο εναγόμενος έχει επιδείξει εξαιρετικά ανήθικη συμπεριφορά, ή όταν ο αιτών είχε ηλικία μικρότερη των 16 ετών κατά την ημερομηνία γάμου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του γάμου. Προκειμένου να αποδειχθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα είναι απαραίτητο να προσκομιστούν αποδεικτικά στοιχεία για ένα ή περισσότερα «γεγονότα» που αφορούν την έγγαμη σχέση:

ο άλλος σύζυγος έχει διαπράξει μοιχεία και ο αιτών θεωρεί αφόρητη τη συμβίωση μαζί του

παραλόγη συμπεριφορά, που σημαίνει ότι ο άλλος σύζυγος έχει συμπεριφερθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην είναι δυνατό να αναμένεται ευλόγως από τον αιτούντα να συνεχίσει τη συμβίωση μαζί του

εγκατάλειψη, που σημαίνει ότι ο άλλος σύζυγος έχει εγκαταλείψει τον αιτούντα για περίοδο δύο ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου

διάσταση των συζύγων για περίοδο δύο ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου (με τη συναίνεση του άλλου συζύγου)

διάσταση για περίοδο πέντε ετών πριν από την υποβολή της αίτησης διαζυγίου (χωρίς τη συναίνεση του άλλου συζύγου).

Το δικαστήριο υποχρεούται να διερευνήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τα γεγονότα που επικαλείται ο αιτών (ενάγων) και όποια τυχόν γεγονότα επικαλείται ο άλλος σύζυγος (εναγόμενος). Εάν το δικαστήριο πεισθεί βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, εκδίδεται απόφαση διαζυγίου από τον δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου, εφόσον ο δικαστής κρίνει ικανοποιητικές τις ρυθμίσεις σχετικά με τυχόν τέκνα των συζύγων.

Εάν το δικαστήριο πεισθεί ότι ο γάμος έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα, εκδίδει καταρχάς μια προσωρινή απόφαση διαζυγίου (decree nisi). Έπειτα από διάστημα έξι εβδομάδων, ο διάδικος που αιτήθηκε το διαζύγιο από το δικαστήριο μπορεί να υποβάλει αίτηση για να λάβει την οριστική απόφαση (decree absolute).

Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, δεν υπάρχει χρονικό όριο για την υποβολή αίτησης προκειμένου να καταστεί οριστική μια απόφαση.

Ωστόσο, εάν η αίτηση για οριστική απόφαση κατατεθεί αφού έχουν παρέλθει 12 μήνες από την προσωρινή απόφαση, ο αιτών απαιτείται να καταθέσει μαζί

και μια γραπτή εξήγηση, η οποία:

να αιτιολογεί την καθυστέρηση

να δηλώνει εάν οι δύο σύζυγοι έχουν συμβιώσει μετά την προσωρινή απόφαση και, εάν ναι, σε ποιες ημερομηνίες και

να δηλώνει εάν η σύζυγος έχει γεννήσει τέκνο μετά την προσωρινή απόφαση και, εφόσον αυτό συνέβη, να δηλώνει τα συναφή πραγματικά περιστατικά και

εάν εκάζεται ότι το παιδί είναι ή ενδέχεται να είναι τέκνο του συζύγου.

Ο δικαστής μπορεί να απαιτήσει από τον αιτούντα να καταθέσει ένορκη βεβαίωση της εξήγησης που έχει δώσει και μπορεί να εκδώσει όποια απόφαση επί της αίτησης κρίνει ο ίδιος ενδεδειγμένη.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο γάμος λύεται και συνεπώς παύει η υποχρέωση συγκατοίκησης ή συνέχισης των προσωπικών σχέσεων, εκτός αν το επιθυμούν οι πρώην σύζυγοι. Οι πρώην σύζυγοι είναι ελεύθεροι να συνάψουν νέο γάμο, εάν το επιθυμούν. Μπορούν να επιλέξουν να διατηρήσουν το επώνυμο που απέκτησαν με τον γάμο τους ή να ανακτήσουν το επώνυμο που είχαν πριν.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Ο τρόπος διαχωρισμού της περιουσίας καθορίζεται από το δικαστήριο, αφού εκτεθούν τα πραγματικά περιστατικά κάθε υπόθεσης. Ακόμα και αν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, το δικαστήριο έχει απόλυτη εξουσία να την εγκρίνει ή να την τροποποιήσει.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Είτε προ είτε μετά την έκδοση οριστικής απόφασης, το Ανώτατο Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ρυθμίσει την επιμέλεια, τη διατροφή, και την εκπαίδευση των τέκνων που προέρχονται από τον γάμο ή ακόμα και να διατάξει την κίνηση της διαδικασίας προκειμένου να τεθούν τα τέκνα υπό την προστασία του δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν μπορεί να εκδώσει οριστική απόφαση διαζυγίου πριν πεισθεί ότι έχουν προβλεφθεί ικανοποιητικές ρυθμίσεις για τυχόν τέκνα.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Κατά την έκδοση της προσωρινής απόφασης διαζυγίου ή ανά πάσα στιγμή μετά από αυτή, το Ανώτατο Δικαστήριο είναι αρμόδιο να διατάξει ότι ο σύζυγος θα καταβάλλει στη σύζυγό του, κατά τη διάρκεια της κοινής ζωής τους, ένα ποσό ανά μήνα ή ανά εβδομάδα για τη διατροφή και στήριξη της συζύγου, το οποίο το δικαστήριο κρίνει εύλογο. Το δικαίωμα διατροφής της συζύγου αποσβέννυται μόλις συνάψει νέο γάμο, αλλά ο νέος γάμος της μητέρας δεν επηρεάζει τυχόν δικαίωμα διατροφής του τέκνου που προέρχεται από τον γάμο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Σύμφωνα με το δίκαιο του Γιβραλτάρ, ο νομικός χωρισμός αναφέρεται ως «δικαστικός χωρισμός». Εφόσον εκδοθεί τέτοιου είδους απόφαση, δεν αναμένεται πλέον από τον σύζυγο που ζήτησε τον δικαστικό χωρισμό να συνεχίσει να συμβιώνει με τον/την σύζυγό του. Ωστόσο, δεν έχει το δικαίωμα να συνάψει νέο γάμο. Στην ουσία, ο δικαστικός χωρισμός είναι μια εναλλακτική λύση για τους συζύγους των οποίων ο γάμος έχει κλονιστεί, αλλά δεν επιθυμούν να συνάψουν νέο γάμο. Ο αιτούμενος δικαστικό χωρισμό δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι ο γάμος του έχει ανεπανόρθωτα κλονιστεί. Είναι δυνατόν να υποβληθεί αίτηση διαζυγίου μετά την έκδοση απόφασης δικαστικού χωρισμού.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο αιτών πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για ένα ή περισσότερα από τα γεγονότα που απαιτούνται προκειμένου να αποδειχθεί ο κλονισμός του γάμου και, σε αντίθεση με όσους ζητούν διαζύγιο, δεν απαιτείται αναμονή τριών ετών από την ημερομηνία του γάμου για την κίνηση της διαδικασίας.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Εάν ένας διάδικος σε διαδικασία δικαστικού χωρισμού αποβιώσει χωρίς να έχει συντάξει διαθήκη, η περιουσία του θα διανεμηθεί σύμφωνα με τους κανόνες της εξ αδιαθέτου διαδοχής, και η απόφαση δικαστικού χωρισμού έχει την ίδια ισχύ με ένα διαζύγιο. Επομένως, ο άλλος σύζυγος δεν έχει κατόπιν κανένα δικαίωμα στην περιουσία του συζύγου που απεβίωσε χωρίς να αφήσει διαθήκη. Ωστόσο, εάν ένας σύζυγος που έχει λάβει απόφαση δικαστικού χωρισμού αποβιώσει έχοντας συντάξει διαθήκη, ο δικαστικός χωρισμός δεν έχει καμία ισχύ ως προς τα κληρονομικά δικαιώματα βάσει αυτής της διαθήκης, σε περίπτωση που, παραδείγματος χάριν, ο επιζών δικαστικά χωρισμένος σύζυγος έχει οριστεί ως δικαιούχος σύμφωνα με τη συγκεκριμένη διαθήκη. Το δικαστήριο εφαρμόζει τις ίδιες διατάξεις σχετικά με τον διαχωρισμό περιουσίας τόσο για το διαζύγιο όσο και για τον δικαστικό χωρισμό.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Υπάρχουν δύο μορφές ακύρωσης γάμου. Ο γάμος μπορεί να κηρυχθεί «άκυρος», που σημαίνει ότι ο γάμος ουδέποτε ήταν έγκυρος και δεν υπήρξε ποτέ. Υπό διαφορετικές περιστάσεις, ο γάμος μπορεί να κηρυχθεί «ακυρώσιμος», πράγμα που σημαίνει ότι ένας εκ των συζύγων μπορεί να αιτηθεί την ακύρωση του γάμου. Ο γάμος είναι δυνατόν να συνεχιστεί, εάν και οι δύο σύζυγοι είναι ικανοποιημένοι.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος είναι άκυρος και ανίσχυρος εάν:

δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου περί γάμου (Marriage Act)

κατά τη σύναψη του γάμου, ένας εκ των συζύγων ήταν ήδη νομίμως συζευγμένος

οι σύζυγοι δεν είναι διαφορετικού φύλου. Οι δύο σύζυγοι πρέπει να είναι άνδρας και γυναίκα για να θεωρηθεί έγκυρος ένας γάμος

σε περίπτωση πολυγαμικού γάμου που έχει τελεστεί εκτός Γιβραλτάρ, ένας εκ των συζύγων κατοικούσε στο Γιβραλτάρ κατά τη σύναψη του γάμου.

Ένας γάμος θεωρείται ακυρώσιμος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

Ο γάμος δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω ανικανότητας ενός από τους συζύγους.

Ο γάμος δεν έχει ολοκληρωθεί λόγω της ενσυνείδητης άρνησης του εναγομένου να τον ολοκληρώσει.

Ένας εκ των συζύγων δεν συναίνεσε δεόντως στον γάμο, διότι του ασκήθηκε πίεση και εξαναγκάστηκε να συμφωνήσει, παρανόησε τις νομικές συνέπειες του γάμου, ή ήταν νοητικά ανίκανος να εκτιμήσει τις συνέπειες της απόφασης να συνάψει γάμο.

Κατά τη σύναψη του γάμου, ένας εκ των συζύγων έπασχε από ψυχική ασθένεια που τον καθιστούσε ανίκανο για γάμο, ή έπασχε από μεταδοτικό αφροδίσιο νόσημα και ο ενάγων αγνοούσε τότε αυτό το γεγονός.

Κατά τη σύναψη του γάμου, η εναγομένη κυφορούσε τέκνο τρίτου προσώπου και όχι του ενάγοντος, και ο ενάγων αγνοούσε τότε αυτό το γεγονός.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Από τη στιγμή που θα κηρυχθεί η ακυρότητα, ο γάμος καθίσταται άκυρος και ανίσχυρος. Εντούτοις, εάν υπάρχουν τέκνα που προέρχονται από τον γάμο, το Ανώτατο Δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι έχουν γίνει οι κατάλληλες ρυθμίσεις γι' αυτά. Μπορεί επίσης να προβλεφθεί η καταβολή διατροφής και η επιμέλεια /διατροφή των τέκνων που τυχόν υπάρχουν.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Αρμόδιο για την έκδοση διαζυγίου είναι αποκλειστικά το Ανώτατο Δικαστήριο (Supreme Court) του Γιβραλτάρ. Εντούτοις, μπορεί να παρασχεθεί ένα είδος κοινωνικής αρωγής μέσω συμβούλων γάμου.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Οι αιτήσεις κατατίθενται στη γραμματεία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στη διεύθυνση: Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar.

Η αίτηση υποβάλλεται με δικόγραφο, πρέπει να συνοδεύεται από αποδεικτικά στοιχεία υπό μορφή ένορκων βεβαιώσεων, αντίγραφο του πιστοποιητικού γάμου, αντίγραφο των πιστοποιητικών γεννήσεως τυχόν τέκνων, και να εκθέτει τους λόγους διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης του γάμου. Πρέπει επίσης να γίνεται αναφορά στα τέκνα που έχουν γεννηθεί εντός του γάμου και στην οικονομική κατάσταση του ενάγοντος. Περισσότερες λεπτομέρειες μπορείτε να λάβετε από τη γραμματεία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στη διεύθυνση Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, και στο τηλέφωνο (+350) 200 75608.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Προβλέπεται νομική συνδρομή για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας, εφόσον πληρούνται ορισμένα εισοδηματικά κριτήρια. Έντυπα και περαιτέρω λεπτομέρειες διατίθενται από τη γραμματεία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στη διεύθυνση: Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Η απόφαση διαζυγίου ή ακυρότητας μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή μέχρις ότου καταστεί οριστική. Σε περίπτωση δικαστικού χωρισμού, υπό ορισμένες περιστάσεις, η απόφαση μπορεί να ανατραπεί ανά πάσα στιγμή μετά την έκδοσή της. Οι διατάξεις που αφορούν την επιμέλεια και τη διατροφή των τέκνων μπορούν να τροποποιηθούν μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ αριθ. 2201/2003 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος μπορεί να αναγνωριστεί σε άλλα κράτη μέλη. Τα απαιτούμενα έγγραφα μπορούν να ζητηθούν από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και πρέπει να υποβληθούν στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Ο εν λόγω κανονισμός δεν θίγει ζητήματα υπαιτιότητας, περιουσιακές συνέπειες του γάμου, διατροφή ή άλλα παρεπόμενα ζητήματα. Πρέπει να υπάρχει πραγματικός δεσμός μεταξύ του ενδιαφερομένου και του κράτους μέλους που ασκεί δικαιοδοσία.

Η αναγνώριση μπορεί να μην γίνει δεκτή εάν η απόφαση αντίκειται στη δημόσια τάξη, αν έχει εκδοθεί ερήμην, αν δεν έχουν επιδοθεί στον εναγόμενο τα σχετικά έγγραφα σε εύλογο χρόνο, ή εάν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση επί διαδικασίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων στο Γιβραλτάρ, ή αν είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση σε άλλη χώρα υπό την προϋπόθεση ότι η προγενέστερη απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί στο Γιβραλτάρ.

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης. Το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, εάν έχει κατατεθεί έφεση κατά της απόφασης για την οποία ζητείται αναγνώριση.

Εάν η απόφαση δεν μπορεί να αναγνωριστεί βάσει του εν λόγω κανονισμού, οι ρυθμίσεις για την αναγνώριση διαζυγίων που έχουν εκδοθεί στο εξωτερικό περιλαμβάνονται στον νόμο περί διαζυγίων (Matrimonial Causes Act), όπου προβλέπεται ότι:

Η εγκυρότητα μιας απόφασης διαζυγίου ή δικαστικού χωρισμού που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό κατόπιν δικαστικής διαδικασίας αναγνωρίζεται εάν:

το διαζύγιο ή ο δικαστικός χωρισμός ισχύει δυνάμει του δικαίου της χώρας στην οποία εκδόθηκε και

την κρίσιμη ημερομηνία (δηλαδή την ημερομηνία εκκίνησης των διαδικασιών για την έκδοση του διαζυγίου) τουλάχιστον ένας από τους συζύγους είχε τη συνήθη διαμονή του στη χώρα όπου εκδόθηκε το διαζύγιο ή ο δικαστικός χωρισμός ή

κατοικούσε στην εν λόγω χώρα ή

ήταν υπήκοος αυτής της χώρας.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Τα διαζύγια και οι δικαστικοί χωρισμοί που έχουν εκδοθεί σε άλλες χώρες αναγνωρίζονται από το δίκαιο του Γιβραλτάρ εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Οι αντιρρήσεις κατά της αναγνώρισης ενός τέτοιου διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού ενδέχεται να αφορούν τη μη πλήρωση των προϋποθέσεων που ορίζει ο νόμος περί διαζυγίων (Matrimonial Causes Act). Σε μια τέτοια περίπτωση, πρέπει να ασκηθεί αίτηση ενώπιον του Supreme Court του Γιβραλτάρ με αίτημα να κηρυχθεί άκυρο το συγκεκριμένο διαζύγιο/δικαστικός χωρισμός που έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Τα δικαστήρια στο Γιβραλτάρ εφαρμόζουν πάντα το δίκαιο του Γιβραλτάρ στις υποθέσεις που υποβάλλονται ενώπιόν τους. Τα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν ένα διαζύγιο, έστω και αν ο γάμος έχει λάβει χώρα στο εξωτερικό, εάν τουλάχιστον ένας από τους συζύγους:

ήταν κάτοικος Γιβραλτάρ κατά την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ή

είχε τη συνήθη διαμονή του στο Γιβραλτάρ καθ' όλο το προηγούμενο της εν λόγω ημερομηνίας έτος.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [H Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 31/05/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.